

Yleisurheilun kansainväliset säännöt

IAAF Competition Rules 2018–2019

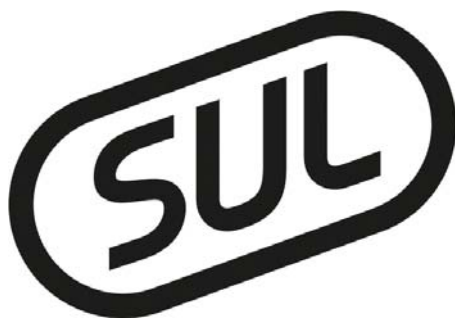
International Association of Athletics Federations

I A A F

YLEISURHEILUN KANSAINVÄLISET SÄÄNNÖT

2018, ensimmäinen painos

(Vastaa: IAAF Competition Rules 2018-2019)

SUOMEN URHEILULIITTO ry

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu
Sääntökirjan käyttäjälle	vi
Kilpailut ja mainonta	
1 Kansainväliset kilpailut	1
8 Mainonta yleisurheilukilpailuissa	2
Kilpailujen toimihenkilöt	
100 Yleistä	4
110 Kansainväliset toimitsijat	5
111 Järjestödelegaattit	6
112 Tekniset delegaatit	7
113 Lääkäridelegaatti	8
114 Antidoping-delegaatti	9
115 Kansainväliset tekniset toimitsijat (ITOt)	10
116 Kansainväliset kävelytuomarit (IRWJt)	10
117 Kansainvälinen reitinmittaaja	11
118 Kv. lähettäjä ja kv. maalikameratuomari	12
119 Tuomarineuvosto (Jury of Appeal)	13
120 Kilpailun toimihenkilöt	14
121 Kilpailun johtaja	17
122 Kenttä- ja ratalajien johtaja	18
123 Tekninen johtaja	19
124 Tapahtumanohjauksen johtaja	20
125 Lajinjohtajat	21
126 Tuomarit	27
127 Juoksujen ja kävelyjen valvojat	29
128 Ajanottajat, maalikamera- ja transponder-tuomarit	30
129 Lähetyspäällikkö, lähettäjät ja palauttajat	31
130 Lähettäjän apulaiset	33
131 Kierroslaskijat	34
132 Kilpailusihteeri ja TIC (Technical Information Centre)	35
133 Järjestyspäällikkö	38
134 Tuulimittarin hoitaja	39
135 Mittaustuomari (tieteelliset mittalaitteet)	39
136 Kokoontumispaikan tuomarit	40
137 Mainosvalvoja	42

Yleiset kilpailusäännöt

140	Urheilukenttä	43
141	Ikä- ja sukupuoliryhmät	44
142	Osallistuminen kilpailuun	46
143	Vaatetus, jalkineet ja numerolaput	49
144	Urheilijoiden avustaminen	53
145	Hylkääminen (diskvalifiointi)	56
146	Protestit ja vetoomukset	57
147	Yhteiskilpailut ja sekakilpailut	65
148	Mittaukset	66
149	Tulosten kelpoisuus	67
150	Videointi	69
151	Pistelasku	70

Juoksu- ja kävelylajit radalla

160	Juoksuradan mitat	71
161	Lähtötelineet	73
162	Lähtö	75
163	Juoksu- ja kävelykilpailut radalla	84
164	Maali	91
165	Ajanotto	93
166	Eräjaot, arvonnat ja jatkoonpääsy ratalajeissa	101
167	Tasakilpailut juoksu- ja kävelylajeissa	109
168	Aitajuoksut	111
169	Estejuoksut	116
170	Viestijuoksut	120

Kenttälajit

180	Kenttälajien yleiset säännöt	128
181	Korkeussuuntaisten hyppyjen yleiset säännöt	140
182	Korkeushyppy	147
183	Seiväshyppy	150
184	Pituussuuntaisten hyppyjen yleiset säännöt	158
185	Pituushyppy	163
186	Kolmiloikka	165
187	Heittolajien yleiset säännöt	167
188	Kuulantyöntö	180
189	Kiekonheitto	185
190	Kiekonheittohäkki	186
191	Moukarinheitto	188

192	Moukarinheittohäkki	191
193	Keihäänheitto	197
Moniottelut		
200	Moniottelut ulkoradoilla	202
Sisäratakilpailut		
210	Ulkoratasääntöjen soveltuminen sisäratakilpailuihin	208
211	Sisähalli	208
212	Pikajuoksusuora	210
213	Kiertävä juoksurata	211
214	Lähtö ja maali kiertävällä radalla	212
215	Eräjaot, arvonnat ja jatkoonpääsy	215
216	Vaatetus, jalkineet ja numerolaput	216
217	Aitajuoksut sisäradoilla	216
218	Viestijuoksut sisäradoilla	217
219	Korkeushyppy sisäradoilla	218
220	Seiväshyppy sisäradoilla	218
221	Pituussuuntaiset hypyt sisäradoilla	218
222	Kuulantyyöntö sisäradoilla	219
223	Moniottelut sisäradoilla	221
Kävelylajit		
230	Kilpakävely	222
Maantiejuoksut		
240	Maantiejuoksut	232
Maastolajit		
250	Maastajuoksut	238
251	Rinnejuoksut (Mountain Races)	242
252	Polkujuoksut	244
Maailmanennätykset		
260	Maailmanennätykset	247
261	Lajit, joissa ME:t hyväksytään	257
262	Lajit, joissa juniorien ME:t hyväksytään	259
263	Lajit, joissa sisäratojen ME:t hyväksytään	260
264	Lajit, joissa juniorien sisäratojen ME:t hyväksytään	261
265	Muut ennätykset	262

SÄÄNTÖKIRJAN KÄYTTÄJÄLLE

Yleisurheilu on hyvin pitkälle sääntöihin perustuva laji. Joidenkin mielestä sääntöjä on jopa liikaa tai ne ovat liian pikkutarkkoja. Säännöt ovat kuitenkin lajin pohja jo yli 100 vuoden takaa. Säännöt mahdollistavat tulosten vertailukelpoisuuden eri kilpailuissa eri puolilla maailmaa. Tämä on oleellista esimerkiksi, kun asetetaan tulosrajoja kansainvälisiin arvokilpailuihin.

Tuomareille sääntökirja on heidän keskeisin työkalunsa, mutta säännöt ovat muutakin kuin tuomareita varten. Niiden tunteminen ja toimiminen sääntöjen edellyttämällä tavalla on myös vahvasti osa urheilijan oikeusturvaa omassa kilpailussaan. Tämä edellyttää sekä sääntöjen tuntemusta, että oikeiden toimintatapojen noudattamista.

Edellinen suomenkielinen sääntökirja painettiin neljä vuotta sitten eli alkuvuodesta 2014. Sen jälkeen sääntöihin tulleet muutokset on tiedotettu netissä julkaistujen lisälehtien avulla. Sääntöjen kehittäminen ajan vaatimusten myötä on kuitenkin jatkuva prosessi, joten neljässä vuodessa on ehtinyt tapahtua paljon. Näin ollen uusi päivitetty sääntökirja on jälleen ajankohtainen.

Nyt ilmestyvä sääntökirja sisältää IAAF:n hallituksen ja kongressien vuosien 2014-2017 aikana tekemät muutokset. Se on siten yhtäpitävä uuden *IAAF Competition Rules 2018-2019:n* kanssa. Suomenkielinen kirja on mahdollisimman tarkka käännös alkuperäisestä englanninkielisestä tekstistä ja noudattaa myös täysin samaa sääntöjen ja niiden alakohtien numerointia vertailun helpottamiseksi.

Suomalaiseen painokseen ei ole otettu IAAF:n sääntökirjan koko sisältöä, vaan sen alkupäässä olevat kansainvälisen liiton järjestöelämään liittyvät säännöt on suurimmalta osalta jätetty pois. Varsinaiset kilpailusäännöt, jotka muodostavat noin kaksi kolmasosaa IAAF:n kirjasta, ovat kuitenkin suomenkielisessä kirjassa kokonaisuudessaan. Lisäksi alkupäästä on

otettu mukaan säännöt 1.1 ja 8, joista erityisesti ensin mainittuun viitataan monissa kilpailusääntöjen kohdissa.

Jo useissa sääntökirjan edellisissä painoksissa on IAAF:n tekstin seassa käytetty omia kursivilla kirjoitettuja kommentteja, joilla on pyritty selventämään joskus hieman lakityyppisellä kielellä kirjoitettuja sääntöjä ja antamaan ohjeita niiden tulkitsemisessa. Kotimaisen kommentin tunnistaa kursivoidusta sanasta *Kommentti*. Tässä käännöksessä kommentteihin on sisällytetty myös uuteen kansainväliseen sääntökirjaan lisätyt erillisen Referee-kirjan kommentit. Eli kommenttikohtia on nyt huomattavasti enemmän ja osa niistä kansallisia ja osa käännöksiä IAAF materiaaleista.

Huomaa, että niin ikään kursivilla kirjoitetut mutta *HUOM*-merkinnällä alkavat tekstit ovat IAAF:n alkuperäisen sääntökirjan omaa sisältöä ja niillä on useissa tapauksissa sääntöjen kaltainen painoarvo.

IAAF:n sääntöjä lukiessa on aina syytä muistaa, että ne ovat alun perin ja ensisijaisesti kirjoitettu suuria kansainvälisiä kilpailuja varten. Kansallisella tasolla moni kilpailujen järjestelyihin liittyvä sääntökohta tulee sopeuttaa vallitseviin olosuhteisiin. Terve maalaisjärki on näissä asioissa erittäin käyttökelpoinen työkalu.

Yleisurheilussa käytettävät säännöt eivät rajoitu vain tähän kirjaan, joskin tässä ovat koottuna kaikki varsinaiseen kilpailemiseen sekä eri lajien suoritustapoihin ja välineisiin liittyvät säännöt. Mainossääntöjen tueksi IAAF on laatinut erillisen määräyskokoelman, dopingtestaukseen liittyvistä asioista on oma kirjasensa, IAAF:n ja EA:n omilla arvokisoilla on omat sääntönsä jne. Niitä voi kopioida ja tulostaa itselleen näiden kansainvälisten liittojen verkkosivuilta. Ensimmäinen ”muu” sääntökirja, joka yleisurheilutuomarin olisi syytä tuntea, on kuitenkin Suomen Urheiluliiton omat mestaruuskilpailusäännöt.

Säännöt eivät koskaan voi olla niin perusteelliset, että ne kattaisivat kaikki vastaan tulevat tilanteet ja tapaukset. Tuomarikoulutuksessa kiinnitetään sääntöjen opiskelun ohella huomiota myös siihen, miten niitä pitää osata lukea rivien välistä. Monet tämän kirjan kommentit pyrkivät antamaan esimerkkejä siitä ajattelutavasta, jota tulkintatilanteissa tulisi käyttää.

Ennen muuta on haettava oikeudenmukaisuutta ja tasapuolisuutta sekä pyrittävä ajamaan urheilijan ja yleisurheilun etua.

Viimeiset parikymmentä vuotta tämän sääntökirjan kääntäminen ja kokoaminen on ollut Kari Wauhkosen osaavissa käsissä. Tällä kertaa asialla on ollut laajempi työryhmä vaalimassa Karin tarkkaa työtä ja näin varmistamassa kapulan siirtymisen eteenpäin. Varsinaisen uuden tekstin käännöstyön ja kirjan rakenteen on tehnyt Pasi Oksanen. Työn jälkeä ovat olleet lukemassa ja kommentoimassa Vesa Artman, Anne Fröbeg, Raimo Kallioniemi, Yrjö Kelhä, Eero Kulmala, Mika Muukka ja Raija Oksanen. Toivotamme lukijalle antoisaa tutustumista sääntöjen maailmaan.

Suomen Urheiluliitto ry

KILPAILUT JA MAINONTA

Sääntö 1.1

Kansainväliset kilpailut

1. IAAF jaottelee kansainväliset kilpailut seuraavasti:
 - (a) (i) World Athletic Series -sarjaan kuuluvat suurkilpailut, kuten esim. kaikki eri MM-kilpailut;
 - (ii) Olympiakisojen yleisurheilukilpailut;
 - (b) Maanosien, alueiden tai valtioryhmien yleisurheilukilpailut (ts. kisat, "Games", joissa kilpaillaan useissa eri urheilumuodoissa), joiden osanotto ei ole rajattu vain yhteen maanosaan;
 - (c) Alueelliset tai valtioryhmien yleisurheilun mestaruuskilpailut, joiden osanotto ei ole rajattu vain yhteen maanosaan.
 - (d) Ottelut, joissa kilpailevat eri maanosista olevat erillisiä maita tai itse maanosia edustavat joukkueet;
 - (e) Kansainväliset kutsukilpailut, jotka IAAF luokittelee osaksi yleisurheilun maailmanlaajuista rakennetta ja jotka IAAF:n hallitus on vahvistanut;
 - (f) Maanosien mestaruuskilpailut sekä muut maanosaliittojen itse hallinnoimat vain kyseistä maanosaa koskevat kilpailut;
 - (g) Maanosien, alueiden tai valtioryhmien kilpailut (ts. tapahtumat, "Games", joissa kilpaillaan useissa eri urheilumuodoissa) tai alueelliset tai valtioryhmien mestaruuskilpailut, joiden osanotto on rajattu vain yhteen maanosaan;
 - (h) Ottelut, joissa kilpailee kaksi tai useampia samasta maanosasta olevaa maa- tai yhdistelmäjoukkuetta, kuitenkin pois lukien M/N19-17 -sarjojen kilpailut;
 - (i) Pois lukien kohdassa 1.1(e) mainitut kilpailut, muut sellaiset kansainväliset kutsukilpailut, joissa osanottokorvaukset, palkintorahat ja/tai muut kuin rahana maksetut palkinnot

ylittävät kokonaissumman USD 50 000 tai mihin tahansa yksittäiseen lajiin kohdistuvan summan USD 8000;

- (j) Kohdassa 1.1(e) mainittuja kilpailuja vastaavat maanosakohtaiset kilpailusarjat.

Sääntö 8

Mainonta kv. yleisurheilukilpailuissa

1. Myynnin edistämiseen tähtäävä mainonta ja tunnusten käyttö on sallittua kaikissa IAAF:n säännön 1.2 kohdan (c) määrittämässä kilpailuissa edellyttäen, että tällainen mainonta noudattaa sekä tätä sääntöä, että kaikkia sen tueksi laadittuja määräyksiä.

Kommentti: Tässä säännössä on esitetty hyvin lyhyessä muodossa mainontaa koskevat yleiset periaatteet. Yksityiskohtaiset ohjeet ja määräykset mainosten koko- ja muista kysymyksistä on julkaistu ohjekirjassa "IAAF Advertising Regulations", joka löytyy myös IAAF:n verkkosivuilta. Yllä mainittua sääntökohtaa 1.2 (c) ei ole käännetty suomenkieliseen sääntökirjaan ja sen voi tarkistaa kansainvälisestä sääntökirjasta. Sääntökohta määrittää IAAF:n ja maanosaliittojen vastuut mainonnasta eritasoisissa kilpailuissa.

2. IAAF:n hallituksella on oikeus ajoittain julkaista määräyksiä, joissa annetaan yksityiskohtaisia ohjeita sallituista mainontamuodoista sekä siitä, miten mainos- tai muuta vastaavaa materiaalia on lupa pitää kilpailun aikana esillä. Nämä määräykset noudattavat mm. seuraavia keskeisiä periaatteita:
 - (a) Vain kaupallinen ja hyväntekeväisyyteen liittyvä mainonta on sallittua IAAF:n sääntöjen alaisissa kilpailuissa. Kaikki sellainen mainonta, jonka pyrkimyksenä on jonkun poliittisen aatteen tai jonkun painostusryhmän (niin kansallisen kuin kansainvälisen) tarkoitusperien edistäminen, on kiellettyä.

- (b) Kilpailuissa ei saa esiintyä mitään sellaista mainontaa, joka IAAF:n näkemyksen mukaan on mautonta, hämmentävää, loukkaavaa, halventavaa tai muuten tilaisuuden luonteeseen nähden sopimatonta. Mainonta ei saa peittää, ei edes osittain, televisiokameroiden näkökenttää itse kilpailuun. Kaikkien mainontaan liittyvien järjestelyjen on noudatettava asiaan kuuluvia turvallisuusmääräyksiä.
 - (c) Tupakkatuotteiden mainonta on kiellettyä. Myös alkoholijuomien mainonta on kiellettyä lukuun ottamatta sellaista, jonka IAAF:n hallitus on erikseen hyväksynyt.
3. Hallitus voi tarpeen mukaan muuttaa ja lisätä tämän säännön tueksi laadittuja mainosmääräyksiä.

KILPAILUJEN TOIMIHENKILÖT

Sääntö 100

Yleistä

Kaikki säännön 1.1 alaiset kansainväliset yleisurheilukilpailut on pidettävä Kansainvälisen Yleisurheiluliiton (IAAF:n) sääntöjen mukaan.

Kaikissa kilpailuissa, MM-kilpailuja ja olympiakisoja lukuun ottamatta, lajeja voidaan järjestää erilaisilla läpivientisäännöillä kuin mitä IAAF:n normaalit kilpailusäännöt ohjeistavat, kuitenkin niin, että kilpailijoille ei anneta laajempia ”oikeuksia” kuin mitä heillä normaalisääntöisessä kilpailussa on. Näistä poikkeavista läpivientisäännöistä päättävät ne liitot, joiden alaisista kilpailuista on kysymys.

Kun kyseessä on stadionin ulkopuolinen massatapahtuma, näitä sääntöjä normaalisti sovelletaan täysimääräisesti vain niihin urheilijoihin, jotka osallistuvat pääkilpailuun tai muuten määriteltyyn sarjaan, jossa kilpaillaan sijoituksista ja palkinnoista. Kilpailun järjestäjän tulee ilmoittaa kilpailuohjeissa muille urheilijoille, millaisia sääntöjä heidän tulee noudattaa erityisesti turvallisuuden suhteen.

Kommentti: Erilaisilla läpivientisäännöillä tarkoitetaan, vain joitakin esimerkkejä mainitaksemme, esim. pituussuuntaisten kenttälajien kierrosten vähentämistä normaalista kuudesta alaspäin, jatkoon pääsevien urheilijoiden poikkeavia määriä eri kierrosten jälkeen, yritysten kokonaismäärien rajaamista korkeudessa tai seipäässä, jne. Kiellettyjä ”liikaoikeuksia” olisivat sitten esim. seitsemän kierroksen salliminen kuulantyyönössä tai neljä hyppy-yritystä samasta korkeudesta.

Massatapahtumissa on loogista soveltaa sääntöjä kirjaimellisesti vain ns. pääkilpailuun, jossa kilpaillaan esim. huomattavista palkinnoista tai sijoituksista mestaruuskilpailuissa. Turvallisuuden takaamiseksi tulee

varmistaa kuitenkin kaikille kilpailijoille olennaiset säännöt varsinkin, jos kilpailureitti ei ole täysin suljettu muulta liikenteeltä.

HUOM. On suositeltavaa, että jäsenliitot käyttävät IAAF:n sääntöjä myös kansallisissa kilpailuissaan.

Sääntö 110

Kansainväliset toimitsijat

Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisiin kilpailuihin nimetään IAAF:n (tai kyseisen maanosaliiton) toimesta seuraavat kansainväliset toimitsijat:

- (a) Järjestödelegaatti (tai useampia)
- (b) Tekninen delegaatti (tai useampia)
- (c) Lääkärیدهlegaatti
- (d) Antidoping-delegaatti
- (e) Kansainväliset tekniset toimitsijat (ITOt)
- (f) Kansainväliset kävelytuomarit
- (g) Kansainvälinen reitinmittaaja (tai useampia)
- (h) Kansainvälinen lähettäjä
- (i) Kansainvälinen maalikameratuomari
- (j) Tuomarineuvosto

Kuhunkin em. luokkaan nimettävien toimitsijoiden lukumäärä on ilmoitettu IAAF:n tai vastaavasti EA:n arvokilpailusäännöissä.

Säännön 1.1 kohtien (a) ja (e) alaisiin kilpailuihin IAAF voi nimittää oman mainosvalvojan. Säännön 1.1 kohtien (c), (f) ja (j) alaisiin kilpailuihin nimittämisen suorittaa vastaava maanosaliitto, kohdan (b) alaisiin kilpailuihin järjestelyvastuussa oleva yhteisö tai liitto ja kohtien (d), (h) ja (i) alaisiin kilpailuihin kyseinen IAAF:n jäsenliitto (esim. SUL).

HUOM 1: Kansainvälisillä toimitsijoilla tulisi olla sellaiset asut tai tunnusmerkit, että heidät on helppo tunnistaa.

Huom 2: Yllä luetellut toimitsijaryhmät (e)-(i) on nykyään jaettu IAAF-tason ITOihin ja maanosatason ITOihin IAAF:n voimassa olevan luokittelun mukaan. IAAF:n tai EA:n nimeämille toimihenkilöille korvataan matkat ja majoitus kuhunkin kilpailuun liittyvien ohjeiden mukaan.

Kommentti: Kansallisesti kilpailunjärjestäjä korvaa SM-kilpailuihin nimetyille tuomarineuvostolle matkat, majoituksen ja ruokailut tapahtuman ajaksi.

Sääntö 111

Järjestödelegaatit

Järjestödelegaattien tulee pitää yhteyttä kisojen järjestäjiin ja raportoida säännöllisesti IAAF:lle tai maanosaliitolle (tai muulle asiaankuuluvalla hallintoelimelle) järjestelyjen edistymisestä. Heidän työskentelyalueeseensa kuuluvat kaikki järjestävän liiton ja järjestelytoimikunnan velvollisuuksiin ja taloudelliseen vastuuseen liittyvät asiat. Heidän tulee toimia yhteistyössä myös teknisten delegaattien kanssa.

Kommentti: Suomessa voimassa olevan käytännön mukaan SM-kilpailuissa järjestödelegaatin tehtävät kuuluvat kilpailun järjestelytoimikunnassa jäsenenä olevalle SUL:n edustajalle niissä tapauksissa, joissa tällainen edustaja on nimitetty. Järjestödelegaatin roolia ei sen sijaan ole velvoitettu SM-kilpailuun nimetyille SUL:n hallituksen edustajalle, joka edustaa liittoa vain itse kilpailujen aikana.

Sääntö 112
Tekniset delegaatit

Teknisten delegaattien tulee yhdessä järjestäjien (joiden tulee tarjota heille kaikkea tarvittavaa apua) kanssa varmistaa, että kaikki tekniset järjestelyt noudattavat täysin IAAF:n sääntöjä ja IAAF:n Kenttäkäsikirjan ”*IAAF Track and Field Facilities Manual*” määräyksiä.

Teknisten delegaattien tehtäviin kuuluu: (muut kuin yhden päivän kilpailut)

- (a) toimittaa ao. valvovalle elimelle (IAAF/EA) esitykset kilpailujen aikatauluksi ja tulosrajoiksi;
- (b) hyväksyä kilpailujen viralliset järjestäjän tarjoamat heittovälineet sekä päättää voidaanko mukaan hyväksyä myös kilpailijoiden omia tai jonkun välinevalmistajan veloituksetta tarjoamia heittovälineitä;
- (c) varmistaa, että kilpailuun liittyvät tekniset säännöt ovat kaikkien jäsenliittojen käytettävissä hyvissä ajoin etukäteen;
- (d) tulee olla vastuussa myös kaikista muista teknisistä valmisteluista, jotka ovat tarpeen kilpailujen läpiviemiseksi;
- (e) tulee tarkistaa ilmoittautumiset ja heillä on oikeus hylätä niitä teknisistä syistä tai säännön 146.1 perusteella. Muista kuin teknisistä syistä johtuvat hylkäämiset voivat tapahtua vain IAAF:n tai maanosaliiton hallituksen tai muun asiaankuuluvan hallintoelimen päätöksiin perustuen;
- (f) tulee määrätä karsintarajat kenttälajeihin sekä päättää millaista jatkoontäpääsyjärjestelmää juoksulajeissa noudatetaan;
- (g) tulee järjestää eriin sijoittelu ja arvonnat kaikkiin lajeihin perustuen sääntöihin ja sovellettaviin teknisiin määräyksiin sekä hyväksyä kaikki lähtölistat;
- (h) pyydetessä johtaa teknisen kokouksen ja ohjeistaa kilpailuissa työskentelevät tekniset toimihenkilöt.
- (i) varmistaa kirjallisten raporttien toimittamisen ennen kilpailutapahtumaa liittyvistä valmisteluista ja kilpailun jälkeen

tapahtuvan raportoinnin sisältäen kehitysehdotukset tuleviin tapahtumiin.

Yhden päivän kilpailuihin nimettyjen delegaattien tulee tarjota kaikki tarvittava tuki ja neuvonta järjestävälle taholle ja varmistaa kilpailun jälkeen tapahtuva kirjallinen raportointi järjestelyistä.

Tarkempaa tietoa näistä tehtävistä on saatavissa IAAF:n verkkosivuilla julkaistusta dokumentista ”*IAAF Technical Delegates Guidelines*”.

Kommentti: Kansallisesti SM-kilpailuissa teknisen delegaatin tehtävät kuuluvat tuomarineuvoston puheenjohtajalle, joka voi tarpeen mukaan jakaa tehtäviä myös tuomarineuvoston muille jäsenille.

Sääntö 113

Lääkäridelegaatti

Lääkäridelegaatin tehtäviin kuuluu:

- (a) hänellä on ylin päätäntävalta kaikissa lääkintään liittyvissä asioissa;
- (b) hänen tulee varmistaa, että kilpailupaikalla, harjoitus- ja lämmittelykentillä on tarpeelliset tilat ja laitteet lääketieteellistä tutkimista, hoitoa ja hätätapauksia varten sekä varmistaa, että lääkintähuolto on tarjolla myös urheilijoiden majoituspaikassa;
- (c) hänellä on valtuudet tehdä tutkimuksia ja kirjoittaa lääkärintodistuksia säännön 142.4 mukaisesti;
- (d) hänellä on valtuudet estää urheilijan kilpaileminen tai määrätä urheilija keskeyttämään suorituksensa kilpailun aikana;

Huom. 1: kohtien (c) ja (d) valtuudet lääkäridelegaatti voi delegoida (tai jos delegaattia ei ole nimetty tai saatavilla) kilpailun viralliselle lääkärille, joka tulee tunnistaa asusta, liivistä tai hihanauhasta.

Huom. 2: mikäli urheilija ei kilpaile tai keskeyttää juoksun tai kävelyn kohdan 113 (d) perusteella tulee tuloksin merkitä DNS tai DNF. Mikäli

urheilija ei noudata annettua määräystä hänet tulee hylätä kyseisestä lajista.

Huom. 3: mikäli urheilija ei kilpaile tai keskeyttää kenttälajissa kohdan 113 (d) perusteella hänelle merkitään tuloksiin DNS mikäli hän ei ole tehnyt yhtään yritystä. Mikäli hän on ehtinyt tehdä yrityksiä ne jäävät voimaan ja sijoitus tuloksen mukaisesti. Mikäli urheilija ei noudata annettua määräystä hänet tulee hylätä kyseisestä lajista.

Huom. 4: mikäli urheilija ei kilpaile tai keskeyttää moniottelussa kohdan 113 (d) perusteella hänelle merkitään tuloksiin DNS mikäli hän ei ole aloittanut ensimmäistä lajia. Mikäli hän on aloittanut ensimmäisen lajin, toimitaan säännön 200.10 mukaisesti. Mikäli urheilija ei noudata annettua määräystä hänet tulee hylätä kyseisestä lajista.

Kommentti: Lääkintään liittyviä ohjeita on lisätty ja tarkennettu viime vuosina koska urheilijoiden terveys on tärkeä asia kaikille kilpailujen järjestäjille. Lääkäridelegaatin tai kilpailun virallisen lääkärin rooli vaatii kokemusta ja osaamista, koska muiden tehtävien lisäksi hänellä on velvollisuus keskeyttää urheilijan kilpailusuoritus, mikäli lääketieteelliset syyt sitä vaativat. On myös tärkeätä järjestää lääkinnän kanssa riittävät kommunikointiyhteydet kilpailun johtoon, koska kohdilla (c) ja (d) on suora vaikutus lähtölistoihin, tuloksiin ja yleisesti kilpailun läpivientiin. On huomattava, että lääkridelegaatti voi myöntää kilpailuluvan lääketieteellisistä syistä osanottonsa laiminlyöneen kilpailijan jatko-osallistumiselle kilpailujen muissa lajeissa (sääntö 142.4.)

Sääntö 114

Antidoping-delegaatti

Antidoping-delegaatin tulee olla etukäteen yhteydessä kilpailun järjestäjiin ja varmistaa, että tarvittavat tilat ja laitteet ovat käytettävissä dopingtestien suorittamista varten. Hän on aina vastuussa kaikista dopingtestaukseen liittyvistä asioista.

Sääntö 115

Kansainväliset tekniset toimitsijat (ITOt)

1. Tekninen delegaatti nimeää yhden ITOista toimimaan ITOjen johtajana, jollei tällaista nimeämistä ole suoritettu asianomaisen kansainvälisen liiton toimesta jo etukäteen.

ITOjen johtaja, yhdessä teknisten delegaattien kanssa, nimeää aina, kun se vain on mahdollista, yhden ITO:n kuhunkin kilpailujen ohjelmassa olevaan lajiin. ITO toimii lajinjohtajana (referee) jokaisessa hänelle nimetyssä lajissa.

Kommentti: ITO:n toimiessa refereena tehtävän vastuualue alkaa jo lajin (ryhmän) kokoontumispaikalta ja jatkuu lajin jälkeen päivistyksenä protestiajan päättymiseen asti.

2. Maasto-, maantie-, rinne- ja polkujuoksukilpailuissa niihin nimetyt ITOt tarjoavat apuaan kilpailun järjestäjille. Heidän tulee olla paikalla koko ajan, kun heille osoitettu kilpailu on käynnissä, mukaan lukien kokoontumispaikka eli Call Room. Heidän tulee varmistaa, että kilpailun järjestelyt noudattavat täysin teknisiä sääntöjä, kyseisiä arvokilpailusääntöjä sekä teknisen delegaatin tekemiä päätöksiä. ITO:n tulee olla lajinjohtaja (referee) jokaisessa hänelle nimetyssä lajissaan.

IAAF on julkaissut sivuillaan erillisen ohjeistuksen näistä tehtävistä ”IAAF ITO Guidelines”.

Sääntö 116

Kansainväliset kävelytuomarit (IRWJt)

Kaikkiin säännön 1.1(a) alaisiin kilpailuihin nimettävien kävelytuomarien tulee olla IAAF-tason kansainvälisten kävelytuomarien listalla olevia henkilöitä.

Huom. Säännön 1.1 kohtien (b), (c), (e), (f), (g) ja (j) alaisiin kilpailuihin nimettävien kävelytuomarien tulee olla joko IAAF-tason tai maanosatason kävelytuomarien listoilla olevia henkilöitä.

Sääntö 117

Kansainvälinen reitinmittaaja

Säännön 1.1 alaisiin kilpailuihin nimetään kansainvälinen reitinmittaaja. Hänen tehtävänsä on mitata ja tarkistaa kilpailureitit aina, kun maantiekilpailuja käydään osittain tai kokonaan stadionin ulkopuolella.

Nimetyt reitinmittaajat tulee kuulua IAAF:n ja AIMS:n kansainvälisten reitinmittaajien listalle (A- tai B-luokka). *(AIMS = Association of International Marathons and Distance Races, <http://aims-worldrunning.org>).*

Reitti tulisi mitata hyvissä ajoin ennen kilpailupäivää.

Mittaajan tulee tarkistaa reitti ja vahvistaa se, kun hän on todennut, että se noudattaa IAAF:n maantiereiteille asettamia sääntöjä (kts. sääntökohdat 240.2, 240.3 ja 230.11 sekä niihin liittyvät huomautukset). Hänen on myös varmistettava sääntökohtien 260.20 ja 260.21 noudattaminen mikäli odotettavissa on ME-tuloksen rikkominen.

Hänen tulee olla yhteistyössä kilpailujen järjestäjien kanssa reitin järjestelyihin liittyvissä asioissa. Hänen tulee olla paikan päällä varmistamassa, että kilpailussa käytetty reitti on täsmälleen sama kuin ennakoitua mitattu ja hyväksytty reitti. Hänen tulee toimittaa reitistä asianmukainen todistus teknisille delegaateille.

Kommentti: On huomioitava, että tilastokelpoinen tulos maantiereiteillä vaatii useamman vaiheen varmistamisen. Virallisen mittauksen lisäksi reitti on dokumentoitava niin hyvin, että se voidaan kilpailupäivänä merkitä mittausta vastaavalla tavalla. Erityisesti käännökset ja mutkat on merkittävä tarkasti mitatun mukaisesti. Edelleen kilpailun aikana on

varmistettava juoksun valvonnalla, että urheilijat etenevät mitattua ja merkittyä reittiä pitkin.

Sääntö 118

Kansainvälinen lähettäjä ja kv. maalikameratuomari

Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisiin stadionilla pidettäviin kilpailuihin nimetään IAAF:n, kyseisen maanosaliiton tai muun hallintoelimen toimesta kansainvälinen lähettäjä ja kansainvälinen maalikameratuomari.

Kansainvälinen lähettäjä lähettää kaikki ne kilpailut (ja hoitaa muut mahdolliset tehtävät), jotka kilpailun tekninen delegaatti hänelle määrää ja lisäksi hänen tulee valvoa lähetysjärjestelmän tarkastukset ja tekninen toiminta.

Kansainvälinen maalikameratuomari valvoo kaikkia automaattiseen ajanottoon liittyviä toimintoja ja on samalla maalikameratuomariryhmän johtaja.

IAAF on julkaissut tarkemmat ohjeet näistä tehtävistä verkkosivuillaan dokumenteissa ”IAAF Starting Guidelines” ja ”IAAF Photo Finish Guidelines”.

Kommentti: Säännöissä on määritetty selkeästi, kuinka kansainvälinen maalikameratuomari toimii maalikameraryhmän vetäjänä ja vastaavasti ITO on kunkin lajiryhmän säännöistä vastaava tuomari. Lähettäjäryhmän kohdalla kansainvälinen lähettäjä toimii lähettäjän roolissa niissä lähdöissä, joihin hänet on nimetty. On kuitenkin huomattava, että kansainvälinen lähettäjä ei omissa lähdöissään, eikä muissakaan tilanteissa, voi muuttaa start refereen päätöksiä.

Sääntö 119

Tuomarineuvosto (Jury of Appeal)

Kaikkiin säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisiin kilpailuihin tulee nimittää tuomarineuvosto, johon normaalitapauksessa kuuluu kolme, viisi tai seitsemän jäsentä. Yksi jäsenistä toimii puheenjohtajana ja joku muu sihteerinä. Sihteeriksi voidaan tarvittaessa ottaa myös tuomarineuvoston ulkopuolinen henkilö.

Sellaisissa tilanteissa, joissa käsiteltävänä on sääntöön 230 (kilpakävelyyn) liittyvä tapaus, vähintään yhden tuomarineuvoston jäsenistä tulee olla joko IAAF-tason tai maanosatason kansainvälinen kävelytuomari.

Kommentti: Tämä menettely ei ymmärrettävästi sovellu sellaisenaan käytettäväksi kansallisessa kilpailutoiminnassa. Jos kilpailupaikalla on kuitenkin joku kilpakävelyn asiantuntijaksi tiedetty neutraali henkilö, tuomarineuvosto voi kuulla häntä asian käsittelyn yhteydessä.

Tuomarineuvoston jäsenen ei tule olla edes läsnä, jos käsiteltävänä on tapaus, jolla on suoria tai epäsuoria vaikutuksia hänen oman maansa urheilijaan tai urheilijoihin. Jos esteellinen henkilö ei ole poistunut kokoontumistilasta omatoimisesti, puheenjohtajan on kehotettava häntä poistumaan. IAAF:n tai muun kilpailua hallinnoivan organisaation tulee nimittää yksi tai useampia varahenkilöitä, joita voidaan käyttää edellä mainituissa jääviystilanteissa.

Kommentti: Tämäkään ei sovellu sellaisenaan käytettäväksi kansallisella tasolla eikä käytännössä oikeastaan maaotteluissakaan. Kansallinen (epävirallinen) ohjeistuksemme on, että jos kyseessä on oma perheenjäsen tai oma valmennettava, silloin kyseisen henkilön tulisi jäädä itsensä sen asian käsittelystä. Pelkkä seurakytkentä ei velvoita jääväämään, koska tuomarineuvoston pitäisi pääsääntöisesti voida työskennellä omassa nimetyssä kokoonpanossaan.

Lisäksi tuomarineuvosto tulisi nimittää myös muihin kilpailuihin, joissa se nähdään toivottavaksi tai tarpeelliseksi kilpailujen asianmukaisen läpiviennin kannalta.

Tuomarineuvoston pääasiallisena tehtävänä on käsitellä kaikki protestit ja vetoomukset, kuten säännössä 146 on esitetty, ja ottaa kantaa kaikkiin kilpailun aikana syntyviin kysymyksiin, joissa pyydetään heidän ratkaisuaan.

*Kommentti: Sellaisissakin kilpailuissa, joissa ei ole tuomarineuvostoa, tulisi kuitenkin olla joku taho, jolle mahdolliset protestit tai vetoomukset voidaan jättää ratkaistaviksi, jos esim. lajinjohtajan päätös ei tyydytä urheilijaa. Suomessa on tapana nimetä tällaiseen kilpailuun **ylituomari**, joka toimii eräänlaisena yhden hengen tuomarineuvostona. Hänellä ei saa kilpailun aikana olla mitään tuomari- tai toimitsijatehtäviä, koska muuten hän saattaisi joutua tuomitsemaan itseään koskevassa asiassa. (Huom. Älä sekoita kilpailun ylituomaria kävelyajien ylituomareihin)*

Sääntö 120

Kilpailun toimihenkilöt

Kilpailujen järjestelytoimikunnan tulee nimittää kaikki toimitsijat sen jäsenliiton sääntöjen mukaan, jonka maassa kilpailut pidetään, tai kun kyse on säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) tai (f) alaisista kilpaluista, silloin asianomaisen kansainvälisen järjestön sääntöjen ja menettelytapojen mukaan. Seuraava luettelo käsittää ne toimihenkilöt, jotka katsotaan tarpeellisiksi suurissa kansainvälisissä kilpailuissa. Järjestelytoimikunta voi kuitenkin tehdä luetteloon muutoksia paikallisen käytännön mukaan.

JOHTAVAT TOIMIHENKILÖT

- Kilpailun johtaja (sääntö 121);
- Kenttä- ja ratalajien johtaja(t) (sääntö 122);
- Tekninen johtaja ja riittävä määrä avustajia (sääntö 123);
- Tapahtumaohjauksen johtaja (sääntö 124);

KILPAILUN TOIMIHENKILÖT

- Kokoontumispaikan vastaava tuomari (referee);
- Juoksulajien vastaava tuomari (referee);
- Kenttälajien vastaavat tuomarit (refereet esim. pituus, seiväs);
- Moniottelujen vastaava tuomari (referee);
- Vastaava tuomari (referee) stadionin ulkopuolella käytäville lajeille;
- Vastaava videotuomari (referee)

Kommentti: Kansallisessa kilpailutoiminnassa on yleistä yhdistää lajista vastaavan tuomarin eli refereen ja lajinjohtajan tehtävät samalle henkilölle, jota kutsutaan yksikertaisesti lajinjohtajaksi. Katso sääntökohta 125. Tällöin ylempänä olevia erillisiä referee-nimikkeitä ei käytetä.

- Johtaja ja tarpeellinen määrä maalituomareita (sääntö 126);
- Lajinjohtaja ja tarpeellinen määrä tuomareita kuhunkin kenttälajiin (sääntö 126);
- Ylituomari ja viisi muuta kävelytuomaria sekä tarvittava määrä avustajia kuhunkin kävelylajiin, joka suoritetaan radalla (stadionilla) (sääntö 230);
- Ylituomari ja kahdeksan muuta kävelytuomaria sekä tarvittava määrä avustajia kuhunkin kävelylajiin, joka suoritetaan stadionin ulkopuolella (sääntö 230);
- Muita kävelylajien toimitsijoita tarpeen mukaan, kuten sihteerit, hylkäysesitysten näyttötaulun hoitajat jne. (sääntö 230);
- Johtaja ja tarpeellinen määrä valvojia juoksu- ja kävelylajeihin (sääntö 127);
- Johtaja ja tarpeellinen määrä ajanottajia (sääntö 128);
- Maalikameraryhmän johtaja ja tarpeellinen määrä muita maalikameratuomareita (säännöt 128 ja 165);

- Lähettimiin perustuvan ajanoton (*transponder timing*) johtaja ja tarpeellinen määrä avustajia (säännöt 128 ja 165);
- Lähetyspäällikkö sekä tarpeellinen määrä lähettäjiä ja palauttajia (sääntö 129);
- Lähettäjän apulainen tai useampia (sääntö 130);
- Johtaja ja tarpeellinen määrä kierroslaskijoita (sääntö 131);
- Kilpailusihteeri ja tarpeellinen määrä apulaisia;
- TIC'in (kts. sääntö 132) johtaja ja tarpeellinen määrä apulaisia;
- Järjestyspäällikkö ja tarpeellinen määrä apulaisia (sääntö 133);
- Tuulimittarin hoitaja tai useampia (sääntö 134);
- Mittaustuomaripäällikkö optista mittausta varten ja riittävä määrä avustajia (sääntö 135);
- Johtaja ja tarpeellinen määrä muita kokoontumispaikan (Call Room) tuomareita (sääntö 136);
- Mainosvalvoja (sääntö 137)

MUITA TOIMIHENKILÖITÄ

- Kuuluttaja (tai useampia);
- Tilastoija (tai useampia.);
- Lääkäri (tai useampia.);
- Erilaisia apulaisia, kuten lähettejä kilpailijoiden, toimitsijoiden ja lehdistön tarpeisiin.

Lajin vastaavilla tuomareilla (referee) ja lajinjohtajilla tulisi olla selvästi erottuva asu tai heidän asemaansa osoittava merkki (käsivarsinauha tms.).

Tarvittaessa toimihenkilöille voidaan nimittää apulaisia. On kuitenkin aina huolehdittava siitä, että kilpailualueella ei ole liikaa tuomareita tai muita henkilöitä.

Kommentti: Nimitettävien toimitsijoiden määrä pitää suhteuttaa kunkin kilpailun mukaan siten, että kaikki tehtävät saadaan tehokkaasti hoidettua. On myös huomioitava useampi päiväisissä kilpailuissa tarvittavien lepovuorojen tarve. Toimitsijoita ei kuitenkaan tule nimetä liikaa, jolloin kilpailualueesta tulee ruuhkainen ja kaikilla henkilöillä ei ole tarpeellista tehtävää.

Turvallisuuteen on kiinnitettävä erityistä huomiota tehtävien suunnittelussa. Jokaisen tuomaristoon kuuluvan on hyvä ymmärtää kilpailualueella olevat vaarat ja riskialueet. Lentävät heittovälineet ja nopeasti etenevät urheilijat muodostavat vaarallisia tilanteita, jos riskejä ei osata ennakoita ja niihin valmistautua. Riippumatta toimitsijan tehtävänkuvasta hänen on oltava koko ajan valppaana turvallisuuden suhteen ja tehtävä kaikki mahdollinen turvallisuuden edistämiseksi. Turvallisuuden varmistamisen tulee olla erityisen tärkeätä. Voi tulla myös tilanteita, jossa turvallisuuden takaaminen on tärkeämpää kuin pilkulleen säännön seuraaminen.

Sääntö 121

Kilpailun johtaja

Kilpailun johtaja suunnittelee kilpailujen teknisen organisoinnin yhteistyössä teknisten delegaattien kanssa. Hän varmistaa, että suunnitelma toteutetaan, ja hän selvittää erilaiset tekniset ongelmat yhdessä delegaattien kanssa.

Hän ohjailee eri osapuolien keskinäistä vuorovaikutusta kilpailun aikana ja on viestintäjärjestelmän välityksellä yhteydessä koko tuomaristoon.

Kommentti: Kansallisessa kilpailutoiminnassa on usein käytäntönä yhdistää kilpailun johtajan sekä kenttä- ja ratalajien johtajan tehtävät (sääntö 122). Tällöin puhutaan vain kilpailun johtajasta, jonka rooliin kuuluu hoitaa molemmat vastuualueet.

Sääntö 122

Kenttä- ja ratalajien johtaja

Kenttä- ja ratalajien johtaja johtaa tuomariston toimintaa ja vastaa kilpailun sääntöjen mukaisesta toteuttamisesta. Hänen on tarkistettava, että kaikki nimetyt toimihenkilöt ovat ilmoittautuneet tehtäviinsä, ja hän nimeää tarvittaessa sijaiset. Hänellä on valta poistaa tehtävästään sellainen toimitsija tai tuomari, joka ei toimi sääntöjen mukaisesti. Yhdessä järjestyspäällikön kanssa hän huolehtii siitä, että vain luvan saaneet henkilöt pääsevät sisäkentälle.

Huom. Kilpailuissa, jotka kestävät yli neljä tuntia tai jakaantuvat useammalle päivälle, on suositeltavaa, että tähän tehtävään on nimetty yksi tai useampia apulaisjohtajia.

Kommentti: Kenttä- ja ratalajien johtajan vastuulla on kilpailun johtajan ja teknisten delegaattien alaisuudessa vastata kaikesta, mitä tapahtuu kilpailualueella eli sisäkentällä. Hänen tulee sijoittua siten, että pystyy näkemään koko kenttäalueen ja tekemään tarvittavat päätökset. Hänellä on oltava hallussaan listaus koko tuomaristosta ja hänen pitää pystyä kommunikoimaan tehokkaasti muun johtavan tuomariston kanssa. Hänellä on hyvä olla reservissä tuomaristoa poisjääntien tai muuten vaihdettavien tuomareiden tilalle. Hän myös vastaa siitä, että tuomaristo poistuu kenttäalueelta heti oman lajinsa jälkeen.

Tehtäviä voidaan jakaa myös siten että nimetään kaksi henkilöä, joista toinen vastaa juoksulajeista ja toinen kenttälajeista.

Kansallisessa kilpailutoiminnassa yleisesti kenttä- ja ratalajien johtajan rooli on yhdistetty kilpailun johtajan tehtäviin, mutta monipäiväisissä SM-tason kilpailuissa on syytä harkita erillistä henkilöä/henkilöitä, jotka toimivat tiiviisti tuomariston tukena. Mitä isommasta kilpailusta on kyse, sitä vähemmän kilpailun johtajalla on aikaa seurata yksittäisten lajien toimintaa.

Suuremmissa tapahtumissa on yleensä nimetty myös tuomaristopäällikkö, joka vastaa tarkemmin tuomariston rekisteröinnistä

ja huollosta kilpailupäivien aikana. Kansainvälinen sääntökirja ei tätä roolia kuitenkaan tunne.

Sääntö 123 **Tekninen johtaja**

Tekninen johtaja on vastuussa ja hänen tulee:

- (a) varmistaa, että juoksurata, vauhdinottoradat, heitto/työntökehät, kaaret, kenttälajien alastuloalueet ja kaikki laitteet ja välineet ovat sääntöjen mukaiset;
- (b) varmistaa, että kaikki kilpailun tarpeisiin sisältyvät laitteet ja välineet tuodaan paikoilleen ja käytön jälkeen poistetaan kilpailualueelta teknisen delegaatin hyväksymän teknisen toimintasuunnitelman mukaisesti;
- (c) varmistaa, että kilpailualueet on toteutettu edellä mainitun teknisen suunnitelman mukaisesti;
- (d) varmistaa, että kaikki kilpailuun säännön 187.2 mukaisesti hyväksytyt henkilökohtaiset heittovälineet on tarkastettu ja merkitty huolellisesti;
- (e) varmistaa, että hänelle on toimitettu tai hän on tietoinen säännön 148.1 edellyttämän kenttäsertifikaatin olemassaolosta ennen kilpailua.

Kommentti: Sääntöjen antama kuvaus teknisestä johtajasta kattaa keskeiset työkohteet suppeassa muodossa. Perusteellinen kuvaus henkilön tehtävistä löytyy SUL:n verkkosivuilla julkaistusta teknisen johtajan käsikirjasta.

Teknisen johtajan on oltava hyvin tavoitettavissa kilpailun aikana. Mikäli lajinjohtaja havaitsee omalla lajipaikallaan korjattavaa tai parannettavaa on hänen oltava yhteydessä joko kenttä- tai ratalajien johtajan kautta tai suoraan tekniseen johtajaan, joka tekee tarvittavat toimenpiteet asian korjaamiseksi. Teknisellä johtajalla on oltava myös

valmius kilpailupaikan vaihtoon, jos lajinjohtaja niin on päättänyt. Huomattavaa on, että tuulen suunta tai voimakkuus ei voi olla syynä kilpailupaikan vaihtoon.

Sääntö 124

Tapahtumanohjauksen johtaja

Tapahtumanohjauksen johtaja ("Event Presentation Manager") suunnittelee tapahtumanohjauksen järjestelyt yhdessä kilpailun johtajan kanssa. Suunnittelu tapahtuu yhteistyössä järjestö- ja teknisten delegaattien kanssa, jos sellaiset on nimitetty. Hän varmistaa, että suunnitelma toteutetaan, ja hän selvittää erilaiset esiin tulevat ongelmat yhdessä kilpailun johtajan ja delegaattien kanssa.

Hän koordinoi tapahtumanohjausryhmään kuuluvien henkilöiden keskinäistä työskentelyä ja vuorovaikutusta kilpailun aikana. Tätä varten hänellä tulee olla käytössään viestintäjärjestelmä, jonka avulla hän voi olla yhteydessä kaikkien tarvittavien osapuolien kanssa.

Tapahtumanohjaaja varmistaa, että kuulutusten ja käytössä olevan teknologian avulla yleisölle ilmoitetaan kunkin lajin osanottajat, lähtölistat, väliajat ja lopputulokset. Viralliset tulokset (sijoitukset, ajat, korkeudet, pituudet ja pisteet) jokaisesta lajista tulee ilmoittaa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun tarvittavat tiedot on saatu.

IAAF nimittää englannin- ja ranskankieliset kuuluttajat säännön 1.1(a) alaisiin kilpailuihin.

Kommentti: Tapahtumanohjauksella tarkoitetaan kokonaisuutta, jossa on mukana kuulutus, tulostaulun ja/tai videotaulun käyttö, musiikki ja muut äänitehosteet sekä kaikki muu tarvittava tekniikka tapahtuman tehokkaaksi välittämiseksi paikalla olevalle yleisölle. Tapahtumanohjaaja vastaa toimintojen tarkasta suunnittelusta ennen kilpailua ja käytännön koordinoinnista kilpailun aikana. Kuuluttajalla on keskeinen rooli hyvän kilpailutapahtuman toteutuksessa. Hänen pitää olla sijoittunut siten, että kaikkien lajien esteetön seuranta on mahdollista. Lisäksi hänellä on

oltava tarvittava tekniikka lähettyvillä sekä hyvät kommunikointiyhteydet joko kilpailun johtajaan tai isommissa kilpailuissa tapahtumanohjaajaan. Tapahtumanohjaajalla on merkittävä rooli myös televisioiduissa kilpailuissa, joissa koordinointia on tehtävä sekä paikalla olevan yleisön, että TV-katsojien tarpeet huomioiden.

Sääntö 125

Lajinjohtajat

Kommentti: Tämän sääntökohdan yhteydessä on hyvä tiedostaa, että kansallinen käytäntömme poikkeaa IAAF:n alkuperäisen sääntökirjan tekstistä. IAAF Competition Rules'in sääntö 125 on nimeltään "Referees". Referee ei oikeastaan ole lajinjohtaja, vaan yhdestä tai joskus useammasta lajista vastaava päätösvaltainen valvoja ja suullisten protestien käsittelijä, siis eräänlainen "päätuomari" tai "erotuomari" lajinjohtajien ja kilpailun johtajan välimaastossa. Suurissa kansainvälisissä arvokilpailuissa referee asetetaan lähes poikkeuksetta jokaiseen lajiin, ja jopa jokaiseen kenttälajiryhmään. Meillä Suomessa tällaisia toimihenkilöitä asetetaan melko harvoin, lähinnä maaotteluihin. Isommissa MM- tai EM- tason tapahtumissa refereet nimetään kansainvälisistä tuomareista (ITO). Normaalisti säännössä 125 kuvatut tehtävät on meillä osoitettu lajinjohtajien hoidettaviksi, minkä vuoksi alla olevaan tekstiin on tehty tahallinen "käännösvirhe" eli puhutaan lajinjohtajasta, vaikka pitäisi olla "referee". Tosin välillä kyllä tekstissä käytetään myös referee-nimikettä, kun halutaan korostaa henkilön päätösvaltaista asemaa.

1. Kokoontumispaikalle, juoksulajeille, kenttälajeille, moniotteluille sekä stadionin ulkopuolella suoritettaville juoksuille ja kävelyille tulee nimittää johtaja/lajinjohtaja (oik. "referee"; kts. kommentti säännön alussa) tai tarvittaessa useampia. Tarvittaessa tulee nimetä yksi (tai useampi) videotuomari. Lähtöjä valvomaan nimitettävä tuomari on start referee.

Videotuomarin tulee toimia videovalvomossa ja hänen tulee olla yhteydessä muihin lajinjohtajiin (referees).

Kommentti: Juoksuihin on hyvä nimittää erikseen lähtöjä valvova tuomari (start referee) aina kun se on mahdollista. Tällöin hän voi keskittyä ainoastaan lähtöihin liittyviin asioihin. Mikäli erillistä lähtöjen tuomaria ei ole nimitetty, on juoksujen johtajan hyvä sijoittua siten, että hän voi esteettömästi tarkkailla varsinkin pikamatkojen lähtöjä ja tehdä tarpeen mukaan päätöksiä. Voidaan myös sopia, että start coordinator (lähettäjäryhmän johtaja/lähetyspäällikkö) toimii start refereeena. Tämä voi olla tilanne kilpailuissa, joissa on pääsääntöisesti vain pystylähtöjä. Start refereeelle ei ole toistaiseksi virallista suomenkielistä käännettä.

2. Lajinjohtajien tulee varmistaa, että IAAF:n sääntöjä, sekä ao. arvokilpailusääntöjä ja ohjeita noudatetaan, heidän on otettava kantaa kilpailun kulkuun liittyviin kysymyksiin ja heidän tulee päättää kaikista sellaisista kilpailujen aikana esiin tulevista kysymyksistä, joihin säännöt eivät tarjoa suoraa vastausta. Asianomainen johtaja/lajinjohtaja (referee) ratkaisee paikan päällä (sis. lämmittelyalue, kokoontumispaikka ja kilpailun jälkeen palkintojenjako ja siihen liittyvä toiminnot) kaikki kilpailun läpivientiin liittyvät suulliset protestit tai kiistakysymykset.

Lajinjohtaja ei voi toimia tuomarina tai valvojana, mutta hän voi tehdä tarvittaessa päätöksiä ja muuttaa yksittäisen tuomarin päätöksen sääntöjen mukaisesti omiin havaintoihinsa perustuen.

HUOM. Tässä säännössä sekä siihen liittyvissä muissa määräyksissä, mukaan lukien mainossäännöt, kilpailu palkintojenjakoineen katsotaan päättyneeksi, kun kaikki siihen liittyvät toiminnot on suoritettu (mukaan lukien valokuvaukset, kunniakierrokset, yleisön viihdyttäminen, jne.)

Kommentti: Tässä kohdin on hyvä tiedostaa mahdollinen jääviysongelma erityisesti kenttälajeissa (jos/kun varsinaista refereeä ei ole). Jos lajinjohtaja itse toimii hyppy- tai heittopaikalla lippumiehenä, hänen on hyvin vaikea toimia urheilijan suullisen protestin käsittelijänä, koska

protesti suuntautuu hänen itse tekemäänsä ratkaisua vastaan. Jos lajiin on määrätty myös referee, tällöin lajinjohtaja voi hoitaa liputtamiset.

On huomattava, että lajinjohtajan/refereen ei tarvitse saada välttämättä raporttia valvojalta tai tuomarilta tehdäkseen hylkäyspäätöksen. Hän voi aina tehdä päätökset perustuen omiin havaintoihinsa.

Huomautuksessa palkintojenjaosta vastuulliseksi toimijaksi ajatellaan normaalisti kyseisen lajin lajinjohtajaa/refereetä. Mikäli palkintojenjako pidetään eri paikassa tai myöhemmin kuin itse kilpailu on mahdollista nimetä myös toinen lajinjohtaja/referee, jolle ko. palkintojenjaon vastuu kuuluu.

3. Juoksujen johtajalla ja stadionin ulkopuolella suoritettavien lajien johtajalla on oikeus päättää kilpailun sijoituksista vain silloin, kun kiistanalaisista sijoituksista vastaavat maalituomarit eivät pysty pääsemään ratkaisuun. Juoksujen johtajalla ei ole oikeutta puuttua kävelyjen ylituomarin vastuualueen päätöksiin.

Lähtöjä valvovalla juoksujen johtajalla ("start referee") on valtuudet päättää sellaisista lähtöihin liittyvistä asioista, joissa hän on eri mieltä lähettäjäryhmän tekemistä ratkaisuista, paitsi silloin kun kyse on vilppilähdöstä, jonka IAAF:n hyväksymä vilppilähtöjen ilmaisulaitteisto oli havainnut, jollei hän sitten syystä tai toisesta tule siihen johtopäätökseen, että laitteiston antama informaatio on ilmeisesti epätarkkaa tai virheellistä.

Moniottelujen johtajalla on määräysvalta moniottelujen läpivientiin. Tämän lisäksi hänellä on määräysvalta myös kunkin moniotteluun sisältyvän yksittäisen lajin suorittamiseen.

4. Lajinjohtajan tulee tarkistaa lajin lopputulokset, käsitellä kiistanalaiset tapaukset ja valvoa yhdessä (tieteellisten mittalaitteiden) vastaavan mittaustuomarin kanssa, silloin kun sellainen on nimitetty, ennätystulosten mittaukset. Kunkin lajin päättyessä kilpailupöytäkirja on viimeisteltävä välittömästi. Lajinjohtajan tulee tarkistaa ja allekirjoittaa pöytäkirja (tai muulla tavoin hyväksyä), minkä jälkeen pöytäkirja on toimitettava kilpailusihteerille.

5. Lajinjohtajalla on oikeus varoittaa asiattomasti toimivaa tai käyttäytyvää kilpailijaa tai sulkea hänet pois kilpailusta tai toimia sääntöjen 144, 162.5, 163.14, 163.15(c), 180.5, 180.19, 230.7(d), 230.10(h) tai 240.8(h) mukaisesti. Varoitus voidaan osoittaa kilpailijalle näyttämällä hänelle keltaista korttia ja pois sulkeminen näyttämällä punaista korttia. Varoitukset ja kilpailusta pois sulkemiset tulee merkitä kilpailupöytäkirjaan, ilmoittaa kilpailusihteerille ja muille lajinjohtajille.

Käytöshäiriöiden yhteydessä kokoontumistoimintojen johtajalla on Refereen toimintavaltuudet osanottajien lämmittelyalueelta lähtien ja aina kilpailupaikalle asti. Tästä eteenpäin toimintavaltuudet ovat kyseisellä lajinjohtajalla lajin aikana ja myös sen jälkeen.

Lajinjohtaja (mahdollisesti keskusteltuaan kilpailun johtajan kanssa) voi varoittaa tai poistaa kilpailualueelta (tai kilpailuun kuuluvalta alueelta kuten lämmittelyalueet, kokoontumispaikka tai valmentajien katsomo) muunkin henkilön, joka käyttäytyy epäurheilijamaisesti tai häiritsevästi tai joka avustaa urheilijoita sääntöjen vastaisesti.

HUOM 1: Lajinjohtaja voi hylätä urheilijan, tilanteen sitä edellyttäessä, suoraan ilman, että tälle olisi annettu aiempaa varoitusta (Kts. säännön 144.2 kommentti.)

HUOM 2: Stadionin ulkopuolisissa lajeissa lajinjohtajan pitää aina kun käytännössä mahdollista (säännöt 144, 230.10, tai 240.8.) antaa varoitus ennen hylkäystä. Mikäli lajinjohtajan päätöstä ei hyväksytä, toimitaan säännön 146 mukaisesti.

HUOM 3: Kun urheilija hylätään tämän säännön perusteella lajinjohtajan ollessa tietoinen siitä, että urheilijalle on jo aiemmin annettu keltainen kortti, niin tällöin hänen tulee näyttää oo. urheilijalle ensin keltaista korttia (kilpailutapahtuman toinen) ja heti perään punaista korttia.

HUOM 4: Mikäli urheilijalle annetaan keltainen kortti ja lajinjohtaja ei ole tietoinen jo aikaisemmin annetusta keltaisesta kortista, tällä on, heti kun lajinjohtaja saa tästä tiedon, samat seuraukset, kuin punaisella kortilla. Lajinjohtajan tulee välittömästi informoida urheilijaa tai hänen joukkuettaan hylkäyksestä

Kommentti: Seuraavat kohdat on tarkoitettu selvennykseksi tilanteisiin, joissa varoituskortteja käytetään.

- (1) keltaisia ja punaisia kortteja voidaan antaa sekä käytökseen (säännöt 125.5 ja 145.2) että teknisiin syihin perustuen, jos katsotaan, että ne ovat tarpeeksi vakavaa epäurheilijamaista käytöstä (kuten vakava ja selkeä estäminen juoksuissa).*
 - (2) vaikka onkin normaalia ja normaalisti odotettua, että keltainen kortti annetaan ennen punaista, on myös mahdollista erityisen räikeissä epäurheilijamaisissa tai käytöshäiriötapauksissa antaa suoraan punainen kortti. On huomattava, että urheilijalla on kaikissa tapauksissa mahdollisuus viedä päätös tuomarineuvoston harkittavaksi.*
 - (3) on myös tapauksia, joissa ei ole käytännöllistä tai loogista käyttää keltaista korttia. Esimerkiksi säännön 144.2 mukaan on mahdollista antaa suora punainen kortti tapauksessa, jossa säännön 144.3 (a) mukaan on kyse kielletystä avustamisesta.*
 - (4) on myös mahdollista, että urheilija keltaisen kortin saatuaan reagoi niin epäasiallisesti, että on perustelua antaa heti perään punainen kortti. Ei ole välttämätöntä, että kortit annetaan eri tilanteissa ja eri aikoina, jos kyse on epäasiallisesta käytöksestä.*
 - (5) Huomio 3 kohdan mukaan tapauksissa, missä lajinjohtaja on tietoinen, että urheilija on saanut keltaisen kortin kilpailun aikana, ja lajinjohtaja on antamassa punaista korttia, tulee hänen ensin näyttää toinen keltainen kortti ja heti perään punainen. Mikäli lajinjohtaja ei näytä toista keltaista korttia, tämä ei estä punaisen kortin näyttämistä.*
 - (6) Mikäli urheilijalle annetaan keltainen kortti ja lajinjohtaja ei ole tietoinen jo aikaisemmin annetusta keltaisesta kortista, tulee urheilijan hylkäys tehdä mahdollisimman nopeasti, kun tieto siitä saadaan. Lajinjohtajan tulee välittömästi informoida urheilijaa tai hänen joukkuettaan hylkäyksestä.*
6. Lajinjohtaja, joka on ottanut vastaan suullisen protestin ja tehnyt sen perusteella päätöksen, voi (tuomarineuvoston tapaan) uutta

informaatiota saatuaan käsitellä asian uudestaan, jos mahdollisen muutoksen toteuttamiseen on vielä aikaa. Takarajana voi yleensä pitää lajin palkintojenjaon alkamista tai että tuomarineuvosto oli jo ehtinyt tehdä asiasta toteutettavissa olevan päätöksen.

Kommentti: Tämä sääntökohta selventää sitä, että lajinjohtajalla on mahdollisuus harkita päätöstään uudelleen riippumatta siitä, perustuuko uudelleenharkinta lajinjohtajan omaan päätökseen tai hänelle tehtyyn suulliseen protestiin. Harkintaa kannattaa tehdä erityisesti silloin, kun on ilmennyt nopeasti uutta tietoa tai todistetta päätökseen liittyen ja uudella päätöksellä voidaan välttää monimutkaisia tilanteita tai protesti tuomarineuvostolle. Huomioitava on kuitenkin käytännön aikarajat uudelle päätökselle.

7. Mikäli asianomaisen lajinjohtajan mielestä kilpailussa syntyy sellainen tilanne, että oikeudenmukaisuus vaatii lajin tai lajin jonkin osan (esim. määrättyjen suorituskierrosten) uusimista, hänellä on oikeus julistaa jo suoritettu laji, tai lajin osa, mitättömäksi ja määrätä se suoritettavaksi uudelleen joko samana päivänä tai jonakin myöhempanä ajankohtana. (katso sääntökohdat 146.4 ja 163.2)

Kommentti: Sekä lajinjohtajien että tuomarineuvoston on tiedostettava, että ainoastaan erityisissä poikkeustilanteissa on mahdollista päästää jatkoon seuraaville kierroksille, tai mukaan uusintakilpailuun urheilija, joka ei ole suorittanut alkuperäistä kilpailua loppuun.

8. Kun urheilija, jolla on fyysinen vamma, kilpailee näiden kilpailusääntöjen alaisena, voi lajinjohtaja hänen kohdallaan tulkita lajin sääntöä tai sallia siihen jokin tietty poikkeus (ei kuitenkaan sääntöön 144.3), jotta kyseinen urheilija voi osallistua. Poikkeama ei kuitenkaan saa olla sellainen, että se antaisi hänelle etua muihin kilpailijoihin nähden. Mikäli menettelyn oikeudenmukaisuudesta on epäilyksiä tai jos menettelystä protestoidaan, asia tulee siirtää tuomarineuvoston ratkaistavaksi.

HUOM. Tämän säännön tarkoituksena ei ole sallia apujuoksijan käyttöä näkövammaisen urheilijan tapauksessa, jollei sitä ole erikseen sallittu kyseisten kilpailujen teknisissä määräyksissä.

Kommentti: Tämä sääntökohta antaa suuntaviivoja para-urheilijoiden osallistumiseen vammattomien kilpailuihin. Esimerkiksi käsiamputoitu urheilija ei pysty täyttämään lähtösääntöä 162.3, jonka mukaan molemmat kädet pitää olla kosketuksissa maahan telinelähdön aikana. Lajinjohtaja voi tällöin tilanteen mukaan soveltaa lähtösääntöä siten, että lähtö on mahdollinen. Kyseisessä tapauksessa toinen käsi maassa ja hartialinja vaakatasossa on hyvä kriteeri lähtösäännön täyttämiseen. Sääntö ei suoraan salli opasjuoksijan käyttöä, ellei tätä ole kilpailun omissa ohjeissa sallittu. Kansallisessa kilpailutoiminnassa kannattaa olla joustava mahdollisuuksien mukaan. Lähtölistoihin ja tuloksiin on hyvä myös kirjata para-urheilijan vammaluokka.

Sääntö 126

Tuomarit

Yleistä

1. Juoksujen johtajan ja kunkin kenttälajin johtajan tulee ohjata lajiensa tuomarien työskentelyä. He suorittavat myös tehtävien jakamisen, jollei tätä ole hoidettu jo etukäteen.
2. Tuomari voi muuttaa alkuperäistä päätöstään, mikäli tämä on tehty erehdyksessä, olettaen, että uusi päätös voidaan vielä toteuttaa. Vaihtoehtoisesti, mikäli päätöksen tekee myöhemmin lajinjohtaja tai tuomarineuvosto, tulee heidän käyttää kaikki saatavissa oleva tieto.

Ratalajit ja maantielajit

3. Maalituomarit, joiden kaikkien tulee olla samalla puolella rataa tai maantiereittiä, ratkaisevat kilpailijoiden maaliintulojärjestyksen. Jos

he eivät pysty pääsemään tässä ratkaisuun, heidän tulee antaa asia ao. rata- tai maantielajien johtajan päätettäväksi.

HUOM. Maalituomareiden tulisi sijoittua maaliviivan kohdalle (jatkeelle) vähintään viiden metrin päähän radasta. Heillä tulisi olla käytettävissään porrastettu koroke.

Kenttälajit

4. Tuomarien tulee ratkaista (tuomita) ja kirjata kilpailijoiden jokainen suoritus sekä mitata jokainen hyväksyttävä suoritus kaikissa kenttälajeissa. Korkeus- ja seiväshypyssä tarkat mittaukset tehdään aina siinä vaiheessa, kun rimaa nostetaan, ja erityisen tarkasti silloin, kun kyseessä on ennätysyritys. Vähintään kahden tuomarin tulisi pitää kirjaa kaikista yrityksistä ja tarkistaa kirjanpitonsa keskenään aina kunkin kierroksen päätyttyä.

Asianomaisen tuomarin tulee osoittaa hyväksytty tai hylätty suoritus nostamalla tapauksesta riippuen joko valkoinen tai punainen lippu.

Kommentti: Mikäli tuomari ei ole varma, että suoritus oli sääntöjen vastainen, hänen tulee normaalisti tuomita tilanne urheilijan eduksi, eli hyväksyä suoritus ja nostaa valkoinen lippu. Kuitenkin, jos kilpailussa on nimetty videotuomari, jolla on kameranäkymä myös kenttälajeihin, on olemassa mahdollisuus epävarmoissa tapauksissa odottaa videotuomarin näkemystä tilanteesta. On hyvä mahdollisuuksien mukaan varmistaa, että suoritus voidaan mitata tai on jo mitattu varmuuden vuoksi (varastoon mittaaminen). Tuomari voi myös nostaa punaisen lipun, mitata suorituksen varastoon ja sen jälkeen pyytää videotuomarin näkemystä.

Sekaannusten välttämiseksi on suositeltavaa käyttää jokaisessa kenttälajissa vain yhtä valkoista ja punaista lippua. Erityisesti hyppylajeissa yksi lippupari riittää.

Heittolajeissa huomioitavaa ja suositeltavaa

- (1) *rinkilajeissa liputtavan tuomarin apuna voi olla toinenkin tuomari, mutta hän voi näyttää virheellisen suorituksen*

liputtavalle tuomarille muulla tavalla kuin lipuilla. Esimerkiksi käsimerkillä tai kämmenessä olevalla pienellä punaisella kortilla.

- (2) heittolajien alastuloalueella ohi sektorin mennyt heitto voidaan näyttää myös muulla tavoin kuin lipulla*
- (3) keihään alastulossa tilanne, jossa välineen metallikärki ei kosketa maata ensimmäisenä, voidaan myös näyttää muulla tavoin kuin lipulla.*

Sääntö 127

Juoksujen ja kävelyjen valvojat

1. Valvojat ovat juoksujen johtajan tai stadionin ulkopuolisten lajien johtajan apulaisia, eikä heillä ole päätösvaltaa.
2. Asianomaisen lajinjohtajan tulee sijoittaa kukin valvoja sellaiseen paikkaan, josta tämä voi seurata kilpailua tarkasti. Kilpailijan tai muun henkilön tehdessä virheen tai sääntörikkomuksen valvojan tulee tehdä välittömästi lajinjohtajalle kirjallinen raportti tapahtuneesta. (Valvojan tehtäviin ei kuitenkaan kuulu säännössä 230.1 kuvattuun kävelytekniikkaan liittyvien virheiden seuranta.)
3. Jokainen havaittu sääntörikkomus tulee saattaa lajinjohtajalle tiedoksi nostamalla keltainen lippu tai käyttämällä jotain muuta luotettavasti toimivaa merkinantoa, jonka tekninen delegaatti on hyväksynyt.
4. Viestijuoksuissa tulee myös nimetä riittävä määrä valvojia tarkkailemaan vaihtoalueita.

HUOM 1: Kun juoksun valvoja huomaa, että kilpailija on juossut muulla kuin omalla radallaan tai että viestin vaihto on tapahtunut vaihtoalueen ulkopuolella, hänen tulee välittömästi tehdä sopivaa materiaalia käyttäen rataa merkki sille kohdalle, missä rikkomus tapahtui. Valvoja voi tehdä samanlaisen merkinnän paperille tai sähköisesti.

HUOM 2: Valvojan tulee ilmoittaa asianomaiselle lajinjohtajalle kaikista sääntörikkomuksista niissäkin tapauksissa, jolloin urheilija tai viestijoukkue keskeytti kilpailunsa rikkomuksen jälkeen.

Kommentti: Tämän jälkimmäisen huomautuksen selitys on siinä, että asioiden tapahtumisjärjestystä on kunnioitettava. Jos tekninen virhe oli tehty ensin, hylkääminen oli jo ehditty aiheuttaa eikä keskeyttämisellä ollut enää siihen mitään vaikutusta. Pöytäkirjaan tulee siis merkitä DQ eikä DNF.

Valvontaryhmän johtaja on juoksujen johtajan avustaja ja suunnittelee ja koordinoi valvojen sijoittelua ja työskentelyä. IAAF verkkosivuilta löytyy malliksi karttoja valvojen sijoittumisesta eri ratalajeissa. Nämä ovat kuitenkin ohjeellisia ja juoksujen johtaja yhdessä juoksulajien johtajan kanssa päättää, miten valvojat sijoitetaan riippuen kilpailun tasosta, kilpailijoiden määrästä ja käytettävissä olevien tuomareiden määrästä.

Kilpailtaessa synteettisillä radoilla on ollut tapana, että valvojilla on mukanaan teippiä, jolla voi merkitä kohdan, jossa mahdollinen rike tapahtui. Nykysääntö mahdollistaa muutkin tavat merkkaukselle. Mikäli valvoja ei tee raporttia, niin urheilija voidaan silti hylätä, mikäli sääntöriike on tapahtunut. Valvojen tulee tehdä raportti kaikista tapauksista, vaikka urheilija tai joukkue ei tulisikaan kilpailussa maaliin.

Sääntö 128

Ajanottajat, maalikameratuomarit ja lähettimiin perustuvan ajanoton (transponder timing) tuomarit

1. Käsiajanottoa käytettäessä tulee nimittää riittävä määrä ajanottajia osallistuvien kilpailijoiden lukumäärään nähden. Yksi ajanottajista nimetään ryhmän johtajaksi ja hän jakaa tehtävät ryhmänsä jäsenille. Kun kilpailussa käytetään automaattista (maalikamera)ajanottoa tai transponder-ajanottoa, käsiajanottajat toimivat varmistajina.

2. Kaikkien yllä mainittujen menetelmien ajanottajien tulee toimia säännössä 165 annettujen määräysten mukaan.
 3. Automaattista ajanottoa käytettäessä tulee maalikameraryhmälle nimittää johtaja ja hänelle tarpeellinen määrä avustajia.
 4. Transponder-ajanottoa käytettäessä tulee ajanottoryhmälle nimittää johtaja ja hänelle tarpeellinen määrä avustajia.
- IAAF verkkosivuilta on ladattavissa tarkempi ohjeistus käsiajanottoon.

Sääntö 129

Lähetyspäällikkö, lähettäjä ja palauttajat

1. Lähetyspäällikkö ("Start Coordinator"):
 - (a) jakaa tehtävät lähettäjäryhmän jäsenille. Säännön 1.1(a) alaisissa kilpailuissa sekä maanosien mestaruuskilpailuissa ja (monien urheilumuotojen) kisoissa kuitenkin tekninen delegaatti päättää, mitkä tehtävät kilpailuun nimitetty kansainvälinen lähettäjä tulee suorittamaan;
 - (b) valvoo, että ryhmän kukin jäsen hoitaa hänelle osoitetut tehtävät;
 - (c) saatuaan toimintakäskyn kilpailun johdolta ilmoittaa lähettäjälle, että kaikki on valmista lähdön käynnistämistä varten (ts. kun myös ajanottajat, maalituomarit, maalikameraryhmän johtaja, lähettimiin perustuvan ajanoton johtaja ja tuulimittarin hoitaja ovat valmiina);
 - (d) toimii yhdyssiteenä ajanottofirman teknisen henkilökunnan ja lähettäjäryhmän jäsenten välillä;
 - (e) kerää talteen ja säilyttää kaikki lähtötoimenpiteisiin liittyvät paperit, mukaan lukien reaktioaikalistat sekä mahdollisesti saatavilla olevat voimakäyräkuvat;
 - (f) varmistaa, että noudatettaessa sääntöjä 162.8 tai 200.8(c), myös säännössä 162.9 mainitut toimenpiteet otetaan

huomioon. (vilppilähtöihin liittyvät varoitukset ja pois sulkemiset).

2. Lähettäjällä on täydellinen määräysvalta lähetettäviin kilpailijoihin. Käytettäessä vilppilähdön ilmaisulaitteita lähetystoiminnan apuna, tulee toimia säännön 162.6 mukaisesti.

Kommentti: Lähettäjän ja palauttajien ensisijainen vastuu on varmistaa oikeudenmukainen ja tasapuolinen lähtötilanne kaikille kilpailijoille.

3. Lähettäjän tulee sijoittua siten, että kaikki juoksijat ovat täysin hänen näkökentässään ("*full visual control*") lähdön kaikissa vaiheissa.

Erityisesti porrastettua lähtöä käytettäessä suositellaan, että kaikilla radoilla on kovaääniset, joiden kautta lähettäjän komennot, laukaus ja mahdolliset palautuslaukaukset välittyvät juoksijoille samanaikaisesti.

HUOM. Lähettäjän tulee sijoittua siten, että kaikki lähtijät sijaitsevat hänen katseeseensa nähden kapean kulman (sektorin) sisällä. Kyyrylähtöä käytettäessä on tärkeää, että hän sijaintipaikastaan pystyy varmistumaan siitä, että kaikki juoksijat ovat täysin liikkumattomina "valmiit"-asennossaan ennen kuin pistooli laukaistaan tai muu lähetyslaite aktivoidaan. (Kaikkia tällaisia lähetyslaitteita kutsutaan sääntökirjan myöhemmissä kohdissa lyhyesti vain pistooliksi). Jos porrastetun lähdön yhteydessä ei ole käytettävissä kovaäänisiä, lähettäjän tulee sijoittua niin, että etäisyys hänestä kuhunkin kilpailijaan on suunnilleen sama. Jos lähettäjä ei kuitenkaan syystä tai toisesta voi sijoittua tällaiseen paikkaan, tulee pistooli sijoittaa sinne ja laukaista se sähkökosketuksella.

Kommentti: Lähettäjän komentojen tulee olla selkeitä ja kuuluvia, mutta jos kaiutinjärjestelmää ei ole käytössä niin lähettäjän on kuitenkin vältettävä huutamista.

4. Lähettäjän apuna tulee olla nimettynä yksi tai useampia palauttajia.
HUOM. 200 m:n, 400 m:n, 400 m:n aitajuoksun sekä 4x100 m:n, 4x200 m:n, 1000 m:n (Medley Relay, ruotsalaisviesti) ja 4x400 m:n viestien lähdöissä tulee olla vähintään kaksi palauttajaa.
5. Kunkin palauttajan tulee sijoittua siten, että hän näkee hyvin kaikki hänen valvottavikseen määrätyt kilpailijat.
6. Lähettäjän ja/tai jokaisen palauttajan on keskeytettävä tai ammuttava lähtö takaisin, jos hän havaitsee siinä jonkin sääntörikkomuksen. Kun lähtö on ammuttu takaisin tai muuten keskeytetty, palauttajan tulee kertoa havaintonsa lähettäjälle, joka päättää kuka (tai ketkä) kilpailija mahdollisesti saa varoituksen tai suljetaan pois kilpailusta. (Katso myös säännöt 162.7 ja 162.10.)
7. Sääntöjen 162.7, 162.8 ja 200.8(c) mainitusta varoittamisesta tai kilpailusta poissulkemisesta voi päättää ainoastaan lähettäjä. (Katso myös sääntö 125.3)

Kommentti: On välttämätöntä huomioida sääntö 125.3 tulkittaessa tätä sääntöä tai sääntöä 162, koska sekä lähettäjällä että start refereellä on vastuu päättää siitä, onko lähtö sääntöjen mukainen. Toisaalta vaikka palauttaja voi ampua lähdön takaisin, yksin lähettäjä tekee lopulliset päätökset. Palauttaja ei siis voi toimia yksipuolisesti lähdön jälkeen, vaan hänen on vain yksinkertaisesti raportoitava havaintonsa lähettäjälle.

IAAF:n verkkosivuilta voi ladata erillisen ohjeen "The IAAF Starting Guidelines".

Sääntö 130

Lähettäjän apulaiset

1. Lähettäjän apulaisten tulee tarkistaa, että kilpailijat osallistuvat oikeaan erään tai kilpailuun, ja että heidän numerolappunsa ovat moitteettomasti paikoillaan.

2. Heidän on osoitettava kukin kilpailija omalle radalleen tai lähtöpaikalleen kokoamalla heidät noin kolmen metrin päähän lähtöviivan taakse tai mikäli lähtö on porrastettu, samalla tavoin kunkin erillisen lähtöviivan taakse. Kun kokoaminen on suoritettu, he antavat lähettäjälle merkin, että kaikki on valmista. Mikäli lähtö määrätään uusittavaksi, lähettäjän apulaiset kokoavat kilpailijat uudelleen.
3. Lähettäjän apulaiset vastaavat siitä, että viestikapulat ovat valmiina joukkueiden aloittajia varten viestijuoksussa.
4. Kun lähettäjä on komentanut kilpailijat paikoilleen, lähettäjän apulaisten on varmistettava, että sääntöjen 162.3 ja 162.4 määräyksiä noudatetaan.
5. Vilppilähdön tapahduttua lähettäjän apulaisten tulee toimia säännön 162.9 ohjeiden mukaisesti.

Kommentti: Lähdön yhteydessä on huomioitava myös urheilijoiden esittely. Urheilijoiden tulee siis asettua lähtötelineiden taakse siten, että kasvot ovat juoksusuuntaan.

Sääntö 131

Kierroslaskijat

1. Kierroslaskijoiden tulee pitää kirjaa kaikkien kilpailijoiden täyteen saamista kierroksista kaikilla 1500 metriä pitemmillä matkoilla. Juoksuihin, joiden pituus on 5000 m tai enemmän, ja kaikkiin kävelykilpailuihin tulee nimetä riittävä määrä kierroslaskijoita toimimaan juoksujen johtajan tai kyseisen kävelylajin johtajan alaisina. Heille annetaan kierroslaskukortit, joihin heidän tulee merkitä vastuulleen osoitettujen kilpailijoiden ajat kunkin kierroksen päättyessä virallisen ajanottajan heille lukemien aikojen mukaisesti. Kun tällaista järjestelyä käytetään, yksi kierroslaskija saisi pitää kirjaa enintään neljästä kilpailijasta (kävelylajeissa enintään kuudesta).

Käsin hoidetun kierroslaskennan asemesta hyväksytään myös kilpailijoilla oleviin henkilökohtaisiin lähettimiin (transponder, chip, siru) perustuva automaattinen järjestelmä.

2. Yksi kierroslaskija on maaliviivan kohdalla käyttämässä näyttölaitetta, joka osoittaa jäljellä olevien kierrosten määrää. Näyttö vaihdetaan aina joka kierroksella sillä hetkellä, kun johdossa oleva kilpailija on tullut maalisuoralle. Lisäksi kaikille niille kilpailijoille, jotka on ohitettu kierroksella tai jotka ovat kohta tulossa ohitetuiksi, tulee kierrosnäyttö hoitaa manuaalisesti erillisillä kierroskorteilla.

Viimeisen kierroksen alkaminen on osoitettava selvällä merkillä jokaiselle kilpailijalle, yleensä soittamalla kelloa.

Kommentti: IAAF on julkaissut ohjeet kierroslaskentaa varten omilla verkkosivuillaan.

Sääntö 132

Kilpailusihteeri ja TIC (Technical Information Centre)

1. Kilpailusihteeri kokoaa kunkin lajin täydelliset tulokset. Ne koostuvat tiedoista, jotka hän saa lajien johtajilta, ajanottajien johtajalta, maalikameraryhmän johtajalta tai lähettimiin perustuvan ajanoton johtajalta sekä tuulimittarin hoitajalta. Hänen tulee välittömästi toimittaa tiedot kuuluttajalle, kirjata tulokset lopulliseen muotoon sekä toimittaa kilpailupöytäkirja kilpailun johtajalle.

Tietokoneistettua tulospalvelujärjestelmää käytettäessä kunkin lajin suorituspaikalla työskentelevä kenttäpäänteen hoitaja huolehtii siitä, että lajin täydelliset tulokset syötetään järjestelmään. Juoksu- ja kävelylajien tulokset syötetään järjestelmään maalikameraryhmän johtajan valvonnassa. Kuuluttajalla ja kilpailupäälliköllä tulee olla mahdollisuus tarkastella tuloksia omalla tietokonepäätteellä.

2. Lajeissa, joissa urheilija kilpailee poikkeavissa lajimäärityksissä (kuten heittovälineen paino tai aitojenkorkeudet), tulee

poikkeavuudet kirjata selvästi tuloslistoihin tai kirjata erilliset tulokset jokaisesta sarjasta.

3. Samanaikaisesti kilpailtaessa, pois lukien säännön 1.1(a) alaiset kilpailut, voidaan osallistuminen sallia
 - (a) kilpailtaessa toisen henkilön avustaessa esim. opasjuoksija; tai
 - (b) käyttämällä mekaanista apua, jolle ei ole annettu lupaa säännön 144.3(d) mukaan;
tällöin tulokset tulee kirjata erikseen ja kirjata mahdollinen vammaluokka.

4. Seuraavia lyhenteitä tulee käyttää lähtölistoissa ja tuloksissa:

- DNS – kilpailua ei aloitettu
- DNF – kilpailija ei tullut maaliin (juoksut ja kävelyt)
- NM – ei hyväksyttyä tulosta
- DQ – hylätty (merkinnän jälkeen säännön nro perusteeksi)
- "O" – onnistunut suoritus korkeudessa ja seipäässä
- "X" – epäonnistunut suoritus
- "–" – väliin jättö
- r – kilpailun keskeyttäminen (kenttälaji tai moniottelu)
- Q – jatkoopääsy sijoituksella
- q – jatkoopääsy ajalla (ratalajit) tai ilman karsintarajaa (kenttälajit)
- qR – Pääsy jatsoon lajinjohtajan (referee) päätöksellä
- qJ – Pääsy jatsoon tuomarineuvoston (jury) päätöksellä
- ">" – koukkupolvi (kilpakävely)
- "~" – maakosketus (kilpakävely)
- YC – keltainen kortti
- YRC – toinen keltainen kortti
- RC – punainen kortti

Mikäli urheilijan suoritus hylätään lajissaan sääntörikkeen takia, virallisiin tuloksiin on merkittävä se sääntö, mitä rike koskee.

Mikäli urheilija hylätään epäurheilijamaisen tai asiattoman käytöksen takia, virallisiin tuloksiin on merkittävä perusteet hylkäykselle.

Kommentti: Sääntöjen 132.2-4 tarkennus vuodelta 2015 tehtiin yhtenäistämään käytäntöjä ja terminologiaa usein esiintyvissä tapauksissa koskien lähtölistoja ja tuloksia. Säännöt 132.2 ja 132.3 koskevat tapauksia, jotka ovat yleisiä korkeimman kategorian kilpailuja pienemmissä tapahtumissa, joissa samassa kilpailussa on eri ikäryhmiä tai para-urheilijoita. Tämä sääntökohta vahvistaa, että näin on mahdollista toimia.

Koska hylkäykset voidaan tehdä joko teknisiin rikkeisiin tai käytösraangaistuksiin perustuen, on erittäin tärkeätä, että hylkäyksen syy kirjataan aina tuloksiin. Käytännössä toimitaan niin, että tuloksiin merkityn symbolin DQ yhteyteen merkitään aina myös sääntökohta, johon hylkäys perustuu.

5. Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c), (f) ja (g) alaisissa kilpailuissa tulee joukkueiden asiointia varten perustaa erityinen palvelutoimisto, Technical Information Centre eli lyhyesti TIC, ja sellaista suositellaan myös muihin kilpailuihin, jotka kestävät enemmän kuin yhden päivän. TICin keskeinen tehtävä on toimia yhdyssiteenä osallistuvien joukkueiden (maiden, tai joissakin tapauksissa seurojen), kilpailun järjestäjien, teknisten delegaattien ja kilpailun johdon välillä teknisiä ja yleensä kilpailun järjestelyihin liittyviä asioita hoidettaessa.

Kommentti: TIC on tuttu toimisto kaikille kansainvälisissä arvokilpailuissa liikkuneille joukkueille, mutta on esiintynyt IAAF:n sääntökirjassa vasta vuodesta 2010 alkaen.

Lähin kotimainen vastineemme on SM-kilpailujen kilpailukanslia, josta seurojen edustajat käyvät noutamassa urheilijoidensa kilpailunumerot ja jonne he menevät aina, kun yleensä on jotain kysyttävää tai materiaalin tarvetta.

Kansainvälisten arvokisojen TIC'eihin on sijoitettu monenlaisia toimintoja, joita meilläkin käydään läpi tuomarikurssien ylimmillä tasoilla. TIC:n johtajalla on hyvä olla erinomainen sääntötuntemus ja yhtä tärkeätä on tuntea tarkasti kyseisen kilpailun erityiset säännöt ja ohjeistukset.

TIC:n aukioloajat on suhteutettava koko kilpailun aikatauluun lisättynä ajalla ennen kilpailujen alkua ja kilpailun päättymisen jälkeen. Usein noina aikoina TIC:n käyttö on vilkasta, koska joukkueiden yhteyshenkilöt eivät ole kiinni itse kilpailussa. Pitkien aukioloaikojen takia työtehtäviä on hyvä järjestellä vuoroihin ja tämä on hyvä ottaa huomioon TIC:n vastuuhenkilöiden resurssoinnissa.

Sääntö 133 **Järjestyspäällikkö**

Järjestyspäällikkö valvoo kilpailualueita. Hän vastaa siitä, että ketkään muut henkilöt kuin toimitsijat ja meneillään oleviin lajeihin osallistuvat kilpailijat sekä muut voimassa olevalla kulkuvalla varustetut henkilöt eivät mene kilpailualueelle tai oleskele siellä.

Kommentti: Järjestyspäällikkö toimii yhdessä kilpailun johtajan tai/ja kenttä- ja ratalajien johtajan kanssa tehdyn suunnitelman mukaan.
Järjestyspäällikkö

- (1) valvoo kentälle menevien henkilöiden kulkua sisältäen urheilijat, tuomaristo, vapaaehtoiset, huolto ja isommissa kilpailuissa myös akkreditoitunut valokuvaajat ja TV-henkilöstö. Kentälle päästettävä henkilömäärä on hyvä suunnitella etukäteen ja akkreditoitunut henkilöt on tunnistettava esim. erillisestä liivistä tai muusta asusta.*
- (2) valvoo pistettä, josta urheilijat poistuvat kentältä kilpailusuorituksen jälkeen.*
- (3) varmistaa, että sisäkentällä ei ole missään vaiheessa henkilöitä katsojien tai TV-kameroiden näköesteenä.*

Sääntö 134

Tuulimittarin hoitaja

Tuulimittarin hoitajan tulee mitata tuulen nopeus juoksusuunnassa lajeissa, johon hänet on nimetty, pitää kirjata saaduista lukemista, vahvistaa ne allekirjoituksellaan ja toimittaa ne kilpailusihteerille.

Kommentti: Käytännössä tuulimittarin voi laittaa paikoilleen tekninen johtaja tai juoksulajeissa esim. maalikameran käyttäjä. Viime kädessä kunkin lajin lajinjohtaja on vastuussa siitä, että hänen lajissaan tuulimittari on asetettu sääntöjen mukaisesti (Säännöt 163.10. ja 184.11). Juoksulajeissa tuulimittari voi toimia etäohjatusti siten, että tuulimittari on kytketty maalikameralaitteistoon. Tällöin erillistä tuulimittarin hoitajaa ei tarvita vaan hänen tehtävänsä voi hoitaa henkilö maalikameraryhmästä.

Sääntö 135

Mittaustuomari (tieteelliset mittauslaitteet)

Kun käytetään elektro-optista (EDM eli Electronic Distance Measurement), videopohjaista (VDM eli Video Distance Measurement) tai muuta tieteellistä pituuden mittausta, on kilpailuun nimettävä mittaustuomaripäällikkö ja yksi tai useampia avustajia.

Ennen kilpailujen alkua hänen tulee tavata laitteistoa hoitava tekninen henkilökunta ja perehtyä itse laitteistoon.

Ennen kunkin lajin alkamista hänen tulee valvoa mittauslaitteiden paikoilleen sijoittaminen ottaen huomioon valmistajan ja mittauslaboratorion hänelle ilmoittamat laitteiston tekniset vaatimukset.

Varmistaakseen, että laitteisto toimii virheettömästi, hänen tulee ennen ja jälkeen kilpailun yhdessä lajinjohtajan ja tuomarien kanssa valvoa sarja testimittauksia, joilla varmistetaan, että laitteisto antaa samat tulokset kuin virallisesti hyväksyty ja tarkistettu teräsmittanauha.

Tulosten vastaavuustodistus (*"Form of Conformity"*) on täytettävä ja allekirjoitettava kaikkien testiä valvoneiden toimesta. Vastaavuustodistus liitetään lajin viralliseen kilpailupöytäkirjaan.

Kilpailun aikana hänellä on yleisvastuu toiminnasta. Hän raportoi lajinjohtajalle ja vahvistaa, että laitteisto antaa tulokset oikein.

Kommentti: Käytettäessä elektronista tai videon avulla tapahtuva etäisyyden mittaamista tulee näille toiminnoille määrittää samalla tavalla johtava tuomari kuten maalikameralle tai lähettimiin perustuvalla (transponder) ajanotolle. Videomittausta käytettäessä ryhmän johtajalle on aktiivisempi rooli kuin kentällä tapahtuvissa elektronisissa mittauksissa. Erityisesti kommunikointi kenttätasolla toimivien tuomareiden ja videomittauksen tuomareiden välillä on oltava tehokasta ja reaaliaikaista. Jokainen mittaus pitää tehdä oikeasta kohdasta ja pituussuuntaisissa hypyissä alastulojälkeä ei saa tasata ennen kuin videomittauksen tulos on vahvistettu.

Sääntö 136

Kokoontumispaikan tuomarit

Kokoontumispaikan tuomarien johtaja (*usein sama henkilö kuin edellä kohdassa 125.2 mainittu kokoontumistoimintojen johtaja/Referee*)

- (a) valmistelee ja julkaisee yhteistyössä kilpailun johtajan kanssa kokoontumispaikan aikataulun jokaiselle lajille ottaen huomioon lajikohtaisen kokoontumisen alkamis- ja päättymisajan. Lisäksi aikataulusta tulee ilmetä aika, jolloin urheilijat lähtevät kokoontumispaikalta kilpailualueelle.
- (b) valvoo kilpailijoiden siirtymistä lämmittelyalueelta kilpailupaikalle ja varmistaa, että he kokoontumispaikan tarkastusten jälkeen ovat suorituspaikalla niin, että laji pääsee alkamaan aikataulun mukaisesti.

Kokoontumispaikan tuomarien tulee varmistaa, että 1) kilpailijoilla on yllään heidän kansallisten liittojensa virallisesti hyväksymät maajoukkue-

tai seura-asut, (ilman maatunnuksia edustavat urheilijat "neutral athletes" käyttävät IAAF:n hyväksymiä kilpailuasuja) 2) kilpailijoiden numerolaput on kiinnitetty oikein ja vastaavat osanottajaluetteloita, 3) kilpailijoiden jalkineet, piikkien määrä ja koko sekä asuissa ja kasseissa esiintyvä mainonta noudattavat IAAF:n sääntöjä ja määräyksiä, ja että 4) mitään kiellettyjä tavaroita ei viedä kilpailupaikalle. (*Numerointi suomentajan lisäämä*)

Kokoontumispaikan tuomarien tulee ohjata kaikki esiin tulleet kiistanalaiset ratkaisemattomat kysymykset kokoontumistoimintojen johtajalle (Refereelle) päätettäväksi.

Kommentti: Hyvin suunniteltu ja tehokkaasti johdettu kokoontumispaikka on erittäin tärkeä tekijä kilpailun läpiviennin onnistumiselle. Suunnittelulla on varmistettava, että erityisesti ruuhkaisimpina hetkinä kokoontumispaikassa on riittävästi erillisiä tiloja useammalle ryhmälle ja riittävästi henkilökuntaa. Tiedonkulkuyhteyksien muuhun tuomaristoon on toimittava tehokkaasti ja reaaliaikaisesti. Myös tarvittava äänentoisto on huomioitava kilpailijoiden lämmittelyalueella. Muut vaatimukset riippuvat paljon kilpailun tasosta ja niistä toiminnoista, joita on päätetty tarkastuksissa tehdä.

Pienemmissä kilpailuissa ei ole tarpeen kiinnittää niin tarkasti huomiota mainoksiin kuin esimerkiksi piikkarin piikkien pituuteen. Suunnitellut tarkistukset on hyvä kommunikoida urheilijoille etukäteen, jolloin he ovat niihin paremmin valmistautuneita ja vältetään joskus stressaavatkin tilanteet.

Kokoontumispaikan tuomareiden on varmistettava, että urheilijat menevät oikeaan erään, lajiin tai ryhmään ja, että he lähtevät kilpailualueelle kokoontumispaikan aikataulun mukaisesti. Mikäli mahdollista aikataulu olisi oltava saatavilla urheilijoille ja joukkueille ennen jokaisen kilpailupäivän alkamista.

Sääntö 137
Mainosvalvoja

Mainosvalvoja (kun sellainen on kilpailuun nimitetty) seuraa IAAF:n voimassa olevien mainossääntöjen ja -määräysten noudattamista. Hän auttaa selvittämään myös kokoontumispaikalla esiin tulleet ratkaisemattomat mainos- ja muut vastaavat ongelmat yhdessä kokoontumistoimintojen johtajan kanssa.

YLEISET KILPAILUSÄÄNNÖT

Sääntö 140

Urheilukenttä

Yleisurheiluun voidaan käyttää mitä tahansa kiinteää ja tasalaatuista pintaa, joka vastaa IAAF:n Kenttäkäsikirjassa (*"IAAF Track and Field Facilities Manual"*) esitettyjä vaatimuksia.

Säännön 1.1(a) alaisia kilpailuja voidaan kuitenkin järjestää vain sellaisilla synteettisellä pinnalla varustetuilla kentillä, joilla on voimassa oleva IAAF:n 1. luokan hyväksyntätodistus (*sertifikaatti*). On suositeltavaa, että aina kun tällaisia ulkokenttiä on käytettävissä, myös säännön 1.1 kohtien (b)...(j) alaiset kilpailut järjestettäisiin niillä.

Joka tapauksessa kaikilla stadioneilla ja urheilukentillä, joilla käydään säännön 1.1 kohtien (b)...(j) alaisia kilpailuja, tulee olla vähintään IAAF:n 2. luokan hyväksyntätodistus.

HUOM 1: IAAF:n Kenttäkäsikirja ("IAAF Track and Field Facilities Manual"), jota voi tilata IAAF:n toimistolta ja jonka voi ladata IAAF:n verkkosivuilta, sisältää yksityiskohtaista tietoa, suunnitteluohjeita ja määräyksiä ratojen ja suorituspaikkojen rakentamista varten sekä ohjeita ratojen mittaamisesta ja merkitsemisestä.

HUOM 2: Kenttäsertifiointin anomuslomake, kentän suorituspaikkojen mittauslomake sekä sertifiointijärjestelmän yleiset ohjeet ovat saatavilla IAAF:n toimistolta ja ne löytyvät IAAF:n verkkosivuilta.

HUOM 3: Maantiekävelyn, maantiejuoksun sekä maasto-, rinne- ja polkujuoksun kilpailureittejä koskevat ohjeet löytyvät säännöistä 230.11, 240.2, 240.3, 250.1-3, 251.1 ja 252.1.

HUOM 4: Sisähallikenttiä koskevia ohjeita on säännössä 211.

Sääntö 141
Ikä- ja sukupuoliryhmät

Ikäryhmät

1. Kilpaileminen näiden sääntöjen mukaisesti tapahtuu seuraavissa ikäryhmissä:

M/N17: Urheilija, joka on 16- tai 17-vuotias sen vuoden joulukuun 31. päivänä, jolloin kilpailu pidetään;

M/N19: Urheilija, joka on 18- tai 19-vuotias sen vuoden joulukuun 31. päivänä, jolloin kilpailu pidetään;

Aikuisurheilija: Urheilija, joka on täyttänyt 35 vuotta.

HUOM 1: Kaikkien muiden aikuisurheilua koskevien asioiden kohdalla viitataan IAAF/WMA:n sääntökirjaan, jonka molemmat kansainväliset liitot ovat vahvistaneet. (WMA=World Masters Athletics, kansainvälinen aikuisurheiluliitto)

HUOM 2: Urheilijan osanottokelpoisuus (esim. alaikäraja) IAAF:n hallinnoimiin arvokilpailuihin on ilmoitettu kyseisten kilpailujen teknisissä määräyksissä.

2. Urheilija on näiden sääntöjen mukaan oikeutettu kilpailemaan tietyn ikäryhmän kilpailussa, jos hänen ikänsä sijoittuu yllä esitettyjen ikärajojen sisään. Urheilijan täytyy pystyä todistamaan ikänsä esittämällä voimassa oleva passi tai muu pätevä todiste siten kuin kilpailuun liittyvät määräykset edellyttävät. Urheilija, joka ei pysty tai joka kieltäytyy esittämästä todistetta iästään, ei ole oikeutettu kilpailemaan kyseisessä ikäryhmässä.

Kommentti: Vaikka säännössä 141.1 määritellään ikäryhmät tietyllä tavalla, kunkin kilpailun säännöt määräävät, mitkä ikäryhmät ovat voimassa ja onko nuoremmilla urheilijoilla oikeutta osallistua, kuten huomautuksessa 2 on kirjattu.

Sukupuoliryhmät

3. Kilpaileminen näiden sääntöjen alaisuudessa on jaettu miesten, naisten ja yhteiskilpailun sarjoihin. Mikäli järjestetään yhteiskilpailu tai tapahtuma, niin näistä ilmoitetaan vain yksi tuloslista. Sekakilpailu on mahdollinen stadionin ulkopuolella järjestettävissä kilpailuissa tai rajoitetusti säännön 147 sallimissa stadionilla käytävissä kilpailuissa, mutta tällöin miehiä ja naisia koskevat tulokset on ilmoitettava erillisillä tuloslistoilla tai ilmaistava muulla tavoin. *(Huomioi kohdan 6 jälkeinen kommentti)*
4. Urheilija on oikeutettu kilpailemaan miesten (tai yhteiskilpailun) sarjan kilpailussa, jos hänet on tunnustettu virallisesti mieheksi ja jos hän on IAAF:n sääntöjen mukaan yleisesti kilpailukelpoinen.
5. Urheilija on oikeutettu kilpailemaan naisten sarjan (tai yhteiskilpailun) kilpailussa, jos hänet on tunnustettu virallisesti naiseksi ja jos hän on IAAF:n sääntöjen mukaan yleisesti kilpailukelpoinen.
6. IAAF:n hallitus asettaa määräykset, joiden perusteella kelpoisuus naisten sarjassa kilpailemiseen ratkaistaan seuraavissa tapauksissa:
 - (a) Henkilöt, joille on suoritettu sukupuolen vaihdos miehestä naiseksi (sex reassignment);
 - (b) Naiset, joilla esiintyy mieshormonien liikatuotantoa (hyperandrogenism).Urheilija, joka ei pysty tai kieltäytyy noudattamasta asiaa koskevia määräyksiä, ei ole oikeutettu kilpailemaan.

Kommentti: Yhteiskilpailulla tarkoitetaan tapahtumia tai lajeja, joissa miehet ja naiset kilpailevat yhdessä ilman erillisiä tuloslistoja, sekä viesti- tai joukkuekilpailuita, joissa samassa joukkueessa on sekä miehiä että naisia.

Sääntö 142

Osallistuminen kilpailuun

1. IAAF:n sääntöjen alaisiin kilpailuihin saavat osallistua vain sellaiset urheilijat, jotka täyttävät IAAF:n kilpailukelpoisuussäännöt. *(Nämä löytyvät IAAF:n alkuperäisestä sääntökirjasta: IAAF Competition Rules, Eligibility)*
2. Urheilijan kelpoisuus kilpailla oman maansa ulkopuolella on määritelty säännössä 4.2 *(kts. IAAF Competition Rules, International Competitions)*. Normaalisti urheilijan oletetaan aina olevan kilpailukelpoinen, jollei hänen asemastaan ole tehty protestia kilpailun tekniselle delegaatille. (Katso myös sääntö 146.1.)

Osallistuminen samanaikaisesti useaan lajiin

3. Jos kilpailija on ilmoitettu sekä juoksu- että kenttälajiin tai useampaan kuin yhteen samanaikaisesti käynnissä olevaan kenttälajiin, asianomainen lajinjohtaja voi, kuitenkin vain yhden kierroksen osalta kerrallaan, tai korkeudessa ja seipäässä yhden yrityksen osalta kerrallaan, sallia hänen tekevän suorituksensa muulla kuin hänelle kilpailussa virallisesti kuuluvalla vuorolla. Jos urheilija tämän jälkeen ei ole paikalla (tätä tai myöhempää) suoritustaan varten, hänen katsotaan jättäneen yrityksensä väliin sillä hetkellä, kun suoritukselle annettu valmistautumisaika on kulunut umpeen.

HUOM. Kenttälajien viimeisellä kierroksella lajinjohtaja ei voi antaa lupaa eri suoritusjärjestykselle, mutta hän voi antaa luvan millä tahansa aiemmalla kierroksella. Moniotteluissa luvan poiketa suoritusjärjestyksestä voi antaa millä tahansa kierroksella.

Kommentti: Huomautus tarkoittaa sitä, että suoritusjärjestyksen muutos päällekkäisten lajien takia ei ole mahdollista kilpailun viimeisellä kierroksella (riippumatta kierrosten kokonaismäärästä). Mikäli urheilija ei ole paikalla viimeisellä kierroksella ja hän ei ole ilmoittanut jättävänsä suoritusta väliin, suoritusajaksi laitetaan normaalisti päälle ja kun se kuluu loppuun, niin pöytäkirjaan merkitään väliin jättö. Huomaa myös sääntö

180.18 minkä mukaan suoritusjärjestyksen muutos ei ole mahdollista uusintayrityksen kohdalla millä tahansa kierroksella. Urheilijalle ei siis hänen poissa ollessaan tällaisessa tilanteessa merkitä hylättyä suoritusta. Pituussuuntaisissa kenttälajeissa asialla ei ole käytännön merkitystä; tulosta ei tältä kierrokselta tule. Korkeudessa ja seipäässä tilanne sen sijaan on hieman toinen. Urheilijaa helpottaa se, että hän ei enää saa hylättyä suoritusta rasiitteeseen, mutta toisaalta hänen on nyt pakko odottaa riman nousemista ennen kuin hän voi jatkaa hyppäämistä. Mikäli urheilija on kerran luvan saatuaan poissa suorituspaikalta ennakoitua pidempään, hänelle merkitään väliin jättöjä, kunnes hän on jälleen paikalla.

Osallistumisen laiminlyönti

4. Kaikissa säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa, kilpailijalta evätään osanotto kilpailujen myöhempiin (tai hänellä samanaikaisesti meneillään oleviin muihin) lajeihin, viestit mukaan lukien, jos:
- (a) urheilijan osanotosta tiettyyn lajiin oli annettu lopullinen varmistus, mutta hän jättikin osallistumatta;

HUOM. Osanoton lopullista varmistamista varten tulee olla määrätty aika ja se on ilmoitettava etukäteen.

Kommentti: On syytä huomata, että jo tehdyn varmistuksen voi myös käydä peruuttamassa, jopa suurissa kansainvälisissä arvokilpailuissa, kunhan se tapahtuu ennen virallisen varmistusajan päättymistä.

- (b) hän oli selvinnyt jatkuon tietyn lajin karsinnasta tai alku- tai välieristä, mutta ei sen jälkeen jatkanutkaan kilpailua.
- (c) hän ei kilpaillut rehellisesti parastaan yrittäen (*bona fide*). Tätä koskevan kysymyksen ratkaisee asianomainen lajinjohtaja, ja merkintä päätöksestä tulee liittää virallisiin tuloksiin.

Kommentti: Virallinen lajinjohtajan merkintä tuloksiin on ”DNF sääntö 142.4 (c).”

HUOM. Tässä kohdassa 142.4(c) kuvattua ohjetta ei kuitenkaan sovelleta moniottelujen yksittäisiin lajeihin.

Kuitenkin, jos urheilija esittää lääkärintodistuksen, jonka on antanut kilpailun lääkäridelegaatti (kts. sääntö 113) urheilijan tutkittuaan, tai lääkäridelegaatin puuttuessa kilpailun järjestäjien virallinen lääkäri, tämä todistus voidaan hyväksyä riittäväksi vakuudeksi siitä, että urheilija tuli varmistusten tai alkukilpailujen jälkeen sellaiseen kuntoon, ettei voinut enää kilpailla tänä samana päivänä, mutta pystyy kuitenkin jatkamaan kilpailemista (moniottelun yksittäisiä lajeja lukuun ottamatta) seuraavana tai sitä myöhempänä päivänä.

Tekniset delegaatit voivat asian tarkastettuaan hyväksyä myös muun perusteltavissa olevan syyn osanoton laiminlyöntiin. Kyseeseen voivat tulla seikat, jotka eivät johdu urheilijan omasta toiminnasta, vaan kuten esimerkiksi ongelmat järjestäjien virallisissa kuljetuksissa.

Kommentti: Kansallisesti SUL:n kilpailuvaliokunta on 1/2015 tehnyt linjauksen, jossa määritetään sääntö 142.4 koskemaan kotimaisessa kilpailutoiminnassa pelkästään SM-tason kilpailuja.

Kokoontumispaikalta myöhästyminen

5. Mikäli kohdan 142.4. säännöt eivät muuta määrää, ja alla mainittua poikkeussyitä ei ole, urheilija menettää oikeutensa osallistua lajiin, mikäli hän ei ilmoittaudu kokoontumispaikalla (Call Room) etukäteen aikataulussa ilmoitettuna aikana (sääntö 136). Hänelle merkitään tuloksiin DNS. Lajinjohtaja tekee päätöksen ja merkitsee sen virallisiin tuloksiin (Mikäli päätöstä ei voida tehdä välittömästi voi lajinjohtaja antaa urheilijan osallistua protestin alaisena). Perusteltuihin syihin vedoten (kuten urheilijasta riippumattomat ongelmat kuljetuksissa tai virhe kokoontumispaikan aikataulussa) urheilija voidaan hyväksyä kilpailuun kokoontumispaikan refereen päätöksellä.

Sääntö 143

Vaatetus, jalkineet ja numerolaput

Vaatetus

1. Kilpailijan asun täytyy kaikissa kilpailuissa olla puhdas sekä niin suunniteltu ja sillä tavoin päälle puettu, ettei se loukkaa hyviä tapoja. Vaatteiden täytyy olla tehty sellaisesta materiaalista, etteivät ne kastuttuaankaan tule läpinäkyviksi. Kilpailijat eivät saa käyttää asua, joka saattaisi haitata tuomareiden esteetöntä näkemistä. Kilpailupaidan tulisi olla saman värinen edestä ja takaa.

Kommentti: Lukija saattaa pohtia, millaiset asut voisivat haitata tuomarien näkemistä ja mitä tuomarien itse asiassa olisi pitänyt nähdä. Yksi esimerkki on pitkälahkeisten housujen käyttö kilpakävelyssä. Lahje ei saa peittää polvea, koska silloin tuomari ei kunnolla pysty näkemään ojentuuko polvi askeleen aikana sääntöjen edellyttämällä tavalla vai ei.

Kaikissa säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c), (f) ja (g) alaisissa kilpailuissa, sekä maataan edustaessaan säännön 1.1 kohtien (d) ja (h) alaisissa kilpailuissa, kilpailijoiden tulee käyttää kansallisen liittonsa hyväksymää virallista edustusasua. Ilman maatunnuksia edustavat urheilijat "neutral athletes" käyttävät IAAF:n hyväksymiä kilpailuasuja.

Pukeutumisasioloissa palkintoseremonia ja kunniakierros katsotaan osaksi kilpailua.

Kommentti: Käytännössä edellistä lausetta olisi hyvä laajentaa niin, että se kattaa myös kilpailuun liittyvät viralliset haastattelut stadionilla.

Jalkineet

2. Kilpailijat voivat kilpailla joko paljain jaloin tai jalkine(et) yhdessä tai molemmissa jaloissa. Kilpailujalkineiden tarkoitus on antaa suojaa ja tukea jalalle sekä luja ote kilpailualustaan. Jalkineet eivät kuitenkaan

saa olla sillä tavoin suunniteltuja, että ne antavat kilpailijalle jotain epäoikeudenmukaista lisätua. Tämä sisältää kaiken sellaisen tekniikan hyödyntämisen, joka antaa edellä mainitun kaltaista lisätua. Kaikkien käytettyjen jalkinetyyppien tulee olla kohtuullisessa määrin yleisesti saatavilla yleisurheilun yhdenvertaisuuden perusteella.

Huom 1: Jalkineen muokkaaminen sopimaan yksittäisen urheilijan jalan ominaispiirteisiin on sallittua, mikäli se noudattaa tämän säännön yleisiä periaatteita.

Huom 2: Mikäli IAAF:lle esitetään todisteita kilpailussa käytetystä jalkinetyypistä, joka ei täytä tätä sääntöä tai sen periaatteita, IAAF voi ottaa jalkineen tutkimuksiin ja mikäli se ei täytä sääntöä, voidaan jalkineen käyttö kieltää.

Piikkien lukumäärä

3. Jalkineiden anturan ja kannan tulee olla siten suunniteltu, että niissä on mahdollista käyttää enintään 11 piikkiä. Käytössä voi olla mikä tahansa määrä piikkejä aina 11 kappaleeseen asti, mutta piikkien kiinnityskohtien määrä ei saa olla yli 11.

Piikkien mitat

4. Jalkineen anturasta tai kannasta esiin tuleva piikin osa ei saa olla pitempi kuin 9 mm paitsi korkeushypyssä ja keihäänheitossa, joissa se saa olla korkeintaan 12 mm. Piikin tulee olla mitoitettu niin, että vähintään sen ulomman (eli kärjen puoleisen) puolikkaan tulee mahtua 4 mm x 4 mm neliön muotoisen reiän läpi.

Mikäli pinnoitteen valmistaja tai kentän omistajataho vaatii käytettävän lyhempiä piikkejä, niin näitä määräyksiä on noudatettava.

HUOM. Ratapinta tulee olla soveltuva tämän säännön mukaisille piikeille.

Kommentti: Nykyisillä ratapinnoitteilla on yleistä, että sääntöjen määrittämät 9 mm ja 12 mm ovat sallitut piikkien mitat. Mikäli pinnoite on jotain muuta kuin yleisesti käytettyä ratamateriaalia, voivat poikkeukset olla mahdollisia ja piikkien tulee olla lyhyempiä. Myös piikkien muodolla ja mallilla on merkitystä erikoisimmilla pinnoitteilla.

Antura ja kanta

5. Anturassa ja/tai kannassa saa olla uria, kohoumia, hammastuksia tai ulkonemia edellyttäen, että nämä kuvioinnit on tehty samasta tai samanlaisesta materiaalista kuin itse jalkineen pohja.

Korkeushypyssä ja pituushypyssä anturan suurin sallittu paksuus on 13 mm, ja korkeushypyssä kannan suurin sallittu paksuus 19 mm. Kaikissa muissa lajeissa voi anturan ja/tai kannan paksuus olla mikä tahansa.

HUOM. Anturan ja kannan paksuus mitataan sisä- ja ulkopinnan välisenä etäisyytenä, mukaan lukien yllä mainitut kuvioinnit sekä mahdolliset irtopohjalliset.

Jalkineen lisäkappaleet

6. Kilpailijat eivät saa käyttää jalkineen sisä- tai ulkopuolella mitään apuvälineitä, joiden vaikutuksesta jalkineen anturan todellinen paksuus nousee yli sallitun maksimin, tai jotka saattaisivat antaa käyttäjälleen jotain sellaista etua, jota edellisissä kohdissa kuvatut jalkineet eivät anna.

Numero- ja/tai nimilaput (osanottajatunnukset)

7. Jokaisella kilpailijalla tulee olla kaksi numerolappua, joita hänen on pidettävä näkyvästi rinnassaan ja selässään, paitsi hyppylajeissa, joissa kilpailijalla on lupa käyttää vain yhtä numerolappua, siis joko rinnassa tai selässä. Näissä osanottajatunnuksissa, siis "lapuissa" (joko kaikissa tai vain osassa niitä), voidaan numeroiden asemesta käyttää myös urheilijoiden nimiä tai muita sopiviksi katsottuja tunnistimia.

Kilpailunumeroiden täytyy vastata lähtölistassa tai ohjelmalehtisessä julkaistua numerointia. Jos urheilija kilpailee verryttelypuvussa, on numerolappujen oltava kiinni verryttelypuvussa samalla tavoin.

8. Kukaan kilpailija ei saa osallistua mihinkään kilpailuun ilman säädettyä määrää numero- tai nimilappuja ja/tai sivunumeroa.
9. Numero- tai nimilappuja on käytettävä sellaisina kuin ne on jaettu. Niitä ei saa leikata, taittaa tai peittää millään tavoin. Kestävyysslajeissa laput voivat olla rei'itettyjä ilman kiertämisen helpottamiseksi, mutta rei'tystä ei saa olla lappuihin painettujen tekstien ja numeroiden kohdalla.
10. Kun kilpailussa käytetään maalikameraa, järjestäjät voivat vaatia kilpailijoita käyttämään tarroille painettuja lisänumeroita housujen sivulla.
11. Mikäli urheilija ei noudata tätä sääntöä ja
 - (a) kieltäytyy noudattamasta lajinjohtajan ohjeita; tai
 - (b) osallistuu kilpailuun, hänet tulee hylätä.

Kommentti: Sääntökohta 143.11 määrittelee seuraamuksen, jos mitä tahansa säännön 143 kohtaa ei noudateta. Tuomariston odotetaan kuitenkin olevan mahdollisuuksien mukaan aktiivinen ja kehottaa urheilijoita noudattamaan sääntöä sekä kertoa mahdollisista seuraamuksista. Mikäli urheilija ei noudata tätä sääntöä kilpailun aikana ja tuomarin kehottaminen ei ole mahdollista niin urheilijan suoritus tulee hylätä. Lähdön avustajien, ratavalvojen ja kenttälajien tuomareiden tulee aktiivisesti seurata tämän säännön noudattamista ja raportoida havainnoistaan lajinjohtajalle.

Urheilijoiden avustaminen

Lääketieteellinen tutkiminen ja **avustaminen**

1. Lääketieteellinen tutkimista / hoitoa /tai fysioterapeuttisia toimenpiteitä saa itse kilpailupaikalla suorittaa vain kisojen järjestelytoimikunnan nimittämä lääketieteellinen henkilökunta, joka on selvästi tunnistettavissa käsivarsinauhan, liivin tai muun vastaavan tunnusmerkin avulla. Lisäksi yllä mainittua apua voi vastaanottaa lääkäri- tai teknisen delegaatin hyväksymältä joukkueeseen akkreditoidulta lääketieteelliseltä henkilökunnalta kilpailualueen ulkopuolelle perustetulla hoitoalueella. Kummassakaan tapauksessa toimenpiteet eivät saa viivyttää kilpailun kulkua tai estää urheilijaa tekemästä suorituksiaan hänen oikealla vuorollaan. Vastaavat toimenpiteet muiden henkilöiden suorittamina, joko kilpailun aikana tai ennen kilpailun alkua, mutta urheilijan poistuttua jo kokoontumispaikalta, ovat näiden sääntöjen vastaista urheilijan avustamista.

Huom. Kilpailualueella, johon yllä viitattiin ja jolla usein on myös näkyvä fyysikaalinen rajansa (mainostaulut, katsomon kaide, tms.), tarkoitetaan sitä aluetta, jolla kilpailua käydään ja jonne pääsy on sallittu vain kilpailijoille, tuomareille ja muille auktorisoiduille henkilöille.

2. Jos urheilija antaa tai vastaanottaa apua kilpailualueen sisältä kilpailun aikana (säännöt 163.14, 163.15, 230.10 ja 240.8) on lajinjohtajan varoitettava häntä ja ilmoitettava, että jos tapaus uusiutuu missä tahansa muodossa, urheilija tullaan sulkemaan pois kilpailun jatkosta tässä lajissa

Huom. Säännön 144.3(a) mukaisissa tapauksissa, hylkäys voidaan tehdä myös ilman varoitusta.

Kielletty avustaminen

3. Seuraavia esimerkkejä pidetään näiden sääntöjen vastaisena urheilijoiden avustamisena ja ne ovat näin ollen kiellettyjä:

- (a) kilpailun ulkopuolisten henkilöiden antama vetoapu, kierroksella kiinni tai melkein kiinni otettujen juoksijoiden tai kävelijöiden antama vetoapu tai jollain teknisellä laitteella järjestetty vetoapu (lukuun ottamatta kohdassa 144.4(d) sallittuja apulaitteita);
- (b) videonauhuri, radioiden, CD-soittimien, radiolähettimien, matkapuhelimien tai muiden vastaavien laitteiden hallussapito tai käyttö kilpailualueella;
- (c) lukuun ottamatta säännön 143 määräykset täyttäviä jalkineita, minkään sellaisen tekniikan tai apuvälineen käyttö, joka antaisi käyttäjälleen lisätua, jota hän ei olisi saanut, mukaisia varusteita käyttäessään;
- (d) minkä tahansa mekaanisen avun käyttäminen. Ellei urheilija toteen näytä, että apu ei anna etua kilpailun suorituksissa;
- (e) toimitsijoiden antama apu (esim. valmennukselliset neuvot, ponnistuspaikan näyttäminen pois lukien yliastumisen kohdan osoittaminen tai ajan tai etäisyyden näyttäminen juoksuissa), sikäli kun ne eivät liity normaaliin tuomarityöskentelyyn kilpailun läpiviemiseen;
- (f) fyysisen avun saaminen toiselta urheilijalta, mikä edesauttaa urheilijaa etenemään kilpailussa (toisen urheilijan avustaminen takaisin maasta ylös on sallittu).

Sallittu avustaminen

4. Seuraavia asioita sen sijaan ei pidetä näiden sääntöjen vastaisena urheilijoiden avustamisena, joten ne ovat sallittuja:

- (a) kommunikointi (siis käytännössä keskustelu) urheilijan ja hänen kilpailualueen ulkopuolella olevan valmentajansa kesken. Tämän kommunikoinnin helpottamiseksi, ja jotta itse kilpailu ei häiriintyisi, järjestäjien tulisi varata katsomosta läheltä kunkin kenttälajin suorituspaikkaa oma alue urheilijoiden valmentajille.

HUOM. Valmentajien tai sääntöjen 230.10 ja 240.8 mukaisten muiden henkilöiden on mahdollista kommunikoida urheilijoidensa kanssa.

Kommentti: Valmentajan tulee edelleenkin pysyä kilpailualueen ulkopuolella, mutta urheilija voi vapaasti keskustella hänen kanssaan ja mennä vaikkapa itse käymään katsomon aidan viereen (jollei liikkumista ole turvallisuus- tai muista syistä rajoitettu).

- (b) lääketieteellinen tutkimus, käsittely ja/tai fysioterapia, jonka tarkoituksena on, jo kilpailupaikalla oltaessa, mahdollistaa urheilijan osallistuminen tai jo aloitetun kilpailun jatkaminen säännön 144.1 mukaisesti.
- (c) minkä tahansa henkilökohtaisen suojausmenetelmän (side, teippi, vyö, tuki, ”polvenlämmitin”, tms.) käyttäminen lääketieteellisessä tai suojaamistarkoituksessa. Lajinjohtajalla ja kilpailujen lääkäriellä (tai lääkäridelegaatilla) on kuitenkin oikeus tarkistaa tapaukset, joihin he näkevät aiheutta. *(Lue myös säännöt 187.4 ja 187.5.)*
- (d) pulssimittarit, askelmittarit ynnä muut urheilijan mukanaan kantamat vastaavanlaista tietoa tuottavat laitteet, edellyttäen että näihin laitteisiin ei liity ominaisuuksia, jotka mahdollistaisivat yhteydenpidon toisen henkilön kanssa.
- (e) kenttälajissa kilpaileva urheilija voi käydä katsomassa (”aidan yli”) valmentajansa tai muun kilpailualueen ulkopuolella olevan henkilön hänen edellisestä (tai edellisistä) suorituksestaan ottamaa videokuvaa (kts. kohta 144.1). Tallenninta tai erillisiä kuvia ei saa viedä mukanaan kilpailualueelle.
- (f) urheilijoille virallisilla juoma-asemilla annetut hatut, hanskat, kengät tai muut vastaavat asusteet. Lajinjohtaja voi myös antaa luvan antaa mainittuja esineitä muilla paikoilla.

Kommentti: Sääntö 144 on muuttunut viime vuosina vastaamaan yleisurheilun kehitystä, ottaen huomioon valmentajien roolin ja lajiin tulleet innovaatiot ja uudet tuotteet. IAAF tulee jatkossakin huomioimaan uudet tuotteet ja trendit sitä mukaan kun ne yleistyvät lajikehityksessä.

Tämän säännön muutokset on suunniteltu auttamaan urheilijoiden kilpailusuoritusta mahdollisimman paljon ja vähentämään selkkauksia urheilijoiden/valmentajien ja tuomareiden välillä. Säännöt on mielletävä tätä tausta vasten kuitenkin niin, että kilpailu on tasapuolinen kaikille.

Sääntökohta 144.3(e) kuitenkin määrittää selkeästi, että tuomari ei voi avustaa urheilijaa enempää kuin mitä itse tuomaritoiminnassa on välttämätöntä. Erityisesti on esimerkkinä annettu tilanne, jossa tuomarin ei tule näyttää ponnistuskohtaa hyppylajeissa. Poisluettuna yliastutun hypyn ponnistusjäljen näyttäminen. Kansallisessa kilpailutoiminnassa on aina hyvä huomioida, minkä tasoisesta kilpailusta on kyse. Juniorikilpailuissa tulkinta voi olla lievempi, kun taas SM-tason kilpailut käydään täysin näiden sääntöjen mukaisesti.

Sääntö 145

Hylkääminen (diskvalifiointi)

Hylkääminen teknisen sääntöriikkeen johdosta (muut kuin sääntökohdat 125.5. ja 162.5.)

1. Jos urheilija on hylätty kilpailussa sen vuoksi, että hän oli rikkonut lajin teknisiä sääntöjä (pois lukien sääntöjen 125.5 ja 162.5 kuvaamat tapaukset), hänen saavuttamansa ko. lajin tämän kilpailuvaiheen kaikki tulokset mitätöityvät. Hänen saman lajin aikaisemmassa vaiheessa (karsintavaiheessa) saavuttamansa tulokset sen sijaan pysyvät voimassa. Teknisen rikkomuksen johdosta tapahtunut hylkääminen ei estä häntä osallistumasta saman kilpailutapahtuman muihin lajeihin.

Hylkääminen käytösriikkeen 125.5. johdosta (mukaan lukien sääntö 162.5)

2. Jos urheilija on hylätty kilpailussa epäurheilijamaisen tai asiattoman käytöksen johdosta (sääntö 125.5), hänet on suljettava kyseisestä lajista. Jos urheilijan toinen käytösvaroitus annetaan eri lajissa kuin ensimmäinen varoitus, hylkäys kohdistuu vain tähän toiseen lajiin. Tällöin hänen saavuttamansa ko. lajin

tämän kilpailuvaiheen kaikki tulokset mitätöityvät. Sen sijaan hänen saman lajin aikaisemmassa vaiheessa (karsintavaiheessa), muussa aikaisemmassa lajissa tai moniottelun aikaisemmissa osalajeissa saavuttamansa tulokset jäävät voimaan. Epäurheilijamaisen tai asiattoman käytöksen tai säännön 162.5 johdosta tapahtunut hylkääminen johtaa myös siihen, että urheilija ei voi enää osallistua saman kilpailutapahtuman muihinkaan lajeihin, mukaan lukien myös meneillään olevan moniottelun myöhemmät osalajit, lajit, joissa kilpaillaan samanaikaisesti ja viestit.

3. Jos rikkomus katsotaan vakavaksi, kilpailun johtajan tulee ilmoittaa asiasta asianomaiselle kansalliselle tai kansainväliselle liitolle, jotta tämä voi harkita mahdollisia kurinpitotoimia.

Kommentti: Hylkäyssääntö (poissulkeminen, "diskaaminen") on selkeästi jaettu kahteen osaan niin, että teknisen sääntörikkomuksen ja käytöshäiriön välinen periaatteellinen ero tulee mahdollisimman selväksi. Tekninen virhe voi olla esim. sisemmän rataviivan päälle astuminen kaarteessa, vaihtorikko tai vilppilähtö. Kyseisessä lajissa urheilijan peli on pelattu, mutta hän voi edelleen osallistua kilpailun muihin lajeihin. Huonon käytöksen seurauksena urheilija sen sijaan siirretään jäähyille kilpailutapahtuman päättymiseen asti. Urheilijaa ei voida nimetä myöskään viestijoukkueeseen. Jos urheilija on hylätty kilpailussa minkä tahansa säännön rikkomisen johdosta, lajin viralliseen tulosluetteloon on tehtävä merkintä siitä, mitä sääntöä oli rikottu.

Sääntö 146

Protestit ja vetoamukset

1. Protestit, jotka koskevat urheilijan oikeutta osallistua kilpailuun, on tehtävä ennen ko. kilpailun alkua tekniselle delegaatille. Delegaatin päätöksestä on mahdollisuus vielä vedota tuomarineuvostoon. Jos asiaa ei pystytä ratkaisemaan tyydyttävästi ennen kilpailua,

urheilijan tulee sallia kilpailla "protestin alaisena", ja asia alistetaan jälkeinpäin asiaan soveltuvalle toimielimelle ratkaistavaksi.

Kommentti: Kansallisella tasolla, lähinnä SM-kilpailuissa, osanotto-oikeutta koskevat kysymykset tulee ratkaista ennen kilpailujen alkua tuomarineuvoston tai ylituomarin toimesta.

2. Protestit, jotka koskevat tuloksia tai lajin läpivientiä, tulee tehdä 30 minuutin kuluessa siitä, kun ko. lajin tulokset virallisesti julkistettiin. Kilpailujen järjestäjien vastuulla on varmistaa, että kaikkien tulosten julkistamisajankohdat merkitään tulosliuskoihin.

Kommentti: IAAF:n tekninen komitea suosittaa tulosten julkistamisajankohdaksi periaatetta, jossa tulosten tulee olla varmasti ja pysyvästi saatavilla. Kuulutus ja tulostaulun näyttämä informaatio ovat ajallisesti rajattuja ja voivat jäädä urheilijoilta ja heidän huoltajiltaan osittain tai kokonaan huomaamatta. Sen vuoksi 30 minuutin pituinen "protestiaika" tulisi laskea siitä ajankohdasta, jolloin virallinen tuloluettelo tuodaan joukkueiden nähtävillä olevalle viralliselle ilmoitustaululle. Tuloluetteloon on merkittävä se kellonaika, jolloin luettelo on kiinnitetty taululle.

3. Protesti tulee aina ensin tehdä suullisesti lajinjohtajalle (refereelle) urheilijan itsensä, häntä edustavan henkilön tai hänen joukkueensa virallisen edustajan toimesta. Henkilö tai joukkue voi tehdä protestin vain, jos heidän urheilijansa kilpailee samassa lajin vaiheessa kuin mihin protesti (tai sitä seuraava vetoamus) liittyy, tai jos kyseessä on kilpailu, jossa lasketaan joukkuepisteitä. Jotta päästäisiin oikeudenmukaiseen ratkaisuun, lajinjohtajan tulee huomioida kaikki saatavilla olevat todisteet, mukaan luettuna virallisella videokameralla saatu tallenne tai kuva, tai tarvittaessa mikä tahansa muu luotettava videotodiste. Lajinjohtaja voi ratkaista protestin tai alistaa asian tuomarineuvostolle. Jos lajinjohtaja tekee päätöksen, päätöksestä tulee voida tehdä vetoamus tuomarineuvostolle. Jos

protestin tekijä ei tavoita lajinjohtajaa, protesti voidaan toimittaa tälle kilpailukanslian kautta (TIC).

Kommentti: Vaikka sääntö antaakin lajinjohtajalle mahdollisuuden alistaa asia tuomarineuvostolle, se ei ole suositeltavaa. Hänen tulisi parhaansa mukaan pyrkiä itse ratkaisemaan asia. Urheilija voi sen jälkeen vedota tuomarineuvostoon, jos hän ei ole tyytyväinen päätökseen.

4. Ratalajit

- (a) Jos urheilija ratalajissa tekee välittömästi suullisen protestin siitä, että hänelle on tuomittu vilppilähtö, lähtöä valvovalla juoksujen tuomarilla eli start refereellä, on oikeus sallia urheilijan jatkavan kilpailua "protestin alaisena", jos hänellä on vähänkään epäilyksiä lähdön suhteen ja jotta kaikkien osapuolten oikeudet tulevat varmistetuiksi. "Protestin alaisena" jatkamista ei kuitenkaan voida sallia, jos vilppilähtö oli todettu IAAF:n hyväksymällä vilppilähdön ilmaisulaitteella, jollei start referee syystä tai toisesta tule siihen johtopäätökseen, että laitteen antama informaatio on ilmeisesti epäluotettavaa.

Kommentti: "Protestin alaisena" kilpailun jatkamista pitäisi viimeiseen asti välttää, koska se helposti johtaa siihen, että koko kilpailu menee enemmän tai vähemmän sekaisin, varsinkin jos kyseessä ovat alku- tai välierät. Start refereeen tulisi pyrkiä tekemään selvä päätös suuntaan tai toiseen. Joko hän mitätöi vilppilähtötuomion (ja sen seuraukset), tai hän pitää sen voimassa. Jos hän kuitenkin päätyy antamaan urheilijalle luvan jatkaa kilpailua "protestin alaisena", se ei merkitse sitä, että hän olisi kumonnut lähettäjän ratkaisun. Urheilijan tai hänen edustajansa on tehtävä 30 minuutin sisällä kirjallinen vetoamus tuomarineuvostolle saadakseen asia käsiteltäväksi. Ilman vetoamusta lähettäjän alun perin tekemä vilppilähtöratkaisu jää automaattisesti voimaan, ellei start referee itse muuta tuomiota saatuaan lisäinformaatiota (esim video) lähtötapahtumasta.

- (b) Protesti on mahdollista tehdä myös siltä pohjalta, että lähettäjä ei ollut ampunut tapahtunutta vilppilähtöä takaisin tai säännön 162.5 mukaan keskeyttänyt lähtöä. Protesti voidaan tehdä vain sellaisen kilpailijan toimesta, tai hänen puolestaan, joka itse oli suorittanut kilpailun loppuun asti. Jos protesti hyväksytään, (kuka tahansa) urheilija joka oli ottanut vilppilähdön tai jonka käytöksen olisi pitänyt johtaa lähdön keskeyttämiseen, ja joka oli saamassa varoituksen tai oli hylkäysuhan alainen säännön 162.5, 162.7, 162.8 tai 200.8(c) perusteella, joutuu varoitetuksi tai hylätyksi. Riippumatta siitä tuliko tilanteessa varoituksia tai hylkäyksiä start refereellä on valtuudet julistaa käyty kilpailu tai sen osa mitättömäksi ja määrätä se uusittavaksi, jos oikeudenmukaisuus hänen mielestään sitä vaatii.

HUOM. Urheilijalla on oikeus protestiin ja myös jatkovetoomukseen säännön 146.4(b) mukaisesti aina, olipa vilppilähdön ilmaisulaite käytössä tai ei.

- (c) Mikäli protesti tai vetoamus on tehty urheilijalle virheellisesti tuomitun vilppilähdön perustella ja protesti hyväksytään, on urheilijalle annettava mahdollisuus juosta yksin aikaa vastaan ja sitä kautta mahdollisesti päästä jatkamaan kilpailun seuraavaan vaiheeseen. Urheilija ei voi päästä seuraavaan vaiheeseen, ellei hän ole kilpaillut kaikkia edellisiä vaiheita, ellei lajinjohtaja tai tuomarineuvosto erityisten olosuhteiden perusteella päättä toisin (kuten lyhyt aikaväli seuraavaan vaiheeseen tai kilpailumatkan pituus).

HUOM. Lajinjohtaja tai tuomarineuvosto voi käyttää tätä sääntökohtaa myös muihin soveltuviin tapauksiin (sääntö 163.2)

Kommentti: Kun start referee tekee päätöstä urheilijan suulliseen protestiin koskien vilppilähtöä, hänen on käytettävä kaikkea saatavissa olevaa tietoa ja mikäli hänellä on kohtuullinen epäily urheilijan olevan oikeassa, hän voi antaa urheilijan juosta protestin alaisena. Juoksun jälkeen tuomarin tulee tehdä lopullinen päätös, josta urheilijalla on oikeus tehdä kirjallinen vetoamus tuomarineuvostolle. On kuitenkin huomioitava, että urheilijan ei pidä automattisesti antaa juosta protestin

alaisena, jos hän sitä pyytää, mikäli vilppilaitte on ollut toimintakuntoisena käytössä tai tapauksissa, joissa vilppi on ollut selkeästi silmin havaittava. Säännöt eivät koske ainoastaan tapauksia, joissa vilppilähtöä ei ole ammuttu takaisin, vaan myös tapauksia joissa lähtöä ei ole sääntöjen mukaan keskeytetty. Molemmissa tapauksissa tuomariston pitää harkita kaikkia tapaukseen vaikuttavia tekijöitä ja tehdä päätös joko koko juoksun tai osan siitä järjestämisestä uudelleen. Esimerkkejä äärimmäisistä tapauksista ovat mm. maraton, jossa ei ole järkevää määrätä uusintajuoksua sen perusteella, että lähettäjä ei ole ampunut vilppilähtöä takaisin. Toisin on pikajuoksussa, jossa vilppilähdöllä on olennainen merkitys juoksun luonteeseen ja lopputuloksiin.

5. Jos urheilija kenttälajissa tekee välittömästi suullisen protestin siitä, että hänen suorituksensa oli hylätty, lajinjohtaja voi päättää, mikäli tilanne on epävarma, harkintansa mukaan, että suoritus mitataan ja kirjataan varmuuden vuoksi muistiin, jotta kaikkien osapuolten oikeudet voidaan turvata.

Kommentti: Edellä mainittu toimenpide ei siis tarkoita sitä, että lajinjohtaja olisi hyväksynyt protestin. Virallisesti suoritus pysyy hylättyinä, kunnes (mahdollisesti) tuomarineuvosto hyväksyy urheilijan puolesta tehdyn vetoomuksen – tai jos lajinjohtaja itse muuttaa päätöstään saatuaan mahdollisesti uutta tietoa.

Jos protestoitu suoritus tapahtui

- (a) pituussuuntaisen kenttälajin kolmen ensimmäisen kierroksen aikana, kun lajissa on yli kahdeksan kilpailijaa ja kun urheilija olisi selviämässä mukaan jatkokierroksille vain, jos protestoidusta suorituksesta tehty vetoamus tulisi hyväksytyksi; tai
- (b) korkeussuuntaisessa kenttälajissa, kun urheilija voisi edetä ylempään korkeuteen vain, jos protestoidusta suorituksesta tehty vetoamus tulisi hyväksytyksi,

lajinjohtajalla, jos hänellä on vähänkään epäilyksiä, on valtuudet antaa urheilijan jatkaa kilpailua protestin alaisena, jotta kaikkien osapuolten oikeudet voidaan turvata.

Kommentti: Niissä tapauksissa, joissa lajinjohtaja on varma tuomarin päätöksestä joko omiin tai videotuomarin havaintoihin perustuen, urheilijan ei pidä antaa jatkaa kilpailua. Seuraavaa jakoa voidaan käyttää, kun mietitään lajinjohtajan päätöstä suulliseen protestiin:

- (a) Suorituksen mittausta edes varastoon ei pidä tehdä, mikäli sääntöjen mukaan on selvää, että rike tapahtui (vahalankussa on selvä piikarin jälki, tai heittovälineen alastulo oli selvästi sektorin ulkopuolella).*
- (b) Varastoon mittaus tehdään aina kun on epäselvä tilanne (Mittaus nopeasti, jotta kilpailuun ei tule katkosta).*

Tämän säännön huomioiminen on hyvä ennakoida tuomaritoiminnassa. Alastulon merkkkaus on hyvä tehdä siinäkin tapauksessa, että heti heiton jälkeen nostetaan punainen lippu. Tällöin mahdollisen varastoon mittauksen varalta on alastulokohta tiedossa. Ainahan on myös mahdollista, että ensin nostettu lippu on väärä.

6. Protestoitu suoritus ja sen jälkeen lajinjohtajan luvalla tehdyt myöhemmät suoritukset muuttuvat hyväksytyiksi vain, jos lajinjohtaja päättää hyväksyä ne tai jos tuomarineuvostolle (30 minuutin sisällä) tehty vetoamus saa myönteisen päätöksen.

Kommentti: Sääntö 146.6. koskee kaikkia lajeja, ei ainoastaan kenttälajeja. Kenttälajeissa voi tulla tilanne, missä urheilija pääsee jatkoon vain sen takia, että toisen urheilijan annetaan jatkaa protestin alaisena. Tällaisessa tapauksessa jatkoon päässeen urheilijan tulokset jäävät joka tapauksessa voimaan, riippumatta siitä hyväksytäänkö toisen urheilijan suullinen protesti.

Sanojen protesti, vastalause ja vetoamus käytössä on aina ollut lievää huojuntaa. Protesti ja vastalause ovat itse asiassa synonyymejä.

Arkisessa kielenkäytössä yleisurheiluväki puhuu lähes yksinomaan protesteista, joten sitä on sanan vierasperäisyydestä huolimatta käytetty tässä sääntökirjassa. Protesteja ovat urheilijan välittömät suulliset mielenilmaukset lajinjohtajalle (refereelle) kilpailun aikana tai suorituksensa juuri päätyttyä. Niitä ovat myös tuomarineuvostolle tai kilpailun teknisille delegaateille osoitetut virheilmoitukset tai vastustavat mielipiteet tilanteissa, joita ei ole edeltänyt lajinjohtajan käsittely. Jos urheilija on tyytymätön kuultuaan lajinjohtajan hylkäävän päätöksen hänen protestiinsa, myös silloin, vaikka lajinjohtaja olisi antanut hänelle luvan jatkaa kilpailua ”protestin alaisena”, hänellä on mahdollisuus hakea muutosta tekemällä kirjallinen vetoamus tuomarineuvostolle näiden sääntöjen mukaisesti.

Esimerkkinä tilanne, jossa 200 m juoksun jälkeen urheilijat ja joukkueiden edustajat suullisesti protestoivat juoksujen johtajalle ja epäilevät ajanoton oikeellisuutta. Juoksujen johtajan on tehtävä päätös siitä, miten hän suhtautuu esitettyihin epäilyksiin. Hänen tulee kerätä kaikki tarpeelliseksi katsomansa aineisto päätöksensä tueksi ja tässä voi mennä kesken kisan oma aikansa. Saatuaan aineiston kasaan lajinjohtaja tekee päätöksen, jonka ajankohta tulee kirjata. Tästä päätöksestä on urheilijalla tai hänen edustajillaan 30 minuuttia aikaa tehdä kirjallinen vetoamus tuomarineuvoston käsiteltäväksi, jos he ovat tyytymättömiä lajinjohtajan päätökseen.

7. Tuomarineuvostolle osoitettu vetoamus on tehtävä 30 minuutin kuluessa siitä,
 - (a) kun lajinjohtajan lajin tuloksia muuttanut päätös oli tehty ja julkistettu; tai
 - (b) kun protestoijaa oli neuvottu vetoamaan tuomarineuvostoon tilanteessa, jossa mitään muutosta lajin tuloksiin ei oltu saatu.

Vetoamus tuomarineuvostolle on tehtävä kirjallisena. Urheilijan itsensä tai vastuullisen toimihenkilön urheilijan tai joukkueen puolesta on allekirjoitettava se, ja sen liitteenä on oltava ”protestimaksu” suuruudeltaan 100 USD tai vastaava määrä muussa valuutassa. Jos vetoamus ei mene läpi, maksua ei palauteta. Henkilö

tai joukkue voi tehdä protestin vain, jos heidän urheilijansa kilpailee samassa lajin vaiheessa kuin mihin protesti (tai sitä seuraava vetoamus) liittyy, tai jos kyseessä on kilpailu, jossa lasketaan joukkuepisteitä.

HUOM. Lajinjohtajan tulee suullisen protestin käsitelyään ja päätöksen tehtyään välittömästi ilmoittaa TICIin tekemänsä päätös ja sen kellonaika. Jos lajinjohtajalla ei ollut mahdollisuutta ilmoittaa päätöksestään ao. joukkueille tai urheilijoille, virallinen (30 minuutin) aika alkaa juosta siitä, kun lajinjohtajan päätös korjatuista tuloksista viedään ilmoitustaululle tai lajinjohtajan päätös kirjataan TICIin mikäli päätös ei muuta tuloksia.

Kommentti: Arvokisoissa urheilijan taustalta löytyy lähes aina joku huoltaja tai muu vastuullinen toimihenkilö, joka laatii ja allekirjoittaa vetoamukset. Pienemmissä kilpailuissa ei aina näin ole, joten urheilijalla tulee silloin olla oikeus ajaa itse omaa asiaansa ja toimittaa laatimansa vetoamus tuomarineuvostolle.

8. Tuomarineuvoston tulee kuulla kaikkia asiaan liittyviä henkilöitä, mukaan lukien lajinjohtaja ja muut tuomarit (paitsi jos tapaus edellyttää luonteeltaan ainoastaan tuomarineuvoston päätöksen). Jos tuomarineuvosto ei vielä pääse täyteen varmuuteen, myös muuta saatavilla olevaa aineistoa voidaan tutkia. Jos tällainen aineisto, mukaan lukien käytettävissä olevat videot, ei tuo selvää ratkaisua, lajinjohtajan tai vastaavasti kävelyn ylituomarin päätös jää voimaan.
9. Tuomarineuvosto voi oman harkintansa mukaan ottaa jo tekemänsä ratkaisun uudelleen käsiteltäväksi, jos uusia asiaan oleellisesti vaikuttavia todisteita ilmaantuu ja jos mahdollinen muuttunut päätös ehdittäisiin vielä panna toimeen. Normaalisti uudelleenharkinta voidaan suorittaa vain ennen lajin palkintojenjaon alkua, paitsi jos kilpailua hallinnoiva taho päättää oikeudenmukaisuussyistä toisin.

Kommentti: Joissain tapauksissa tuomarit (126.2), lajinjohtaja (125.6) tai tuomarineuvosto (146.9) voivat kukin muuttaa päätöstään, mikäli se on vielä käytännössä mahdollista.

10. Tuomarineuvoston puheenjohtajan tulee kilpailun jälkeen raportoida IAAF:n pääsihteerille kaikista sellaisista asioista koskevista päätöksistä, joihin olemassa olevat säännöt eivät ole tarjonneet suoraa vastausta.
11. Tuomarineuvoston päätös (tai lajinjohtajan tekemä päätös, jos tuomarineuvostoa ei ole tai jos mitään vetoomusta sille ei ole jätetty) on lopullinen eikä siitä ole valitusoikeutta minnekään, ei edes CAS:lle.

Sääntö 147

Yhteiskilpailut ja sekakilpailut

1. Yhteiskilpailut, joista tehdään yksi tuloslista, ovat sallittuja sen mukaan mitä asiasta kyseisen lajiliiton määräyksissä sanotaan. Tällaisia yhteiskilpailuja voivat olla viestit ja muut joukkuekilpailut missä miehet ja naiset kilpailevat yhdessä tai lajit joissa miehet ja naiset kilpailevat samassa sarjassa.
2. Muuten kuin kohdan 147.1. kokonaan urheilukentän (*stadionin*) alueella pidetyssä kilpailussa ei normaalisti tule sallia ns. sekakilpailuja, joissa mies- ja naispuoliset osanottajat kilpailevat keskenään.

Kuitenkin kenttälajeissa sekä juoksu- ja ratakävelymatkoilla 5000 m tai pidemmät sekakilpailut voidaan sallia säännön 1.1 kohtien (a)...(h) alaisia kilpailuja lukuun ottamatta kaikkialla muualla. Säännön 1.1 kohtien (i) ja (j) alaisissa kilpailuissa luvan voi antaa vain kyseessä oleva maanosaliitto.

HUOM 1: Kun sekakilpailuja käydään kenttälajeissa, naisille ja miehille tulee laatia omat tuloslistat. Juoksulajeissa tulee sukupuoli merkitä tuloslistoihin.

HUOM 2: Ratalajeissa sekakilpailuja voidaan järjestää (em. sääntöjen

puitteissa) vain mikäli toista tai molempia sukupuolia on liian pieni määrä, jotta voitaisiin järjestää erilliset kilpailut mielekkäästi.

HUOM 3: Ratalajien sekakilpailuissa ei missään tilanteissa saa esiintyä vetoapua toiselle sukupuolelle.

Kommentti: Sääntö 147 on alun perin luotu estämään miesten antama vetoapu naisille juoksuissa ja kävelyissä. Säännössä mainittujen lajien tulokset ovat tilastokelpoisia (merkinnällä "sekakilpailu"), mutta maailman tai maanosien ennätyksiksi niitä ei hyväksytä. Kansainvälisten arvokilpailujen tulosrajojen kohdalla ei yleisesti hyväksytä sekakilpailun tuloksia. Tulosraja on ehdottomasti syytä käydä tekemässä "tavallisessa" kilpailussa.

Yhteenvedona sekakilpailusta kenttälajeissa ja 5000 m sekä pidemmällä juoksumatkoilla:

- (a) on sallittu kansallisessa kilpailutoiminnassa kansallisen liiton sääntöjen puitteissa (ei tarvita erillistä lupaa maanosaliitolta)*
- (b) on sallittu säännön 1.1. (i) ja (j) mukaisissa kilpailuissa kyseisen maanosaliiton luvalla*
- (c) ei ole sallittu säännön 1.1. (a) ...(h) mukaisissa kilpailuissa*

Mikäli sekakilpailu käydään rimalajeissa, on muistettava noudattaa sääntöjä 181 ja 183 - mukaan lukien riman korotukset vain yhden korotussarjan mukaisesti koko kilpailun ajan.

On olemassa myös rajoituksia liittyen sekakilpailuissa tehtyihin ennätyksiin (sääntökohdat 260.1 ja 261, lisäksi huomioitava 132.2. ja 132.3). Huomioi kansallisesti myös SE-säännöstö.

Sääntö 148

Mittaukset

1. Sääntökohtien 140 ja 149 mukaiset ratamerkinnot ja asennukset on tarkastettava asianmukaisesti pätevällä tarkastajalla, joka toimittaa asianmukaiset todistukset sekä yksityiskohtaiset tiedot kaikista tarkastusmittauksista asianomaiselle organisaatiolle ja / tai

urheilukentän omistajalle tai käyttäjälle. Hänelle on annettava täysi pääsy stadionien suunnitelmiin ja piirustuksiin sekä viimeisin mittausraportti tämän tarkastuksen suorittamiseksi.

2. Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa kaikki mittaukset on tehtävä kalibroidulla teräsmittanauhalla tai mittasauvalla tai tieteellisellä mittauslaitteella. Mittaukseen käytetty laitteisto tulee olla valmistettu ja kalibroitu kansainvälisten standardien mukaisesti. Laitteiston tarkkuus pitää olla varmistettu kansallisen mittausviranomaisen määräysten mukaisesti.

Muissa kuin säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa voidaan käyttää myös lasikuitumittanauhaa.

HUOM. Katso sääntö 260.26(a) ennätysten hyväksymisen osalta.

Sääntö 149

Tulosten kelpoisuus

1. Mikään urheilijan tekemä tulos ei ole virallinen, ellei sitä ole tehty virallisessa, IAAF:n sääntöjen mukaisesti järjestetyssä kilpailussa.
2. Suoritukset lajeissa, joissa normaalisti kilpaillaan stadioneilla, mutta joille on järjestetty kilpailuja stadionien ulkopuolella (kuten toreilla, muiden urheilumuotojen suorituspaikoilla, rannoilla, tms.) tai tilapäisesti urheilukentälle rakennetuilla suorituspaikoilla, hyväksytään virallisiksi ja kaikin tavoin kelpoiksi, jos seuraavat ehdot täyttyvät:
 - (a) Asianomainen yleisurheilujärjestö (kts. IAAF:n säännöt 1-3) on myöntänyt kilpailulle järjestämisluvan.
 - (b) Kilpailuun on nimetty pätevät kansalliset tuomarit. *(Suomessa esim. lajinjohtajana SUL 4 tai 5 -tason tuomarikortin suorittanut henkilö)*
 - (c) Laitteet ja kilpailuvälineet ovat sääntöjen mukaiset.

- (d) Kilpailut on järjestetty suorituspaikoilla, jotka ovat sääntöjen mukaiset ja joista virallinen tarkastaja on antanut säännön 148 mukaisesti ja kilpailupäivänä suoritettujen mittausten perusteella kilpailun tekniselle johtajalle todistuksen kaikkien mittojen oikeellisuudesta.

HUOM. Nykyisiä standardilomakkeita, joilla ilmoitetaan suorituspaikkojen oikeellisuudesta, on saatavana IAAF:n toimistolta tai ladattavissa IAAF:n verkkosivuilta (Kansallisesti lomakkeita on saatavana myös SUL:n verkkosivuilta).

Kommentti: Kun säännön 149.2 mukainen kilpailu pidetään useampipäiväisenä riittää, kun tarvittavat mittaukset tehdään kilpailun ensimmäisenä päivänä. Mikäli virallinen mittaaja on vakuuttunut, että kilpailupaikan rakenteet pysyvät vakioina, voidaan mittaukset tehdä myös korkeintaan kaksi päivää ennen ensimmäistä kilpailutapahtumaa.

Kansallisesti lomakkeita on saatavana SUL:n verkkosivuilta. Kilpailua ennen tehdyt mittauspöytäkirjat tulee toimittaa SUL:n kilpailupäällikölle, jonka jälkeen tulokset vasta ovat virallisia.

3. Näiden sääntöjen mukaiset tulokset, jotka on tehty karsintakilpailuissa, rimalajien uusinnoissa, mitättömäksi julistetussa kilpailussa (säännöt 125.7, 146.4(b), 163.2. tai 180.2) tai moniotteluiden yksittäisissä lajeissa, vaikka urheilija ei tekisikään ottelua loppuun, ovat normaaliolosuhteissa virallisia eli kelpaavat tilastoihin, ennätyksiksi, ranking-tuloksiksi ja tulosrajoiksi.

Kommentti: IAAF on poikkeuksellisesti päättänyt, että yksinomaan moniottelun tulosrajojen määrittämiseksi on voimassa seuraava määritelmä:

”Tuulilukema niistä lajeista, joissa moniottelun tuuli mitataan, tulee täyttää jompikumpi seuraavista kriteereistä:

- (a) *Tuulilukema ei missään yksittäisessä lajissa voi ylittää lukemaa +4 m/s.*
- (b) *Tuulilukemien keskiarvo ei voi ylittää lukemaa +2 m/s.”*

Sääntö 150

Videointi

Säännön 1.1 kohtien (a), (b) ja (c) alaisissa kilpailuissa, sekä myös muissa kilpailuissa aina kun se vain on mahdollista, suositellaan, että kaikki lajit otettaisiin järjestäjien virallisilla kameroilla videolle teknisten delegaattien hyväksymällä tavalla. Järjestelmän tulee tukea videotuomarin toimintaa ja olla riittävällä tasolla osoittamaan suoritusten tarkkuuden (oikeellisuuden) sekä mahdolliset sääntörikkomukset.

Tarkempaa tietoa on koottu ”IAAF Video Recording” ja ”Video Referee Guidelines” -oppaisiin, jotka ovat ladattavissa IAAF:n verkkosivuilta.

Kommentti: Mikäli kilpailuun on nimetty videotuomari ja laitteisto on riittävällä tasolla, niin tämä vaikuttaa osaltaan kilpailun toimintoihin. Videotuomari voi yleensä toimia ennakoivasti ratalajien tapahtumien suhteen (esim. lähtö, ratarikot, häirintä ja töniminen, oikaisu ennen evolventtiviivaa ja viestien vaihdot). Jos kameroiden ja laitteiden määrä riittää, voidaan niitä käyttää vastaavasti myös kenttälajien seurantaan. Yleensä videotuomarin rooli on tällöin reagoiva eli hän tutkii tilanteen, mikäli kentällä oleva lajinjohtaja sitä pyytää.

Juoksulajeissa videotuomari tarkkailee kilpailua yhdestä tai useammasta näyttöpäätteestä. Perustuen omiin havaintoihinsa tai kilpailualueelta saadun lajinjohtajan tai valvojen vastaavan havaintoihin, hän voi tarkistaa yhden tai useamman kohdan juoksua uudelleen tallenteesta. Mikäli on selvää, että sääntöriike on tapahtunut, videotuomari voi tehdä päätöksen ja toimittaa sen juoksujen johtajalle sekä maalikameraryhmän johtajalle.

Virallista videolaitteistoa voidaan käyttää myös, kuten tähänkin asti, protestien käsittelyn apuna.

Yhä enemmän löytyy valmiita kaupallisia ratkaisuja videovalvonnan toteuttamiseksi ja tällöin järjestäjän ei tarvitse rakentaa omaa laitteistoa.

Sääntö 151

Pistelasku

Maaotteluissa tai seurojen välisissä tai muissa otteluissa, joissa tulos ratkeaa saavutettujen pisteiden perusteella, pistelaskutapa tulee sopia kaikkien ottelevien maiden tai joukkueiden kesken ennen ottelun alkua, ellei kilpailuun ole jo tehty omia soveltuvia sääntöjä.

JUOKSU- JA KÄVELYLAJIT RADALLA

Säännöt 163.2, 163.6 (poikkeuksena 230.12 ja 240.9), 163.14, 164.2, 165 ja 167.1 ovat voimassa myös kilpakävelyssä, maantiejuoksussa, maastujuoksussa, rinnejuoksussa ja polkujuoksussa.

Sääntö 160

Juoksuradan mitat

1. Normaalin juoksuradan pituus on 400 m. Sen tulee muodostua kahdesta yhdensuuntaisesta suorasta ja kahdesta kaarteesta, joiden säteet ovat yhtä suuret. Radan sisäreunaan tulee kiinnittää sopivasta materiaalista tehty reunalista, jonka tulisi olla väriltään valkoinen, korkeudeltaan 50-65 mm ja leveydeltään 50-250 mm. Radan kahdelta suoralta reunalista voidaan jättää pois ja korvata se 50 mm leveällä valkoisella viivalla.

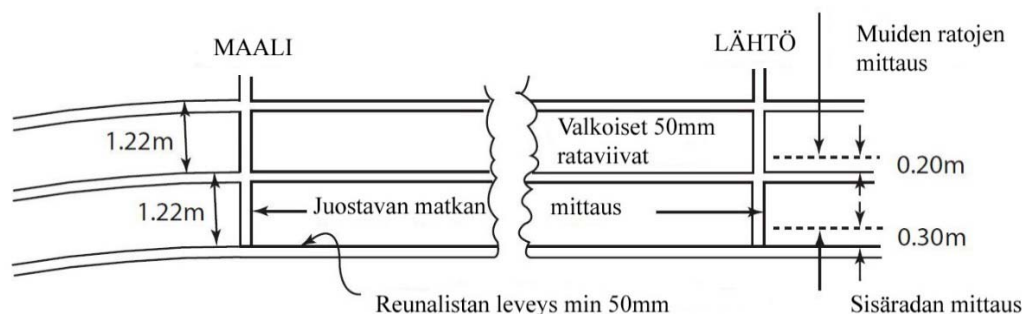
Jos osa reunalistasta joudutaan väliaikaisesti poistamaan meneillään olevan kenttälajin takia, sen paikka tulee merkitä 50 mm leveällä valkoisella viivalla sekä vähintään 0,15 m korkeilla muovikartioilla tai lipuilla, joiden väli on enintään 4 m. Kartio (tai lippu) tulee asettaa radan reunaviivan päälle siten, että sen jalustan reuna sivuaa viivan sitä reunaa, joka on juoksuradan puolella. Liput tulee asettaa noin 60° kulmaan maatasoon nähden radasta poispäin.

Kommentti: Kartioiden (tai lippujen) tarkoituksena on estää kilpailijoita juoksemasta tai kävelemästä viivan päällä. Kartio asetetaan viivan päälle, ei sen sisäpuolelle. Kartion pitää omalla kohdallaan peittää viivan koko leveys, mutta ei enää ulottua juoksuradan puolelle.

Kartioilla (tai lipuilla) merkitseminen pätee myös estejuoksussa siihen radan kohtaan, jossa juoksijat poikkeavat varsinaiselta pääradalta vesiesteelle, radan ulompaan puolikkaaseen kahdessa ryhmässä tapahtuvien lähtöjen (kts. sääntö 163.5 (b)) yhteydessä sekä (ehdollisena) ilman reunalistaa oleviin suoriin, jossa viimeksi mainitussa tapauksessa kartioiden välin tulee olla enintään 10 m.

HUOM. Kaikki pisteet, joissa rata muuttuu kaarteesta suoralle tai suoralta kaarteeseen, pitää merkitä näkyvällä värillä 50 mm x 50 mm merkinnällä valkoiselle viivalle tai vastaavissa kohdissa tulee olla juoksun aikana kartio.

- Radan pituuden mittaus tulee suorittaa pitkin linjaa, joka kulkee 0,30 m reunalistan ulkopuolella, ja jollei listaa ole, (tai esteradan poikkeama 400 m juoksuradasta) tällöin pitkin linjaa, joka kulkee 0,20 m radan sisäreunaa osoittavan viivan ulkopuolella.

Kuvassa: Juoksuradan mittaukset

- Matkan pituus mitataan lähtöviivan maaliin nähden kauempana olevasta reunasta maaliviivan lähtöä lähempänä olevaan reunaan.
- Kaikilla juoksumatkoilla aina 400 m:iin asti kullakin kilpailijalla tulee olla erillinen rata, jonka leveys on $1,22\text{ m} \pm 0,01\text{ m}$, ja joka on merkitty 50 mm leveillä valkoisilla viivoilla, joista oikeanpuoleinen sisältyy edellä mainittuun radan leveyteen. Kaikkien ratojen tulee olla yhtä leveitä. Sisäin rata mitataan kuten edellä kohdassa 160.2 on selostettu. Muut radat mitataan pitkin linjaa, joka kulkee 0,20 m radan sisemmän reunaviivan ulkoreunan ulkopuolella.

HUOM. Kaikilla kentillä, jotka on tehty ennen 1.1.2004, kaikilla yllä mainituilla juoksumatkoilla radan leveys voi olla enintään 1,25 m. Mikäli tämäntyyppisiä ratoja peruskorjataan, tulee ratamerkinnot muuttaa nykyistä sääntöä vastaaviksi.

5. Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kansainvälisissä kilpailuissa kentän tulisi olla sellainen, että sillä on kahdeksan kiertävää rataa.
6. Ratojen suurin sallittu sivukaltevuus on 1:100 (1 %) kohti sisäreunaa (joissakin erikoistapauksissa IAAF voi myöntää poikkeuksen) ja suurin sallittu kokonaiskaltevuus juoksusuunnassa on 1:1000 (0,1 %).
7. Kaikki radan rakenteeseen, mittoihin ja merkintöihin liittyvät tekniset tiedot sisältyvät IAAF:n julkaisemaan Kenttäkäsikirjaan (*"IAAF Track and Field Facilities Manual"*). Säännössä 160 annetaan vain keskeiset periaatteet, joita tulee noudattaa.

Kommentti: Ratamerkinnot ja standardin mukaiset merkintävärit löytyvät "IAAF Track and Field manual" -kirjaan kuuluvasta erillisestä Track Markin Plan -ohjeesta. Kansalliset ohjeet löytyvät SUL:n verkkosivuilta.

Sääntö 161

Lähtötelineet

1. Lähtötelineitä on käytettävä kaikilla juoksumatkoilla aina 400 m:iin asti (4x200 m:n, 1000 m:n ja 4x400 m:n viestien ensimmäinen osuus mukaan luettuna), ja toisaalta millään muilla matkoilla niitä ei saa käyttää. Kun lähtötelineet ovat kiinnitettynä rataan, niiden mikään osa ei saa ulottua lähtöviivan päälle (tai sen yli) eikä toisen kilpailijan radalle. Poikkeuksena tilanne, jossa telineen asemasta ei ole häiriötä muille kilpailijoille, jolloin telineen rungon takaosa voi ulottua oman radan yli ulkopuolella olevalle radalle.

Kommentti: Sääntö voidaan tulkita seuraavasti:

- (a) Mikään osa lähtötelineettä tai jalkatukia ei saa olla lähtöviivan päällä.*
- (b) Telineen runko (mutta ei mikään osa jalkatukia) voi olla uloimman radan puolella, jos siitä ei aiheudu häiriötä. Tässä on huomioitu jo pidempään vallinnut käytäntö, jossa urheilijat yrittävät kaarrelähdöissä saada mahdollisimman suoraviivaisen lähtökiihdytyksen.*

2. Lähtötelineiden on täytettävä seuraavat yleiset vaatimukset:

- (a) Lähtötelineissä tulee olla kaksi jalkatukea, joita vasten urheilija painaa jalkateränsä lähtöasennossa. Jalkatukien tulee olla asennettu jäykkään runkorakenteeseen, jonka mikään osa ei saa häiritä urheilijan jalkojen irtoamista telineistä. Lähtötelineen rakenteen ei tule antaa mitään epäreilua apua urheilijalle.
- (b) Jalkatukien kaltevuuden on oltava säädettävissä niin, että ne sopivat urheilijan lähtöasentoon, ja tukien pinta voi olla joko tasainen tai hieman kovera. Tukien pinnan tulee olla sellainen, että urheilijan piikkareiden piikit sopivat siihen. Tämä voidaan toteuttaa joko sijoittamalla tuen pintaan rakoja tai syvennyksiä tai päällystämällä tuen pinta sopivalla materiaalilla, johon piikit asettuvat.
- (c) Jalkatukien kiinnitys jäykkään kehikkoon saa olla säädettävissä, mutta tuet eivät saa liikkua yhtään itse lähdön aikana. Jalkatukien tulee aina olla siirrettävissä eteenpäin tai taaksepäin toisiinsa nähden. Tuet täytyy voida kiinnittää paikalleen tiukoilla puristimilla tai lukitusmekanismilla, jota urheilija pystyy helposti ja nopeasti käyttämään.
- (d) Telineet on kiinnitettävä rataa useilla nauloilla tai piikeillä niin, että siitä aiheutuu mahdollisimman vähän vahinkoa radan pinnalle. Kiinnityksen täytyy olla sellainen, että lähtötelineet voidaan nopeasti ja helposti irrottaa. Naulojen tai piikkien lukumäärä, paksuus ja pituus riippuvat radan rakenteesta.

Kiinnityksen täytyy olla sellainen, että telineet eivät pääse liikkumaan lähdön aikana.

- (e) Kun urheilija käyttää omia lähtötelineitään, niiden tulee olla tämän säännön mukaisia. Muuten ne voivat olla muotoilultaan ja rakenteeltaan millaiset tahansa edellyttäen, että niistä ei aiheudu häiriötä muille kilpailijoille.
3. Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa sekä aina kun tulosta esitetään hyväksyttäväksi ME:ksi sääntöjen 261 tai 263 mukaan lähtötelineiden on täytynyt olla liitettynä IAAF:n hyväksymään vilppilähdön ilmaisulaitteistoon. Tätä järjestelmää suositellaan voimakkaasti myös muihin kilpailuihin.

HUOM. Lisäksi vilppilähdön ilmaisulaitteiston yhteydessä voidaan käyttää kovaäänistä automaattista palautussignaalia (joka käynnistyy laitteiston havaittua alle 100 millisekunnin reaktioajan).

4. Säännön 1.1 kohtien (a)...(f) alaisissa kilpailuissa kilpailijoiden täytyy käyttää kilpailun järjestäjien käyttöön toimittamia lähtötelineitä. Muissakin synteettisillä radoilla järjestetyissä kilpailuissa järjestäjillä on oikeus vaatia, että vain heidän toimittamiaan lähtötelineitä käytetään.

Kommentti: Valojen käyttäminen lähdössä kuurojen tai heikkokuuloisten urheilijoiden avustamiseksi on sallittua ja sitä ei katsota avustamiseksi. Tällaisen järjestelmän hankkiminen katsotaan kuitenkin urheilijan tai hänen taustajoukkonsa tehtäväksi. Joissain kilpailuissa tekninen yhteistyökumppani voi toimittaa tarvittavat laitteistot.

Sääntö 162

Lähtö

1. Kilpailun lähtö merkitään 50 mm leveällä valkoisella viivalla. Kaikissa juoksuissa, joita ei juosta omilla radoilla, lähtöviivan tulee olla kaareva siten, että kaikki kilpailijat joutuvat juoksemaan saman

matkan lähdöstä maaliin. Lähtöpaikat numeroidaan kaikilla juoksumatkoilla vasemmalta oikealle juoksusuuntaan katsottuna.

HUOM 1: Stadionin ulkopuolella tapahtuvien lähtöjen kohdalla lähtöviiva voi olla normaalia leveämpi, kuitenkin enintään 0,30 m leveä. Lähtöviiva voi myös olla mitä väriä tahansa, kunhan se erottuu selvästi lähtöalueen pinnan väristä.

HUOM 2: 1500 m:n lähtöviivaa, tai muuta kaarevaa lähtöviivaa, voidaan jatkaa edelleen kaarteeseen uloimman radan ulkopuolelle niin pitkälle kuin samaa ratapinnoitetta jatkuu.

Kommentti: Lähtöjärjestelyissä on vakiintunut käytäntö asettaa urheilijat lähtöjärjestykseen ja esittelyyn siten, että urheilijat ovat seisten ja kasvot juoksusuuntaa kohti.

2. Kaikissa kansainvälisissä kilpailuissa, paitsi mitä alempana on huomautettu, lähettäjän tulee antaa komentonsa omalla äidinkielellään, englanniksi tai ranskaksi.
 - (a) Matkoilla 400 metriin asti (sisältäen myös matkat 4x200 m, 1000 m:n viesti (säännön 170.1 mukaisena versiona) sekä 4x400 m) komennot ovat "paikoillenne" ja "valmiit".
 - (b) Matkoilla, jotka ovat pitempiä kuin 400 m (paitsi kohdassa (a) mainitut kolme viestimatkaa), komento on "paikoillenne".
 - (c) Kaikissa lähdöissä, säännön 162.5 mukaan, lähettäjä voi tehdä päätöksen, että kaikki ei ole valmista lähtöön tai lähtö tulee muuten keskeyttää, vaikka urheilijat olisivat jo lähtöasennossa. Tällöin lähettäjän komento on "ylös" tai englanniksi "stand up".

Kaikissa juoksu- ja kävelykilpailuissa annetaan normaalisti lähtömerkki lähettäjän pistoolilla laukaisemalla se ylöspäin.

HUOM. IAAF:n säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c), (e) ja (i) alaisissa kilpailuissa kaikki lähetyskomennot tulee antaa englanniksi.

Kommentti: Lähettäjä ei voi aloittaa lähtötoimia ennen kuin hän on varma, että ajanottoryhmä, maalituomarit ja pikamatkoilla tuulimittarin lukija ovat valmiina. Kommunikointitapa lähtöpaikalta maalialueelle riippuu kilpailun tasosta. Sääntöjen 1.1 (a) ... (f) mukaisissa kilpailuissa ja monissa muissa korkeamman tason kilpailuissa sähköisen ajanoton hoitaa erillinen tekninen yhteistyökumppani. Tällöin ovat käytettävissä myös tekniset henkilöt, jotka huolehtivat yhteydenpidosta. Muissa kilpailuissa on käytössä erityyppisiä yhteydenpitotapoja kuten pilli, radiopuhelimet, matkapuhelimet, liput ja valot.

3. Matkoilla 400 metriin asti (sisältäen myös matkat 4x100 m, 1000 m:n viesti sekä 4x400 m) kyyrylähtö ja lähtötelineiden käyttö ovat pakollisia. "Paikoillenne"-komennon jälkeen kilpailijan on asetettava telineisiin niin, että hän on kokonaan omalla radallaan ja lähtöviivan takana. Kilpailija ei saa lähtöasennossa ollessaan koskettaa käsillään tai jaloillaan lähtöviivaa eikä rataa sen etupuolella. Molempien käsien ja vähintään yhden polven on kosketettava radan pintaa ja molempien jalkojen on oltava kosketuksissa lähtötelineiden jalkatukiin. "Valmiit"-komennolla kilpailijan tulee välittömästi nousta lopulliseen valmiusasentoonsa säilyttäen samalla käsiensä kosketuksen radan pintaan ja jalkojensa kosketuksen lähtötelineiden jalkatukiin. Kun lähettäjä katsoo kaikkien kilpailijoiden olevan liikkumattomina "valmiit"-asennossaan, hän laukaisee pistoolin.

Kommentti: On tärkeää, että juoksijan jalat ovat tukevasti jalkatukia vasten, koska muuten vilppilähdön ilmaisulaitteisto ei ehkä pysty rekisteröimään reaktioaikaa kyseiselle radalle.

Kaikissa lähdöissä, joissa käytetään lähtötelineitä, lähettäjä kohottaa asetta pitävän käden hetkellä, jolloin urheilijat ovat liikkumattomina telineissään. Tämän jälkeen lähettäjä komentaa "valmiit". Lähettäjän on odotettava, kunnes kaikki urheilijat ovat nousseet ja ovat liikkumatta. Tämän jälkeen hän voi laukaista lähetuspistoolin. Lähettäjän ei kuitenkaan tule kohottaa asettaan liian aikaisin vaan siinä kohtaa, kun hän on jo lähes valmiina sanomaan "valmiit".

Säännöissä ei ole mainintaa siitä kuinka pitkä aika tulee olla komentojen "paikoillenne" ja "valmiit" välillä, kuten ei myöskään ole määritetty aikaa "valmiit" -komennon ja lähetyspistoolin laukaisun välille. Lähettäjä laukaisee aseensa vasta, kun urheilijat ovat liikkumatta oikeassa lähtöasennossa. Tämä tarkoittaa luonnollisesti sitä, että osassa juoksuja lähtölaukaus voi tulla hyvinkin nopeasti ja toisissa lähdöissä pitää odottaa kauemmin varmistuakseen urheilijoiden liikkumattomuudesta.

4. Matkoilla, jotka ovat pitempiä kuin 400 m (paitsi kohdassa 2(a) mainitut kolme viestimatkaa), kaikki lähdöt tulee suorittaa pystyasennosta. "Paikoillenne"-komennon jälkeen kilpailijan tulee siirtyä omalle paikalleen lähtöviivan taakse (kokonaan omalle radalleen radoilta tapahtuvien lähtöjen kyseessä ollen). Ollessaan "paikoillenne"-asennossa kilpailija ei saa koskettaa kummallakaan kädellään ratapintaa. Hän ei saa myöskään koskettaa kummallakaan jalallaan ratapintaa lähtöviivan kohdalla tai sen etupuolella. Kun lähettäjä katsoo kaikkien kilpailijoiden olevan liikkumattomina "paikoillenne"-asennossaan, hän laukaisee pistoolin.
5. Komennolla "paikoillenne" tai "valmiit", matkasta riippuen, kaikkien kilpailijoiden on heti ja viivyttelämättä asetuttava täydelliseen ja lopulliseen valmiusasentoonsa. Jos lähettäjä jostain syystä on sitä mieltä, että kaikki ei (kohtuullisessa ajassa) ole valmista lähtöprosessin jatkamiseen, hänen tulee antaa "ylös"-komento, minkä jälkeen lähettäjänsä apulaiset kokoavat kilpailijat uudelleen lähdön käynnistämistä varten (kts. myös sääntö 130).

Lähettäjänsä tulee keskeyttää lähtö, jos urheilija lähettäjänsä mielestä

- (a) "paikoillenne"- tai "valmiit"-komennon jälkeen, mutta ennen laukausta, aiheuttaa lähdön keskeyttämisen esim. nostamalla käden ylös tai nousemalla istumaan tai seisaalleen kyyryasennosta ilman pätevää syytä (minkä pätevyyden start referee arvioi); tai
- (b) ei noudata lähettäjänsä "paikoillenne"- tai "valmiit"-komentoja tai asetu lopulliseen valmiusasentoonsa välittömästi ilman viivyttelyä; tai

(c) häiritsee "paikoillenne"- tai "valmiit"-komennon jälkeen muita kilpailijoita äänтелеillä, liikkumalla tai muulla tavoin.

Start referee voi varoittaa urheilijaa asiattomasta käytöksestä (tai hylätä hänet, jos kyseessä oli hänelle jo toinen käytösvaroitusta samassa kilpailutapahtumassa) sääntöjen 125.5 ja 145.2 mukaisesti. Vihreää korttia ei näytetä. Jos lähdön keskeyttämiseen oli ollut jokin ulkopuolinen syy, tai jos start referee ei muusta syystä hyväksy lähettäjän ratkaisua, kaikille kilpailijoille näytetään vihreää korttia merkiksi siitä, että kukaan ei ollut syyllistynyt vilppilähtöön.

Kommentti: Lähtösääntö on jaettu kahteen erityyppiseen osaan virheen luonteesta riippuen; käytökseen perustuvat rikkeet (sääntö 162.5) ja vilppilähtö (sääntö 162.7. ja 162.8). Tällä varmistetaan se, että yksittäisen urheilijan tekemän rikkeen perusteella ei rangaista isompaa joukkoa urheilijoita. Tämä edellyttää myös sekä lähettäjältä että start refereeelta molempien sääntöosien tarkkailua ja huolellista tulkintaa.

Urheilijan tahallinen tai tahaton, ehkä hermostuneisuudesta johtuva, toiminta voi edellyttää säännön 162.5 soveltamista, kun taas lähettäjä voi katsoa tilanteen niin, että soveltaa sääntökohtaa 162.2 (c).

Voi olla myös tilanteita, joissa urheilija aiheellisesti pyytää lähdön keskeytystä hyväksyttävään syyhyn vedoten. Tämän vuoksi erityisesti start refereeen on kiinnitettävä huomiota lähdön yhteydessä myös ympäristössä tapahtuviin ääniin ja liikkeisiin. Lähettäjä ei pysty näitä niin hyvin havainnoimaan, koska hän keskittyy täysin urheilijoihin ja hänellä on useimmiten kuulokkeet päällä. Näissä tapauksissa lähettäjän ja start refereeen on toimittava tarkoituksenmukaisesti ja tehokkaasti sekä tehtävä ripeästi tarvittavat päätökset. Start refereeen tulee puhutella lähdön keskeyttänyttä urheilijaa ja keskustella lähdön keskeytyksen syystä. Tilanteen mukaan start referee voi keskustella myös lähettäjän kanssa ja tehdä sen jälkeen tarvittavat päätökset.

Lähtöpaikalla tehdyt päätökset on hyvä tiedottaa selkeästi urheilijoille, ja mikäli mahdollista myös kuuluttajien avulla katsojille sekä mahdolliselle TV-ryhmälle.

Vihreää korttia ei näytetä niissä tapauksissa, joissa on näytetty jo keltainen tai punainen kortti.

Vilppilähtö

6. Kun IAAF:n hyväksymä vilppilähdön ilmaisulaitteisto on käytössä, lähettäjän ja/tai tehtävään nimetyn palauttajan tulee olla yhteydessä laitteistoon kuulokkeilla, joiden kautta hän kuulee selvästi äänisignaalin, jonka laitteisto lähettää aina, kun se havaitsee vilppilähdön tapahtuneen (toisin sanoen aina, kun juoksijan reaktioaika on pienempi kuin 0,100 sekuntia). Heti kun lähettäjä tai tehtävään nimetty palauttaja kuulee äänisignaalin, ja jos pistooli oli jo laukaistu, on suoritettava palautuslaukaus. Lähettäjän tulee välittömästi tutkia laitteiston rekisteröimät reaktioajat ja kaikki muu käytettävissä oleva tieto voidakseen varmistaa, onko joku kilpailija (tai kilpailijat) aiheuttanut palautuksen.

HUOM. Käytettäessä IAAF:n sertifioimaa vilppilähtölaitteistoa, tämän antamaa tietoa tulee käyttää tuomariston apuna oikean päätöksenteon varmistamiseksi.

7. Asetuttuaan jo täydelliseen ja lopulliseen valmiusasentoonsa kilpailija ei saa aloittaa lähtöään ennen kuin vasta sen jälkeen, kun hän oli kuullut lähetyspistoolin laukauksen. Jos hän lähettäjän näkemyksen mukaan aloittaa sen yhtään tätä aikaisemmin (mukaan lukien sääntökohta 129.6), kyseessä on vilppilähtö.

HUOM 1: Urheilijan liikahdusta ("nykäisy" tms.), johon ei sisälly tai josta ei seuraa jalan/jalkojen irtaantumista jalkatuesta/-tuista tai käden/käsien irtaantumista ratapinnasta, ei tulkita lähdön aloittamiseksi (siis käytännössä vilppilähdöksi). Tällaisista urheilijan ennenaikaisista liikahduksista voidaan antaa käytösvaroitus tai (toisen varoituksen kyseessä ollen) tuomita kilpailusta poissulkeminen.

Mikäli lähettäjä kuitenkin havaitsee, että urheilija aloittaa lähtöliikkeensä jo ennen laukausta ja liike ei pysähdy vaan jatkuu laukaushetkeen asti, niin tämä tulee tulkita vilppilähdöksi.

HUOM 2: Urheilijoiden lähtiessä pystyasennosta heillä on kyyrylähtöihin verrattuna suurempi riski horjahtaa eteenpäin liian aikaisin. Jos tällainen horjahdus arvioidaan tahattomaksi, lähtö pitäisi luokitella "epävakaaksi". Mikäli urheilijaa työnnetään tai horjutetaan lähtöviivan yli ennen lähtölaukausta, häntä ei tulisi rangaista. Sen sijaan urheilijalle, joka on tönimällä tai muuten aiheuttanut toisen urheilijan horjahduksen, voidaan antaa varoitus (tai toisesta varoituksesta poissulkeminen).

Kommentti: Yleisesti vilppilähtöä ei pidä tuomita, mikäli urheilija ei ole menettänyt kontaktia rataan tai lähtötelineisiin. Esimerkiksi liike, jossa urheilija nostaa lantiotaan ylös, mutta laskee sen alas menettämättä kontaktia rataan tai telineisiin missään vaiheessa, ei aiheuta vilppilähtöä. Tässä tapauksessa voidaan tuomita henkilökohtainen varoitus (tai toisen varoituksen tapauksessa kilpailusta sulkeminen) säännön 162.5. mukaisesti.

Kuitenkin jos kyseessä on ns. "lentävä lähtö", jolloin lähettäjä tai palauttaja katsoo urheilijan aloittaneen selkeästi jatkuvan lähtöliikkeen ja vaikka hänen kätensä tai jalkansa eivät irtoa ennen laukausta, pitäisi tällainen lähtö ampuu takaisin. Palautuksen voi ampuu joko lähettäjä tai palauttaja, mutta päätöksen tekee aina lähettäjä, koska hän ainoastaan tietää missä vaiheessa hänen sormensa oli liipaisimella urheilijan aloittaessa liikkeensä. Tapauksissa, joissa lähettäjä on varma urheilijan aloittaneen liikkeensä ennen lähtölaukausta, tulisi tuomita vilppilähtö.

Huomion 2 mukaan lähettäjien ja palauttajien tulisi välttää pystylähdöissä liian kriittistä tuomitsemista sääntöön 162.7. perustuen. Horjahdukset pystystä lähdeittäessä ovat harvoin tahallisia ja lähtöasento pystystä lähdeittäessä on alttiimpi tasapainon menetykselle. Olisi siis hyvä välttää tarpeetonta rangaitsemista.

Mikäli lähettäjä ja start referee katsovat liikkeen tahattomaksi heidän on toimittava säännön 162.2.(c) mukaisesti. Mikäli rauhattomuus lähdeissä kuitenkin jatkuu lähettäjä ja/tai start referee voivat joutua tuomitsemaan vilppilähdön tai käytösrankaistuksen, kunkin tilanteen mukaisesti.

8. Moniotteluju lukuun ottamatta: Kun kuka tahansa kilpailija ottaa vilppilähdön, niin lähettäjä sulkee hänet pois kilpailusta.

(Moniotteluissa kts. myös sääntö 200.8(c))

HUOM. Kun yksi tai useampi kilpailija ottaa vilppilähdön, niin käytännössä muut vaistomaisesti seuraavat, jotkut hyvinkin nopeasti, ja sääntöä ahtaasti tulkiten nämäkin olisivat syyllistyneet vilppilähtöön. Lähettäjän tulee kuitenkin pyrkiä varoittamaan (tai hylkäämään) vain sitä kilpailijaa tai niitä kilpailijoita, jotka hänen mielestään aiheuttivat vilppilähdön. Näin siis myös useampaa kuin yhtä kilpailijaa voidaan varoittaa (tai hylätä) samanaikaisesti. Jos taas vilppilähtö ei ollut erityisesti kenenkään kilpailijan syytä, varoituksia ei tule antaa ja päätös ilmaistaan näyttämällä vihreää korttia kaikille kilpailijoille.

Kommentti: Pois suljettu ottelija jää siis tässä osalajissa pisteittä, mutta moniottelua hän saa kyllä jatkaa, jos haluaa ja jos ottelussa on vielä lajeja jäljellä.

9. Kun on tapahtunut vilppilähtö, lähettäjän apulaisten on meneteltävä seuraavasti:

Moniotteluju lukuun ottamatta: Vilppilähtöön syyllistynyt kilpailija (tai kilpailijat) suljetaan pois kilpailusta. Hänen edessään nostetaan diagonaalisesti jaettu punamusta kortti.

Moniotteluissa: Kun erän ensimmäinen vilppilähtö tapahtuu, siihen syyllistynyttä kilpailijaa (tai kilpailijoita) varoitetaan näyttämällä hänelle viistosti jaettua keltamustaa korttia. Samalla yksi tai useampi lähettäjän apulainen toistaa varoituksen kaikille muillekin kyseisen erän kilpailijoille näyttämällä keltamustaa korttia heidän edessään merkkinä siitä, että seuraavilla saman erän lähtöyrityksillä jokainen vilppilähdön ottaja suljetaan pois kilpailusta (moniottelun tästä osalajista). Jos sitten seuraavissa lähtöyrityksissä tapahtuu vilppilähtöjä, jokainen vilppilähtöön syyllistynyt kilpailija suljetaan pois kilpailusta ja hänen edessään nostetaan punamusta kortti.

Mikäli käytössä ovat lähtökuutioiden värimerkinnät, niitä käytetään aina kun vilppilähtöön liittyviä kortteja näytetään urheilijoille.

Kommentti: On suositeltavaa, että lähdöissä näytettävät kortit ovat suuruudeltaan A5 kokoisia ja kaksipuoleisia. Lähtökuutioiden värimerkintöinä voidaan edelleen käyttää keltaista ja punaista ja näin välttää tarpeettomia lisäkustannuksia muutoksista.

10. Lähettäjän tai kenen tahansa palauttajista, joka on sitä mieltä, että lähtö ei ollut reilun kilpailun mukainen ("fair"), tulee kutsua kilpailijat takaisin pistoolin laukauksella.

*Kommentti: Tässä kohdassa on edelleen säilytetty mahdollisimman sanatarkka käänös, vaikka se on vuosien mittaan aiheuttanut joitakin väärinkäsityksiä. "Ei reilun kilpailun mukainen" tarkoittaa tässä yksinkertaisesti vilppilähtöä. Tätä vahvistaa sekin, että tämän säännön kohdat 6-9 ovat yhteisen väliotsikon "Vilppilähtö" alla. Lähtöä ei normaalisti tule palauttaa vain sen takia, että se sattui olemaan epätasainen. On kuitenkin eräitä tilanteita, jolloin lähettäjä voi hyödyntää "fair"-sanaa muuhunkin kuin vilppilähtöihin. Jos katsomon melu tai äkilliset äänet selvästi pilasivat lähdön, se voidaan ampua takaisin ja näyttää vihreä kortti. Telineiden pettäminen jollakin radalla on ehkä hieman vaikeampi kysymys, koska tiettyyn rajaan saakka urheilijan velvollisuus on itse huolehtia telineiden luotettavasta kiinnityksestä. Vika **saattoi** kuitenkin olla myös muualla kuin urheilijassa, joten palautuslaukaus ja tilanteen tarkistaminen (ja vihreä kortti) on monesti "turvallinen" vaihtoehto.*

Sääntö 163

Juoksu- ja kävelykilpailut radalla

1. Juoksu- ja kävelylajeissa, joihin sisältyy vähintään yksi kaarre, etenemissuunta on niin, että kilpailijan vasen käsi on sisäkentän puolella (vastapäivään). Radat tulee numeroida niin, että vasemman käden puolella oleva sisin rata saa numeron 1.

Kommentti: Kun olosuhteet muuten niin sallivat ja rata on virallisesti mitattu, voidaan suoran mittaiset pikamatkat juosta myös päinvastaiseen suuntaan (oikea käsi sisäkentän puolella).

Estäminen radalla

2. Jos kilpailijaa tönitään tai estetään kilpailun aikana vaikeuttaakseen hänen etenemistään, niin:
 - (a) Jos töniminen tai estäminen katsotaan tahattomaksi tai se on muuten tapahtunut ilman kilpailijan omaa vaikutusta asiaan, lajinjohtaja voi päätellessään, että kilpailija (tai hänen joukkueensa) oli merkittävässä määrin kärsinyt tilanteesta (säännön 125.7 tai 146.4 perusteella), määrätä juoksun suoritettavaksi uudelleen (yhden, usean tai kaikkien urheilijoiden osalta) tai sallia kyseisen kilpailijan jatkavan kilpailua sen seuraavalla kierroksella.
 - (b) Jos lajinjohtaja on todennut toisen kilpailijan syyllistyneen (kärsineen) kilpailijan tönimiseen tai estämiseen, hän voi hylätä tuon syyllisen kilpailijan tästä lajista. Lajinjohtaja voi, päätellessään, että tönitty/estetty kilpailija (tai hänen joukkueensa) oli merkittävässä määrin kärsinyt tilanteesta (säännön 125.7 tai 146.4 perusteella), määrätä juoksun suoritettavaksi uudelleen (tietenkin ilman hylättyä kilpailijaa tai hänen joukkuettaan) tai sallia kyseisen tönityn/estetyn kilpailijan (tai hänen joukkueensa) (ei kuitenkaan kenenkään hylätyn kilpailijan tai joukkueen) jatkavan kilpailua sen seuraavalla kierroksella.

HUOM. riittävän vakavissa tapauksissa voidaan myös toimia sääntöjen 125.5 ja 145.2. perusteella.

Molemmissa säännön 163.2 kohtien (a) ja (b) kuvaamissa tapauksissa edellytetään normaalisti, että jatkoon päästettävä kilpailija on juossut maaliin parastaan yrittäen ("*bona fide*").

Omilla radoilla juokseminen, ratarikot

3.

(a) Kaikissa omilla radoilla juostavissa kilpailuissa kunkin kilpailijan tulee pysyä hänelle osoitetulla radalla lähdöstä maaliin asti. Tämä pätee myös soveltuvien osin silloin, kun osa matkasta juostaan omilla radoilla (kuten esim. 800 m:n lähdössä).

(b) Kaikilla matkoilla (tai matkan osilla), joita ei juosta omilla radoilla, kilpailija juostessaan kaarteissa; tai radan ulommalla puolikkaalla säännön 163.5(b) mukaan; tai estejuoksussa vesihaudan "poikkeamareitin" kaarevilla osilla, ei saa astua sallitun juoksualueen sisäreunaa osoittavan reunalistan tai viivan päälle eikä sen sisäpuolelle (rajoina siis kiertävän radan sisäreuna, kaarteiden ulomman puolikkaan sisäreuna tai vesihaudan "poikkeamakaarteiden" sisäreunat).

Jos juoksujen johtaja, säännössä 163.4 mainittuja poikkeuksia lukuun ottamatta, on jonkun tuomarin tai juoksujen valvojan raportin perusteella tai muulla tavoin vakuuttunut siitä, että kilpailija oli rikkonut yllä esitettyä sääntöä, tulee kyseinen kilpailija hylätä.

4. Kilpailijaa ei tule hylätä, jos

(a) toinen henkilö oli työntänyt tai pakottanut hänet juoksemaan oman ratansa ulkopuolella tai sallitun juoksualueen sisäreunaa osoittavan reunalistan tai viivan päällä tai sisäpuolella; tai

(b) hän astuu tai juoksee suoralla ratansa sisä- tai ulkopuolella, estejuoksussa vesihaudan "poikkeamareitin" suoran osan sisä-

tai ulkopuolella tai kaarteessa oman ratansa ulkoreunan ulkopuolella,

saamatta siitä mitään olennaista hyötyä, ja ilman että ketään muuta juoksijaa olisi häiritty. Mikäli tilanteessa on saatu selvää hyötyä, tulee urheilija hylätä.

HUOM. "Olennaisella hyödyllä" tarkoitetaan esimerkiksi sitä, että kilpailija parantaa kilpailuasemaansa hankkiutumalla ulos "pussista" astumalla tai juoksemalla radan sisäreunan päällä tai sisäpuolella.

Kommentti: Huomautuksen kohta määrittää selkeästi rikkeeksi tilanteen, jossa urheilija hakeakseen asemansa parannusta juoksussa, siirtyy etenemään reunalistan tai -viivan sisäpuolelle niin pitkäksi aikaa, että hyötyy siirrostaan (joka on voinut tapahtua tarkoituksella tai toisen henkilön tönimisen seurauksena). Normaalisti reunalistan sisäpuolella juokseminen ei suoralla osuudella automaattisesti johda hylkäykseen (kuten kaarteessa). Lajinjohtajan on kuitenkin mahdollista hylätä urheilija sisäkentällä juoksemisen johdosta, vaikkakin alkuperäinen syy sisäkentälle joutumiseen olisi häirintä tai töniminen. Tällaisissa tapauksissa urheilijan on pyrittävä välittömästi takaisin radalle ilman, että hän yrittää parantaa asemaansa jatkamalla juoksua sisäkentän puolella.

5. Säännön 1.1 mukaisissa ja mahdollisuuksien mukaan myös muissa kilpailuissa:

(a) 800 metriä tulee juosta omia ratoja aina ensimmäisen kaarteiden jälkeen merkityn siirtymisviivan (evolventtiviivan) ensin vastaan tulevalle reunalle, jonka ylitettyään juoksijat voivat siirtyä pois omilta radoiltaan. Siirtymisviiva on kaareva, 50 mm leveä viiva, joka on vedetty rataa nro 1 lukuun ottamatta kaikkien muiden ratojen poikki. Jotta kilpailijoiden olisi helpompaa tunnistaa siirtymisviiva, voidaan rataviivoille välittömästi ennen niiden ja siirtymisviivan risteystä asettaa pienet 50 mm x 50 mm:n kokoiset kartiot, "prismat" tai muut sopivat merkit, joiden

korkeus on enintään 0,15 m ja jotka mieluiten ovat eri värisiä kuin rataviivat ja siirtymisviiva.

HUOM. Säännön 1.1(d) ja 1.1(h) alaisissa kilpailuissa osallistuvat joukkueet voivat myös sopia, että omia ratoja ei 800 m:n lähdössä käytetä.

- (b) Jos 1000 m, 2000 m, 3000 m, 5000 m tai 10000 m kilpailussa on enemmän kuin 12 juoksijaa, heidät voidaan jakaa kahdeksi ryhmäksi, joista yksi ryhmä, sisältäen noin kaksi kolmasosaa juoksijoista, lähtee normaalilta kaarevalta lähtöviivalta. Toinen ryhmä, jossa ovat loput juoksijat, lähtee erilliseltä kaarevalta lähtöviivalta, joka on vedetty juoksuradan ulomman puolikkaan poikki. Tämä jälkimmäinen ryhmä juoksee ensimmäisen kaarteeseen loppuun asti radan ulommalla puolikkaalla, joka on merkitty kartioilla tai lipuilla tai muilla sopivilla merkeillä siten kuin säännössä 160.1 on esitetty. Edellä mainittu erillinen lähtöviiva tulee sijoittaa siten, että kaikki kilpailijat tulevat juoksemaan saman matkan. Matkojen 2000 m ja 10000 m siirtymisviiva, jonka ylitettyään ulommalta viivalta lähtenyt ryhmä saa liittyä sisempää lähteneeseen ryhmään, on sama säännössä 163.5 kuvattu viiva (evolventti), jota myös 800 m juoksussa käytetään. Matkojen 1000 m, 3000 m ja 5000 m juoksua varten tulee etusuoralle (kaarteeseen päättymiskohtaan) sijoittaa merkki, jonka ohitettuaan ulommalta viivalta lähtenyt ryhmä saa liittyä sisempää lähteneeseen ryhmään. Merkki voi olla kooltaan 50 mm x 50 mm ja 8-rataisella kentällä se sijoitetaan ratoja 4 ja 5 erottavalle viivalle, 6-rataisella kentällä puolestaan ratoja 3 ja 4 erottavalle viivalle. Juoksun lähdön ajaksi rataviivalle välittömästi ennen merkkiä (vrt. sääntö 163.5) asetetaan kartio tai lippu. Se poistetaan ryhmien yhdistyttyä.
- (c) Mikäli urheilija ei noudata tätä sääntöä, hänen suorituksensa hylätään. Mikäli kyseessä on viestijuoksu, niin tällöin koko joukkue hylätään.

Poistuminen radalta

6. Jos kilpailija vapaaehtoisesti poistuu radalta, hänen ei tule sallia enää jatkaa kilpailua ja hänet tulee tuloslistaan merkitä keskeyttäneeksi (*merkinnällä DNF eli "did not finish"*). Jos hän yrittää vielä palata radalle jatkamaan kilpailua, juoksujen johtajan tulee hylätä hänet.

Tarkistusmerkit

7. Lukuun ottamatta mainintaa säännössä 170.4, kokonaan tai osan matkaa omilla radoilla juostavissa viesteissä kilpailijat eivät saa tehdä avukseen rataa tarkistusmerkkejä tai asettaa esineitä radalle tai sen varteen. Tuomareiden on ohjattava säännön noudattamiseen ja pyydettyä poistamaan merkit tai esineet, jotka eivät täytä sääntöjä. Mikäli urheilija ei toimi näin, tulee tuomarin poistaa ylimääräiset merkinnät.

HUOM. Vakavissa tapauksissa voidaan turvautua sääntöihin 125.5. ja 145.2.

Tuulen mittaus

8. Kaikkien tuulimittareiden tulee olla valmistettuja ja kalibroituja kansainvälisten standardien mukaisiksi. Niiden tarkkuus tulee olla kansallisen mittausviranomaisen valtuuttaman tahon varmistama, niin, että kaikki mittaus toiminta pohjautuu kansallisiin ja kansainvälisiin mittausstandardeihin.

Kommentti: Kansallisen ohjeistuksemme mukaan SM-tason ja kansainvälisissä kilpailuissa käytettävien tuulimittarien tulee olla kalibroituja viimeisten neljän vuoden sisällä ennen kyseistä kilpailua. Kalibroinnista voi tiedustella laitteiden maahantuojilta.

9. Kaikissa säännön 1.1 kohtien (a)...(h) alaisissa kilpailuissa tulee käyttää ultrasoonisia tai muita ei-mekaanisia tuulimittareita, ja

sellaisten käyttö on myös edellytyksenä aina, kun jotain tulosta ollaan esittämässä ME:ksi.

Mekaanisen tuulimittarin tulee olla rakenteeltaan sellainen, että mahdollinen sivutuulikomponentti ei pääse häiritsemään mittausta. Tämän vuoksi putkityyppisissä mittareissa putken pituuden varsinaisen mittalaitteen kummallakin puolella tulee olla vähintään kaksi kertaa putken halkaisija.

Kommentti: Monilla Suomen kentillä on edelleen käytössä tuulimittareita, jotka ovat tyypiltään siipipyöränemometrejä eli kansan kielellä "putkimittareita". Hyvin pidettyinä ja huollettuina ne ovat täysin kelpollisia kansallisessa kilpailutoiminnassamme.

10. Juoksulajeissa juoksujen johtajan tulee varmistaa, että tuulimittari on asetettu suoran varrelle radan nro 1 puolelle 50 m:n päähän maaliviivasta. Se tulee asentaa 1.22 m ± 0.05 m korkeudelle maasta ja enintään 2 m:n päähän juoksuradasta.
 11. Tuulimittari voidaan myös käynnistää ja pysäyttää automaattisesti ja/tai etäkäyttöisesti ja siirtää tuulilukema suoraan tulospalvelua hoitavalle tietokoneelle.
 12. Tuulen nopeuden mittausaikojen pituudet alkaen lähettäjän pistoolin laukauksesta ovat seuraavat:
 - 100 m: 10 sek
 - 100 m aidat: 13 sek
 - 110 m aidat: 13 sek
- 200 m:n juoksussa tuulen nopeus mitataan normaalisti 10 sekunnin ajalta alkaen siitä hetkestä, kun ensimmäinen juoksija tulee suoralle.

Kommentti: 200 m aitajuoksua varten IAAF:n tekninen komitea on antanut ohjeeksi, että tuulta mitataan 13 sekunnin ajalta alkaen siitä hetkestä, kun ensimmäinen juoksija tulee suoralle.

13. Tuulimittarin antama tulos luetaan metreinä sekunnissa ja pyöristettynä lähinnä korkeampaan kymmenesosametriin sekunnissa, aina positiiviseen suuntaan pyöristäen. (Näin ollen mittarin näyttämä +2,03 m/s tulee lukea +2,1 m/s; ja mittarin näyttämä -2,03 m/s tulee lukea -2,0 m/s). Digitaalinäyttöiset tuulimittarit, jotka antavat tuloksen suoraan kymmenesosametrin tarkkuudella sekunnissa, tulee ohjelmoida niin, että ne täyttävät tämän säännön asettamat vaatimukset.

Väliaikojen ilmoittaminen

14. Väliajat ja epäviralliset voittoajat voidaan virallisesti kuuluttaa ja/tai näyttää taululla. Muuten kilpailualueella olevat henkilöt eivät saa ilmoittaa näitä aikoja urheilijoille ilman juoksujen johtajan etukäteen antamaa lupaa. Tällaisia lupia tulee antaa vain sellaisessa tapauksessa, kun kentällä ei ole yhtään sopivasti sijaitsevaa digitaalista ajan näyttöä, josta kilpailijat itse näkisivät juoksevan ajan. Lisäksi tällöin on huolehdittava siitä, että väliajat ilmoitetaan kaikille kilpailijoille.

Urheilijat, joille on annettu väliaikoja tämän säännön vastaisesti, katsotaan saaneen avustamista ja tällöin tulee soveltaa sääntöä 144.2.

HUOM. Kilpailualueella, johon yllä viitattiin ja jolla usein on myös näkyvä fyysikaalinen rajansa (mainostaulut, katsomon kaide, tms.), tarkoitetaan sitä aluetta, jolla kilpailua käydään ja jonne pääsy on sallittu vain kilpailijoille, tuomareille ja muille auktorisoiduille henkilöille.

Juoma- ja sieniasemat

- 15.
- (a) Radalla 5000 metrillä tai sitä pitemmissä kilpailuissa järjestäjät voivat asettaa tarjolle vettä ja sieniä kilpailijoita varten, jos se sääolosuhteiden johdosta on perusteltua.
 - (b) Yli 10 000 m:n pituisissa ratakilpailuissa järjestäjien tulee perustaa virvokkeita, vettä ja sieniä tarjoavat asemat.

Virvokkeet, jotka voivat olla järjestäjien tarjoamia tai urheilijoiden omia, tulee asettaa virvokkeasemille siten, että ne ovat kilpailijoiden helposti otettavissa, tai niin, että valtuutetut henkilöt voivat ojentaa ne kilpailijoiden käsiin. Kilpailijoiden omat virvokkeet on säilytettävä valvonnan alaisina siitä hetkestä lähtien, kun kilpailija tai hänen edustajansa toimittaa ne järjestäjille. Toimitsijoiden tulee varmistaa, että virvokkeet eivät ole muuttuneet tai niihin ei ole kajottu millään tavoin.

- (c) Urheilijan, jolle annetaan tai hän ottaa vettä tai virvokkeita muualta kuin viralliselta asemalta (poisluettuna lääkintää varten saatu apu virallisilta toimitsijoilta tai toiselta urheilijalta saatu juoma) tulee ensimmäisen tapauksen ilmetessä saada varoitus lajijohtajalta. Normaalisti tämä tapahtuu näyttämällä keltaista korttia. Mikäli tapaus toistuu, tulee lajinjohtajan hylätä urheilija, normaalisti näyttämällä punaista korttia. Urheilijan tulee tällöin välittömästi poistua radalta.

HUOM. Urheilija voi ottaa vastaan tai ojentaa toiselle urheilijalle virvokkeita, vettä tai sieniä, mikäli ne on kannettu mukana lähdöstä tai viralliselta asemalta. Mikäli näin tapahtuva avustaminen katsotaan jatkuvaksi joko yhden tai useamman urheilijan avustamiseksi, voidaan tämä tulkita myös sääntöjen vastaiseksi ja johtaa varoituksiin ja/tai hylkäyksiin.

Kommentti: Juotavaa voi olla tarjolla ennen lähtöä, maaliintulon jälkeen sekä erillisellä matkan varrella olevalla juoma- ja sienipöydällä, jonka suositellaan sijaitsevan takasuoralla esim. neljännellä radalla.

Sääntö 164

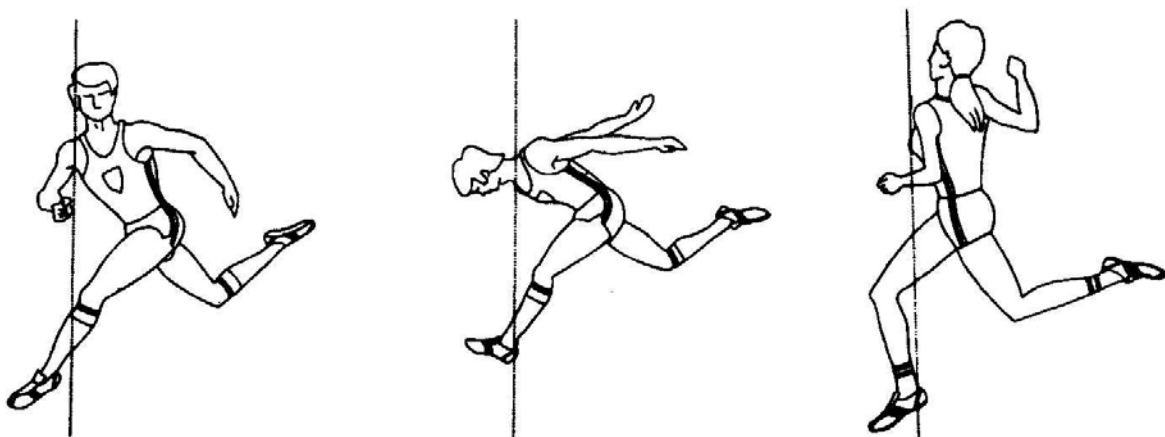
Maali

1. Kilpailun maali merkitään 50 mm leveällä valkoisella viivalla.

HUOM. Stadionin ulkopuolella tapahtuvien maaliintulojen kohdalla maaliviiva voi olla normaalia leveämpi, kuitenkin enintään 0,30 m

leveä. Maaliviiva voi myös olla mitä tahansa väriä, kunhan se erottuu selvästi maalialueen pinnan väristä.

2. Kilpailijoiden sijoitukset tulee määrätä siinä järjestyksessä, jossa heidän vartalonsa ("torso", ts. pää, kaula, kädet ja jalat pois luettuina) mikä tahansa osa saavuttaa maaliviivan lähtöä lähempänä olevan reunan kautta kulkevan pystysuoran tason.

Kuvassa: Maalikuvaan lukeminen

3. Kaikissa kilpailuissa, jotka perustuvat tietyn ajan sisällä edettyyn matkaan, lähettäjän tulee laukaista pistooli tasan minuuttia ennen kilpailun päättymistä varoittaakseen kilpailijoita ja tuomareita siitä, että kilpailu lähenee loppuaan. Lähettäjän tulee toimia ajanottajien johtajan ohjeiden mukaan, ja juuri sillä hetkellä, kun lähdöstä on kulunut säädetty aika, hänen tulee ilmoittaa kilpailu päättyneeksi laukaistamalla pistooli uudelleen. Sillä hetkellä, kun pistooli laukeaa ja ilmoittaa kilpailun päättyneen, tarkoitukseen nimettyjen tuomareiden tulee merkitä tarkasti ne kohdat, joissa kukin kilpailija viimeksi kosketti radan pintaa juuri ennen laukausta tai sen aikana. Saavutettu matka mitataan lähimpään kokonaiseen metriin tämän merkin takana. Ainakin yksi tuomari on määrättävä ennen kilpailun alkua kutakin kilpailijaa kohti saavutetun matkan määrittämistä varten.

Sääntö 165

Ajanotto

1. Kolme ajanottomenetelmää hyväksytään virallisiksi:
 - a) käsiajanotto;
 - b) täysin automaattinen ajanotto maalikamerajärjestelmää käyttäen;
 - c) henkilökohtaisiin lähettimiin (*transpondereihin, chip'eihin, "siruihin"*) perustuva ajanotto vain seuraavien sääntöjen alaisissa kilpailussa: Sääntö 230 (kun kilpailua ei pidetä kokonaan sisällä stadionilla), sääntö 240 ja säännöt 250-252. (*eli maantie- ja maastolajit*)
2. Säännön 165.1 (a) ja (b) mukaisesti aika tulee ottaa siihen hetkeen asti, jolloin kilpailijan vartalon ("torso", ts. pää, kaula, kädet ja jalat pois luettuina) mikä tahansa osa saavuttaa maaliviivan lähtöä lähempänä olevan reunan kautta kulkevan pystysuoran tason.
3. Kaikille maaliin tulleille kilpailijoille tulee ottaa aika. Lisäksi, milloin se vain on mahdollista, tulee ottaa kierrosajat 800 m:llä ja sitä pitemmillä matkoilla sekä väliajat 1000 m:n välein 3000 m:llä ja sitä pitemmillä matkoilla.

Käsiajanotto

4. Ajanottajien tulee sijoittua maaliviivan kohdalle (jatkeelle) juoksuradan ulkopuolelle. Missä tilat vain sallivat, heidän tulisi olla vähintään 5 metrin päässä uloimmasta radasta. Ajanottajille tulisi järjestää porrastettu koroke, jotta heillä kaikilla olisi hyvä näkyvyys maaliviivalle.
5. Käsiajanottajien tulee käyttää manuaalisia digitaalinäytöllä varustettuja ajanottolaitteita. Kaikkia em. ajanottolaitteita kutsutaan IAAF:n säännöissä yksinkertaisuuden vuoksi "kelloiksi".
6. Säännössä 165.3 mainittujen kierros- ja väliaikojen ottaminen tulee hoitaa joko ennalta sovittujen varsinaisten ajanottajien toimesta kelloilla, joilla voi ottaa useampia kuin yhden ajan, tai sitten

ylimääräisten ajanottajien tai henkilökohtaisten lähettimien avulla (transponderit).

7. Ajanotto tulee aloittaa pistoolin suuliekistä tai savusta. *(tai sähköaseella valon välähdyksestä)*
8. Kolmen virallisen ajanottajan (joista yksi on ajanottajien johtaja) ja yhden tai kahden lisäajanottajan tulee ottaa voittajalle aika jokaisessa juoksussa ja ennätysyrityksissä. (Moniottelujen osalta katso sääntö 200.8(b).) Lisäajanottajien ottamia aikoja ei huomioida, paitsi jos yhden tai useamman virallisen ajanottajan kello ei toimi virheettömästi. Tällöin käännyttään lisäajanottajien puoleen ennalta määrättyssä järjestyksessä niin, että kussakin juoksussa virallinen voittoaika tulisi saaduksi kolmella kellolla.

Kommentti: Normaalisti meillä ei ole käytettävissä sellaisia määriä käsiajanottajia kuin mihin säännössä viitataan. Ajanotto ei kuitenkaan ole Suomessa yleensä ongelma, koska käytännössä kaikissa tilastokelpoisissa kilpailuissa on käytössä maalikamera. Sähköisen ajanoton taustavarmistukseen riittää käytännössä kolmen käsiajanottajan ryhmä, jotka kaikki ottavat ajan voittajalle. Kilpailijoiden keskinäiset aikaerot voidaan sitten hakea maalikameran kuvasta, vaikka laitteisto ei olisikaan käynnistynyt oikealla tavalla laukauksesta. Laitteiston hoitajan täytyy kuitenkin olla valppaana ja käynnistää maalikameralaitteisto tarvittaessa manuaalisesti, jotta edellä mainitut aikaerot saataisiin käytettäväksi.

9. Kunkin ajanottajan on toimittava itsenäisesti. Hänen on, näyttämättä kelloaan tai keskustelematta kenenkään muun henkilön kanssa saamastaan ajasta, merkittävä ottamansa aika viralliselle kaavakkeelle ja annettava se allekirjoituksellaan varustettuna ajanottajien johtajalle. Tämä voi vielä tarkistaa kellot varmistuakseen ilmoitetuista ajoista.
10. Kaikissa kilpailuissa, joissa käytetään käsiajanottoa, ajat tulee lukea ja kirjata seuraavasti:

- (a) Kaikissa radalla tapahtuvissa kilpailuissa käsiajat, jolleivät ole tasan kymmenesosasekuntiin päättyviä, tulee muuntaa ja kirjata seuraavaan suurempaan 0,1 sekuntiin pyöristettyinä. Tällöin esim. aika 10,11 tulee kirjata muotoon 10,2.
 - (b) Osittain tai kokonaan stadionin ulkopuolella käytävissä kilpailuissa käsiajat, jolleivät ole tasasekunteihin päättyviä, tulee muuntaa ja kirjata seuraavaksi suurempaan täyteen sekuntiin pyöristettyinä. Näin ollen esim. maratonilla aika 2.09.44,3 tulee kirjata muotoon 2.09.45.
11. Jos, edellä kuvattujen pyöristysten jälkeen, kolmesta kellosta kaksi näyttää samaa aikaa ja kolmas eri aikaa, niiden kahden kellon näyttämä aika on virallinen tulos. Jos kaikki kolme kelloa näyttävät eri aikoja, keskimäinen aika on virallinen tulos. Jos aika on saatu vain kahdella kellolla ja ne näyttävät eri aikoja, pitempi näistä ajoista on virallinen tulos.
12. Ajanottajien johtajan tulee edellä esitettyjä sääntöjä noudattaen määrittää virallinen aika kullekin kilpailijalle ja antaa sen jälkeen tulokset kilpailusihteerin kautta jakeluun.

Täysin automaattinen ajanotto ja maalikamerajärjestelmä

13. Täysin automaattista IAAF:n sääntöjen mukaista maalikameralla varustettua ajanottolaitteistoa tulisi käyttää kaikissa kilpailuissa.

Järjestelmä

14. Järjestelmän on oltava testattu ja sillä tulee olla ennen kilpailua viimeksi kuluneiden 4 vuoden sisällä myönnetty sertifikaatti (todistus toiminnan tarkkuudesta), johon sisältyvät seuraavat ominaisuudet:
- (a) Järjestelmän tulee rekisteröidä maaliintulo kameralla, joka on sijoitettu maaliviivan jatkeelle ja tuottaa yhdistelmäkuvaan ("*composite image*").

- (i) Säännön 1.1 alaisissa kilpailuissa järjestelmän täytyy pystyä tuottamaan yhdistelmäkuva, joka rakentuu vähintään 1000 osakuvasta sekuntia kohti.
- (ii) Muissa kilpailuissa järjestelmän täytyy pystyä tuottamaan yhdistelmäkuva, joka rakentuu vähintään 100 osakuvasta sekuntia kohti.

Kaikissa tapauksissa kuvan täytyy myös olla synkronoitu 0,01 sekunnin jaotuksella tasavälisesti merkityn aika-asteikon kanssa.

- (b) Järjestelmän tulee käynnistyä automaattisesti lähettäjän pistoolin laukauksesta niin, että kokonaisviive laukauksesta ajanoton käynnistymiseen on vakio ja kestoltaan tasan tai alle 0,001 sekuntia.
15. Jotta voitaisiin varmistaa, että kamera on oikein suunnattu, ja myös maalikuvan lukemisen helpottamiseksi, rataviivojen ja maaliviivan risteys (50 mm x 50 mm neliö) tulee sopivalta osaltaan maalata mustaksi. Tämä musta väritys tulee olla kokonaan risteysneliön rajojen sisäpuolella eikä se saa ulottua yli 20 mm:n päähän maaliviivan etureunasta eli lähestyvän juoksijan puoleisesta reunasta. Samanlaisia mustia merkkejä voidaan sijoittaa molemmille puolille maaliviivojen risteystä helpottaakseen maalikameran lukemista.
 16. Kilpailijoiden ajat ja sijoitukset tulee lukea maalikuvasta erityisellä kohdistusviivalla (kursorilla), joka on ehdottomasti kohtisuorassa aika-asteikkoa vastaan.
 17. Järjestelmän täytyy määrittää ja rekisteröidä automaattisesti kilpailijoiden ajat, ja sen täytyy pystyä tuottamaan painettu kuva, josta näkyvät kaikkien kilpailijoiden ajat. Lisäksi järjestelmän tulee tuottaa taulukkonäkymä, josta selviää jokaiselle urheilijalle aika tai muu tulos. Järjestelmän on ilmoitettava automaattisesti määritettyihin arvoihin jälkikäteen tehdyt muutokset ja manuaalisesti syötetyt arvot (kuten alkamisaika, päättymisaika) tulostetun kuvan aikajanalla sekä taulukkonäkymässä.

18. Ajanottolaitteen, joka toimii automaattisesti joko lähdössä tai maaliintulossa, mutta ei molemmissa, ei katsota tuottavan käsiaikoja eikä täysin automaattisia aikoja, ja sellaista ei tule käyttää virallisten aikojen ottamiseen.

Tällaisessa tapauksessa kuvasta luettavissa olevia aikoja ei siis missään olosuhteissa pidetä virallisina, mutta kuvaa voidaan silti käyttää päteväenä todistuskappaleena ratkaistaessa sijoituksia sekä määrittäessä kilpailijoiden välisiä aikaeroja.

HUOM. Jos ajanottolaite ei käynnisty lähettäjän pistoolin laukauksesta, tämän seikan tulee ilmetä kuvassa olevalta aika-asteikolta automaattisesti.

Toiminta

19. Maalikameraryhmän johtaja vastaa siitä, että ajanottolaitteisto toimii moitteettomasti. Ennen kilpailujen alkua hänen tulee tavata laitteistoa hoitava tekninen henkilökunta ja perehtyä itse laitteistoon sekä tarkistaa kaikki asetukset. Ennen kunkin kilpailujakson (esim. aamupäivä- tai iltakilpailut) alkua hänen tulee yhdessä juoksujen johtajan ja lähettäjän kanssa käynnistää laitteiston nollatarkistus ("zero control test" = nollalaukaus) varmistaakseen, että laitteisto käynnistyy automaattisesti lähettäjän pistoolin laukauksesta säännössä 165.14(b) mainitun enimmäisviiveajan sisällä (tasan tai alle 0,001 sek). Hänen tulee valvoa laitteiston testaus ja varmistaa, että kamera(t) on oikein suunnattu.

20. Jos vain mahdollista, käytössä pitäisi olla vähintään kaksi maalikameraa, yksi kummallakin puolen rataa. Järjestelmien tulisi mielellään olla teknisesti toisistaan riippumattomia. Toisin sanoen niillä pitäisi olla omat virtalähteet ja niiden pitäisi rekisteröidä omilla erillisillä antureillaan lähettäjän pistoolin laukaus sekä siirtää signaali erillisillä kaapeleilla.

HUOM. Milloin kaksi tai useampia maalikameroita on käytössä, teknisen delegaatin (tai kv. maalikameratuomarin, jos sellainen on nimitetty) tulee ennen kilpailun alkua määrätä yksi niistä viralliseksi

kameraksi. Muista kameroista saatuja aikoja ja sijoituksia ei tule ottaa huomioon, jollei ole syytä epäillä virallisen kameran tarkkuutta tai jollei ole tarvetta katsoa useampia kuvia kilpailijoiden maaliintulojärjestyksen varmistamiseksi (esim. jonkun juoksijan tai juoksijoiden jäädessä kokonaan tai osittain muiden taakse virallisessa kuvassa).

21. Maalikameraryhmän johtaja määrää yhdessä avustajiensa kanssa kilpailijoiden sijoitukset ja ajat. Hänen tulee huolehtia siitä, että tulokset siirretään kilpailun tulospalvelujärjestelmään virheettömästi ja toimitetaan kilpailusihteerille.

Kommentti: Suuremmissa kilpailuissa on usein käytössä järjestelmä, jonka avulla maalikamerakuva voidaan miltei reaaliaikaisesti toimittaa videonäytölle tai verkkosivuille.

Yleinen käytäntö on myös näyttää maalikamerakuvaa urheilijalle tai hänen edustajalleen, mikäli he epäilevät tulosten oikeellisuutta. Näin voidaan monesti välttää tarpeettomat protestit ja niihin kuluva ylimääräinen aika. Maalikamerahuone on usein varsin kiireinen paikka ja työ vaatii tarkkuutta sekä keskittymistä. Mahdollinen maalikamerakuvien katselu on siten ajoitettava juoksujen kannalta rauhalliseen ajankohtaan. Isommissa kisoissa on joskus käytäntönä, että maalikamaran kuvan katsomiseen on haettava erillinen lupa TICn kautta.

22. Täysin automaattisesti otettuja sähköaikoja tulee pitää virallisina, jollei toiminnasta vastuussa oleva järjestelmän käyttäjä jostain syystä tule sellaiseen johtopäätökseen, että ne ilmeisesti eivät ole tarkkoja. Tällaisessa tapauksessa kilpailun virallisiksi tuloksiksi otetaan varmistusajanottajien ottamat käsiajat, joita mikäli mahdollista tarkennetaan vielä sillä informaatiolla, jota maalikameran kuva antaa kilpailijoiden keskinäisistä aikaeroista. Jos on pienikään mahdollisuus siihen, että ajanottolaitteisto voisi pettää, tulee kilpailuun nimittää myös käsiajanottajat.

Kommentti: Sääntökohdan viimeinen virke on muotoiltu hieman oudosti, koska aina on olemassa se mahdollisuus, että laitteisto jossain vaiheessa pettää. Realistista on se, että tärkeisiin kilpailuihin järjestetään käsiaikavarmistus. Minimissään ryhmän vahvuuden tulisi olla kolme henkilöä, jotka kaikki ottavat ajan voittajalle. Muiden kilpailijoiden ajat päätettäisiin sitten maalikameran kuvassa näkyvistä aikaeroista. Kuvahan yleensä saadaan käynnistämällä laitteiston kello manuaalisesti, kun huomattiin, ettei se käynnistynyt laukauksesta.

Suomen Urheiluliiton kilpailuvaliokunta on linjannut, että Suomessa käsiaikavarmistus tulee kv. arvokilpailujen lisäksi olla ainakin SM-kilpailuissa, Eliitti- ja Tähtikisoissa sekä mahdollisimman usein moniottelukilpailuissa.

23. Ajat tulee lukea ja kirjata maalikameran kuvasta seuraavasti:

- (a) Kaikilla ratamatkoilla aina 10 000 metriin asti, jos luettu aika ei osu täsmälleen tietylle sadasosasekunnille, se luetaan ja kirjataan lähinnä suurempaan 0,01 sekuntiin. Esimerkiksi 26.17,533 kirjataan muodossa 26.17,54.
- (b) Kaikilla ratamatkoilla, joiden pituus on yli 10 000 metriä, kaikki luetut ajat, joiden toinen ja kolmas desimaali eivät ole nolliä, tulee pyöristää ja kirjata lähinnä suurempaan 0,1 sekuntiin. Esim. aika 59.26,322 kirjataan muodossa 59.26,4.
- (c) Kaikissa osittain tai kokonaan stadionin ulkopuolella suoritettavissa kilpailuissa kaikki luetut ajat, joiden kaikki kolme desimaalia eivät ole nolliä, pyöristetään lähinnä suurempaan kokonaiseen sekuntiin. Esim. aika 2.09.44,322 kirjataan muodossa 2.09.45.

Henkilökohtaiset lähettimet

24. Henkilökohtaisiin lähettimiin (transpondereihin) perustuvan ja IAAF:n sääntöjen mukaisen ajanottojärjestelmän käyttö säännön 230 (kun kilpailua ei pidetä kokonaan sisällä stadionilla), sääntöjen 240, 250, 251 ja 252 alaisissa kilpailuissa on sallittua edellyttäen, että:

- (a) mitkään lähdössä, matkan varrella tai maalissa olevat järjestelmään kuuluvat laitteet tai rakenteet eivät muodosta merkittävää häiriötä tai esteitä kilpailijoiden etenemiselle;
- (b) kilpailijan kannettavan lähettimen ja sen kuoren paino ei ole merkittävä;
- (c) järjestelmä käynnistyy lähettäjän pistoolin laukauksesta tai on synkronoitu lähetyssignaaliin;
- (d) järjestelmä ei edellytä kilpailijalta itseltään mitään toimenpiteitä kilpailun aikana, maaliintulon yhteydessä tai missään tulosten tuottamisen vaiheessa;
- (e) kaikki luetut ajat, jotka eivät pääty nollaan, tulee pyöristää ja kirjata lähinnä pitempään kokonaiseen sekuntiin. Esim. aika 2.09.44,3 kirjataan muodossa 2.09.45.

HUOM. Kilpailijan virallinen aika on se aika, joka oli kulunut lähtölaukauksesta (tai synkronoidusta lähtömerkistä) siihen hetkeen, jolloin kilpailija saavutti maaliviivan. Jos kilpailija pääsee ylittämään lähtöviivan vasta jonkun aikaa lähtölaukauksen jälkeen, hänelle voidaan erikseen ilmoittaa hänen lähtö- ja maaliviivan välinen aikansa, mutta sitä ei merkitä hänen viralliseksi tuloksekseen.

- (f) vaikka järjestelmän antamat sijoitukset ja loppuajat voidaan katsoa virallisiksi, sääntöjä 164.2 ja 165.2 on sovellettava tarvittaessa oikeiden sijoitusten varmistamiseksi.

HUOM. Suositellaan, että kilpailussa olisi myös maalitytomarit ja maaliintulon videointi varmistamassa sijoitusten oikeellisuutta ja urheilijoiden tunnistamista.

Kommentti: Lähettimiin perustuvaa järjestelmää käytettäessä on tärkeää huolehtia myös tarpeellisten varmistusmenetelmien olemassaolosta, varsinkin liittyen sääntöön 165.24(f).

Kun ajanottolaitteen lähetin on kiinnitetty jalkineeseen, saattaa tasaisissa maaliintulotilanteissa joskus käydä niin, että lähettimet ylittävät maaliviivan eri järjestyksessä kuin kilpailijoiden vartalot. Tämän

takia on erittäin suositeltavaa, että käytetään malikameratuomareita oikean maaliintulojärjestyksen määrittämässä.

25. Transponder-ajanoton johtaja on vastuussa järjestelmän toiminnasta. Ennen kilpailun alkua hänen tulee tavata asianomainen tekninen henkilöstö, perehtyä laitteistoon ja tarkistaa kaikki asetukset. Hänen tulee valvoa laitteiston testaus ja varmistaa, että transponderin kuljettaminen maalilinjan yli rekisteröi kilpailijalle lopputuloksen. Hänen tulee yhdessä lajin johtajan kanssa varmistaa, että säännön 165.24(f) huomioimiseen ollaan myös varauduttu.

Sääntö 166

Eräjaot, arvonnat ja jatkoonpääsy ratalajeissa

Alku- ja välierät

1. Alkuerät ja tarvittaessa välierät tulee aina järjestää, jos lajin osanottajien lukumäärä on liian suuri, jotta kilpailu voitaisiin asianmukaisesti suorittaa suoraan loppukilpailuna. Jos tällaisia karsintavaiheita joudutaan järjestämään, kaikkien kilpailijoiden on osallistuttava niihin ja menestyttävä niissä säädetyllä tavalla päästäkseen jatsoon. Kilpailua hallinnoiva liitto tai järjestö voi yhdessä tai useammassa lajissa antaa luvan suorittaa esikarsintoja (ennen alkueriä) joko samassa tai aikaisemmin järjestetyissä kilpailuissa määritelläkseen osan tai kaikki urheilijat, joilla on oikeus osallistua kilpailuun määritetyssä kilpailun vaiheessa. Tällainen menettely ja muut mahdolliset tavat (esim. saavuttanut tulosrajan määriteltynä ajankohtana, sijoittunut tietyissä kilpailuissa tai rankingin perusteella), jolla oikeutetaan urheilijan pääsemään tietylle kierrokselle (esim. välierä tai finaali), tulee määritellä kyseisen kilpailun ohjeissa. *Huom. Katso myös sääntö 146.4.(c).*
2. Ratalajeissa alku- ja välierien eräjaot ja arvonnat järjestetään kilpailuun nimetyt teknisen delegaatin johdolla seuraavasti. Jos

kilpailuun ei ole nimetty delegaattia, järjestäjät hoitavat edellä mainitut tehtävät itse.

- (a) Kunkin kilpailun ohjeissa pitäisi olla taulukot, joista selviää tarvittavien erävaiheiden määrä, erien määrä kullakin kierroksella ja jatkuonpääsyn periaatteet (ellei ole painavia syitä toimia toisella tavalla). Toisin sanoen määräytyminen siitä, kuinka moni urheilija erästään pääsee jatkuon sijoituksen ja kuinka moni ajan perusteella. Sama informaatio pitää olla merkitty myös mahdollisista esikarsinnoista.

Taulukot, joita voidaan käyttää, ellei järjestäjä ole ilmoittanut muita määräyksiä tai ohjeita, on julkaistu IAAF:n verkkosivuilla.

- (b) Saman maan tai saman joukkueen edustajat, samoin kuin myös kilpailun ennakkosuosit, tulee kilpailun kaikilla karsintakierroksilla (ts. alku- ja välierissä) sijoittaa eri eriin aina, kun se vain on mahdollista. Kun tätä sääntöä sovelletaan (ensimmäisten) alkuerien jälkeen, urheilijoiden siirtoja erien välillä tulee tehdä pääsääntöisesti niiden urheilijoiden kesken, jotka ovat rankingissa sijoittuneet samaan "rataryhmään" säännön 166.4(b) mukaisesti.
- (c) Kun eräjakoja tehdään, on suositeltavaa, että kaikkien kilpailijoiden kohdalla otettaisiin huomioon niin paljon tietoa heidän tasostaan ja viimeaikaisista suorituksistaan kuin mahdollista ja että erät jaettaisiin siten, että normaalitapauksessa parhaat urheilijat pääsevät loppukilpailuun.

Kommentti: Kuten myöhemmin tässä säännössä selvitetään, kilpailijoiden sijoittuminen eriinsä perustuu käytössä oleviin ranking-listoihin, jolloin huonolla onnella useampia saman maan tai seuran juoksijoita, tai kilpailun suosikkeja, voi hyvinkin osua samaan erään. Siirtämiset joudutaan sitten tekemään käsityönä "pienimmän haitan" periaatetta noudattaen. Tämä tarkoittaa sitä, että siirtoja tulisi tehdä, mikäli mahdollista, heikoimmin rankeerattujen juoksijoiden kesken, eikä milloinkaan niin, että vaihdettaisiin keskenään kaksi juoksijaa, jotka

kuuluvat eri tason rata-arvontaryhmiin. Vaihdot tulisi yrittää tehdä rankingissa mahdollisimman lähellä toisiaan olevien juoksijoiden kesken. Tavoitteena on, että erien keskinäiset voimasuhteet muuttuisivat siirtojen johdosta mahdollisimman vähän.

Alkuerä- ja välieräkierrosten pitäisi määrittää parhaalla mahdollisella tavalla urheilijat, jotka pääsevät jatkokierroksille ja finaaliin. Mikäli vain mahdollista on vältettävä parhaiden urheilijoiden sijoittuminen samoihin eriin (yleisesti huomioidaan tulosrajojen tekoaikana tehdyt tulokset, mutta myös uralla viime aikoina tehdyt erityisen kovat tulokset), samalla tavalla kuin saman joukkueen jäsentenkin kohdalla.

Ainakin suuremmissa kilpailuissa rankingin määräytyminen perustuu etukäteen määritettynä aikana tehtyihin tilastokelpoisiin tuloksiin (huomioiden tuulilukemat). Tulosten tekoaika on määritetty yleensä kilpailun teknisissä ohjeissa tai erikseen julkaistavassa materiaalisissa kilpailun tulosrajoista. Mikäli tällaisia etukäteen tehtyjä määrityksiä ei ole, niin tekninen delegaatti tai kilpailun järjestäjät päättävät jatkoonpääsytavoista. Suomessa tuomarineuvostolla on rooli määrittää jatkoonpääsytavat.

Harjoituksissa tai testeissä tehtyjä tuloksia ei tule huomioida, eikä myöskään oletuksia urheilijan mahdollisesta tasosta kyseisellä matkalla.

Määritelmä kilpailun ennakkosuosikkien huomioimisesta saattaa muuttaa normaalia kaavamaisista eräjakojen tekoprosessia. Esimerkiksi urheilijalla, joka normaalisuorituksilla olisi sijoittunut rankingissa selkeästi kärkipäähän, saattaa olla heikko tulos tai ei ollenkaan tulosta ennalta määritettynä tulosraja-aikana (syy voi olla loukkaantuminen, sairaus, kilpailemattomuus tai sisähallin tapauksessa tulos vain ulkoradoilta). Eräjakoja määritettäessä urheilija sijoittuisi täten alemmas rankingissa, mutta tekninen delegaatti voi käyttää harkintaa sijoituksen osalta. Samoin jatkoerissä on huomioitava tämä periaate, jos etukäteen suosikkeina pidetyt urheilijat joutuisivat edellisen kierroksen tulosten perusteella samaan erään. Tällöin on katsottava myös, etteivät saman joukkueen jäsenet tulisi samoihin eriin.

Mahdolliset urheilijoiden siirrot olisi tehtävä aina erien määrittämisen jälkeen, mutta ennen rata-arvontoja.

Näiden ohjeiden mukaisesti urheilijoiden siirrot tulisi tehdä seuraavasti:

- (a) ensimmäisellä kierroksella niiden urheilijoiden kesken, joilla on samansuuruinen ranking-sijoitus perustuen ennalta määrättyyn ajanjaksoon, jolloin tulosrajoja voi tehdä.*
- (b) jatkokierroksilla niiden urheilijoiden kesken, joilla on samantasoinen ranking säännön 166.4.(b) perusteella.*

Mikäli kilpailussa on päätetty käyttää normaalia vähempi määrä karsintakierroksia, on näiden ohjeiden mukaan eteneminen entistäkin tärkeämpää, jolloin saadaan sekä tasapuolinen että urheilullisesti kiinnostava lopputulos.

Alemman tason kilpailuissa tekninen delegaatti tai järjestäjät voivat harkita muitakin tapoja samanlaisen lopputuloksen saavuttamiseksi.

Rankeeraus ja erien kokoonpanot

3.

- (a) Ensimmäiselle suorituskierrokselle (alkueriin) kilpailijat sijoitetaan eriinsä käyttäen siksak-jaottelua, jonka pohjana on ranking-lista, joka on laadittu kilpailijoiden aiempien, ennalta sovitun ajanjakson sisällä saavuttamien tulosten mukaan.
- (b) Ensimmäisen suorituskierroksen jälkeen kilpailijat tulee jakaa seuraavien kierrosten eriinsä alla kuvattua menettelyä noudattaen:
 - (i) Juoksumatkoilla 100 m:stä 400 m:iin ja viesteissä 4x400 m:iin asti jaottelun tulee perustua aina edellisen kierroksen sijoitukseen ja aikoihin. Tätä tarkoitusta varten kilpailijat tulee asettaa ranking-järjestykseen seuraavasti:
 - nopein erävoittaja
 - toiseksi nopein erävoittaja
 - kolmanneksi nopein erävoittaja, jne.
 - nopein toiseksi sijoittunut
 - toiseksi nopein toiseksi sijoittunut
 - kolmanneksi nopein toiseksi sijoittunut, jne.(ja listan päätteeksi:)

- nopein ajalla jatkoon päässyt
 - toiseksi nopein ajalla jatkoon päässyt
 - kolmanneksi nopein ajalla jatkoon päässyt, jne.
- (ii) Muilla juoksumatkoilla tulee eräjakojen laatimiseen edelleen käyttää juoksijoista alun perin laadittua (ensimmäistä) ranking-listaa, jota on tarkistettu vain siltä osin, mitä juoksijat ovat parantaneet tuloksiaan edellisillä kierroksilla.
- (c) Sen jälkeen kilpailijat sijoitetaan eri eriin siksak-jaottelua käyttäen. Esim. kolmeen erään jakaminen tapahtuisi seuraavasti:

A:	1	6	7	12	13	18	19	24
B:	2	5	8	11	14	17	20	23
C:	3	4	9	10	15	16	21	22

- (d) Erien A, B ja C juoksujärjestys tulee aina ratkaista arpomalla ja vasta sen jälkeen, kun niiden lopulliset kokoonpanot ovat selvinneet.

Kommentti: Mikäli halutaan vähentää erien määrää ensimmäisellä kierroksella, on sallittua ja normaalia käyttää mahdollisia ylimääräisiä ratoja (yhdeksäs rata) aina 400 m asti ja sijoittaa enemmän kuin yksi urheilija radalleen 800 m matkalla.

Sattumanvarainen arvonta, missä järjestyksessä erät juostaan, perustuu tasapuolisuuteen. Keski- ja pitkillä matkoilla jälkimmäisissä erissä juoksevat urheilijat tietävät edellisten erien tulokset ja voivat niistä päätellä tarvittavan ajan jolla pääsee jatkoon. Myös lyhemmillä matkoilla olosuhteet voivat vaihtua erien välillä (sadekuuro tai tuulen suunnan muutos). Oikeudenmukaisuus toteutuu parhaiten, kun erien järjestyksen määrää arpa.

Rata-arvonnat

4. Juoksumatkoilla 100 m:stä 800 m:iin ja viesteissä 4x400 m:iin asti, kun kilpailu käydään useampana kierroksena, radat arvotaan seuraavasti:

- (a) Ensimmäisellä kierroksella (alkuerissä) ja sääntökohdassa 166.1 mainituissa esikarsinnoissa kaikkien kilpailijoiden radat arvotaan yhtäläisesti;
- (b) Seuraavilla kierroksilla kilpailijat asetetaan ranking-järjestykseen edellisen kierroksen perusteella säännössä 166.3(b)(i) tai, 800 m:n kyseessä ollen, säännössä 166.3(b)(ii) kuvattua menettelyä noudattaen.

Tämän jälkeen suoritetaan kolme arvontaa:

- (i) Yksi arvonta, koskien ratoja 3, 4, 5 ja 6, kyseisen erän neljälle ylimmäksi rankeeratulle urheilijalle tai joukkueelle;
- (ii) Toinen arvonta, koskien ratoja 7 ja 8, kyseisen erän viidenneksi ja kuudenneksi rankeeratulle urheilijalle tai joukkueelle; ja
- (iii) Kolmas arvonta, koskien ratoja 1 ja 2, kyseisen erän kahdelle alimmaksi rankeeratulle urheilijalle tai joukkueelle.

HUOM 1: Kun ratoja on vähemmän kuin 8, yllä kuvattua menetelmää tulee käyttää asianmukaisesti muunnettuna. (Kommentti: Koska suora ohjetta ei säännöissä ole, tekninen delegaatti, ylituomari tai kilpailun johtaja voi päättää millaisiin arvontaryhmiin radat jaetaan.)

HUOM 2: Säännön 1.1 kohtien (d)...(j) alaisissa kilpailuissa 800 m voidaan juosta niin, että samalta radalta lähtee yksi tai kaksi kilpailijaa. Myös ryhmälähtöä kaarevalta lähtöviivalta voidaan käyttää. Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa edellä mainittu menettely, ts. kaksi lähtijää samalta radalta, tulisi sallia vain lajin ensimmäisellä suorituskierroksella (alkuerissä). Myöhemmillä kierroksilla menettelyyn tulisi turvautua vain silloin, kun tasakilpailuista tai juoksujen johtajan tai tuomarineuvoston mukaan hyväksymistä lisäjuoksijoista johtuen jatkokierroksella on enemmän juoksijoita kuin on ennakoitu.

HUOM 3: Missä tahansa 800 metrin juoksussa, myös loppukilpailu mukaan lukien, jossa syystä tai toisesta on enemmän juoksijoita kuin ratoja, tekninen delegaatti (tai juoksujen johtaja) määrää mille radoille arvotaan kaksi lähtijää.

HUOM 4: Kun ratoja on enemmän kuin juoksijoita, sisin rata tai sisimmät radat jätetään tyhjiksi.

Kommentti: Liittyen huomautukseen 3, ei ole tarkkaa määritystä siitä miten teknisen delegaatin pitäisi radat määrittää, koska tilanne voi joka kerralla olla hyvin erilainen. Omilla radoilla juostaan kuitenkin vain yksi kaarre ja ratamäärittäminen ei ole niin merkittävä kuin lyhemmillä matkoilla. Yleisesti teknisten delegaattien tulee määrittää ratkaisu, josta on urheilijoille ja juoksulle mahdollisimman vähän haittaa. Yleensä kaksi juoksijaa sijoitetaan ulommille radoille, jolloin heidän ei tarvitse juosta yhdessä tiukempaa sisärataa.

5. IAAF:n säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa yli 800 m:n pituisilla matkoilla, yli 4x400 m:n pituisissa viesteissä sekä missä tahansa kilpailussa, joka voidaan juosta suoraan loppukilpailuna, kaikki radat tai lähtöpaikat tulee ratkaista yhtäläisellä arvonnalla.
6. Sarjamuotoisissa kilpailuissa, joissa ei käytetä alkueriä ja loppukilpailuja, tulee määrittellä kilpailukohtaiset säännöt sisältäen eräjakojen ja arvontojen toteuttamistapa sekä kuvaus siitä, miten lopputulokset määräytyvät juostujen erien perusteella.
7. Kilpailija ei saa juosta missään muussa erässä kuin siinä, jonka kohdalla hänen nimensä esiintyy, paitsi jos on syntynyt tilanne, jossa teknisen delegaatin tai juoksujen refereen mielestä muutos on aiheellinen ja oikeutettu.

Kommentti: Keskeinen syy kiellolle on se, että jos juoksija siirtyy toiseen erään (josta sattui löytymään vapaa rata), erien keskinäiset voimasuhteet muuttuvat. Erä, josta hän lähti pois, helpottuu jatkoontäpäysyn kannalta, ja erä, johon hän siirtyi, tulee kovemmaksi.

Yleensä juoksujen referee voi antaa luvan siirtymiseen vain, jos urheilijan myöhästyminen omasta erästään on johtunut jostain järjestäjien virheestä.

Jatkoonpääsy

8. Kaikissa karsintakierrosten vaiheissa, vähintään ensimmäisen ja toisen erässään tulee päästä jatkoon, ja on suositeltavaa, että aina kun se vain on mahdollista, vähintään kolme parasta pääsisi jatkoon. Lukuun ottamatta säännössä 167 käsiteltyä tapausta (tasakilpailut) kilpailijoiden jatkoonpääsy tapahtuu säännön 166.2, ao. kilpailun teknisten määräysten tai teknisten delegaattien päätöksen mukaisesti sijoituksen tai ajan perusteella. Silloin kun jatkoonpääsy tapahtuu ajan perusteella, kaikki vertailtavat ajat tulee olla otettu samaa ajanottomenetelmää käyttäen.

Kommentti: Kun kilpailun ohjeisiin on liitetty taulukko jatkoonpääsystä, on tavallista, että sääntöä 166.8. noudatetaan. Mikäli taulukkoa ei ole etukäteen määritetty tulee teknisen delegaatin tai järjestäjien noudattaa samoja periaatteita taulukkoa muodostaessaan.

Voi käydä kuitenkin niin, että sääntö 167 aiheuttaa muutoksia jatkoonpääsyprosessiin, etenkin jos tasatilanne koskee viimeistä sijoituksella jatkoon pääsevää urheilijaa. Tällaisissa tapauksissa on yleensä välttämätöntä vähentää vastaavasti ajalla jatkoon pääsevien määrää. Mikäli käytettävissä on ylimääräisiä ratoja, kyse on 800m tai jopa pidemmästä juoksumatkasta, tekninen delegaatti voi päästää jatkoon myös ylimääräisen urheilijan.

Koska säännön 166.8. mukaisesti vain yhtä ajanottomenetelmää voidaan käyttää jatkoonpääsyn määrittämiseksi, on tärkeää järjestää varmistusajanotto alkueriin siltä varalta, että pääjärjestelmä pettää. Mikäli kuitenkin käy niin, että käytettävissä olevat ajat ovat eri menetelmillä otettuja, tulee teknisen delegaatin yhdessä juoksujen johtajan kanssa päättää kyseisen kilpailun luonne huomioiden paras mahdollinen tapa jatkoonpääsyksi. Mikäli ylimääräisiä ratoja on käytettävissä, niitä on syytä näissä tapauksissa hyödyntää.

Yhden päivän kilpailut

9. Säännön 1.1.(e), (i) ja (j) mukaisissa kilpailuissa urheilijoiden ranking ja ratamääritykset voidaan muodostaa kilpailuun soveltuvien sääntöjen mukaan tai muulla järjestäjien määrittämällä tavalla. Kuitenkin niin, että urheilijoita ja heidän edustajiaan informoidaan etukäteen.

Kommentti: yhden päivän kilpailuissa saattaa olla järjestetty vain yksi finaalikierros, joka muodostuu useammasta erästä. Erät tulee määrittää joko kilpailun ohjeiden mukaisesti tai perustuen mahdollisen sarjakilpailun tuloksiin joihin kyseinen kilpailu kuuluu. Mikäli etukäteismääritystä ei ole tehty niin tavallisesti järjestäjä tai nimitetty tekninen delegaatti tekee eräjaot.

Kilpailutapahtumassa voi olla erikseen esilajeja, joita ei huomioida kokonaistuloksia määritettäessä tai sitten on sarja eriä, joiden yhdistetyt tulokset määräävät lopputuloksen. On tärkeää, että urheilijoilla on varmasti etukäteen tiedossa, miten lopputulokset määräytyvät, koska tällä voi olla vaikutusta esimerkiksi palkintoihin.

Vähimmäisajat erien välillä

10. Aina kun se vain on mahdollista, tulee edellisen kierroksen viimeisen erän ja seuraavan kierroksen ensimmäisen erän (tai loppukilpailun) väliin jättää vähintään seuraavan pituiset lepoajat:

- 200 m:iin asti:	45 min
- yli 200 m, aina 1000 m:iin asti:	90 min
- yli 1000 m:	Ei samana päivänä.

Sääntö 167

Tasakilpailut juoksu- ja kävelylajeissa

1. Jos maalityömarit ja maalikameratuomarit eivät pysty löytämään jonkin (*minkä tahansa*) sijoituksen kohdalla kilpailijoiden kesken

eroa minkä tahansa säännöistä 164.2, 165.18, 165.21 tai 165.24 perusteella, tasakilpailu näiden kilpailijoiden kesken jää voimaan.

Tasakilpailu ranking -sijoituksista (sääntö 166.3(b))

2. Määritettäessä onko kilpailijoiden kesken tullut tasakilpailu säännön 166.3(b) mukaisesta ranking-sijoituksesta, maalikameraryhmän johtajan tulee lukea kilpailijoiden ajat 0,001 sekunnin tarkkuudella. Jos siitä ilmenee, että kyseessä on ranking-sijoitusta koskeva tasatilanne, se ratkaistaan arpomalla.

Tasakilpailu viimeisestä sijoitukseen perustuvasta jatkoonpääsypaikasta

3. Mikäli säännön 167.1 mukaan on kyseessä tasatilanne viimeisestä sijoitukseen perustuvasta jatkoonpääsypaikasta, pyritään tasatilanteessa olevat urheilijat ottamaan jatsoon, mikäli ratoja tai muita lähtöpaikkoja on vapaana (esim 800m kaksi urheilija samalle radalle). Mikäli näin ei ole käytännöllistä toimia, ratkaistaan jatkoonpääsijä arvalla.
4. Kun pääsy seuraavalle kierrokselle perustuu sijoitukseen ja aikaan (esim. kunkin erän kolme parhaiten sijoittunutta ja näiden lisäksi neljä parasta ajalla) ja viimeisestä sijoituksella jatsoon pääsystä on juoksijoiden kesken tasatilanne, heidät molemmat (kaikki) päästetään jatsoon, jolloin ajalla jatsoon pääsevien lukumäärää pienennetään vastaavasti.

Tasatilanne ajalla jatkoonpääsystä

5. Mikäli on tasatilanne viimeisestä ajan perusteella olevasta jatkoonpääsypaikasta, maalikameraryhmän johtajan tulee lukea ajat 0,001s tarkkuudella. Mikäli senkin jälkeen on tasatilanne, pyritään tasatilanteessa olevat urheilijat ottamaan jatsoon, mikäli ratoja tai muita lähtöpaikkoja on vapaana (esim 800 m kaksi urheilijaa samalle radalle). Mikäli näin ei ole käytännöllistä toimia, ratkaistaan jatkoonpääsijä arvalla.

Sääntö 168

Aitajuoksut

1. Aitajuoksujen vakiomatkat ovat seuraavat:

Miehet, M19 ja M17: 110 m ja 400 m

Naiset, N 19 ja N17: 100 m ja 400 m

Kullakin radalla on oltava kymmenen (10) aita asetettuina seuraavien taulukoiden mukaisesti:

Miehet, M19 ja M17

Matka	Lähdöstä 1. aidalle	Aitojen väli	Viim. aidalta maaliin
110 m	13,72 m	9,14 m	14,02 m
400 m	45 m	35 m	40 m

Naiset, N 19 ja N17

Matka	Lähdöstä 1. aidalle	Aitojen väli	Viim. aidalta maaliin
100 m	13 m	8,5 m	10,5 m
400 m	45 m	35 m	40 m

Jokainen aita on asetettava radalle siten, että sen jalusta on juoksijan tulosuunnan puolella. Aita tulee asettaa niin, että yläriman lähestyvän juoksijan puoleisen reunan kautta kulkeva taso yhtyy radassa olevan merkin niin ikään lähestyvän juoksijan puoleiseen reunaan.

2. Aitojen tulee olla valmistettu metallista tai muusta sopivasta materiaalista, yläriman puolestaan puusta tai muusta sopivasta ei metallisesta materiaalista. Aita muodostuu kahdesta jalasta ja kahdesta pystysauvasta, jotka tukevat suorakulmaista kehikkoa, joka on vahvistettu yhdellä tai useammalla poikkirimalla. Pystysauvat on

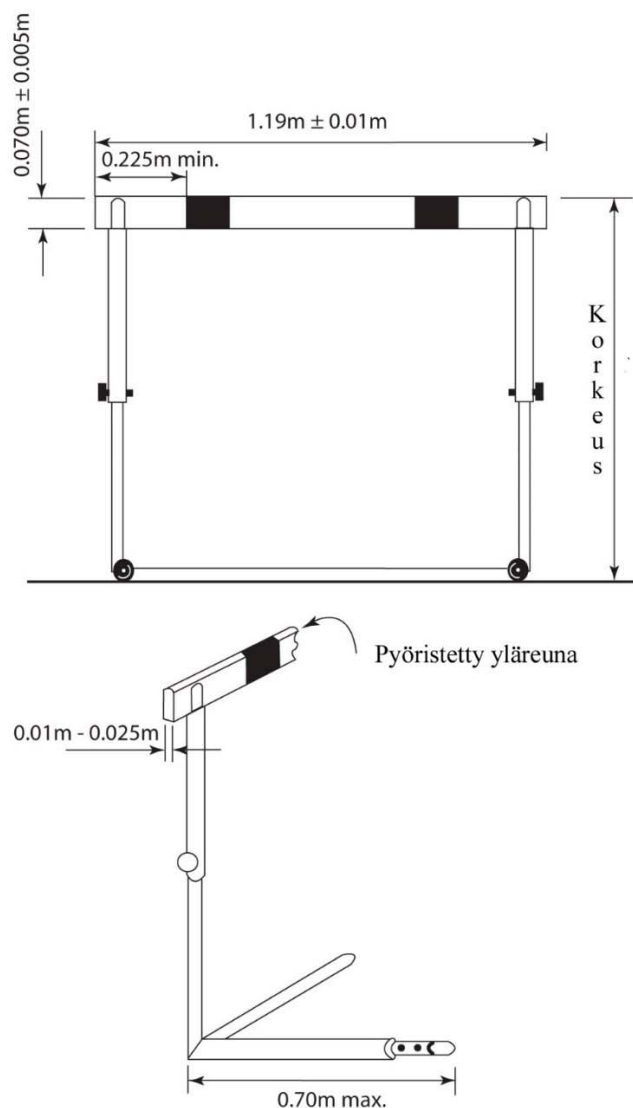
kiinnitetty aivan jalustan toiseen päähän. Aidan pitää olla rakenteeltaan sellainen, että sen kaatamiseen tarvitaan vähintään 3,6 kilon suuruinen voima, joka on kohdistettu vaakasuorassa suunnassa aidan yläriman yläreunaan aidan keskellä. Aidan korkeus voi olla säädettävissä eri aitajuoksulajeja varten. Vastapainojen on oltava säädettävissä niin, että aidan kussakin korkeusasemassa tarvitaan vähintään 3,6 kilon, mutta kuitenkin enintään 4 kilon voima aidan kaatamiseen.

Aidan yläriman taipuma (sisältäen pystysauvojen mahdollisen taipuman), kun sen keskelle kohdistetaan 10 kilon vaakasuora voima, saa olla enintään 35 mm.

3. *Mitat.* Aitojen vakiokorkeudet ovat:

	Miehet	M19	M17
110 m	1,067 m	0,991 m	0,914 m
400 m	0,914 m	0,914 m	0,838 m

	Naiset	N19	N17
100 m	0,838 m	0,838 m	0,762 m
400 m	0,762 m	0,762 m	0,762 m

Kuvassa: Aidan rakenne ja päämitat

HUOM. M19 voivat käyttää myös 1,000 m:n aitakorkeutta, joka esiintyy valmistusstandardina monissa maissa.

Valmistusteknisistä syistä johtuen aitojen vakiorokkeuksiin (myös 1,000 m:n aitoihin) sallitaan 3 mm:n vaihtelut alle tai yli säännön ilmoittaman korkeuden. Aidan leveyden tulee olla vähintään 1,18 m ja enintään 1,20 m. Jalustan pituus saa olla enintään 0,70 m. Aidan kokonaispainon tulee olla vähintään 10 kg.

4. Yläriman korkeuden tulee olla $70\text{ mm} \pm 5\text{ mm}$ ja sen paksuuden tulisi olla välillä 10 mm - 25 mm. Rimän yläreunan tulisi olla pyöristetty. Rimän tulee olla lujasti kiinnitetty päistään.

5. Yläriman tulisi olla maalattu vuorotellen mustilla ja valkoisilla poikkiraidoilla tai muita toisistaan (ja myös ympäristöstä) selvästi erottuvia värejä käyttäen niin, että molemmissa päissä on valkoiset (vaaleammat) raidat, joiden leveys on vähintään 0,225 m. Väriytyksen tulee olla sellainen, että se on kaikkien urheilijoiden nähtävissä.
6. Kaikki aitajuoksukilpailut juostaan ja aidat ylitetään omia ratoja käyttäen, ja jokaisen juoksijan on pysyttävä koko matkan omalla radallaan, paitsi mitä säännössä 163.4 on sanottu. Urheilija tulee hylätä, mikäli hän kaataa aidan tarkoituksella tai vahingossa tai oleellisesti siirtää aita toiselta radalta, poisluettuna tilanne, jossa urheilijaa on häiritty tai sääntöä 168.7(a) ei ole rikottu.

Kommentti: Vaatimus hypätä aitojen yli ei tarkoita suoraan sitä, että jokainen aita pitää ylittää omalla radalla - kuitenkin niin, että sääntöjä 163.3. ja 163.4. noudatetaan. Mikäli urheilija kaataa tai siirtää viereisellä radalla olevan aidan ja näin häiritsee kanssakilpailijan suoritusta, hänet tulee hylätä. Häiritylle urheilijalle voidaan tilanteesta riippuen antaa esim. mahdollisuus uusintajuoksuun.

Näitä tilanteita, jolloin viereisen radan aita kaadetaan, tulee tulkita kuitenkin loogisesti. Mikäli viereisen radan urheilija on jo ylittänyt aidan, jonka toisen radan urheilija kaataa, ei tämä välttämättä ole hylkäyksen peruste, ellei jotain muuta sääntöä ole rikottu. Sääntö on siis kirjoitettu niitä tilanteita varten, jolloin virhe haittaa kanssakilpailijan suoritusta.

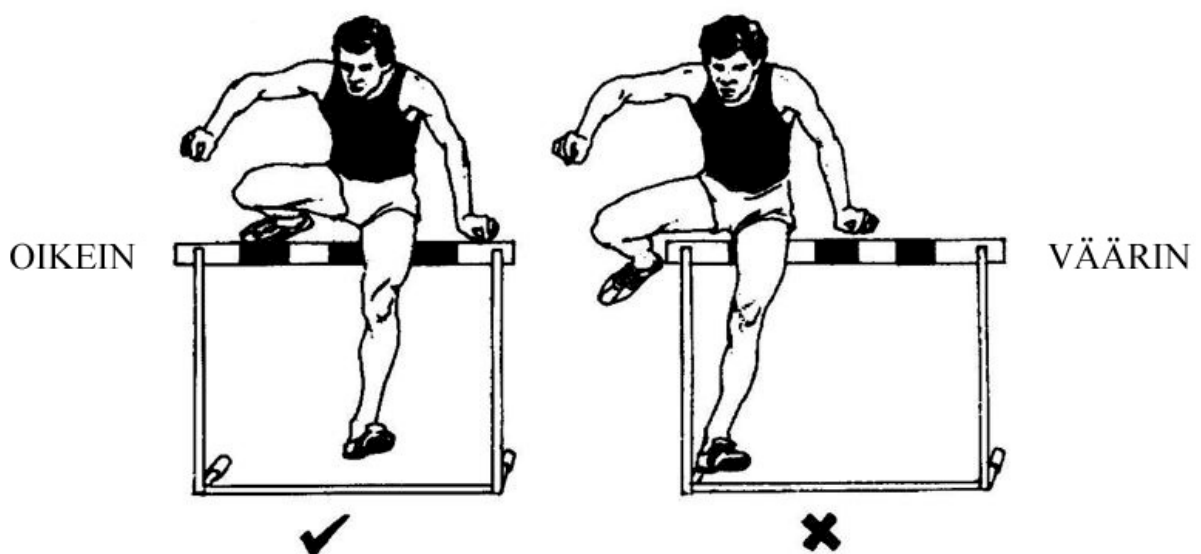
Tuomareiden ja valvojen on oltava tarkkana ylittävätkö kaikki urheilijat aidat oikein omalla radallaan. On myös yleistä, että urheilijoiden kädet ovat leveällä ja aina välillä myös naapuriradan puolella. Nämä tilanteet havaitaan parhaiten juoksijoiden edestä katsoen tai videokuvaten (Sääntö 163.2).

7. Kilpailijan on ylitettävä jokainen radallaan oleva aita. Tämän säännön noudattamatta jättäminen aiheuttaa kilpailijan suorituksen hylkäämisen.

Tämän lisäksi kilpailijan suoritus hylätään, jos

- (a) hänen jalkateränsä tai muu osa hänen alaraajastaan on ylityshetkellä aidan yläreunan kautta kulkevan vaakatason alapuolella (kummalla puolen aitaa tahansa); tai
- (b) hän juoksujen johtajan mielestä kaataa aidan tahallaan.

HUOM. Urheilija voi ylittää aidan miten tahansa kunhan hän ei riko muuten tätä sääntökohtaa, aitaa ei siirretä tai aitaa ei lasketa alaspäin, mukaan lukien aidan kallistaminen mihin tahansa suuntaan.

Kuvassa: Oikea ja väärä aidan ylitys

Kommentti: Sääntö 168.7(a) koskee aidan ylityksessä sekä urheilijan etummaista, että takimmaista jalkaa. Aidan kaataminen ei sinällään aiheuta hylkäämistä. Monesti urheilija kaataa aidan siirtäessään takimmaista jalkaansa aidan yli. Sen sijaan aidan tahallinen kaataminen, esimerkiksi kun urheilija tulee liian lähelle aitaa, katsotaan sääntörikkeeksi. Juoksujen johtajan tulee olla hylkäystapauksissa varma, että aidan kaataminen on ollut tahallista. Ilmeisimpiä ovat tapaukset, joissa urheilija kaataa aidan kädellään. Hankalampia tulkita ovat tapaukset, joissa urheilija ei nosta etummaista jalkaansa tarpeeksi korkealle aidan ylityksessä ja kaataa aidan.

Huomautuksessa tarkoitetaan lähinnä alemman tason kilpailuja vaikkakin sääntö on sama kaikille. Sääntö sallii urheilijan ylittävän aidan

esimerkiksi niin, että laskee kädet aidan päälle ja ylittää aidan ”kiipeämällä”.

8. Lukuun ottamatta sitä, mitä säännöissä 168.6 ja 168.7 mainittiin, aitojen kaataminen ei sellaisenaan aiheuta hylkäämistä tai ole esteenä minkään ennätyksen hyväksymiselle.

Sääntö 169

Estejuoksut

1. Vakiomatkat ovat: 2000 m ja 3000 m.
2. 3000 m estejuoksuun kuuluu 28 kuivaesteen ja 7 vesiesteen ylitystä. 2000 m estejuoksuun kuuluu 18 kuivaesteen ja 5 vesiesteen ylitystä.
3. Estejuoksussa jokaisella (maalilta alkavalla) normaalikierroksella tulee olla viisi estettä, niistä vesieste neljäntenä. Esteiden tulisi jakaantua kierrokselle tasaisesti niin, että esteiden väli on aina suunnilleen viidesosa kierroksen todellisesta pituudesta.

HUOM 1: Koska vesihaudan paikka vaihtelee jossain määrin eri stadionien välillä, yllä mainitusta tavoitteesta joudutaan joskus joustamaan (ja siirtämään jonkun esteen tarkkaa sijaintia), jotta voitaisiin taata turvalliset etäisyydet lähdöstä maaliviivalle, lähdöstä seuraavalle esteelle tai maaliviivalta ensimmäiselle esteelle. (Tutustu estejuoksun ohjeisiin IAAF:n Kenttäkäsikirjassa.)

HUOM 2: 2000 m estejuoksussa, kun vesieste sijaitsee juoksuradan sisäpuolella, maalin kohta ohitetaan kahdesti ennen kuin aloitetaan ensimmäinen kaikki viisi estettä sisältävä kierros. (Tätä edeltävällä kierroksella tehdään ensimmäinen esteen ylitys takasuoran lopussa sijaitsevalla esteellä nro 3. (Suom. huom.).

4. 3000 m estejuoksussa juostaan lähdön jälkeen ensin ilman esteitä, kunnes tullaan ensimmäisen kerran melko pian maaliviivan jälkeen sijaitsevalle normaalikierroksen ensimmäiselle esteelle, joka on tämän juoksumatkan ensimmäinen hypättävä este. Tätä edeltävät

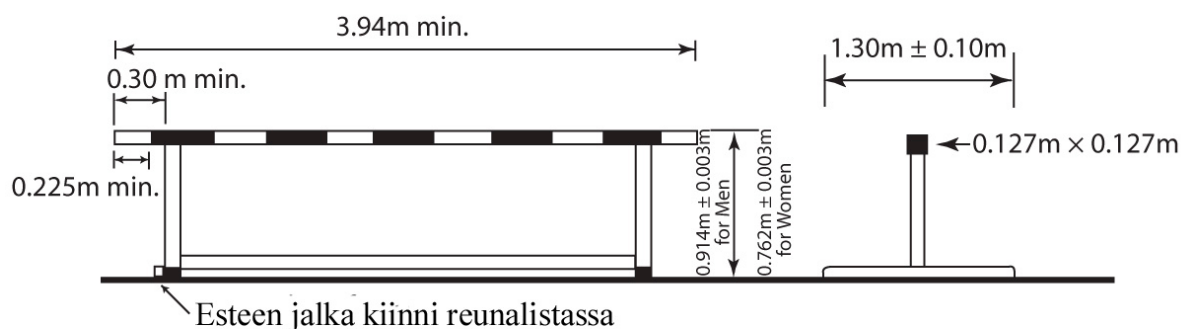
esteet pidetään sivussa, kunnes kilpailijat ovat lähdön jälkeen ohittaneet ne.

2000 m estejuoksussa juostaan lähdön jälkeen ensin ilman esteitä, kunnes tullaan ensimmäisen kerran takasuoran lopulla olevalle normaalikierroksen kolmannelle esteelle, joka on tämän juoksumatkan ensimmäinen hypättävä este. Tätä edeltävät esteet pidetään sivussa, kunnes kilpailijat ovat lähdön jälkeen ohittaneet ne.

5. Esteen tulee olla miehillä/pojilla $0,914\text{ m} \pm 0,003\text{ m}$ korkea ja naisilla/tyttöillä $0,762\text{ m} \pm 0,003\text{ m}$ korkea ja vähintään $3,94\text{ m}$ leveä. Esteen yläparrun poikkileikkauksen (myös vesiesteellä) tulee olla neliö, jonka sivu on $0,127\text{ m}$.

Esteen painon tulee olla välillä $80\text{--}100\text{ kg}$. Esteen kummassakin päässä tulee olla $1,2\text{--}1,4\text{ m}$ leveä jalusta. (Kts. mittapiirros)

Vesihautaan liittyvän esteen tulee muista esteistä poiketen olla $3,66\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$ leveä. Sen tulee olla kiinnitetty rataan niin tukevasti, ettei se pääse yhtään liikkumaan vaakasuunnassa.

Kuvassa: Kuivaesteen päämitat

Esteiden yläparrujen tulisi olla maalattu vuorotellen mustilla ja valkoisilla poikkiraidoilla tai muita toisistaan (ja myös ympäristöstä) selvästi erottuvia värejä käyttäen niin, että molemmissa päissä on valkoiset (vaaleammat) raidat, joiden leveys on vähintään $0,225\text{ m}$.

Väriytyksen tulee olla sellainen, että se on kaikkien urheilijoiden nähtävissä.

Este tulee asettaa radalle niin, että yläparru ulottuu vähintään 0,30 m radan sisäpuolelle sisäradan sisäreunasta mitattuna.

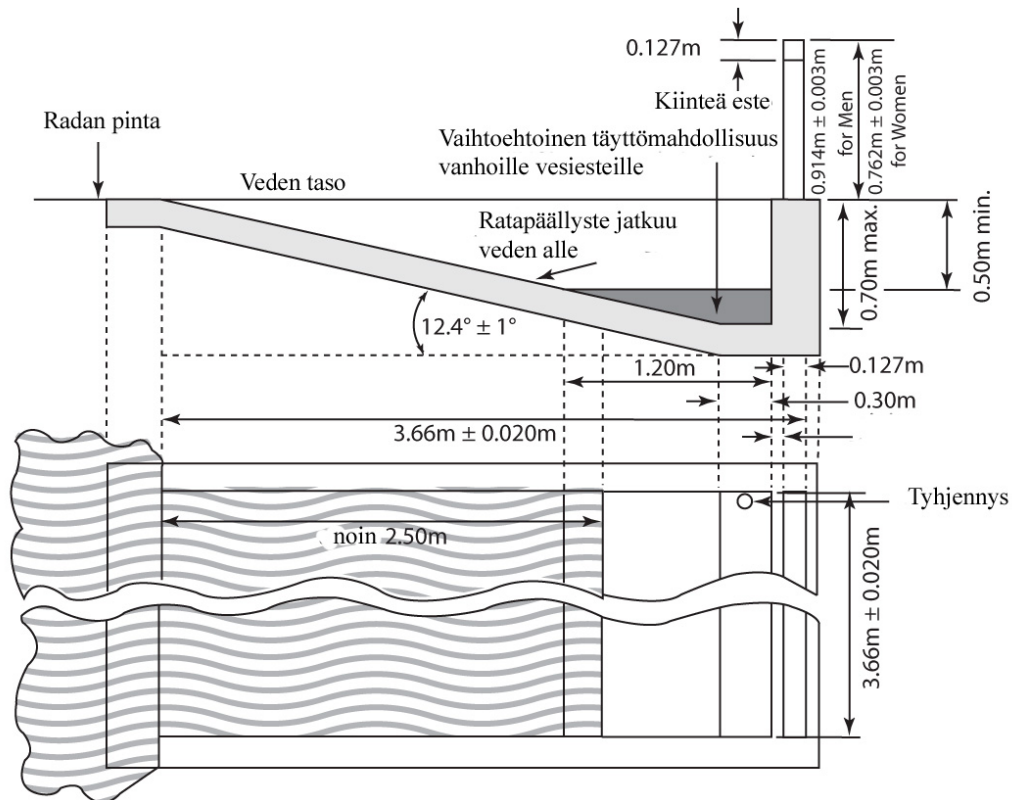
HUOM. Suositellaan, että kilpailun ensimmäinen este olisi vähintään 5 m leveä.

6. Vesihaudan, itse este mukaan luettuna, tulee olla $3,66 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$ pitkä. Vesihaudan tulee olla $3,66 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$ leveä. (Kts. piirros)

Vesihaudan pohja tulee päällystää synteettisellä pinnoitteella tai matolla. Päällysteen tulee olla riittävän paksu, jotta juoksijan alastulo hypyn päätteeksi tapahtuu turvallisesti ja jotta piikkareiden piikit saavat siitä hyvän otteen.

Vesihaudan syvyyden sen alkupäässä tulee ensimmäisen noin 0,30 m:n matkalla olla 0,70 m. Tästä pisteestä lähtien pohja lähtee tasaisesti nousemaan ja saavuttaa radan pinnan vesihaudan toisessa päässä. Juoksun alkaessa veden pinnan tulee olla juoksuradan pinnan tasolla 20 mm:n tarkkuudella.

HUOM. Vesihaudan suurinta syvyyttä voidaan haluttaessa pienentää 0,70 m:stä aina 0,50 m:iin asti. Pohjan tasaisen nousun kulma ($12,4^\circ \pm 1^\circ$) tulee kuitenkin säilyttää entisellään, kuten oheisesta mittapiirroksesta nähdään. Suositellaan, että uusia vesihautoja tehtäessä käytettäisiin matalaa (0,50 m) syvyysvaihtoehtoa.

Kuvassa: Vesiesteen ja vesihaudan päämitat

7. Kilpailijan täytyy ylittää jokainen kilpailuun sisältyvä este ja vesiesteellä hypätä veden yli tai mennä veden kautta. Tämän säännön noudattamatta jättäminen aiheuttaa kilpailijan juoksun hylkäämisen.

Lisäksi kilpailijan juoksu hylätään, jos:

- (a) hän astuu vesihaudan jommallekummalle sivulle; tai
 (b) hänen jalkateränsä tai muu osa hänen alaraajastaan on ylityshetkellä esteen yläreunan kautta kulkevan vaakatason alapuolella (kummalla sivulla estettä tahansa).

Kunhan tämän säännön mainitsemissa määräyksissä noudatetaan, muilta osin kilpailija voi ylittää kunkin esteen millä tavoin tahansa.

Kommentti: Estettä ylitettäessä ei siis tarvitse tavoitella tyyli pisteitä. Ääritapauksessa esteen yli voi jopa kiivetä.

Sääntö 170

Viestijuoksut

1. Viestijuoksujen vakiomatkat ovat: 4x100 m, 4x200 m, 1000-metrin viesti (Medley Relay) 100m-200m-300m-400m, 4x400 m, 4x800 m, yhdistelmäviesti (Distance medley Relay) 1200m-400m-800m-1600m, ja 4x1500 m.

HUOM. 1000 m:n viestiä juostaan joissakin maailman maissa osuuksien toisenlaisessa järjestyksessä. Tällöin järjestely joudutaan sopeuttamaan sääntöihin 170.14, 170.18, 170.19 ja 170.20.

2. Radan poikki tulee vetää 50 mm leveät viivat osoittamaan juostua matkaa ja uuden osuuden alkamiskohtaa.
3. 4x100 m ja 4x200 m viesteissä sekä ensimmäisessä ja toisessa vaihdossa 1000 m viestissä (Medley Relay) jokainen vaihtoalue on 30 m pitkä ja osuuden vaihtumista osoittava viiva 20 m päässä vaihtoalueen alkamisviivasta. Kolmannessa vaihdossa 1000 m viestissä (Medley Relay), 4x400 m viestissä ja sitä pidemmissä viesteissä jokainen vaihtoalue on 20 m pitkä ja osuuden vaihtumista osoittava viiva on vaihtoalueen keskellä. Vaihtoalueen alku- ja loppupiste sijaitsevat vaihtoalueen rajoja osoittavien viivojen siinä reunassa, joka on lähempänä juoksun lähtöä. Aina kun vaihdot tapahtuvat omia ratoja pitkin juosten, tulee paikalla olla nimetyt toimitsijat, jotka varmistavat, että kapulaa odottavat juoksijat ovat asianmukaisesti sijoittuneet vaihtoalueelleen. (katso sääntö 170.4).

Kommentti: Vaihtoalueen määritelmän mukaan kapulaa odottava juoksija ei tee virhettä, vaikka hän ennen liikkeelle lähtöä seisoisi vaihtoalueensa alussa sijaitsevan viivan päällä (mutta ei kuitenkaan yhtään sen yli).

Muuttunut vaihtoalue vaikuttaa myös ratamaalauksiin. Uusia mittauksia ei silti tarvita, vaan entisestä ennakkoalueen rajasta tulee nyt vaihtoalueen alkuviiva. Käytännössä lyhyt keltainen ennakkoalueen merkki korvataan koko radan levyisellä keltaisella viivalla, jonka toisessa päässä on väkänen. Aiemman säännön mukainen vaihtoalueen alkuviiva tulee häivyttää radan väriseksi.

Kansallisesti käytettyyn 4x300m viestiin sovelletaan vaihtoalueen osalta 4x400m viestin sääntöä. Tällöin jokainen vaihtoalue on 20m pitkä. Viestin käytännön toteutukseen sovelletaan sääntöä 170.15. Kun juostaan kolmen kaartein tasoituksella, ensimmäinen vaihto tapahtuu omilla radoilla ja toisen osuuden juoksijat siirtyvät takasuoralla sisäradalle. Toisessa vaihdossa lähtevät urheilijat on hyvä järjestää vaihtoa varten ratajärjestyksen mukaisesti. Kolmannessa vaihdossa järjestys määräytyy etusuoran tilanteen mukaan.

Vaihdonvalvojen on huolehdittava, että kunkin joukkueen jokainen viestinviejä on omalla radallaan ja oikeassa paikassa. Lähettäjän apulaiset huolehtivat ensimmäisen osuuden urheilijoista ja varmistavat, että heillä on kapulat. Lähettäjän apulaisia voi käyttää viestin myöhemmässä vaiheessa vaihdonvalvojina, mikäli jokin vaihtoalue sijoittuu lähelle viestin lähtöpaikkaa. Kun viestin jokaisessa vaihdossa kaikki urheilijat ovat oikeilla paikoilla, kunkin vaihdon valvojen johtaja ilmoittaa eteenpäin ennakkoon sovitulla tavalla, että vaihtojen puolesta viesti voi alkaa. Suuremmissa kisoissa tämä tapahtuu esimerkiksi radiopuhelimilla, mutta pienemmissä kisoissa liput ja kuulutus ovat hyvä yhdistelmä.

Kun viesti alkaa valvojen on tarkkailtava, että urheilijat lähtevät omalle osuudelleen kokonaan vaihtoalueen sisäpuolelta. Lähtökiihdytys vaihtoa varten ei voi alkaa vaihtoalueen ulkopuolelta.

4. Kun viestikilpailu juostaan osan matkaa tai kokonaan omia ratoja pitkin, kapulaa odottava kilpailija voi asettaa yhden tarkistusmerkin oman ratansa pintaan käyttäen itsekiinnittyvää teippiä, kooltaan enintään 5 cm x 40 cm, ja joka väriltään selvästi erottuu radan kiinteistä merkinnöistä eikä aiheuta sekaannuksia. Mitään muita tarkistusmerkkejä ei saa asettaa. Tuomareiden on ohjeistettava urheilijat noudattamaan tätä sääntöä ja tarvittaessa poistamaan säännön vastaiset merkkaukset. Jos urheilija ei noudata ohjeita niin tuomarin tulee itse poistaa ylimääräiset tai väärät merkinnät. *Huom. Vakavissa tapauksissa voidaan soveltaa sääntöjä 125.5 ja 145.2.*
5. Viestikapulan tulee olla sileä, ontto putki, jonka poikkileikkaus on pyöreä ja joka on tehty yhtenä kappaleena puusta, metallista tai mistä tahansa muusta jäykästä materiaalista. Kapulan pituuden

tulee olla 28 - 30 cm. Kapulan ulkohalkaisijan tulee olla 40 mm ± 2 mm ja painon vähintään 50 g. Kapulan tulisi olla väritetty niin, että se on helposti nähtävissä kilpailun aikana.

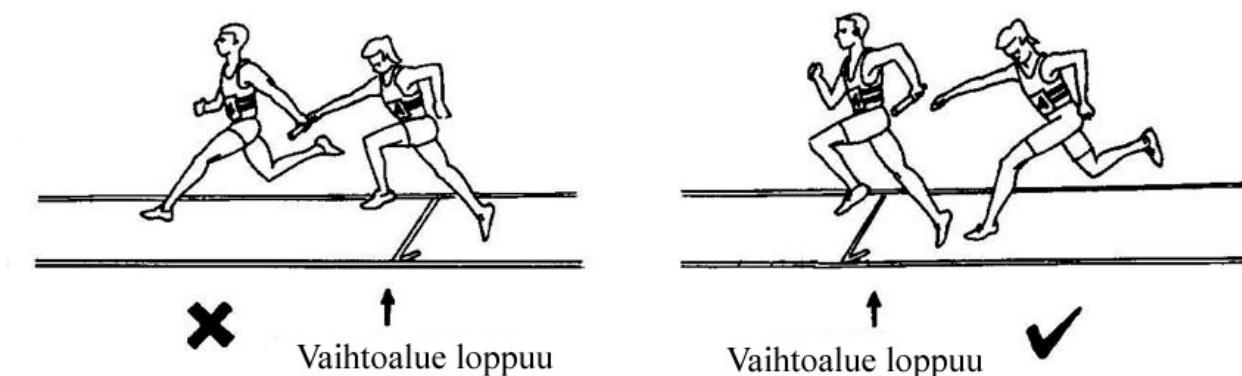
6. (a) Viestikapulaa tulee käyttää kaikissa urheilukentillä käytävissä kilpailuissa ja viestikapulaa on kannettava kädessä koko kilpailun ajan. Sääntöjen 1.1 (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa jokaisen viestikapulan tulee olla numeroitu ja oltava erivärinen ja se voi sisältää lähettimen ajanottoa varten.

HUOM. Mikäli mahdollista, niin viestikapuloiden värit tulisi kirjata lähtölistoihin.

Kommentti: Kotimaassa aitajuoksuviesteissä, sukkulaviesteissä ja lasten viesteissä ei ole välttämätöntä käyttää kapulaa.

- (b) Kilpailijat eivät saa käyttää käsineitä, mitään materiaalia (paitsi mitä säännössä 144.4(c) on sallittu) tai levittää mitään ainetta käsilleen saadakseen kapulasta paremman otteen.
- (c) Jos kapula putoaa, kapulan pudottaneen urheilijan on itse nostettava se ylös. Hän voi siirtyä pois radaltaan hakeakseen kapulan edellyttäen, ettei hän niin tehdessään lyhennä juostavana olevaa matkaa. Lisäksi, jos kapula on pudotessaan kierinyt sivulle tai eteenpäin juoksusuuntaan (mukaan lukien yli maaliviivan), hänen on kapulan nostettuaan palattava kohtaan, jossa kapula viimeksi oli ollut hänen kädessään, ja vasta tämän jälkeen hän voi jatkaa joukkueensa juoksua eteenpäin. Mikäli näin on menetelty eikä muita kilpailijoita ole häiritty, kapulan putoaminen ei johda joukkueen hylkäämiseen. Jos taas urheilija ei noudata näitä määräyksiä, hänen joukkueensa juoksu hylätään.
7. Kaikissa viestijuoksuissa kapula täytyy vaihtaa vaihtoalueen sisäpuolella. Kapulan vaihto alkaa sillä hetkellä, kun vastaanottava juoksija koskettaa kapulaa ensimmäisen kerran, ja päättyy, kun se on enää vain vastaanottavan juoksijan kädessä. Vaihtotilanteessa vain kapulan sijainti vaihtoalueen rajoihin nähden on ratkaiseva.

Juoksijoiden vartaloiden ja raajojen sijainti ei vaikuta asiaan. Vaihtaminen vaihtoalueen ulkopuolella aiheuttaa joukkueen juoksun hylkäämisen.

Kuvassa: Yli mennyt ja onnistunut vaihto

Kommentti: Ratkaisevaa viestin vaihdoissa on seurata, missä kohtaa kapula liikkuu ja vaihtaa haltijaa. Kapulan sijaintia katsottaessa on huomioitava kapula kokonaisuudessaan. Valvojien on oltava tarkkoina ja havaittava onko vastaanottavalla urheilijalla mitään kontaktia kapulaan ennen kuin se on hänellä kokonaan kädessä ja tapahtuuko kosketus vaihtoalueella. Erityisesti näin voi käydä 4x400m viesteissä ja pidemmissä viesteissä. Vastaavasti on tarkkailtava, missä vaiheessa kapula on yksin vastaanottaneen urheilijan hallussa ja onko kapula silloin vielä vaihtoalueella.

8. Sääntö 163.3 on voimassa vain kapulaa tuovalle juoksijalle siihen asti kunnes kapula on kokonaan vastaanottavan juoksijan hallussa ja tämän jälkeen se on voimassa vain vastaanottaneelle juoksijalle. Ennen kuin kilpailijat saavat kapulan ja sen jälkeen, kun ovat sen antaneet, heidän tulisi pysyä omalla radallaan tai juoksuväylällään; vaihdon jälkeen niin pitkään, että reitti on selvä ja poistuminen ei aiheuta vaaraa törmäyksiin muiden joukkueiden juoksijoiden kanssa. Sääntökohdat 163.3 ja 163.4 eivät koske näitä urheilijoita. Jos kilpailija estää muiden joukkueiden juoksijoita siirtymällä pois

- radaltaan tai juoksuväylältään, tällöin toimitaan säännön 163.2 mukaisesti.
9. Joukkue hylätään, mikäli urheilija ottaa tai nostaa kilpailun aikana toisen joukkueen kapulan. Toista joukkuetta ei saa rangaista, ellei tästä ole saatu etua.
 10. Kukin viestijoukkueen jäsen voi juosta vain yhden osuuden. Joukkueen kokoonpanossa voidaan millä tahansa lajin suorituskierröksellä (alkuerät, välierät, loppukilpailu) käyttää keitä tahansa neljää urheilijaa, jotka on ilmoitettu tähän tai mihin tahansa muuhun lajiin samassa kilpailutapahtumassa. Kuitenkin joukkueen jo aloitettua kilpailun saa enintään kahta alkuperäiseen kokoonpanoon kuulumatonta urheilijaa käyttää joukkueen ”vaihtomiehinä”. Jos joukkue ei noudata tätä sääntöä, sen suoritus hylätään.
 11. Viestijoukkueen kokoonpano ja juoksujärjestys on virallisesti ilmoitettava viimeistään tuntia ennen kunkin kierroksen ensimmäisen erän ilmoitettua ensimmäistä kokoontumisaikaa. Tämän jälkeen henkilömuutoksia (kyseiselle kierrokselle) voi tehdä vain järjestäjien nimittämän kilpailun lääkärin luvalla, ja tällöin takarajana on joukkueen oman erän viimeinen kokoontumisaika. Joukkueen tulee kilpailla etukäteen ilmoitetussa kokoonpanossa ja juoksujärjestyksessä. Tämän säännön noudattamatta jättäminen aiheuttaa joukkueen juoksun hylkäämisen.

Kommentti: Yllä olevassa kappaleessa viitataan ensimmäiseen ja viimeiseen kokoontumisaikaan ("first call" ja "last call"). Suurissa kansainvälisissä arvokilpailuissa kokoontumistoiminta (call room) on tarkkaan aikataulutettua. Erälle määrätty "first call" ja "last call" on se aikaväli, jolloin kyseisen erän osanottajien on saavuttava kokoontumispaikalle. On huomattava, että SM-viesteissä on omat osanoton ja joukkueen kokoonpanon varmistamissääntönsä, jotka on selvitetty SUL:n omissa mestaruuskilpailusäännöissä.

12. 4x100 m:n viesti juostaan koko matkan omia ratoja pitkin.
13. 4x200 m:n viestin suorittamiseen on seuraavat kolme vaihtoehtoa:
- (a) Jos vain mahdollista, koko matka omia ratoja. (omia ratoja neljä kaarretta);
 - (b) Omia ratoja kaksi ensimmäistä osuutta sekä kolmannen osuuden alku aina takasuoran alussa olevalle siirtymisviivalle, sen lähemmälle reunalle (kts. sääntö 163.5), minkä ylitettyään kilpailijat saavat siirtyä vapaalle alueelle. (omia ratoja kolme kaarretta);
 - (c) Omia ratoja vain ensimmäisellä osuudella siirtymisviivalle asti, minkä ylitettyään kilpailijat saavat siirtyä vapaalle alueelle. (omia ratoja siis vain yksi kaarre).

HUOM. Jos viestissä on enintään neljä kilpailevaa joukkuetta eikä vaihtoehto (a) ole mahdollinen, suositellaan, että käytettäisiin vaihtoehtoa (c).

14. 1000 m viestissä tulee kaksi ensimmäistä osuutta juosta omia ratoja, minkä jälkeen kolmannen osuuden juoksijoiden tulee pysyä omilla radoilla vielä siirtymisviivan (kts. sääntö 163.5) lähemmälle reunalle asti, minkä jälkeen kilpailijat saavat siirtyä vapaalle alueelle. (Omia ratoja kaksi ensimmäistä kaarretta.)
15. 4x400 m:n viestin suorittamiseen on seuraavat kaksi vaihtoehtoa:
- (a) Omia ratoja ensimmäinen osuus kokonaan sekä toinen osuus aina takasuoran alussa olevalle siirtymisviivalle, sen lähemmälle reunalle (kts. sääntö 163.5), minkä ylitettyään kilpailijat saavat siirtyä vapaalle alueelle. (omia ratoja kolme kaarretta);
 - (b) Omia ratoja vain ensimmäisellä osuudella siirtymisviivalle asti, minkä ylitettyään kilpailijat saavat siirtyä vapaalle alueelle. (omia ratoja vain yksi kaarre).

HUOM. Jos viestissä on enintään neljä kilpailevaa joukkuetta, suositellaan, että käytettäisiin vaihtoehtoa (b).

Kommentti: Kansallisesti yleisen 4x300m viestin toteuttamiseen sovelletaan myös sääntökohtaa 170.15.

16. 4x800 m:n viestin suorittamiseen on kaksi vaihtoehtoa:
 - (a) Omia ratoja vain ensimmäisellä osuudella siirtymisviivalle asti, minkä ylitettyään kilpailijat saavat siirtyä vapaalle alueelle. (omia ratoja vain yksi kaarre).
 - (b) Omia ratoja ei käytetä. (Lähtö tapahtuu yhteiseltä kaariviivalta.)
17. Mikäli urheilija ei noudata sääntöjä 170.13, 170.14, 170.15 tai 170.16(a), hänen joukkueensa tulee hylätä.
18. Yhdistelmäviestissä (Distance Medley) ja 4x1500 m viestissä ei käytetä omia ratoja. (Lähtö tapahtuu yhteiseltä kaariviivalta.)
19. Kaikissa vaihdoissa urheilijat eivät saa aloittaa juoksuaan vaihtoalueen ulkopuolelta, vaan liikkeelle on lähdettävä alueen sisältä. Tämän säännön noudattamatta jättäminen aiheuttaa joukkueen juoksun hylkäämisen.
20. 1000 m:n viestin viimeisen osuuden juoksijoiden ja 4x400 m:n viestin 3. ja 4. osuuden juoksijoiden (tai säännön 170.15(b) mukaan myös toisen osuuden juoksijan) tulee tehtävään nimetyn toimitsijan ohjaamina asettua odottamaan viestiä samassa järjestyksessä (radan sisäreunasta ulospäin laskettuna) kuin miten heidän joukkueensa ovat sijoittuneet juoksijoiden tullessa takakaarteeseen. Sen jälkeen, kun tulossa olevat juoksijat ovat ohittaneet kyseisen kohdan, odottavien juoksijoiden on säilytettävä järjestyksensä, eivätkä he saa vaihtaa paikkoja vaihtoalueen alussa. Tämän säännön noudattamatta jättäminen aiheuttaa joukkueen juoksun hylkäämisen.

Kommentti: Joukkueiden yhteistä vaihtoaluetta käytettäessä on ensiarvoisen tärkeää jo juoksijoiden turvallisuudenkin kannalta, että lähtevät juoksijat ryhmittyvät riviksi vaihtoalueen alkuun. Vaikka vaihtoalueen alku mainitaan vain lähes huomaamatta sääntökohdan loppupuolella, ao. toimitsijan tulee valvoa, että juoksijoiden rivi ei lähde hajoamaan ennen aikojaan.

HUOM. 4x200 m viestissä (siltoin kun sitä ei juosta kokonaan omilla radoilla) ensimmäisen vapaalla radalla suoritettavan osuuden juoksijoiden tulee asettua yhteisen vaihtoalueen alkuun alkuperäisen ratajärjestyksen mukaisesti (radan sisäreunasta ulospäin laskettuna).

21. Siltoin kun missä tahansa viestissä ei juosta omia ratoja pitkin, mukaan lukien 4x200 m:n, 1000 m:n ja 4x400 m:n tällaiset osuudet, kapulaa odottavat juoksijat voivat siirtyä kohti radan sisäreunaa (mikäli on vapaata tilaa) sitä mukaa, kun heidän joukkuetoverinsa lähestyvät vaihtoa, kuitenkin edellyttäen, että he eivät siirtyessään töni tai mene muiden kilpailijoiden tielle estäen näiden etenemistä. 4x200 m:n, 1000 m:n ja 4x400 m:n viesteissä kapulaa odottavien juoksijoiden tulee kuitenkin säilyttää keskinäinen järjestyksensä säännön 170.20 mukaisesti. Tämän säännön noudattamatta jättäminen aiheuttaa joukkueen juoksun hylkäämisen.

Kommentti: Valvontaryhmien johtajien on pysyttävä sillä vaihtoalueella mihin heidät ja heidän ryhmänsä on määrätty. Kun urheilijat on asetettu oikeille paikoille ja viesti on alkanut, tulee valvojien tarkkailla kaikkia tässä sääntökohdassa mainittuja asioita ja myös muita sääntörikkkeitä, erityisesti sääntökohdassa 163 mainittuja asioita.

KENTTÄLAJIT

Sääntö 180

Kenttälajien yleiset säännöt

Harjoitussuoritukset kilpailualueella

1. Ennen kilpailun alkua kukin kilpailija saa tehdä kilpailualueella harjoitussuorituksia (vauhdinottoja, hyppyjä, heittoja ym.). Heittolajien kohdalla ne tulee suorittaa arvonnassa mukaisessa järjestyksessä ja aina tuomarien valvonnassa.

Kommentti: Aiemmissä sääntöversioissa on kirjattu kaksi harjoitusheittoa, mutta nyky sääntö ei ilmoita tarkkaa lukumäärää. Sääntö 180.1 tulee tulkita siten, että urheilijoille tulee antaa niin monta harjoitusheittoa, kun se on lämmittelyajan rajoissa mahdollista. Suuremmissa kilpailuissa kaksi harjoitusheittoa on vakiintunut käytäntö. Mikäli kuitenkin osa tai kaikki urheilijat haluavat lisäheiton niin käytettävissä olevan ajan puitteissa se on mahdollista.

2. Kilpailun alettua osanottajat eivät enää saa käyttää harjoitteluun:
 - (a) vauhdinottoratoja tai -alueita;
 - (b) seipäitä;
 - (c) heittovälineitä;
 - (d) heitto/työntökehiä tai alastuloalueita, ei edes ilman heittovälineitä.

Kommentti: Tämä sääntökohta ei estä urheilijaa koskemasta, teippaamasta tai muuten valmistelemasta seivästä suoritukseen tai vastaavasti heittovälinettä, mikäli toiminta ei viivästy tai häiritse toista kilpailijaa. Tätä sääntökohtaa on tulkittava kohtuullistaen niin, että

varmistetaan kilpailun tehokas eteneminen ja urheilijan mahdollisuus lähteä suoritukseensa heti kun suoritus aika alkaa.

Askelmerkit

3.

- (a) Kaikissa kenttälajeissa, joissa käytetään vauhdinottorataa, askelmerkit on sijoitettava vauhdinottoradan reunalle. Korkeushypyssä vauhdinottoa varten on avoin alue, ja siinä askelmerkit luonnollisesti asetetaan itse alueelle.

Kilpailija saa käyttää yhtä tai kahta järjestäjien toimittamaa tai hyväksymää askelmerkkiä auttamaan häntä vauhdinotossa ja ponnistuksessa. Jos tällaisia merkkejä ei ole tarjolla, kilpailija voi käyttää pintaan tarttuvaa teippiä, mutta ei liitua tai muita samankaltaisia aineita eikä yleensä mitään, mikä jättää rataa pysyvän jäljen.

- (b) Kehästä ("ringistä") suoritettavissa heittolajeissa urheilija saa käyttää yhtä apumerkkiä. Hän saa sijoittaa sen maahan kehän takana tai vieressä olevalle alueelle. Merkki on väliaikainen ja se saa olla maassa vain heittäjän suoritusvuoron ajan. Merkki ei saa haitata tuomarien tarkkailua. Mitään henkilökohtaisia merkkejä ei saa asettaa alastuloalueelle tai sen reunalle.

HUOM. Jokainen merkki on koostuttava vain yhdestä osasta.

- (c) Seiväshypyssä järjestäjä voi asettaa tarkoitukseen sopivat ja turvalliset etäisyysmerkit vauhdinottoradan ulkopuolelle 0,5 m välein matkalle 2,5–5,0 m ja 1,0 m välein matkalle 5,0–18,0 m nollalinjasta lähtien.

- (d) Tuomareiden tulee kehottaa urheilijoita siirtämään tai poistamaan tämän säännön vastaisesti asetetut merkit. Mikäli urheilija ei tee niin, tuomari poistaa merkit.

Huom. hankalimmissa tapauksissa tulee soveltaa sääntöjä 125.5 ja 145.2

Kommentti: Mikäli radan pinta on märkä, voidaan teippi kiinnittää erivärisillä nastoilla. Vaikka säännössä on kirjattu, että askelmerkin

pitäisi olla yksiosainen on lajinjohtajan tulkittava tätä kohtaa harkiten. Askelmerkin valmistajan ratkaisu saattaa olla esimerkiksi kaksi osaa, jotka on yhdistetty yksiosaisena käytettäväksi merkiksi. Vastaavasti on sallittua laittaa kaksi askelmerkkiä samaan kohtaan tai korkeushypyssä repiä saatu merkkiteippi eri muotoiseksi tunnistamisen helpottamiseksi. Sääntö 180.3.(c) on kirjattu avustamaan urheilijoita ja valmentajia ponnistuskohtaan ja juoksun etenemisen havainnointia. Käytännön toteutusta ei ole tarkemmin määritelty ja se riippuu myös jokaisen kilpailun olosuhteista.

Ennätysmerkit ja tuulipussit

4.

- (a) Selvästi erottuva lippu tai merkki voidaan asettaa osoittamaan voimassa olevaa ME:tä tai kilpailusta riippuen sopivaa maanosan, maan tai kilpailun ennätystä.
- (b) Kaikissa hyppylajeissa sekä kiekossa ja keihäessä tulisi yksi tai useampia tuulipusseja tai muu ilmaisain (esim. kepin päässä oleva kevyt nauha), sijoittaa sopiviin paikkoihin, joista urheilija voi nähdä tuulen likimääräisen suunnan ja voimakkuuden.

Kommentti: Kilpailijoiden kesken tapahtuva tuulen osoittaminen ei ole sallittua. Kansallisissa kilpailuissa tästä on joskus hieman joustettu, jos esim. tuulipussi on puuttunut, mutta kansainvälisissä arvokilpailuissa urheilijoiden on syytä varautua siihen, että kyseinen toiminta katsotaan aina sääntöjen vastaiseksi kilpailualueen sisältä annetuksi avuksi.

Suoritusjärjestys ja yritykset

- 5. Ellei sääntökohta 180.6 toisin määritä, kilpailijoiden suoritusjärjestys määritetään arpomalla. Mikäli urheilija tekee omalla päätöksellään suorituksensa eri vuorolla kuin on etukäteen määrätty, tulee toimia sääntöjen 125.5 ja 145.2 mukaisesti. Mikäli urheilija saa varoituksen, jää hänen tuloksensa voimaan (hyväksytty tai hylätty). Jos ensin

järjestetään karsintakilpailu, tulee loppukilpailua varten suorittaa uusi arvonta.

6. Korkeushyppyä ja seiväshyppyä lukuun ottamatta kilpailijalla voi olla vain yksi kirjattu yritys suorituskierrosta kohti.

Kaikissa kenttälajeissa (korkeushyppyä ja seiväshyppyä lukuun ottamatta), joissa on enemmän kuin kahdeksan kilpailijaa, kullakin on ensin kolme yritystä, minkä jälkeen kahdeksan parasta hyväksytyen tuloksen tehnyttä kilpailijaa saa kolme lisäyritystä, elleivät kilpailun säännöt toisin määritä.

Jos viimeisestä jatkoonpääsypaikasta on tasatilanne, se ratkaistaan kuten säännössä 180.22 on selitetty. Jos tilanne on tämänkin jälkeen tasan, molemmat/kaikki tasatilanteessa olevat kilpailijat saavat kolme lisäyritystä, elleivät kilpailun säännöt toisin määrää.

Kun kilpailussa on kahdeksan kilpailijaa tai vähemmän, kaikilla on kuusi yritystä, elleivät kilpailun säännöt toisin määrää. Jos useammalla kuin yhdellä heistä ei ole tulosta kolmelta ensimmäiseltä kierrokselta, he jatkavat kilpailua kierroksen ensimmäisinä suorittajina samassa keskinäisessä järjestyksessä, joka heillä oli alkuperäisen arvonnin perusteella.

Molemmissa yllä esitetyissä tapauksissa:

- (a) Kilpailun kolme viimeistä kierrosta suoritetaan käännettyssä järjestyksessä kilpailun kolmen ensimmäisen kierroksen jälkeen vallinneeseen tilanteeseen nähden, elleivät kilpailun säännöt muuta määrää.
- (b) Aina kun suoritusjärjestystä käännetään ja sillä hetkellä kilpailua jatkavien keskuudessa on tasatilanne jostakin sijasta, tuossa tasatilanteessa olevat kilpailijat jatkavat samassa keskinäisessä järjestyksessä, joka heillä oli alkuperäisen arvonnin perusteella.

HUOM 1: Korkeussuuntaiset hyppy; katso sääntö 181.2.

HUOM 2: Jos yksi tai useampi kilpailija on (esim. "varastoon mitatun tuloksen" perusteella) saanut lajinjohtajalta luvan jatkaa kilpailussa "protestin alaisena" (sääntö 146.5), nämä urheilijat tekevät suorituksensa kaikilla seuraavilla kierroksilla ennen kaikkia muita

kilpailijoita ja samassa keskinäisessä järjestyksessä, joka heillä oli alkuperäisen arvonnän perusteella.

HUOM 3: Tapahtumaa hallinnoiva järjestö voi määrittää kilpailuun suoritusten lukumäärän (joka ei voi olla enempää kuin kuusi) ja kolmannen kierroksen jälkeen jatkoon pääsevien urheilijoiden määrän jokaiselle lisäkierrokselle.

Suoritusten kirjaaminen

7. Korkeushyppyä ja seiväshyppyä lukuun ottamatta kenttälajin hyväksytty tulos osoitetaan kirjaamalla mitattu tulos.

Viralliset pöytäkirjassa käytettävät lyhenteet ovat säännössä 132.4.

Suorituksen päätyminen

8. Tuomari ei saa nostaa valkoista lippua hyväksytyn suorituksen merkiksi ennen kuin kyseinen hyppy- tai heittosuoritus on päättynyt. Tuomari voi harkita päätöstään uudelleen, mikäli hän uskoo nostaneensa väärän lipun.

Hyväksyttävän suorituksen päätyminen määritellään seuraavasti:

- (a) Korkeussuuntaisissa hyppyissä: Kun tuomari on todennut, että mitään säännöissä 182.2, 183.2 tai 183.4 mainittua virhettä ei ole tapahtunut;
- (b) Pituussuuntaisissa hyppyissä: Kun urheilija on poistunut lajin alastuloalueelta (hiekalta) säännön 185.2 mukaisesti;
- (c) Kaikissa heittolajeissa: Kun urheilija on poistunut kehästä tai vauhdinottoradalta säännön 187.17 mukaisesti.

Karsintakilpailut

9. Karsintakilpailu tulee järjestää kenttälajeissa, joissa kilpailijoiden määrä on niin suuri, että kilpailua ei voida viedä asianmukaisesti läpi suoraan loppukilpailuna. Kun karsintakilpailu järjestetään, jokaisen kilpailijan on osallistuttava siihen ja selvittävä siitä jatkoon voidakseen osallistua loppukilpailuun. Kilpailua hallinnoiva järjestö

voi yhdessä tai useammassa lajissa antaa luvan suorittaa esikarsintoja (siis jo ennen karsintakilpailua) joko samassa tai aikaisemmin järjestetyissä kilpailuissa määritelläkseen ne urheilijat, joilla on oikeus osallistua ko. kilpailuun. Tällainen menettely ja muut mahdolliset tavat (esim. saavuttanut tulosrajan määriteltynä ajankohtana, sijoittunut tietyissä kilpailuissa tai rankingin perusteella), jolla oikeutetaan urheilijan pääsemään tietyille kierrokselle (esim. finaali), tulee määritellä kilpailun säännöissä. Karsinnassa saavutettuja tuloksia ei oteta huomioon loppukilpailussa.

10. Karsintakilpailussa kilpailijat tulee jakaa kahteen tai useampaan ryhmään (sattumanvaraisesti). Tämän jälkeen jakoa tulisi korjata niin, että saman maan (joukkueen) edustajat sijoittuvat mahdollisuuksien mukaan eri ryhmiin. Jolleivät kentän suorituspaikat salli ryhmien kilpailevan yhtä aikaa ja samanlaisissa olosuhteissa, tulee kunkin ryhmän aloittaa omat harjoitussuorituksensa välittömästi edellisen ryhmän lopetettua.

Kommentti: Jos kilpailijoiden määrä ei ole kovin suuri, ts. jos karsinnan avulla pudotettavia kilpailijoita ei ole kovin monta (esim. 6 tai vähemmän), voidaan monissa tapauksissa tyytyä käymään karsinta yhdessä ryhmässä. Jos pudotettavia kilpailijoita olisi vain yksi tai kaksi, ei karsintaa useinkaan järjestetä.

11. On suositeltavaa, että kilpailuissa, jotka kestävät enemmän kuin kolme päivää, järjestettäisiin korkeussuuntaan tapahtuvissa hyppylajeissa yksi lepopäivä karsinnan ja loppukilpailun väliin.
12. Karsintamenettelyn, karsintarajan ja loppukilpailuun pääsevien kilpailijoiden määrän päättää tekninen delegaatti. Milloin kilpailuun ei ole nimetty delegaattia, edellä mainitut asiat päättää kilpailun järjestäjä. Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa loppukilpailussa tulisi olla vähintään 12 kilpailijaa, ellei kilpailukohtaisissa säännöissä toisin mainita.

13. Karsintakilpailussa, korkeushyppyä ja seiväshyppyä lukuun ottamatta, kullakin kilpailijalla on enintään kolme yritystä. Kun kilpailija on saavuttanut karsintarajan, hän ei saa enää jatkaa karsintakilpailua.
14. Korkeushypyn ja seiväshypyn karsintakilpailuissa kilpailijoiden, jotka eivät ole pudonneet kolmen peräkkäisen epäonnistuneen yrityksen johdosta, tulee jatkaa kilpailua säännön 181.2 (mukaan lukien väliinjätöt) mukaisesti viimeiseen yritykseen asti siitä korkeudesta, joka on asetettu karsintarajaksi, paitsi jos loppukilpailuun haluttu määrä hyppääjiä (kts. 180.12) on varmistunut jo aikaisemmin. Heti kun on selvillä, että urheilija pääsee loppukilpailuun, hän ei saa jatkaa kilpailemista.

Kommentti: Käytännössä tekninen delegaatti tai sellaisen puuttuessa vastaava lajinjohtaja voi siis määrätä korkeuden tai seipään karsinnan lopetettavaksi jo aikaisemmin, jos vielä mukana olevien ja samalla riittävän hyvän tuloksen varmistaneiden hyppääjien joukko on jo supistunut niin pieneksi, että kaikki olisivat joka tapauksessa pääsemässä loppukilpailuun. Yleisohjeena voidaan myös pitää, että jos pudotettavia olisi enää yksi tai kaksi, ei karsintaa välttämättä kannata jatkaa pitemmälle, jollei sitten finaalin aikataulu sitä ehdottomasti vaadi.

15. Jos kukaan urheilija ei ole saavuttanut asetettua karsintarajaa, tai jos rajan saavuttajia on vähemmän kuin loppukilpailulle asetettu kilpailijoiden vähimmäismäärä, jatkoon pääsevien ryhmää täydennetään lisäämällä kilpailijoita heidän karsintakilpailussa saavuttamiensa tulosten perusteella.

Jos viimeistä jatkoonpääsypaikkaa tavoittelee kaksi tai useampia kilpailijoita, joilla on saavutettuna sama tulos, heidän keskinäinen järjestyksensä haetaan pituussuuntaisissa kenttälajeissa säännön 180.22 ja korkeus- ja seiväshypyssä säännön 181.8 avulla. Jos tarkastelu osoittaa, että kyseessä on todellinen tasatilanne, molemmat/kaikki tasoissa olevat kilpailijat päästetään jatkoon.

16. Kun korkeuden tai seipään karsintakilpailua käydään samanaikaisesti kahdessa ryhmässä, on suositeltavaa, että rima nostettaisiin kuhunkin uuteen korkeuteen samanaikaisesti molemmissa ryhmissä. On myös suositeltavaa, että ryhmät olisivat tasoltaan suunnilleen tasavahvoja.

Kommentti: Korkeuden karsintaryhmien määrittelyssä on tärkeää huomioida sääntökohdat 180.10 ja 180.16. Teknisten delegaattien ja ITO/refereen on seurattava tarkasti karsintakilpailun etenemistä korkeudessa ja seipäässä varmistaakseen a) urheilijat jatkavat kilpailua siihen asti, kun he karsiutuvat säännön 181.2 mukaan b) karsintakorkeus on ylitetty (tai tarvittava määrä urheilijoita on mukana tuloksen perusteella 180.12.) c) tasatilanteet on ratkaistu säännön 181.8 mukaan. On myös oltava tarkkana, että sääntöä 180.14 noudatetaan ja urheilijan ei anneta jatkaa sen jälkeen, kun hän on jo selvinnyt finaaliin.

Suoritusajat

17. Tehtävään nimetyn toimitsijan tulee ilmoittaa kilpailijalle, että kaikki on valmista hänen yritystään varten, ja yritykseen varattu aika alkaa tästä hetkestä.

Seiväshypyssä yritykseen varattu aika alkaa siitä hetkestä, kun rima on asetettu kilpailijan aikaisemmin esittämän pyynnön mukaisesti. Tämän jälkeen ei mahdollista uutta siirtoa varten anneta mitään erillistä lisäaikaa.

Jos yritykseen varattu aika umpeutuu hetkellä, jolloin kilpailija oli jo aloittanut yrityksensä, hän saa jatkaa tämän yrityksen loppuun.

Kommentti: Kilpailija voi keskeyttää jo alkaneen yrityksensä ja aloittaa uudelleen, kuinka monta kertaa tahansa, kunhan tämä kaikki tapahtuu tälle yritykselle annetun kokonaisajan sisällä.

Jos urheilija tämän jälkeen päättää, ettei hän käytäkään yritystään, se tulkitaan hylätyksi suoritukseksi sillä hetkellä, kun kyseiseen yritykseen varattu aika umpeutuu.

Seuraavia valmistautumisaikoja ei tule ylittää. Mikäli aika päättyy, eikä sääntöä 180.18. sovelleta, yritys tulkitaan epäonnistuneeksi.

Jäljellä olevia kilpailijoita	Yksityislaji		
	Korkeus	Seiväs	Muut
Enemmän kuin 3 tai kilpailijan aloittaessa kilpailun	0,5 min	1 min	0,5 min
2 tai 3	1,5 min	2 min	1 min
Vain 1	3 min	5 min	-
Sama urheilija peräkkäin	2 min	3 min	2 min

Jäljellä olevia kilpailijoita	Moniottelu		
	Korkeus	Seiväs	Muut
Enemmän kuin 3 tai kilpailijan aloittaessa kilpailun	0,5 min	1 min	0,5 min
2 tai 3	1,5 min	2 min	1 min
vain 1	2 min	3 min	-
Sama urheilija peräkkäin	2 min	3 min	2 min

Kommentti: Kilpailijoiden määrää laskettaessa on syytä huomata, että karsintakilpailun ja moniottelun kutakin suoritusryhmää tarkastellaan omana kilpailunaan.

HUOM 1: Jäljellä olevaa valmistautumisaikaa osoittavan kellon tulisi olla kilpailijan nähtävissä. Tämän lisäksi yhden toimitsijan tulee nostaa keltainen lippu (tai näyttää muu selvä merkki), kun aikaa on jäljellä enää 15 sekuntia. Lippu tulee pitää ylhäällä ajan päättymiseen asti (jolloin se vaihtuu punaiseksi, jollei kilpailija sitä ennen ole aloittanut suoritustaan).

HUOM 2: Korkeushypyssä ja seiväshypyssä (vielä jäljellä olevien kilpailijoiden määrään perustuvaa) suoritusajan muuttamista, lukuun ottamatta saman kilpailijan peräkkäisille suorituksille kuuluvaa aikaa, ei tule tehdä ennen kuin rima nostetaan seuraavaan korkeuteen. Muissa kenttälajeissa, lukuun ottamatta peräkkäisiä suorituksia, suoritus aika ei muutu kilpailun kuluessa.

HUOM 3: Laskettaessa montako kilpailijaa on vielä jäljellä korkeus- tai seiväshyppykilpailussa, mukaan on otettava myös ne (oman hyppäämisensä jo päättäneet) urheilijat, jotka saattaisivat olla mukana mahdollisessa voitosta käytävässä uusinnassa.

HUOM 4: Kun jäljellä on enää yksi kilpailija (joka on jo voittanut kilpailun) korkeudessa tai seiväessä ja hän yrittää ME tulosta tai muuta kilpailuun liittyvää ennätystä, edellä esitettyyn suoritus aikaan lisätään yksi minuutti.

Kommentti: Suoritusajan lyhentyessä puoleen minuuttiin on entistäkin tärkeämpää, että toimitsijat ilmoittavat suorituspaikoilla selvästi vuorossa olevan urheilijan ja seuraavaksi vuorossa olevan. On myös varmistettava se, että kilpailupaikan tulee olla aina valmiina ennen kuin urheilijalle annetaan suoritukseen lupa ja kello käynnistetään. Huomioitavia asioita olosuhteista ovat vauhdinottoalueet korkeudessa ja keihäessä (silloin kun samaan aikaan on kiertäviä ratalajeja) sekä etäisyys urheilijoiden penkeiltä heittohäkkiin. Selvyyden vuoksi on huomioitava, että suoritus aika ei muutu horisontaalisissa kenttälajeissa, vaikka jäljellä olisi vain 2 tai 3 urheilijaa.

Korvaava yritys

18. Jos kilpailijaa mistä syystä hyvänsä häiritään hänen yrityksensä aikana tai suoritusta ei voida mitata oikein, lajinjohtajalla (referee) on oikeus myöntää hänelle uusi yritys tai nollata suoritus aika kokonaan tai osittain. Suoritusjärjestystä ei voi muuttaa. Urheilijalle tulee antaa kohtuullinen valmistautumisaika uusintayritykseen ottaen huomioon senhetkiset olosuhteet. Milloin kilpailu on edennyt, ennen kuin uusintayritys on myönnetty, tulee uusintayritys

suorittaa heti ennen seuraavaa mitä tahansa kilpailusuoritusta.

Kommentti: Joissakin tilanteissa uusintayrityksen antaminen on perusteltua. Voi käydä niin, että teknisistä syistä tulosta ei saada mitattua ja uudelleen mittausta ei pystytä tarkasti tekemään. Nämä pitäisi luonnollisesti pystyä välttämään hyvällä valmistelulla ja suunnittelulla. Kun käytetään uutta tekniikkaa, niin on myös mietittävä jo valmiiksi, miten toimitaan, jos jokin asia pettää. Koska suoritusjärjestystä ei voi muuttaa jää lajinjohtajan harkittavaksi mikä on kohtuullinen aika uusintasuorituksella ottaen huomioon kunkin tapauksen erityispiirteet.

Poistuminen kilpailupaikalta

19. Urheilija ei voi poistua kilpailupaikalta kilpailun aikana, ellei hänelle myönnetä siihen lupaa ja saattajaa. Mikäli urheilija poistuu ilman lupaa, tulee hänelle antaa varoitus ja mikäli poistuminen toistuu tai tapaus on muuten vakava, tulee urheilija hylätä.

Kommentti: Tätä kohtaa ei tule sekoittaa säännössä 144.4(a) kuvattuun urheilijan ja hänen viereisessä katsomossa istuvan valmentajansa kommunikointiin, johon urheilija ei tarvitse saattajaa. Yllä oleva kohta viittaa vessassa käynteihin ja muihin sellaisiin tilanteisiin, joissa joudutaan poistumaan selkeästi kauemmaksi kilpailupaikan lähipiiristä, yleensä pois lajin tuomarien näköpiiristä.

Suorituspaikan tai ajankohdan vaihtaminen

20. Teknisellä delegaatilla tai asianomaisella lajinjohtajalla on oikeus vaihtaa lajin suorituspaikkaa tai ajankohtaa, jos olosuhteet hänen mielestään sitä vaativat. Tällainen muutos tulisi tehdä kuitenkin vasta sen jälkeen, kun meneillään oleva kierros on suoritettu loppuun.

HUOM. Tuulen voimakkuus tai suunnan muuttuminen ei ole riittävä syy suorituspaikan tai ajankohdan muuttamiseen.

Kommentti: Suorituspaikan tai ajankohdan vaihtaminen on asiallista ja sallittua tyypillisesti silloin, kun suorituspaikan pinta tai lajin välineistö (heittöhäkki, hyppytelineet, tms.) menee rikki tai muuten kelvottomaan kuntoon. Joissakin tapauksissa ainoa vaihtoehto saattaa jopa olla lajin jatkaminen vieressä sijaitsevalla verryttelykentällä. Tuuli ei anna oikeutta vaihtaa paikkaa tai ajankohtaa, mutta sateen aiheuttama ponnistuspaikan lammikoituminen saattaa olla riittävä syy.

Mikäli ei ole mahdollista viedä menossa olevaa suorituskierrosta loppuun ennen keskeytystä, on normaalia mitätöidä vajaa kierros ja aloittaa toisella paikalla uudestaan saman kierroksen alusta (sääntö 149.3). Aina on kuitenkin huomioitava tapauskohtaisesti olosuhteet ja tulokset keskeytysajankohtaan asti.

Kilpailijan tulos

21. Kunkin kilpailijan tulokseksi merkitään paras hänen kaikista suorituksistaan, mukaan luettuna (korkeuden ja seipään kyseessä ollen) myös ensimmäistä sijaa koskeneessa uusinnassa saavutetut tulokset.

Tasatilanteet

22. Kenttälajeissa, joissa tulos mitataan pituussuunnassa, saman tuloksen saavuttaneiden kilpailijoiden toiseksi paras tulos ratkaisee heidän keskinäisen sijoituksensa. Mikäli tämä ei tuo ratkaisua, sitten kolmanneksi paras tulos jne. Jos urheilijat ovat edelleen tasatilanteessa säännön 180.22 soveltamisen jälkeenkin niin tasatilanne jää voimaan.

Pituussuuntaisissa kenttälajeissa kaikki tasatilanteet, myös ensimmäistä sijaa koskeva tasatilanne, jäävät voimaan.

HUOM. Korkeushypyn ja seiväshypyn tasatilanteet käsitellään säännöissä 181.8 ja 181.9.

Sääntö 181

Korkeussuuntaisten hyppyjen yleiset säännöt

1. Ennen kilpailun alkua lajinjohtajan tulee ilmoittaa kilpailijoille aloituskorkeus sekä ne seuraavat korkeudet, joihin rima kunkin kierroksen jälkeen tullaan nostamaan siihen asti, kunnes kilpailussa on jäljellä vain yksi osanottaja, joka on jo voittanut kilpailun, tai jos kyseessä on ensimmäistä sijaa koskevan tasatilanteen ratkaiseminen uusinnalla. (Moniottelut, katso sääntö 200.8(d)).

Kilpailijan yritykset

2. Kilpailija voi aloittaa hyppäämisen mistä tahansa lajinjohtajan etukäteen ilmoittamasta korkeudesta, ja hän voi oman harkintansa mukaan päättää mistä seuraavista korkeuksista hän hyppää. Kolmen peräkkäisen epäonnistuneen hypyn jälkeen, riippumatta siitä missä korkeuksissa ne tapahtuivat, kilpailija menettää oikeutensa kilpailun jatkamiseen, jollei hän ole mukana ensimmäisen sijan ratkaisemiseksi järjestettävässä uusinnassa.

Tämän säännön mukaisesti kilpailija voi (epäonnistuttuaan kerran tai kahdesti) siirtää tietyn korkeuden toisen ja/tai kolmannen yrityksensä käytettäväksi jossain myöhemmässä korkeudessa.

Jos kilpailija siirtää jonkin yrityksensä tietyssä korkeudessa, hän ei saa enää palata yrittämään tästä samasta korkeudesta, jollei hän ole mukana ensimmäisen sijan ratkaisemiseksi järjestettävässä uusinnassa.

Jos korkeuden tai seipään kyseessä ollen urheilija ei ole paikalla, kun kaikki muut kilpailijat ovat jo lopettaneet kilpailun omalta osaltaan, lajinjohtaja voi katsoa kyseisen kilpailijan itsekin luopuneen kilpailun jatkamisesta sillä hetkellä, kun hänelle annettu suoritus aika on umpeutunut.

3. Vaikka kaikki muut hyppääjät olisivat jo pudonneet pois kilpailusta, urheilijalla on oikeus jatkaa hyppäämistä niin kauan, kunnes hänkin on menettänyt oikeutensa kilpailun jatkamiseen.

4. Lukuun ottamatta tilannetta, jolloin kilpailussa on jäljellä enää yksi osanottaja, joka on jo voittanut kilpailun:
- (a) rimaa ei saa koskaan korottaa vähempää kuin 2 cm korkeudessa tai vähempää kuin 5 cm seipäässä kunkin kierroksen jälkeen; ja
 - (b) kerrallaan korotettava määrä ei saa koskaan kasvaa edellisiin nostoihin nähden.

Näitä sääntökohtia 181.4(a) ja (b) ei tarvitse noudattaa sellaisessa tilanteessa, jossa kilpailussa vielä mukana olevat kilpailijat yhteisellä päätöksellä haluavat nostattaa riman suoraan ME-korkeuteen (tai muuhun kilpailua vastaavaan ennätyskorkeuteen).

Kommentti: Sääntökirjan yleisten suositusten mukaisesti yllä oleva poikkeuslupa voidaan kohdistaa myös korkeushypyn ja seiväshypyn kansallisiin ennätyksiin (SE).

Sen jälkeen, kun kilpailija on jo voittanut kilpailun, hän voi itse päättää, neuvotellen lajinjohtajan kanssa, mihin korkeuteen tai korkeuksiin rimaa jatkossa nostetaan.

HUOM. Edellä mainittu sääntö ei koske moniotteluita.

Kommentti: Jos moniottelussa hypätään korkeutta tai seivästä kahdessa ryhmässä, joilla on eri aloituskorkeudet, on pidettävä huolta siitä, että kummankin ryhmän korkeudet ovat "samaa sarjaa". Toisin sanoen niille tulee etukäteen määrätä tietty yhteinen korkeus, jonka kautta kummankin ryhmän korotusten tulee kulkea.

Lasten säännöissä on ollut tarkoituksenmukaista antaa kilpailujen järjestäjille vapaammat kädet korotussarjojen suunnitteluun.

Mittaukset

5. Kaikki korkeussuuntaisten hyppylajien mittaukset tulee tehdä täysinä senttimetreinä kohtisuoraan kentän pinnasta riman yläreunan alimpaan kohtaan.

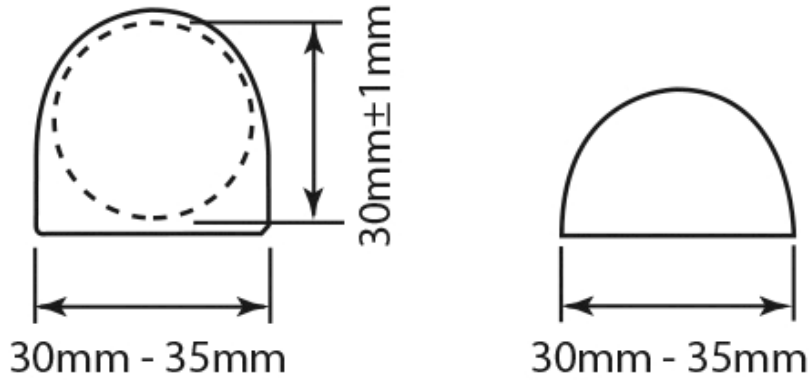
6. Uuden korkeuden mittaus tulee suorittaa ennen kuin kilpailijat aloittavat yrityksensä tästä korkeudesta. Aina, kun kysymyksessä on ennätys, tuomarien on tarkistettava mittaus, kun rima on asetettu ennätyskorkeuteen, ja heidän on tehtävä uusintatarkistus ennen kutakin ennätysyritystä, jos rimaan on edellisen mittauksen jälkeen koskettu.

Hyppyrimat

7. Riman tulee olla lasikuitua tai muuta sopivaa materiaalia, mutta ei kuitenkaan metallia. Sen tulee olla poikkileikkaukseltaan ympyrän muotoinen, paitsi päistään. Väriytyksen tulee olla sellainen, että rima on kaikkien urheilijoiden nähtävissä. Riman kokonaispituuden tulee olla korkeushypyssä $4,00\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$ ja seiväshypyssä $4,50\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$. Riman paino saa olla enintään 2 kg korkeushypyssä ja 2,25 kg seiväshypyssä. Riman poikkileikkaukseltaan pyöreän osan halkaisijan tulee olla $30\text{ mm} \pm 1\text{ mm}$).

Riman tulee koostua kolmesta osasta, jotka ovat pyöreä rima ja kaksi päätykappaletta. Päätykappaleet ovat 30-35 mm leveitä ja 0,15-0,20 m pitkiä, ja niiden varassa rima lepää kannattimillaan.

Päätykappaleiden tulee olla pyöreitä (ei tarkoita täyttä ympyrää) tai puolipyöreitä ja niissä tulee olla yksi selkeästi tunnistettava tasainen pinta, jonka varassa rima lepää kannattimilla. Tämä tasainen pinta ei saa sijaita korkeammalla kuin itse riman poikkileikkauksen puoliväli. Päätykappaleiden tulee olla pinnoiltaan kovat ja sileät. Pinnat eivät saa olla kumia eivätkä päällystetty kumilla, eikä mitään muuta materiaalia, joka lisää kitkaa riman ja kannattimien välillä.

Kuvassa: Päätykappaleen poikkileikkauksen malleja

Riman täytyy olla levossa täysin suora, ja kannattimilleen asetettuna sen keskikohdan riippuma saa olla enintään 20 mm korkeushypyssä ja 30 mm seiväshypyssä.

Elastisuuden tarkistus: Ripustetaan 3 kg:n paino paikalleen asetetun riman keskikohtaan. Riman riippuma saa nyt olla enintään 7 cm korkeudessa ja 11 cm seiväshypyssä.

Sijoitukset

8. Jos kaksi tai useampia hyppääjiä saavuttaa saman tuloksen, heidän keskinäiset sijoituksensa ratkaistaan seuraavasti:
 - (a) Kilpailija, jolla on pienin määrä hyppyjä siitä korkeudesta, jossa tasatilanne syntyi, sijoittuu korkeimmalle.
 - (b) Jos tasatilanne säännön 181.8(a) soveltamisen jälkeen säilyy, katsotaan kenellä näistä kilpailijoista on pienin määrä pudotuksia koko kilpailun aikana aina viimeksi ylitettyyn korkeuteen (tämä vielä mukaan luettuna) asti laskettuna, ja hän sijoittuu korkeimmalle.
 - (c) Jos tasatilanne säännön 181.8(b) soveltamisen jälkeen säilyy, eikä se koske ensimmäistä sijaa, tasoissa oleville hyppääjille annetaan sama jaettu sijoitus.
 - (d) Jos kohdassa (c) mainittu tasatilanne koskee ensimmäistä sijaa, järjestetään kyseisten hyppääjien kesken uusinta säännön 181.9 mukaisesti, jollei asiasta ole päätetty toisin joko etukäteen

kyseisen kilpailutapahtuman omissa ohjeissa tai kisojen aikana, mutta ennen kyseisen lajin alkamista, teknisen delegaatin päätöksenä (tai lajinjohtajan päätöksenä, jos kisoihin ei ole nimitetty delegaattia). Jos uusintaa ei suoriteta, mukaan luettuna se tilanne, että hyppääjät yhteisesti päättävät olla jatkamatta kilpailua, tasatilanne kilpailun ensimmäisestä sijasta jää voimaan.

HUOM. Tämä säännön alakohta 181.8(d) ei koske moniotteluita. (Ottelussa saman korkeuden saavuttaneet ottelijat saavat saman määrän pisteitä, eikä uusintoihin ole mitään tarvetta.)

Kommentti: Korkeus ja seiväs ovat nykyään ainoat lajit, joissa mahdollisuus uusintaan voitosta on säilytetty, mutta pakollisuus on poistunut. Itse asiassa sääntö mainitsee useitakin tahoja, jotka voivat jättää korkeuden tai seipään uusinnan pois ohjelmasta:

- a) etukäteen tehty päätös, joka on kirjattu kilpailuohjeisiin*
- b) teknisen delegaatin päätös kilpailun aikana (tai referee jos TD:tä ei ole nimetty)*
- c) urheilijoiden päätös olla hyppäämättä uusintaa joko ennen sitä tai missä tahansa uusinnan vaiheessa*

Yleisesti teknisen delegaatin tai lajinjohtajan päätös olla hyppäämättä uusintaa tehdään ennen kilpailun alkua. Voi kuitenkin olla tilanteita, joita ei voida ennakoita ja joudutaan tekemään päätöksiä kilpailun aikana. Lajinjohtaja voi soveltaa sääntöjä 125 tai 180.

Kansallisessa kilpailutoiminnassa on suositus, että lasten kilpailuissa ei uusintaa järjestettäisi, vaan voitto jaettaisiin aina.

Uusinta

9. Korkeuden tai seipään uusinta järjestetään seuraavasti:
 - (a) Kaikkien uusintaan osallistuvien kilpailijoiden täytyy hypätä jokaisesta korkeudesta siihen asti, kunnes ratkaisu syntyy tai

kun kaikki mukana olevat kilpailijat yhteisesti päättävät olla jatkamatta hyppäämistä.

- (b) Kullakin kilpailijalla on aina yksi hyppy-yritys kustakin korkeudesta.
- (c) Uusinta aloitetaan hyppääjien kilpailussa selvittämää korkeutta seuraavasta ennalta (kts. 181.1) ilmoitetusta ohjelman mukaisesta korkeudesta.
- (d) Jos ratkaisua ei synny, eli useampi kuin yksi hyppääjä ylittää riman, korotetaan rimaa 2 cm:llä korkeushypyssä ja 5 cm:llä seiväshypyssä. Jos taas kaikki olivat pudottaneet, lasketaan rimaa 2 tai vastaavasti 5 senttimetrillä. Voitto ratkeaa silloin, kun jostain tietystä korkeudesta vain yksi kilpailija ylittää riman.
- (e) Jos joku kilpailija ei lähde yrittämään jostain korkeudesta eli kieltäytyy, hänen katsotaan automaattisesti luopuneen tavoittelemasta ensimmäistä sijaa. Jos uusinnassa oli hänen kanssaan vain yksi muu kilpailija, tämä julistetaan voittajaksi riippumatta siitä, lähteekö hän enää tekemään yritystä.

Esimerkki (korkeushyppy)

Lajinjohtajan kilpailun alkaessa ilmoittamat korkeudet: 175 cm, 180 cm, 184 cm, 188 cm, 191 cm, 194 cm, 197 cm, 199 cm, ...

Kilp	Korkeudet							Epä- onn.	Uusinta			Sij.
	175	180	184	188	191	194	197		191	189	191	
A	o	xo	o	xo	x-	xx		2	x	o	x	2
B	-	xo	-	xo	-	-	xxx	2	x	o	o	1
C	-	o	xo	xo	-	xxx		2	x	x		3
D	-	xo	xo	xo	xxx			3				4

Kilpailussa A, B, C ja D ylittivät kaikki 188 cm, mutta epäonnistuivat ylemmistä korkeuksista.

Nyt sovelletaan sääntöjä 181.8 ja 181.9 sijoitusten määräytymisestä. Kaikki ylittivät korkeuden 188 toisella yrityksellään, joten tämä ei tuo vielä mitään ratkaisua.

Tämän jälkeen tuomarit laskevat kunkin kilpailijan epäonnistuneet yritykset aina viimeksi ylitettyyn korkeuteen 188 asti. D:llä on yksi pudotus enemmän kuin muilla, joten hän jää kilpailussa neljänneksi.

A:lla, B:llä ja C:llä on kaikilla sama määrä (2) pudotuksia viimeiseen ylitykseen mennessä, joten he ovat edelleen tasatilanteessa. Koska muut keinot on jo käytetty ja tasatilanne koskee ensimmäistä sijaa, joutuvat A, B ja C suorittamaan uusinnan.

Uusinta aloitetaan korkeudesta 191 cm, koska se on seuraava ohjelman mukainen korkeus heidän ylittämänsä 188 cm:n jälkeen.

Ensimmäisellä yrityksellä kaikki epäonnistuvat 191:stä. Näin ollen rimaa lasketaan 2 cm:llä.

Nyt A ja B ylittävät 189, mutta C pudottaa. Näin C jää kolmanneksi, mutta A:lla ja B:llä uusinta jatkuu. Nyt rimaa taas korotetaan 2 cm.

Ratkaisu tulee uusinnan kolmannella kierroksella. A pudottaa, mutta B ylittää 191 cm. Näin B voittaa kilpailun ja A sijoittuu toiseksi.

Koska kilpailun lopputuloksiin huomioidaan myös mahdollisessa uusinnassa saavutetut korkeudet, muodostuu tämän esimerkkikilpailun tulosluettelo seuraavaksi: 1. B, 191; 2. A, 189; 3. C, 188; 4. D, 188.

Kommentti: Edellä oleva "kilpailuselostus" ei ole aivan sanatarkka käännös alkuperäisen sääntökirjan tekstistä, vaan asia on tarkoituksella kuvattu hieman perusteellisemmin.

Mikäli urheilija omalla päätöksellään lopettaa uusinnan, jäljelle jäänyt urheilija (jos vain yksi on jäljellä) julistetaan voittajaksi, vaikka hän ei enää yrittäisikään hypätä. Mikäli urheilijoita jää uusintaan vielä kaksi tai enemmän he jatkavat normaalisti ja pudonneelle urheilijalle tulee sen hetkisen tilanteen mukainen sijoitus.

Ulkopuolisten voimien vaikutus

10. Tapauksissa, joissa on selvää, että riman putoaminen on johtunut jostain muusta kuin hyppääjän itsensä vaikutuksesta (esim. tuulenpuuskasta):
 - (a) jos tällainen riman putoaminen tapahtuu sen jälkeen, kun hyppääjä oli jo ylittänyt riman koskettamatta sitä, hyppy tulee katsoa hyväksytyksi tai
 - (b) jos tällainen riman putoaminen tapahtuu missä tahansa muussa tilanteessa, hyppääjälle tulee antaa uusi yritys.

Sääntö 182

Korkeushyppy

Kilpailu

1. Kilpailijan on ponnistettava yhdellä jalalla.
2. Hyppy hylätään, jos:
 - (a) rima ei jää hypyn jälkeen kannattimilleen, ja syy tähän on kilpailijan omassa hyppysuorituksessa tai
 - (b) kilpailija koskettaa radan pintaa, alastulopatja mukaan luettuna, riman ponnistusalueen puoleisen reunan määräämän pystysuoran tason toisella puolella, joko telineiden välissä tai niiden ulkopuolella, millä tahansa ruumiinosallaan ennen kuin hän on ylittänyt riman. Jos kilpailija kuitenkin hypätessään koskettaa patjaa jalallaan eikä hän tuomarin mielestä hyödy tästä mitään, ei hyppyä tällaisen kosketuksen takia tule hylätä.
 - (c) kilpailija koskettaa rimaa tai hyppytelineitä juostessaan läpi ilman hyppäämistä.

HUOM. Edellä (b)-kohdassa mainitun säännön valvontaa varten tulee kentän pintaan hyppytelineiden väliin vetää 5 cm leveä valkoinen viiva (esim. teipillä), joka jatkuu vielä 3 m kummankin telineen ulkopuolelle. Viivan etureunan (vauhdinoton puoleisen reunan) tulee olla samassa linjassa riman etureunan kanssa.

Vauhdinotto- ja ponnistusalue

3. Vauhdinottoalueen leveys tulee olla vähintään 16 m ja pituuden tulee olla vähintään 15 m, paitsi säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c), (e) ja (f) alaisissa kilpailuissa, joissa sen pituus tulee olla vähintään 25 m.
4. Vauhdinotto- ja ponnistusalueen suurin sallittu kokonaiskallistus (alaspäin) viimeisten 15 metrin matkalla on 1:250 (0,4 %) mitattuna pitkin mitä tahansa ko. puoliympyrän muotoisen alueen riman keskikohdasta lähtevää sädettä aina kohdassa 182.3 mainittuun minimietäisyyteen saakka. Alastulopatja tulisi sijoittaa siten, että hyppääjien vauhdinotto tapahtuu "ylämäkeen".
5. Ponnistusalueen täytyy olla tasainen tai joka tapauksessa kallistukseltaan edellisen kohdan (182.4) asettamissa rajoissa sekä IAAF:n Kenttäkäsikirjan ohjeiden mukainen.

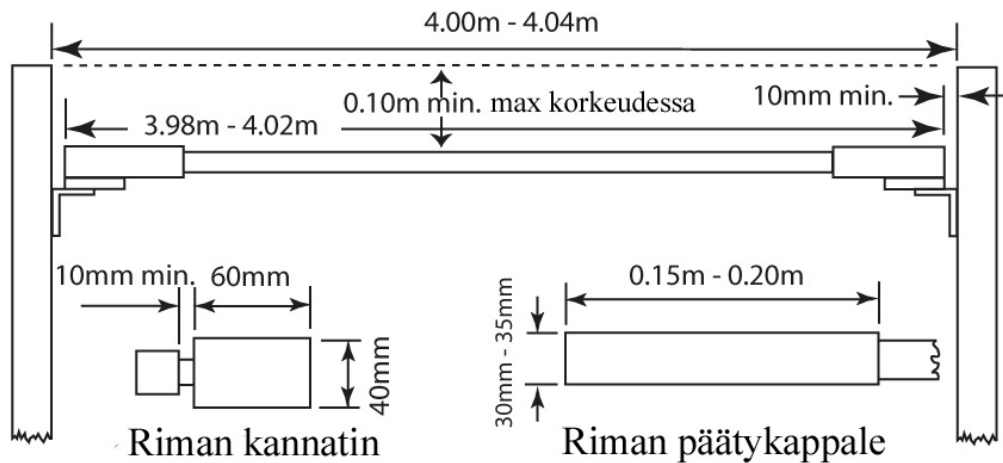
Hyppyvälineet

6. Kaiken tyyppisten hyppyvälineiden tai tolppien käyttö on sallittu edellyttäen, että ne ovat jäykät.

Niissä tulee olla tukevasti kiinnitetyt kannattimet rimaa varten.

Niiden tulee olla riittävän korkeat niin, että ne ylittävät riman todellisen korkeuden ainakin 0,10 m:llä myös siinä ylimmässä korkeudessa, johon rima voidaan nostaa.

Hyppyvälineiden välimatkan tulee olla vähintään 4,00 m ja enintään 4,04 m.

Kuvassa: Korkeushypyn telineet ja rima

7. Hyppytelineitä ei saa siirtää kilpailun aikana, jollei lajinjohtaja katso, että joko ponnistus- tai alastulopaikka on tullut kilpailutarkoitukseen kelpaamattomaksi. Tällaisessa tapauksessa siirto voidaan tehdä vasta, kun meneillään oleva kierros ko. korkeudesta on hypätty loppuun.
8. Riman kannattimien tulee olla tasapintaiset ja suorakaiteen muotoiset, leveydeltään 40 mm ja pituudeltaan 60 mm. Niiden on oltava tukevasti kiinnitettyinä telineisiin ja liikkumattomat hypyn aikana, ja kummankin tulee osoittaa vastakkaista telinettä kohti. Riman päiden tulee levätä niiden päällä sillä tavoin, että jos kilpailija koskettaa rimaa, se putoaa helposti maahan yhtä hyvin eteen- kuin taaksepäin. Kannattimien pinnan tulee olla sileä.
Kannattimet eivät saa olla kumia eivätkä päällystetty kumilla tai millään muulla materiaalilla, joka lisää kitkaa niiden ja riman päätykappaleiden pinnan välillä. Niissä ei saa myöskään olla minkäänlaisia jousia.
Kannattimien tulee olla samalla korkeudella radan pinnasta riman kummankin pään kohdalla.
9. Riman kummankin pään ja hyppytelineiden väliin tulee jäädä vähintään 10 mm:n suuruinen rako.

Alastulopatja

10. Kaikissa IAAF:n säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c), (e) ja (f) alaisissa kilpailuissa tulee käyttää patjaa, jonka mitat ovat vähintään 6 m (pituus) x 4 m (leveys) x 0,7 m (korkeus).

HUOM. Hyppytelineiden ja alastulopatjan tulee olla muotoiltu ja/tai asetettu niin, että niiden väliin jää vähintään 0,1 m:n suuruinen vapaa tila, jotta alastulopatjan liikkuminen telineitä vasten ei pääsisi aiheuttamaan riman putoamista.

Kommentti: Kansallisesti on sovittu, että varustehankinnoissa kentille alastulopatjan koko olisi kohdan 10 mukaisesti minimissään 6 m x 4 m x 0,7 m.

Sääntö 183

Seiväshyppy

Kilpailu

1. Kilpailija voi siirättää rimaa vain alastulopatjan suuntaan niin, että riman vauhdinottoradan puoleinen reuna sijaitsee välillä 0 - 80 cm kuoppalaatikon päätyseinän yläreunan tasosta ("nollaviivasta") alastulopatjan suuntaan mitattuna.

Kilpailijan tulee ennen kilpailun alkua ilmoittaa asiasta vastaavalle toimitsijalle, mihin asemaan hän haluaa riman ensimmäistä hyppyään varten, ja tämä tieto tulee kirjata muistiin.

Jos kilpailija jatkossa haluaa muutoksia riman asemaan, hänen tulee viipymättä ilmoittaa tästä asiasta vastaavalle toimitsijalle ennen kuin telineet on ehditty säätää hänen alkuperäisten toivomustensa mukaisesti. Liian myöhäinen ilmoittaminen johtaa siihen, että hänen valmistautumiseen varattu aikansa käynnistyy.

HUOM. Kuoppalaatikon päätyseinän yläreunan tasalle tulee vetää 10 mm leveä ja väriltään selvästi erottuva viiva ("nollaviiva") kohtisuoraan vauhdinottoradan suuntaan nähden. Samanlainen viiva, enintään

leveydeltään 50 mm, tulee asettaa kulkemaan myös pitkin alastulopatjan yläpintaa. Viivan tulee ulottua hyppytelineiden ulkoreunoihin asti. *Urheilijaa tulosuunnassa lähempänä olevan reunalinjan tulee yhtyä kuoppalaatikon päätyseinään.*

Kommentti: Viiva voidaan tehdä esim. kapealla teipillä. Viiva on tärkeä apuväline kohdassa 183.2(b) mainitun säännön noudattamisen tarkkailussa.

2. Hyppy hylätään, jos:

- (a) rima ei jää hypyn jälkeen molemmille kannattimilleen (molemmista päistään tappien varaan) ja syy tähän on kilpailijan omassa hyppysuorituksessa; tai
- (b) kilpailija koskettaa radan pintaa, alastulopatja mukaan luettuna, kuoppalaatikon päätyseinän yläreunan kautta kulkevan pystysuoran tason toisella puolella millä tahansa ruumiinosallaan tai seipäällänsä ennen kuin hän on ylittänyt riman; tai
- (c) kilpailija siirtää maasta irtauduttuaan alemman kätensä ylemmän käden yläpuolelle tai siirtää ylemmän kätensä korkeammalle alkuperäisestä asemastaan; tai
- (d) kilpailija hypyn aikana kädellään tai käsillään vaimentaa riman liikettä tai palauttaa putoamisillaan tai jo putoamassa olevan riman kannattimilleen.

HUOM 1: Vauhdinottoradan reunaviivojen ulkopuolella juokseminen ei ole virhe.

HUOM 2: Ei ole virhe, vaikka seiväs koskettaisi alastulopatjaa hyppysuorituksen aikana, kunhan se tapahtuu sen jälkeen, kun seiväs oli vauhdinoton lopussa viety asianmukaisesti kuoppalaatikkoon.

Kommentti: Seuraavat asiat on huomioitava liittyen sääntökohtaan 183.2

- a) *Riman putoamisen syynä on oltava hyppääjän oma toiminta hyppyvaiheen aikana. Mikäli urheilija on ylittänyt riman ja ottanut seipään takaisin haltuun sääntöjen mukaan (ei siis riko sääntöä 183.4) ja tämän jälkeen osuu kannattimiin tai rimaan pudottaen sen, tätä ei katsota virheeksi, koska pudotus ei ole tapahtunut hyppyvaiheen aikana. Ellei rima ole edelleen liikkeessä ja tuomari ei tämän takia ole vielä nostanut valkoista lippua.*
 - b) *Kuten huomiossa 2 on kirjattu, voi olla monia mahdollisia tilanteita, joissa seiväs voi taipuessaan osua patjan nollalinjan takana.*
 - c) *Kilpailuissa saattaa syntyä tilanteita, joissa hyppääjä vie seipään kuoppaan, kohoaa sen varassa pienen matkaa ilmaan ja putoaa takaisin radalle. Jos hyppääjä ei ole toiminut edellä mainittuja (b)- ja (c)-kohtien sääntöjä vastaan, tällainen vajaaksi jätetty hyppy-yritys ei vielä aiheuta suorituksen hylkäämistä. Jos hyppääjällä on edelleen riittävästi valmistautumisaikaa jäljellä, hän voi mennä takaisin vauhtiradan päähän ja aloittaa suorituksensa alusta.*
 - d) *Tuomareiden on tarkkailtava urheilijaa riman ylityksen aikana havaitakseen mahdollisen sääntöriikkeen kohtaan 183.2.(d) liittyen. Mahdollisen hylkäyksen perusteena tulee olla selvä havainto, että urheilija on ottanut rimasta kiinni pitääkseen sitä paikoillaan tai laittaessaan ilmassa riman takaisin paikoilleen.*
3. *Paremmen otteen saamiseksi hyppääjällä on oikeus kilpailun aikana käyttää sopivaksi katsomaansa ainetta käsissään ja/tai seipään pinnassa. Myös käsineiden käyttö on seiväshypyssä sallittu.*

Kommentti: Vaikka käsineiden käyttö onkin sallittua, on tuomareiden silti kiinnitettävä huomiota, ettei niiden käytöstä synny ylimääräistä etua.

4. Kukaan ei saa koskea seipääseen, ei myöskään hyppääjä itse, ellei se ole kaatumassa rimasta ja/tai telineistä poispäin. Jos siihen kuitenkin kosketaan, ja lajinjohtajan mielestä rima olisi ilman tätä väliintuloa pudonnut, hyppy tuomitaan epäonnistuneeksi.

Kommentti: Tämä on yksi harvoista sääntökohdista, jossa tuomarin työskentely voi aiheuttaa urheilijalle suorituksen hylkäyksen. Tämän takia on sitäkin tärkeämpää, että tuomarit ovat tarkkoina eivätkä koske seipääseen, ellei se ole aivan varmasti kaatumassa rimasta poispäin.

5. Jos kilpailijan seiväs katkeaa yrityksen aikana, tätä ei lasketa kilpailijalle epäonnistumiseksi, vaan hänelle tulee antaa uusi korvaava yritys.

Vauhdinottorata

6. Vauhdinottoradan vähimmäispituus "nollaviivasta" laskettuna on 40 m, ja missä olosuhteet sen vain sallivat, vähimmäispituuden tulisi olla 45 m. Radan tulee olla 1,22 m ± 0,01 m leveä ja se tulee merkitä 50 mm leveillä valkoisilla viivoilla.

HUOM. Kaikilla kentillä, jotka on tehty ennen 1.1.2004, vauhtiradan leveys voi olla enintään 1,25 m. Mikäli kenttä pinnoitetaan uudelleen, niin uusien maalausten on oltava nykysääntöjen mukaisia.

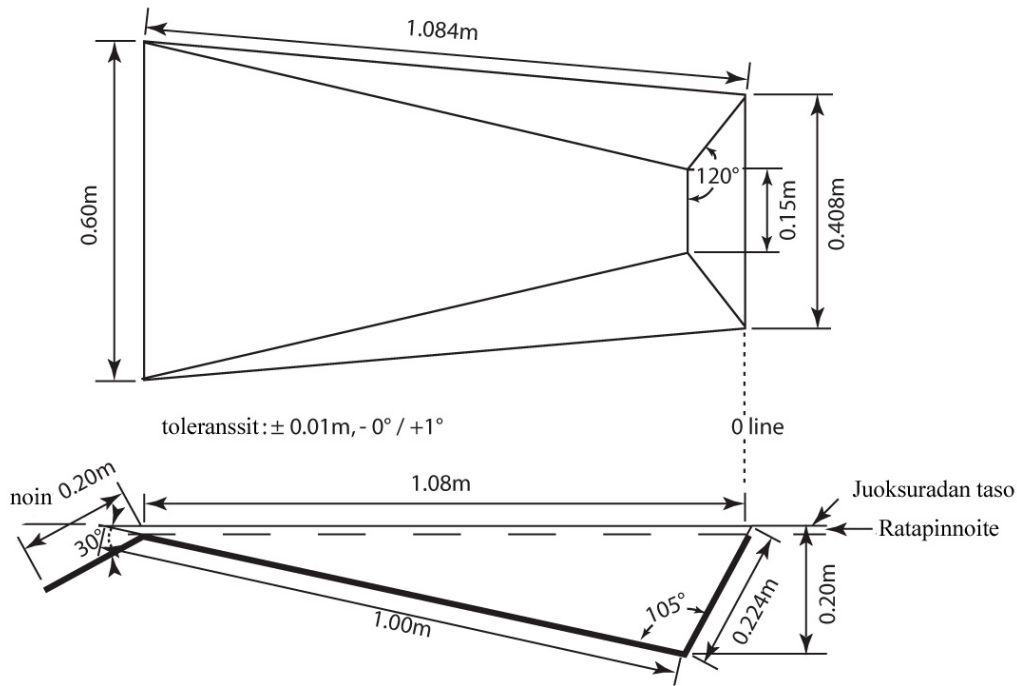
Kommentti: Vauhdinottoradan leveys mitataan rataa reunustavien viivojen sisäreunoista.

7. Vauhdinottoradan suurin sallittu poikittaiskallistus on 1:100 (1 %), ja suurin sallittu kokonaiskallistus alaspäin juoksusuuntaan 1:1000 (0,1 %) viimeisellä 40 m matkalla. Joissakin erityistapauksissa lyhyellä matkalla kaltevuus voi olla yli sallitun, mutta kokonaiskaltevuus on oltava IAAF:n sääntöjen mukainen.

Hyppyvälineet

8. Seiväshypyn ponnistusta varten seipään pää viedään kuoppalaatikkoon. Laatikon tulee olla valmistettu tarkoitukseen sopivasta materiaalista, yläsärmät pyöristettyinä ja/tai pehmustettuina, ja se on upotettava niin, että sen yläreuna on radan pinnan tasolla. Laatikon pituus on 1,00 m pohjan sisäpintaa pitkin mitattuna. Pohjan leveys on 0,6 m etureunassa ja kapenee tasaisesti 0,15 m:iin päätyseinään mennessä. Kuoppalaatikon pituus radan pinnan tasolla ja laatikon syvyys määräytyvät sen seikan perusteella, että laatikon pohjan ja päätyseinän välisen kulman tulee olla 105°. (Mittojen ja kulmien toleranssit ovat: $\pm 0,01$ m ja $-0^\circ/+1^\circ$).
- Laatikon pohjalevy viettää radan pinnan tasolta alaspäin aina 0,20 m:n syvyyteen, jossa se kohtaa päätyseinän. Laatikon tulee olla muotoiltu niin, että sen sivuseinät ovat ulospäin (sivuille päin) kallellaan ja muodostavat päätyseinän tasossa mitattuna 120° kulman pohjalevyn kanssa.

HUOM. Kilpailijalla on oikeus asettaa kuoppalaatikon ympärille pehmuste, joka antaa hänelle lisäsuojasta suorituksen yhteydessä. Pehmusteen asettaminen paikalleen tapahtuu kilpailijalle kuuluvan valmistautumisajan sisällä, ja kilpailijan on poistettava pehmuste välittömästi suorituksensa jälkeen. Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c), (e) ja (f) alaisissa kilpailuissa järjestäjien tulee huolehtia siitä, että hyppypaikalla on pehmuste, jota kilpailijat voivat käyttää.

Kuvassa: Kuoppalaatikko päältä ja sivulta

9. Kaiken tyyppisten hyppytelineiden tai tolppien käyttö on sallittu edellyttäen, että ne ovat jäykkiä. Telineiden metallirakenteiset jalustat ja itse telineiden alaosa tulee peittää sopivasta materiaalista valmistetuilla pehmusteilla hyppääjien ja seipäiden suojaamiseksi.
10. Riman tulee levätä vaakasuorien tappien varassa niin, että jos kilpailija tai hänen seipäänsä koskettaa rimaa, se putoaa helposti maahan alastulopaikan suuntaan. Tapeissa ei saa olla minkäänlaisia lovia tai pykäliä. Niiden paksuuden tulee olla vakio koko pituudelta ja halkaisijan enintään 13 mm.

Tappien pituus telineen tai ulokkeen (sileästä) pinnasta ulospäin saa olla enintään 55 mm. Tappien taustakappaleet, joiden tulee olla sileät ja niin muotoillut, että rima ei voi jäädä niiden päälle lepäämään (toisesta tai molemmista päistään), tulee ulottua 35-40 mm tappien yläpuolelle.

Riman kannattimina toimivien tappien (olivatpa ne kiinni suoraan telineissä tai niiden ulokkeissa) välimatkan tulee olla vähintään 4,28 m ja enintään 4,37 m. Tapit eivät saa olla kumia tai päällystetty

kumilla tai millään muulla materiaalilla, joka lisää kitkaa niiden ja riman päätykappaleen pinnan välillä. Niissä ei saa myöskään olla minkäänlaisia jousia. Rima tulisi asettua tappien päälle siten, että rima lepää päätykappaleiden puolivälin kohdalta tappien päällä.

HUOM. Kilpailijan loukkaantumisriskin (hänen mahdollisesti pudotessaan hyppytelineiden jalustalle) pienentämiseksi rimaa kannattavat tapit voidaan sijoittaa erityisiin ulokkeisiin, jotka on kiinteästi asennettu telineisiin. Näiden avulla itse telineet voidaan sijoittaa kauemmaksi toisistaan ilman, että riman pituutta tarvitsee lisätä (kts. oheinen kuva).

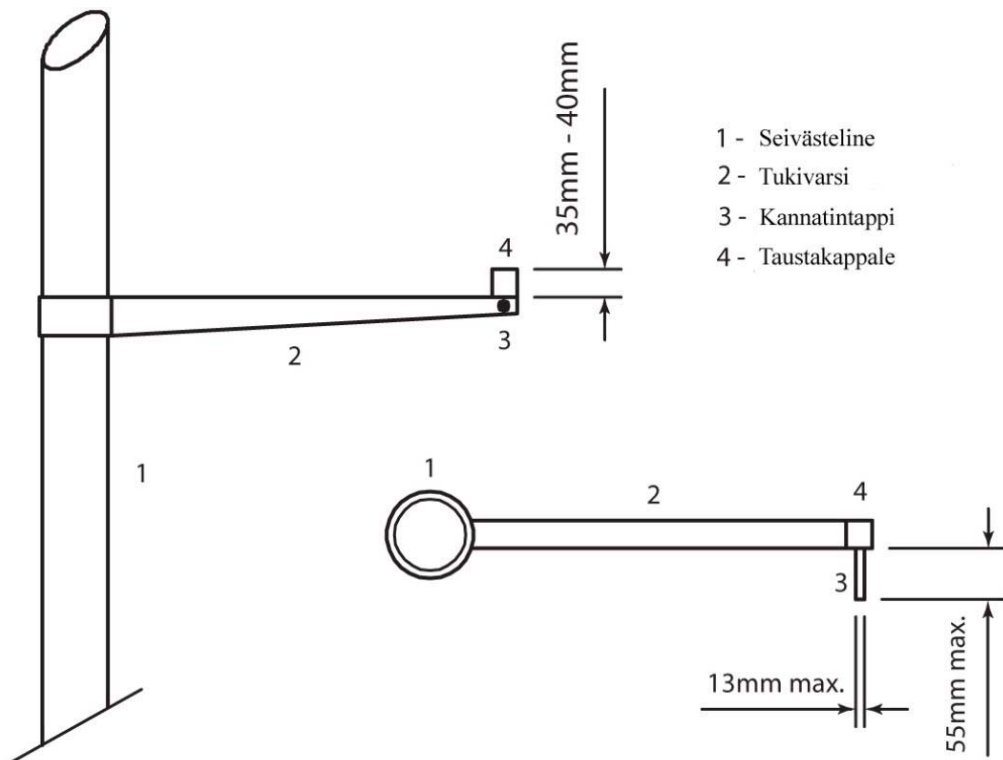
Hyppyseipäät

11. Kilpailijat saavat käyttää omia seipäitään. Kukaan kilpailija ei saa käyttää toisen kilpailijan seivästä ilman tämän antamaa lupaa.

Seiväs saa olla tehty mistä tahansa materiaalista tai materiaalien yhdistelmästä. Sen pituus ja paksuus saavat olla millaiset tahansa, mutta sen peruspinnan on oltava sileä.

Seipään yläpäässä saa olla hyppääjän käsiä suojaavia teippikerroksia ja alapäässä seivästä itseään suojaavia teippikerroksia tai muuta suojaavaa materiaalia. Seipään yläpäässä olevan teippauksen tulee olla tasapaksu satunnaisia limittäisyyksiä lukuun ottamatta. Teippauksella ei saa muodostaa mitään seipään halkaisijan äkillisiä muutoksia, kuten esim. teippikerroksilla rakennetut ”renkaat”.

Kommentti: Vain normaali seipään teippaus on sääntöjen mukaan sallittua. Erilaiset renkaat, lenkit ja muut vastaavat muodot eivät ole sallittuja. Mitään tarkkaa rajaa ei ole mainittu kuinka pitkälle matkalle teippaus voi ulottua, mutta sen tarkoitus on oltava selvä – käsien suojele, mutta kuitenkin niin, ettei teippauksista saa ylimääräistä etua itse suoritukseen.

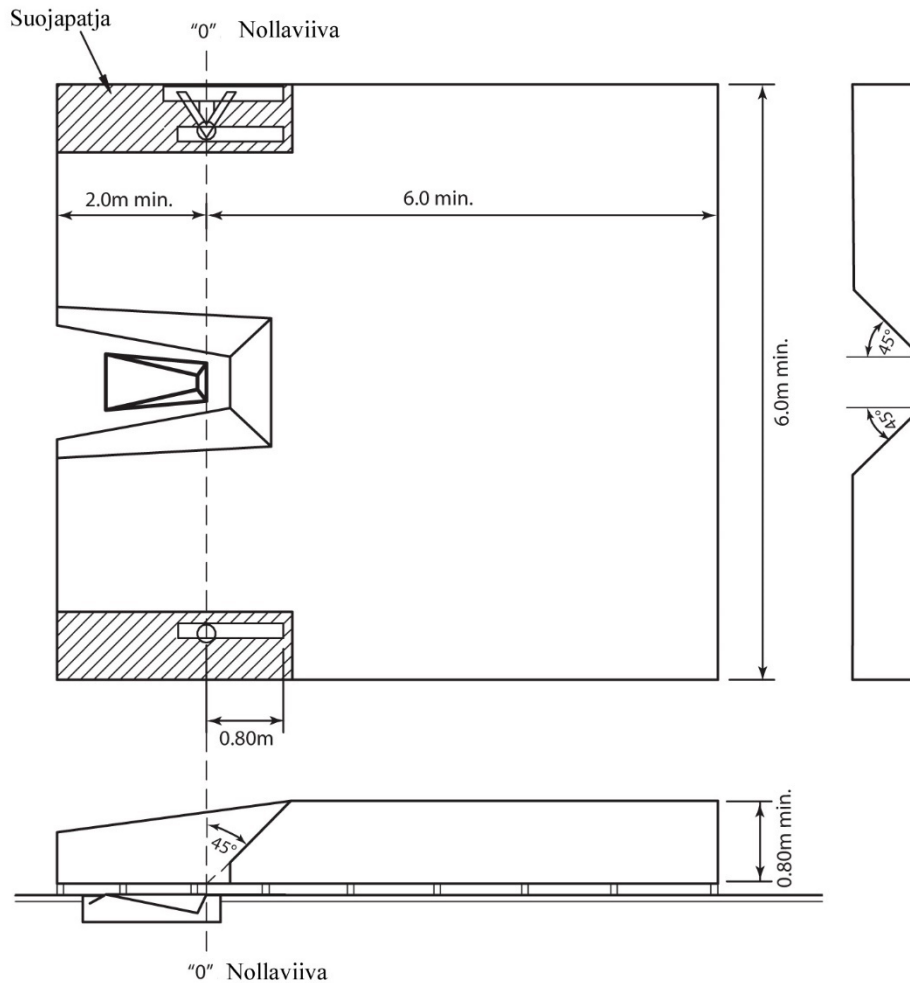
Kuvassa: Riman kannatin (patjan puolelta ja ylhäältä nähtynä)

Alastulopatja

12. Kaikissa IAAF:n säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c), (e) ja (f) alaisissa kilpailuissa tulee käyttää patjaa, jonka mitat ovat vähintään 6 m (pituus) x 6 m (leveys) x 0,8 m (korkeus). Pituusmitta lasketaan kuoppalaatikon nollaviivasta eteenpäin ja siihen eivät sisälly patjan etukappaleet. Etukappaleiden tulee olla vähintään 2 m pitkät.

Patjan kuoppalaatikon puoleiset sivut tulee asettaa 0,10-0,15 m:n etäisyydelle laatikon reunoista ja niiden tulee viettää n. 45°:een kulmassa laatikosta poispäin (katso kuva).

Kommentti: Kansallisesti on sovittu, että hankinnoissa urheilukentille noudatetaan sääntökohdan 12 mittoja minimissään 6 m x 6 m x 0,8 m (+patjan etukappaleet 2 m).

Kuvassa: Seiväshypyn alastulopatjan mitoitus

Sääntö 184

Pituussuuntaisten hyppyjen yleiset säännöt

Vauhdinottorata

1. Vauhdinottoradan vähimmäispituuden hyppylajin ponnistuslinjasta radan alkupäähän mitattuna tulee olla vähintään 40 m ja missä vain mahdollista 45 m. Radan tulee olla $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ leveä ja se tulee merkitä 50 mm leveillä valkoisilla viivoilla. Leveys mitataan rataa reunustavien viivojen sisäreunoista.

HUOM. Kaikilla kentillä, jotka on tehty ennen 1.1.2004, vauhtiradan leveys voi olla enintään 1,25 m. Mikäli tällainen kenttä päällystetään uudelleen, tulee uusien merkintöjen olla tämän säännön mukaiset.

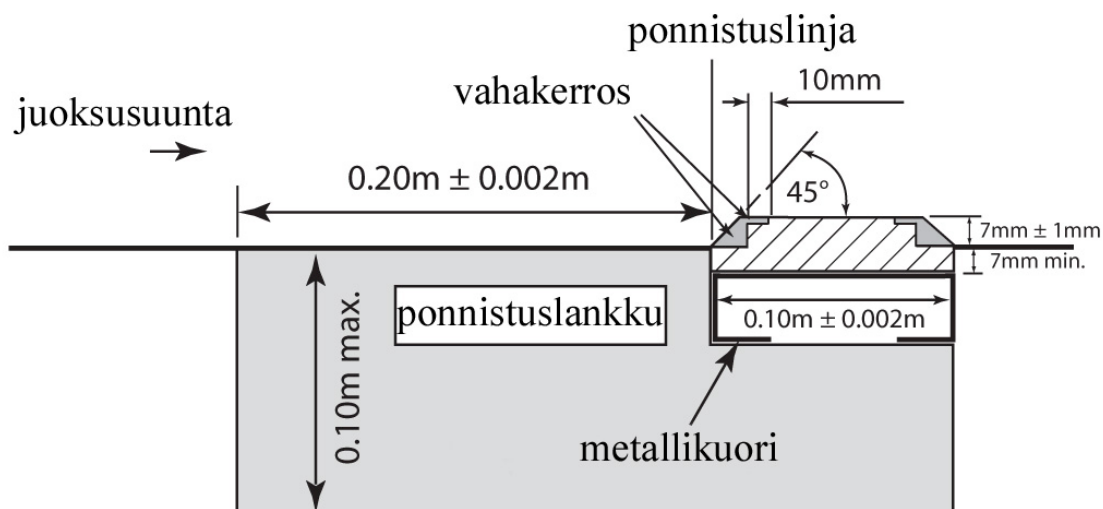
2. Vauhdinottoradan suurin sallittu poikittaiskallistus on 1:100 (1 %), ja suurin sallittu kokonaiskallistus juoksusuuntaan alaspäin saa viimeisten 40 metrin matkalla olla 1:1000 (0,1 %). Joissakin erityistapauksissa lyhyellä matkalla kaltevuus on yli sallitun, mutta kokonaiskaltevuus on IAAF:n sääntöjen mukainen.

Ponnistuslankku

3. Ponnistuspaikka on varustettava lankulla, joka on upotettu vauhdinottoradan ja alastuloalueen pinnan tasalle. Lankun sitä reunaa, joka on lähempänä alastuloaluetta, nimitetään ponnistuslinjaksi tai myös ponnistusrajaksi. Välittömästi ponnistuslinjan taakse on sijoitettava muoviluvahalauta tuomareiden työskentelyn avuksi.
4. Ponnistuslankun tulee olla suorakulmainen ja tehty puusta tai jostain muusta sopivasta jäykästä materiaalista, johon piikkarin piikit tarttuvat niin, että piikkari ei pääse luistamaan. Lankun tulee olla 1,22 m ± 0,01 m pitkä, 0,20 m ± 0,002 m leveä ja enintään 0,10 m syvä. Lankun tulee olla valkoinen.
5. Muoviluvahalaudan tulee olla jäykkä 0,10 m ± 0,002 m leveä ja 1,22 m ± 0,01 m pitkä lauta, joka on tehty puusta tai jostain muusta sopivasta materiaalista. Sen tulee olla maalattu värillä, joka selvästi erottuu ponnistuslankusta. Milloin vain mahdollista, käytettävän vahan tulisi olla vielä kolmatta, edellisistä hyvin erottuvaa väriä. Lautaa asennetaan vauhdinottoradassa olevaan syvennykseen heti ponnistuslankun taakse alastulopaikan puolelle. Laudan pinnan tulee nousta ponnistuslankun tasosta 7 mm ± 1 mm:n korkeuteen. Reunojen tulee olla 45°:n kulmassa maatasoon nähden. Vauhdinoton puoleisen viisteen tulee olla koko pinnaltaan peitetty 1 mm:n paksuisella muoviluvahakerroksella. Toinen vaihtoehto on tehdä lautaan sellainen porrastus, että kun sisennys täytetään

muovailuvahalla, vahan pinta nousee 45°:n kulmassa maatasoon nähden (kts. oheinen kuva).

Vahalankun yläpintaa tulee myös peittää vahalla suunnilleen ensimmäisten 10 mm:n levyiseltä alueelta. Jatketaan siis viisteen yläreunasta vielä noin kymmenen millin verran vaakasuoraan kohti alastuloaluetta.

Kuvassa: Ponnistuslankku ja vahalankku

Kommentti: Joskus näkee vahalankkuja, jotka ovat "nimelleen uskollisina" peitetty paksulla vahalla koko pinnaltaan. Näin ei tule menetellä, koska tällaisissa lankuissa on paha liukastumis- ja loukkaantumisvaara. Yllä esitetty vahausjärjestely voidaan kuitenkin (ja kannattaakin) tehdä lankun molempiin reunoihin.

Syvennykseensä asennettuna koko rakennelman on oltava riittävän tukeva niin, että se kestää urheilijan ponnistuksen aiheuttaman voiman. Laudan pinnan muovailuvahan alla tulee olla sellaista materiaalia, että piikkarin piikit tarttuvat siihen eivätkä luista.

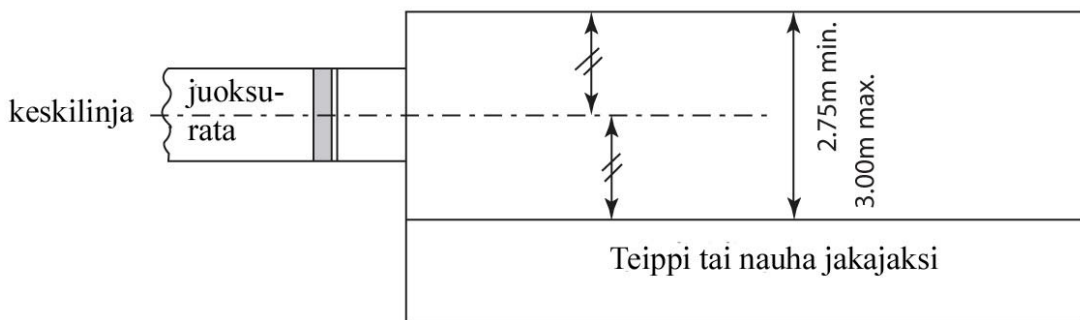
Muovailuvahakerros voidaan tasoittaa kilpailijoiden jättämien jalanjälkien poistamiseksi joko telalla tai sopivan muotoisella lastalla.

HUOM. On havaittu hyvin käytännölliseksi pitää kilpailupaikalla ylimääräisiä muoviluvahalautoja, jotta piikkarijälkien poistaminen yhdestä laudasta ei pääse viivyttämään kilpailua.

Alastulopaikka

6. Alastulopaikan tulee olla vähintään 2,75 m ja enintään 3 m leveä. Se tulee, mikäli vain mahdollista, sijoittaa siten, että vauhdinottoradan keskilinjan jatke yhtyy alastulopaikan keskilinjaan.

HUOM. Kun vauhdinottoradan keskilinjan jatke ei yhdy alastulopaikan keskilinjaan, tulee alastulopaikalle vetää pituussuuntainen nauha (kts. kuva), tai tarpeen vaatiessa kaksi nauhaa, siten, että edellä mainittu sääntökohta toteutuu.

Kuvassa: Alastulopaikan keskittäminen

7. Alastulopaikan tulee olla täytetty pehmeällä kostealla hiekalla, jonka pinta on tarkasti samalla tasolla ponnistuslankun yläpinnan kanssa.

Kommentti: Edellä oleva tulee ymmärtää niin, että pinnan on myös oltava mahdollisimman sileä. Tämän vuoksi kilpailupaikalla tulee olla käytettävissä suorareunainen lana tai sileää pintaa tekevä mekaaninen tasoituslaite. Piikeillä varustettu harava ei ole paras vaihtoehto hiekan tasoittamiseen.

Tuloksen mittaaminen

8. Pituussuuntaan tapahtuvissa hyppylajeissa (pituus ja kolmiloikka) mittaustulokset tulee kirjata lähinnä alempaan 0,01 m:iin, jollei mitattu arvo osu tasasenttimetrille.
9. Jokainen hyväksytty hyppy mitataan välittömästi suorituksen jälkeen (tai säännön 146.5 mukaisesti tehdyn suullisen protestin jälkeen) siitä lähimmästä jäljestä, jonka hyppääjän mikä tahansa ruumiinosa tai mikä tahansa alastulon yhteydessä hyppääjään kiinnittyneenä ollut vaatekappale, esine, tms. oli hiekalle jättänyt (mukaan lukien hyppääjän alastulon jälkeen mahdollisesti aiheuttamat lisäjäljet). Tulos mitataan lähimmästä jäljestä kohtisuoraan ponnistuslinjaan tai tarvittaessa sen sivulle vedettyyn jatkeeseen.

Kommentti: Kaikki sääntöjen mukaisesti tehdyt suoritukset on mitattava, riippumatta hyppyjen pituudesta. Onhan mahdollista, että heikompikin suoritus on ratkaiseva, jos jatkoonpääsystä tulee tasakilpailu. Mikäli hyppy ei ole sääntöjen mukainen, ei sitä normaalisti pidä mitata (ellei kyse ole säännöstä 146.5). Usein yliastuttujakin hyppäjä pyydetään mittaamaan, mutta tuomareiden tulee suostua pyyntöihin vain äärimmäisen poikkeuksellisissa tilanteissa. Mittauksen apuna voidaan käyttää mittatikkua, joka asetetaan hiekkaan oikean alastulojäljen kohdalle ja tätä kohtaa käytetään mittanauhan nollakohtana. On muistettava, että ns. läpijuoksu on myös mitattava lähimmästä jäljestä ellei mitään muita sääntöjä rikota.

Tuulen mittaaminen

10. Tuulimittarin tulee olla sääntöjen 163.8 ja 163.9 mukainen. Sitä käytetään, kuten säännöissä 163.11 ja 184.12 on ohjeistettu, ja luetaan kuten säännössä 163.13 on määritelty.
11. Lajinjohtajan tulee varmistaa, että tuulimittari on asetettu 20 metrin päähän lajissa käytettävästä ponnistuslinjasta. Mittarin korkeus maasta on $1.22 \text{ m} \pm 0.05 \text{ m}$ ja sijainti enintään 2 m:n päässä vauhdinottoradasta.

12. Pituushypyssä ja kolmiloikassa tuulen nopeus tulee mitata 5 sekunnin ajalta alkaen siitä hetkestä, kun kilpailija ohittaa vauhdinottoradan varteen asetetun merkin, joka pituushypyssä on 40 m:n ja kolmiloikassa 35 m:n päässä ponnistuslinjasta. Jos kilpailijan vauhti on lyhempi kuin 40 m tai vastaavasti 35 m, tuulen nopeutta aletaan mitata siitä hetkestä, jolloin hän aloittaa vauhdinottonsa.

Sääntö 185
Pituushyppy

Kilpailu

1. Hyppy hylätään, jos kilpailija:
 - (a) ponnistustilanteessa koskettaa radan tai muoviluvahalaudan pintaa (sis. mikä tahansa osa vahalankusta) jollain ruumiinosallaan ponnistuslinjan jälkeen, joko jatkaen juoksuaan ”läpi” tai todella ponnistaessaan; tai
 - (b) ponnistaa lankun jommankumman pään ulkopuolelta, tapahtuipa tämä ponnistuslinjan jatkeen etu- tai takapuolelta; tai
 - (c) käyttää vauhdinotossaan tai hypyssään jotain volttitekniikkaa; tai
 - (d) ponnistuksensa jälkeen, mutta ennen ensimmäistä kosketustaan alastuloalueeseen, koskettaa vauhdinottorataa tai sen ulkopuolista pintaa tai maanpintaa alastuloalueen ulkopuolella; tai
 - (e) koskettaa alas tullessaan (tai tasapainon menetyksen johdosta) alastuloalueen reunusta tai maata alastuloalueen ulkopuolella lähempänä ponnistuslinjaa kuin missä lähin hypyn tekemä jälki alastulopaikalla sijaitsee; tai
 - (f) poistuu alastuloalueelta millä muulla tavalla tahansa paitsi mitä on sanottu säännössä 185.2.

2. Poistuessaan alastuloalueelta urheilijan ensimmäisen kosketuksen jalallaan hiekkalaatikon reunalistaan tai maahan sen ulkopuolella täytyy tapahtua kauempana ponnistuslinjasta kuin missä lähin alastulojälki sijaitsee. (Tämä jälki voi varsinaisen alastulon lisäksi olla mikä tahansa muu jälki taaksepäin kaatumisesta tai taaksepäin kävelemisestä johtuen.)

HUOM. Yllä mainittu ensimmäinen kosketus katsotaan viralliseksi poistumiseksi ja samalla suoritus myös katsotaan päättyneeksi.

3. Urheilijan ei katsota tehneen virhettä, jos:
 - (a) hän juoksee vauhdinottonsa aikana vauhtiradan reunaviivojen ulkopuolella; tai
 - (b) hän ponnistaa ennen lankkua, paitsi mitä on sanottu kohdassa 185.1(b); tai
 - (c) viitaten kohtaan 185.1(b), hänen jalkineestaan edes osa osuu lankulle ennen ponnistuslinjaa; tai
 - (d) hän alas tullessaan koskettaa millä tahansa ruumiinosallaan tai millä tahansa itsessään kiinni olleella vaatekappaleella tai esineellä alastuloalueen reunalistaan tai maata sen ulkopuolella, edellyttäen, että hän ei samalla riko sääntöä 185.1(d) ja/tai (e) vastaan; tai
 - (e) hän kävelee takaisin alastuloalueen poikki sen jälkeen, kun hän oli jo poistunut alueelta säännön 185.2 mukaisesti.

Ponnistuslankun asema

4. Ponnistuslinjan ja alastuloalueen takareunan välimatkan tulee olla vähintään 10 m.
5. Ponnistuslinja tulee sijoittaa vähintään 1 m:n ja enintään 3 m:n päähän alastuloalueen etureunasta.

Sääntö 186

Kolmiloikka

Säännöt 184 ja 185 pätevät myös kolmiloikassa lukuun ottamatta mitä seuraavassa on esitetty:

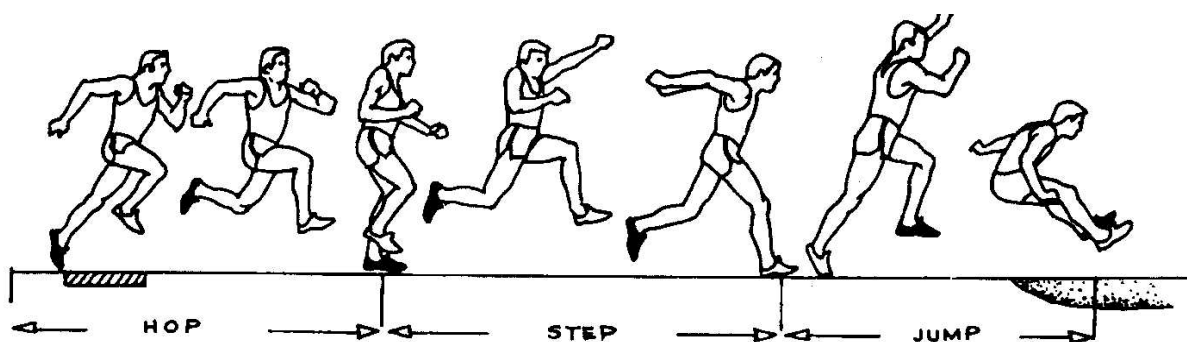
Kilpailu

1. Kolmiloikkasuorituksen tulee sisältää saman jalan loikka, vuoroloikka ja hyppy (hop, step and jump); nimenomaan tässä järjestyksessä.
2. Saman jalan loikka ("konkkaus", "kinkka") tulee tehdä niin, että kilpailija tulee alas samalle jalalle, jolla hän oli ponnistanut.

Vuoroloikassa tullaan alas toiselle jalalle kuin millä oli ponnistettu. Viimeinen loikka on pituushyppysuoritus.

Hyppyä ei hylätä, vaikka kilpailija hypätessään koskettaisi radan pintaa perässä tulevalla jalallaan ("raapaisu").

HUOM. Sääntökohtaa 185.1(d) ei sovelleta normaalin suorituksen kahden ensimmäisen loikan alastuloihin, jotka luonnollisista syistä osuvat ponnistuslinjan ja alastuloalueen välille. (Kolmiloikassa sääntö 185.1(d) viittaa läpijuoksuun.)

Kuvassa: Kolmiloikan oikea suoritustapa

Kommentti: On huomattava, että urheilija ei tee virhettä, jos hän

a) astuu valkoisten rataviivojen päälle tai niiden ulkopuoliselle alueelle ponnistuslankun ja alastuloalueen välissä.

b) tulee viimeiseen loikkaan ilman omaa syytään siten, että ponnistuspaikka ylettää jo alastuloalueelle (ponnistuslankku liian lähellä alastuloaluetta). Normaalisti näissä tilanteissa lajinjohtaja antaa urheilijalle uuden yrityksen.

Virheeksi lasketaan tilanne, jossa hyppy ei tule alas alastuloalueelle.

Ponnistuslankku

3. Miesten ponnistuslinjan ja alastuloalueen takareunan välimatkan tulee olla vähintään 21 m.
4. Kansainvälisissä kilpailuissa tulisi olla erilliset ponnistuslankut miehille ja naisille. Ponnistuslinjan ja alastuloalueen etureunan välin tulee olla vähintään 13 m miehille ja 11 m naisille. Kaikissa muissa kilpailuissa tämä väli tulee sovittaa kilpailijoiden tason mukaan.
5. Suorituksen kahta viimeistä vaihetta, vuoroloikkaa ja hyppyä, varten ponnistuslankun ja alastuloalueen välissä tulee olla 1,22 m ± 0,01 m leveä ponnistusalue, joka tarjoaa jalalle tukevan ja tasaisen alustan.

HUOM. Kentillä, jotka on tehty ennen 1.1.2004, yllä mainittu ponnistusalue (tai oikeastaan vauhdinottoradan jatke) saa olla enintään 1,25 m leveä. Mikäli tällainen urheilukenttä päällystetään uudelleen, on ratamaalaukset muutettava tämän säännön mukaisiksi.

Sääntö 187
Heittolajien yleiset säännöt

Viralliset heittovälineet

1. Kaikissa kansainvälisissä kilpailuissa käytettävien heittovälineiden on oltava IAAF:n määrittelemien vaatimusten mukaisia. Vain sellaiset välineet sallitaan, joilla on voimassa oleva IAAF:n sertifikaatti.

Kommentti: Tämän hyväksynnän (IAAF Certificate) voi tarkistaa IAAF:n verkkosivuilta. Sieltä löytyy päivitetty luettelo eri heittovälineille myönnettyistä ja voimassa olevista sertifikaateista.

Seuraavassa taulukossa on lueteltu kaikki kansainvälisesti määritellyt heittovälineiden painot eri ikäluokille:

Väline	Naiset		Miehet		
	N, N19	N17	M	M19	M17
Kuula	4,000 kg	3,000 kg	7,260 kg	6,000 kg	5,000 kg
Kiekko	1,000 kg	1,000 kg	2,000 kg	1,750 kg	1,500 kg
Moukari	4,000 kg	3,000 kg	7,260 kg	6,000 kg	5,000 kg
Keihäs	600 g	500 g	800 g	800 g	700 g

HUOM. Anomuslomakkeita heittovälineiden sertifiointia ja uusimista varten sekä yleisohjeita sertifiomisesta saa pyynnöstä IAAF:n toimistolta tai niitä voi tulostaa IAAF:n verkkosivuilta.

Kommentti: Suomessa käytetään kaikissa sarjoissa IAAF:n luokituksen mukaisia välinepainoja.

2. Lukuun ottamatta mitä seuraavassa on esitetty, kansainvälisissä kilpailuissa tulee käyttää vain järjestäjien käyttöön asettamia

heittovälineitä. Tekniset delegaatit voivat kuitenkin, perustuen kyseisen kilpailun teknisiin määräyksiin, sallia kilpailussa käytettävän kilpailijoiden omia välineitä tai jonkun valmistajan kilpailun käyttöön tarjoamia välineitä.

Edellytyksenä on, että kyseiset heittovälineet ovat IAAF:n sertifioimia sekä että ne on tarkastettu ja merkitty järjestäjien hyväksymiksi ja että ne ovat kaikkien kilpailijoiden vapaasti käytettävissä. Tällaista välinettä ei kuitenkaan tule hyväksyä, jos sama malli sisältyy jo järjestäjien tarjoamalle viralliselle välinelistalle.

Kommentti: Yllä oleva maininta siitä, että omien välineiden tulee olla kaikkien kilpailijoiden vapaasti käytettävissä, tarkoittaa myös seuraavaa: Väline on toimitettava järjestäjien haltuun jo ennen karsintakilpailun ensimmäisen suoritusryhmän alkua. Väline on sitten kilpailun käytössä karsintakilpailun alkamisesta, aina loppukilpailun päättymiseen saakka riippumatta siitä oliko välineen omistaja itse selviytynyt mukaan loppukilpailuun. Kansainvälisissä arvokilpailuissa tämä menettely on ehdoton. Kansallisella tasolla siitä on voitu hieman joustaa, lähinnä niiden kohdalla, jotka eivät selviytyneet karsinnasta loppukilpailuun.

HUOM. IAAF sertifioitujen heittovälineiden lista saattaa sisältää myös vanhempia malleja, joilla on aiemmin ollut sertifikaatti, mutta malli on poistunut tuotannosta.

Kommentti: Järjestäjien listalle otetaan yhä pienempi kattaus erilaisia heittovälineitä, koska välineiden kustannukset nousevat muuten huomattavan suuriksi. Tämä lisää teknisen johtajan ja hänen tiiminsä työtä henkilökohtaisten välineiden tarkastuksissa. Mittojen säännönmukaisuuden lisäksi on tarkistettava, onko väline IAAF sertifioitujen välineiden listalla. Jokin väline on saattanut olla listalla aiemmin, mutta ei tällä hetkellä. Tällainen väline voidaan hyväksyä, mikäli se menee kilpailun välinetarkastuksessa läpi.

3. Heittovälineisiin ei saa tehdä mitään muutoksia kilpailun aikana.

Apukeinot

4. Seuraavat keinot katsotaan (sääntöjen vastaiseksi) avustamiseksi, joten ne ovat kiellettyjä:
 - (a) Kahden tai useamman sormen teippaaminen yhteen. Kuitenkin jos kädessä ja/tai (erillisissä) sormissa käytetään teippausta, teippi tai side saa olla jatkuvaa edellyttäen, ettei se johda sormien kiinnittymiseen toisiinsa niin, että ne eivät enää pääse liikkumaan itsenäisesti. Teippaus tulee näyttää lajinjohtajalle ennen kilpailun alkua.
 - (b) Kiellettyä on myös minkään apuvälineen, kuten esim. painon tai painojen kiinnittäminen vartaloon tai raajoihin tarkoituksena auttaa urheilijaa hänen suorituksessaan.
 - (c) Käsineiden käyttö ei ole sallittua, paitsi moukarinheitossa. Moukarikäsineiden tulee olla sileät sekä etu- että takapuolelta, ja peukaloa lukuun ottamatta käsineen sormien päiden tulee olla auki.
 - (d) Kilpailija ei saa suihkuttaa tai levittää mitään ainetta kehään tai jalkineisiinsa eikä myöskään karhentaa kehän pintaa millään tavoin.

HUOM. Mikäli tuomarit huomaavat näiden sääntökohtien vastaista toimintaa, heidän tulee ohjeistaa urheilijaa korjaamaan tilanne. Mikäli urheilija kieltäytyy, niin hänen suorituksensa tulee hylätä. Jos urheilija on jo tehnyt suorituksensa, kun sääntörike huomataan, lajinjohtajan tulee päättää mahdollisista seuraamuksista. Vakavissa tapauksissa voidaan aina käyttää sääntökohtia 125.5 ja 145.2.

5. Seuraavia keinoja ei katsota (sääntöjen vastaiseksi) avustamiseksi, joten ne ovat sallittuja:
 - (a) Paremman otteen saamiseksi kilpailija voi käyttää tarkoitukseen sopivaa ainetta, mutta vain kädessään. Moukarinheitäjät voivat käyttää tällaista ainetta käsineillään ja kuulantyyöntäjät voivat levittää sellaista kaulalleen.
 - (b) Kuulantyyönössä ja kiekonheitossa kilpailija voi levittää magnesiumia tai muuta tartunta-ainetta käsille tai heittovälineelle. Kaikkien käsissä, hanskoissa tai välineissä

käytettyjen aineiden tulee olla helposti poistettavia kostealla rätillä pyyhkien eikä niistä saa jäädä mitään jälkiä. Mikäli näin ei tehdä voidaan soveltaa säännön 187.4. huomautusta.

- (c) Sellainen käsien tai sormien teippaus, jota sääntö 187.4(a) ei ole kieltänyt.

Heitto- ja työntökehät

6. Kehärenkaat on tehtävä vanneraudasta, teräksestä tai muusta sopivasta materiaalista. Kehärenkaan tulee olla vähintään 6 mm paksu ja väriltään valkoinen. Renkaan yläpinnan on oltava kehää ympäröivän maanpinnan tasalla. Tämä maanpinta voi olla betonia, synteettistä pinnoitetta, asfalttia, puuta tai muuta sopivaa materiaalia.

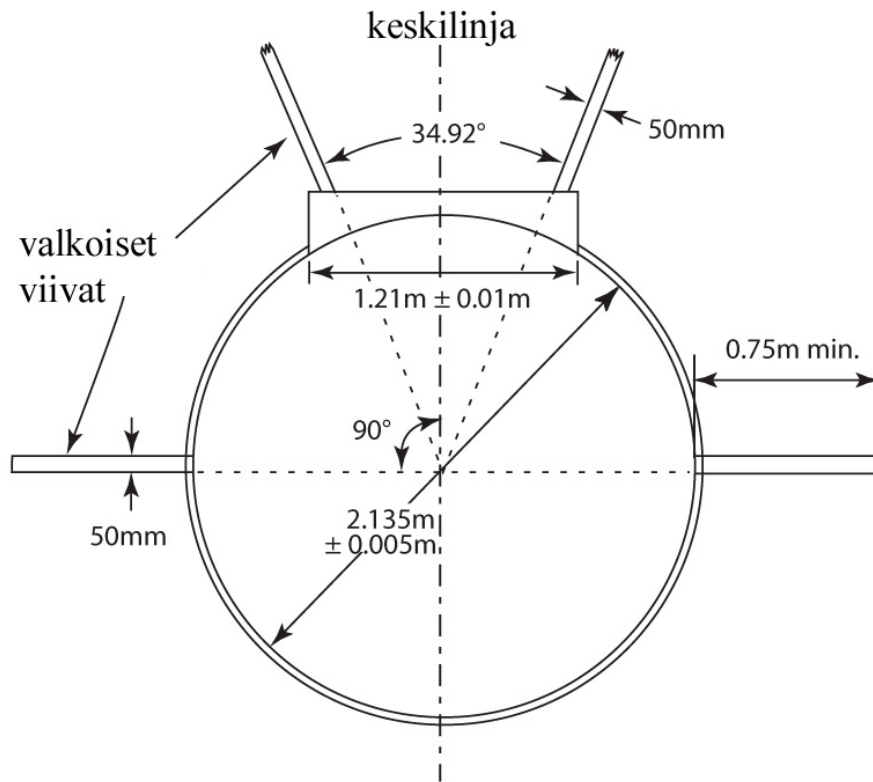
Kehän sisäpinta voidaan tehdä betonista, asfaltista tai muusta kiinteästä, mutta ei liukkaasta materiaalista. Sisäpinnan tulee olla tasainen ja $20 \text{ mm} \pm 6 \text{ mm}$ kehärenkaan yläpintaa alempana.

Kuulantyönnössä siirrettävä työntökehä, joka täyttää nämä vaatimukset, on sallittu.

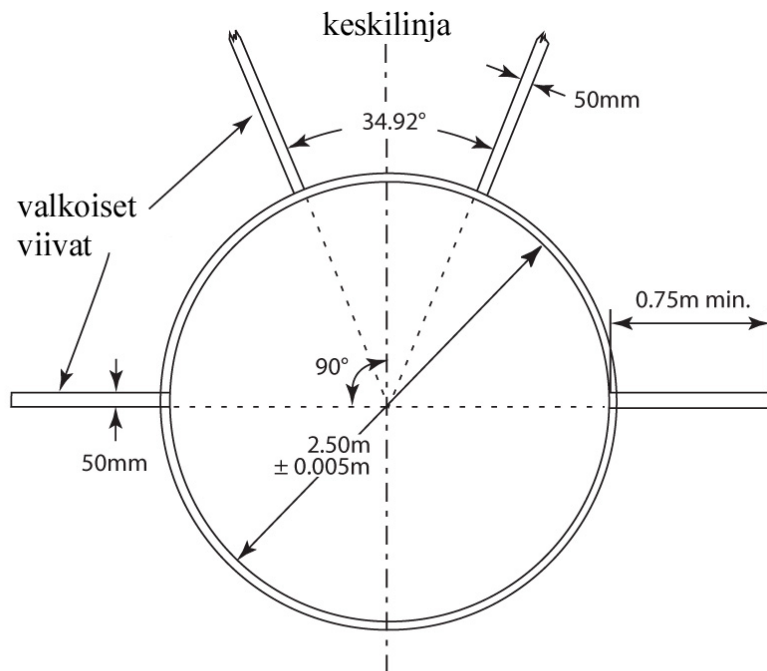
7. Kuulantyönnössä ja moukarinheitossa kehän sisähalkaisijan tulee olla $2,135 \text{ m} \pm 0,005 \text{ m}$, ja kiekonheitossa $2,50 \text{ m} \pm 0,005 \text{ m}$.

Moukaria voidaan heittää kiekonheittokehästä edellyttäen, että kehän halkaisija on pienennetty $2,50 \text{ m}$:stä $2,135 \text{ m}$:iin asettamalla sen sisään samankeskinen muuntorengas.

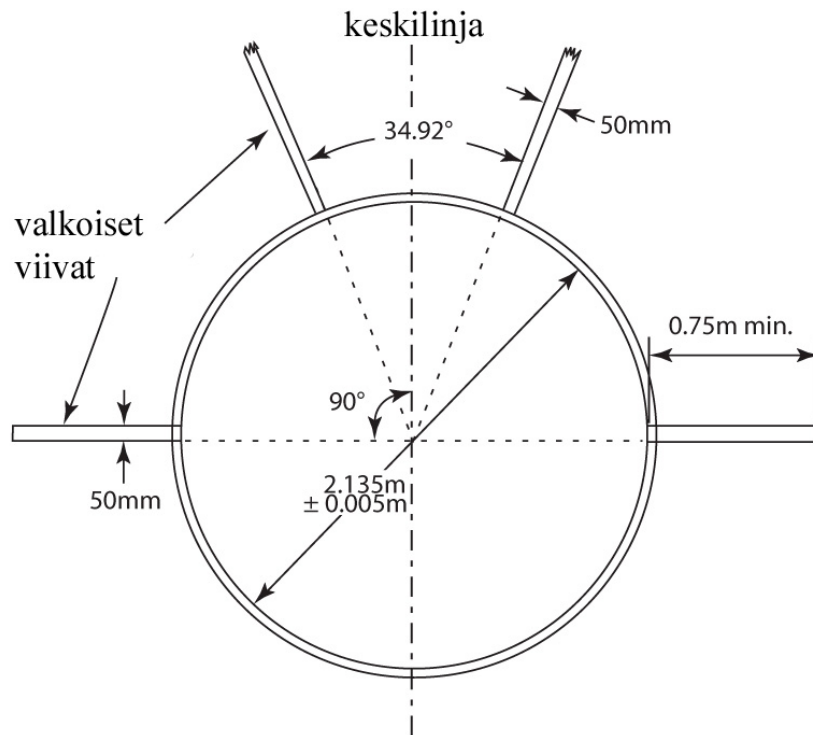
HUOM. Muuntorengaan tulisi olla väriltään jotain muuta kuin valkoinen, jotta säännössä 187.8 kuvatut valkoiset viivat näkyisivät muuntorengaan pinnalla selvästi.

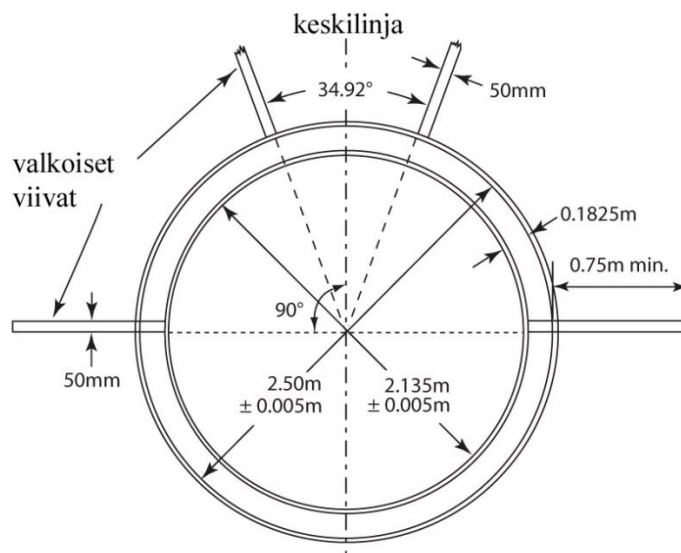
Kuvassa: Kuulantyöntökehä

Kuvassa: Kiekonheittokehä

Kuvassa: Moukarinheittokehä

Kuvassa: Kiekon- ja moukarinheiton yhdistelmäkehä

8. Valkoinen 50 mm leveä viiva on vedettävä kehärenkaan yläpinnasta lähtien vähintään 0,75 m:n päähän kehästä sen molemmille puolille. Se voidaan maalata tai tehdä puusta tai jostain muusta sopivasta materiaalista. Valkoisen viivan takareunan on oltava jatkoa sille teoreettiselle linjalle, joka kulkee kehän keskipisteen kautta ja on suorassa kulmassa heittosektorin keskilinjaan nähden.

Keihäänheiton vauhdinottorata

9. Keihäänheitossa vauhdinottoradan vähimmäispituus on 30 m, paitsi säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c), (e) ja (f) alaisissa kilpailuissa, joissa radan pituuden tulee olla vähintään 33,50 m. Missä olosuhteet sen vain sallivat, radan pituuden tulisi olla vähintään 36,50 m.

Rata tulee merkitä kahdella yhdensuuntaisella 50 mm leveällä valkoisella viivalla, joiden väli on 4 m. Heiton tulee tapahtua 8 m:n säteellä vedetyn kaaren takaa. Heittokaaren tulee olla vähintään 70 mm leveä ja se tehdään joko radan pintaan maalaamalla tai sitten puusta tai muusta sopivasta syöpymättömästä materiaalista, kuten esim. muovista. Sen tulee olla väriltään valkoinen ja upotettu radan pinnan tasoon.

Kaaren molemmista päistä tulee vetää viivat, jotka ovat suorassa kulmassa vauhdinottoradan sivurajoihin nähden. Näiden viivojen tulee olla valkoiset, vähintään 0,75 m pitkät ja vähintään 70 mm leveät.

Vauhdinottoradan suurin sallittu poikittaiskallistus on 1:100 (1 %), ja sen suurin sallittu pitkittäiskallistus alaspäin viimeisten 20 metrin matkalla juoksusuunnassa on 1:1000 (0,1 %).

Alastuloalueet (sektorit)

10. Alastuloalueen tulee olla murskaa, ruohikkoa tai muuta sopivaa materiaalia, johon heittoväline jättää selvän jäljen.
11. Alastuloalueen suurin sallittu kokonaiskallistus alaspäin heiton tai työnnon suunnassa on 1:1000 (0,1 %).

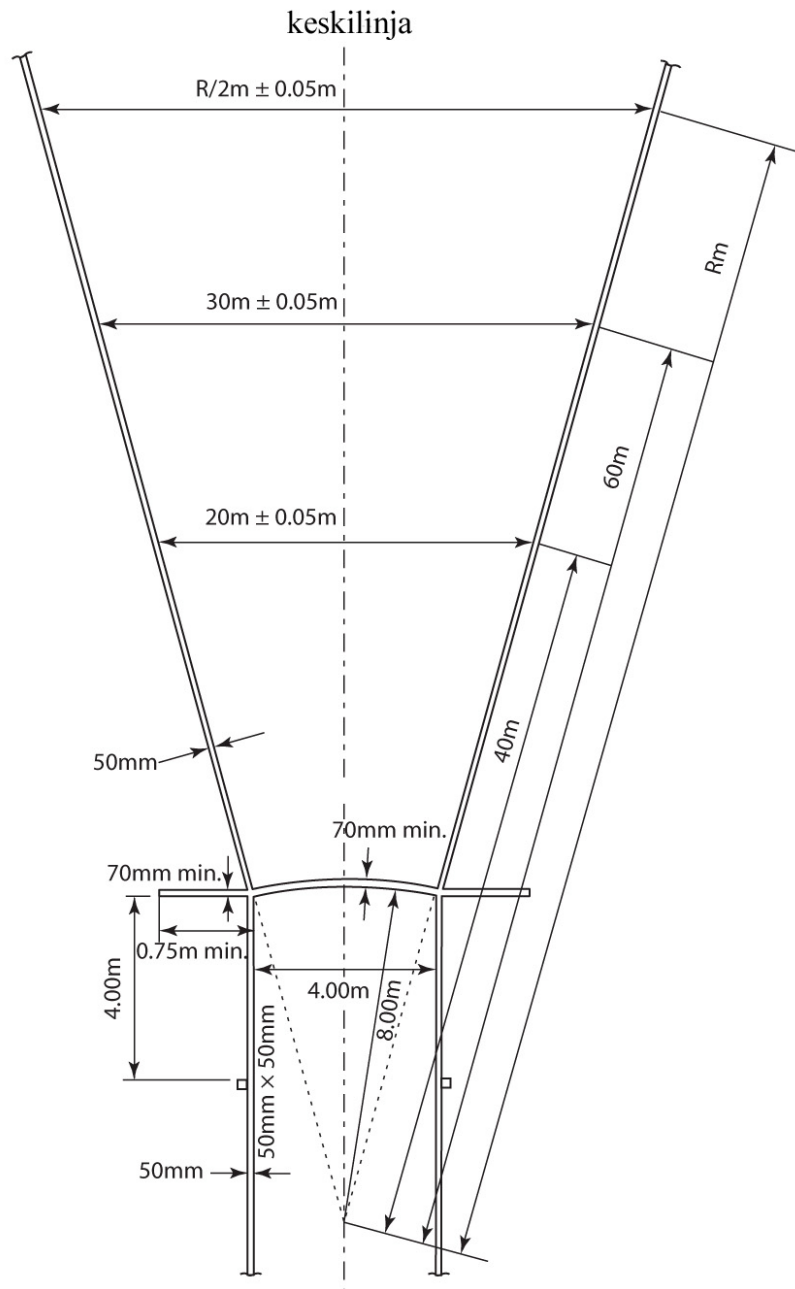
12.

- (a) Keihäänheittoa lukuun ottamatta muiden heittolajien alastuloalue tulee merkitä 50 mm leveillä valkoisilla viivoilla, jotka ovat $34,92^\circ$:n kulmassa keskenään ja joiden sisäreunojen jatkeet leikkaavat toisensa kehän keskipisteessä.

HUOM. Sektori voidaan vetää tarkasti $34,92^\circ$:n kulmaan katsomalla, että 20 m:n päässä kehän keskipisteestä sijaitsevat sektoriviivojen pisteet asettuvat $12\text{ m} \pm 0,05\text{ m}$:n ($20 \times 0,60\text{ m}$) etäisyydelle toisistaan. Täten jokaista kehän keskipisteestä lähtien mitattua metriä kohti vastaavien sektoriviivan pisteiden välimatka toisistaan kasvaa $0,60\text{ m}$:llä.

- (b) Keihäänheiton alastuloalue tulee rajata valkoisilla 50 mm leveillä viivoilla, joiden sisäreunojen jatkeet kulkevat heittokaaren sisäreunan ja vauhdinottorataa sivuilta rajoittavien yhdensuuntaisten reunaviivojen leikkauspisteiden kautta ja kohtaavat toisensa sen ympyrän keskipisteessä, jonka osa heittokaari on. (kts. kuva). Sektorin kulmaksi tulee siten $28,96^\circ$.

Kommentti: Alastulosektorin tulee olla tasalaatuinen ja tarpeeksi pehmeä, jolloin heittovälineen laskeutumiskohta voidaan tarkasti määrittää. Materiaali ei voi olla sellaista, josta heittoväline kimpoaa takaisinpäin ja on olemassa riski, että alastulojälki hukkuu välineen alle (esim. tekonurmi saattaa olla hankala materiaali).

Kuvassa: Keihäänheiton vauhdinottorata ja alastuloalue

Suoritukset

13. Kuulantyönnössä sekä kiekon- ja moukarinheitossa työntö/heitto on suoritettava kehästä ja keihäänheitossa vauhdinottoradalta. Kehästä suoritettavissa heittolajeissa kilpailijan on aloitettava suorituksensa

liikkumattomasta asennosta kehän sisällä. Kilpailija saa suorituksensa aikana koskettaa kehärenkaan sisäpintaa. Kuulantyyönössä hän saa myös koskettaa nojareunuksen sisäpintaa. (Nojareunus; kts. sääntö 188.2.)

Kommentti: Säännöissä ei ole määritetty, miten tai mistä suunnasta urheilijan on mentävä heittorinkiin. Olennainen vaatimus on, että rinkiin mentytään urheilijan tulee asettautua staattiseen asentoon ennen suorituksen alkua. Useimmiten tämä ei kuitenkaan tarkoita täysin liikkumatonta lähtöasentoa.

14. Suoritus hylätään, jos kilpailija suorituksensa yhteydessä:

(a) käyttää kuulantyyönössä tai keihäänheitossa jotain muuta työntö- tai heittotekniikkaa kuin mitä säännöissä 188.1 tai 193.1 on esitetty; tai

(b) kehään astuttuaan ja suorituksensa aloitettuaan koskettaa jollain ruumiinosallaan kehärenkaan yläpintaa, yläpinnan sisäreunan särmää tai maata kehän ulkopuolella; tai

HUOM. Sitä ei kuitenkaan pidetä virheenä, jos kosketuksesta ei saa työntöapua suoritukseen ja kosketus tapahtuu ensimmäisen pyörähdyksen aikana pisteessä, joka on täysin ympyrän ulkopuolelle piirretyn valkoisen viivan takana.

(c) kuulantyyönössä koskettaa jollain ruumiinosallaan nojareunuksen jotain muuta pintaa kuin kehän puoleista kaarevaa sisäpintaa (lukuun ottamatta yläpinnan sisäreunan särmää joka tulkitaan yläpinnan osaksi); tai

(d) Keihäänheitossa koskettaa jollain ruumiinosallaan vauhtirataa rajoittavia viivoja (heittokaarta tai reunaviivoja) tai maata niiden ulkopuolella.

HUOM. Sitä ei katsota virheeksi, jos kiekko tai joku moukarin osa välineen lähtiessä osuu (kolhaisee) häkin rakenteisiin edellyttäen, että mitään muuta sääntöä ei ole rikottu. (Jos väline putoaa sektorin sisään, heitto voidaan mitata.)

Kommentti: SUL:n kilpailuvaliokunta on asettanut kansallisen säännön, jonka mukaan moukarin heittäminen yhdellä kädellä on turvallisuussyistä kielletty. Vapaana heiluvien kengännauhojen mahdollinen kosketus kielletylle alueelle (kts. kohdat b, c, d) ei aiheuta suorituksen hylkäämistä.

Huomautus sääntökohdassa 187.14(b) soveltuu pyörähdystekniikoihin, joita urheilijat käyttävät kuulassa, kiekossa ja moukarissa. Huomautus on ymmärrettävä niin, että mikäli kosketus ringin reunaan tai sen ulkopuolelle on tahaton ja tapahtuu ringin takaosassa ensimmäisen pyörähdysten aikana, ei tätä voida sellaisenaan pitää vielä virheenä. Toisaalta on selvää, että mikäli tällä tekniikalla saadaan vähääkään apua suoritukseen, niin kyseessä on sääntörikkomus.

Sääntöihin on tarkennettu sekä ringin kehäreunuksen, että kuulan nojareunuksen osalta, että yläreunan kulma on osa ylätasoa eli ns. kiellettyä aluetta koskettaa.

15. Edellyttäen, että suorituksen aikana ei mitään kyseiseen heittolajiin liittyviä sääntöjä ole rikottu, kilpailija voi keskeyttää jo alkaneen suorituksen, laskea heittovälineen alas kehän tai vauhdinottoradan sisä- tai ulkopuolelle ja poistua kehästä tai vauhdinottoradalta (tai pysyä siellä).

HUOM. Kaikki tässä kohdassa sallitut toimenpiteet sisältyvät siihen yhtä yritystä varten sallittuun enimmäisaikaan, joka on mainittu säännössä 180.17.

Kommentti: Urheilijan poistumiselle ringistä ei ole asetettu rajoituksia (miten ja mistä suunnasta). Olennaista on, että mitään sääntöä ei ole rikottu ennen ringistä poistumista.

16. Jos kuula, kiekko, moukarin pää tai keihään metallikärki alas tullessaan ensimmäisellä osumallaan maahan koskettaa sektoriviivaa tai maata sektorin ulkopuolella tai mitä tahansa esinettä/rakennetta sektorin ulkopuolella (lukuun ottamatta mitä

säännön 187.14 huomautuksessa sanotaan), se katsotaan virheeksi ja suoritus hylätään.

Kommentti: On huomattava, että tämän säännön mukaan moukarin varren ja kädensijan asema ei ole merkittävä. Jos esimerkiksi varsi kädensijoinen on sektorin ulkopuolella, mutta itse moukarin pää sääntöjen mukaisesti sektoriviivojen sisällä, niin heitto on hyväksytty. Samoin on linjattu kohta mistä heitto mitataan säännössä 187.20(a).

17. Kilpailija tekee sääntörikkeen, jos hän poistuu kehästä tai vauhdinottoradalta ennen kuin heittoväline on pudonnut maahan, tai:

(a) kehästä suoritettavissa heittolajeissa: jos kilpailija poistuu kehästä niin, että hänen ensimmäisen kosketuksensa kehärenkaan yläpintaan tai kehän ulkopuoliseen maanpintaan ei tapahdu kokonaan sen valkoisen viivan takana, joka on vedetty kehän ulkopuolelle ja jonka takareuna teoreettisesti kulkee kehän keskipisteen kautta; tai

HUOM. Tämä ensimmäinen kosketus katsotaan viralliseksi poistumiseksi ja samalla suoritus myös katsotaan päättyneeksi.

(b) keihäänheitossa: jos kilpailija poistuu vauhdinottoradalta niin, että hänen ensimmäinen kosketuksensa radan yhdensuuntaisiin reunaviivoihin tai niiden ulkopuoliseen maanpintaan ei tapahdu kokonaan heittokaaren tai sen jatkeiksi vedettyjen, vauhdinottoradan suuntaan nähden kohtisuorassa olevien valkoisten viivojen takana.

Kun heittoväline on pudonnut maahan, kilpailijan katsotaan poistuneen vauhdinottoradalta sääntöjen mukaisesti myös silloin, kun hän (taaksepäin siirtyen) koskettaa tai ylittää maalatun tai kuvitteellisen, radan poikki kulkevan viivan, joka sijaitsee 4 metriä ennen heittokaaren ääripäitä. Jos kilpailija heittovälineen maahan putoamisen hetkellä on (jo tai vielä) mainitun 4 metrin viivan takana, mutta edelleen vauhtiradalla,

hänen katsotaan tällöinkin poistuneen radalta sääntöjen mukaisesti.

Kommentti: Suositellaan, että 4 metrin viivaa ei maalattaisi, vaan että sen paikka vain merkittäisiin radan reunoille asetetuilla kartioilla. Kartioiden paikat voidaan maalata neliön muotoisilla merkeillä (katso keihäänheittopaikkaa esittävä kuva aiemmin tässä säännössä).

Kun yllä olevaa sääntöä luetaan tarkasti, nähdään, että missään ei mainita virhettä, jonka kilpailija voisi tehdä 4 metrin viivaan liittyen. Itse asiassa viiva on olemassa vain heittopään lipputuomaria varten. Kun heitto on suoritettu sääntöjen mukaisesti, heittäjä saattaa lähteä kävelemään hitaasti taaksepäin poistumatta vauhdinottoradalta, jolloin lippumies joutuu turhaan odottelemaan ennen kuin hän voi nostaa valkoisen lipun. Sääntö on siis olemassa liputtajaa varten kilpailun nopeuttamiseksi. Keihään pitää kuitenkin laskeutua maahan sääntöjen mukaisesti ennen kuin valkoisen lipun voi nostaa.

18. Heittovälineet on jokaisen työnnön tai heiton jälkeen kannettava takaisin suorituspaikalle. Niitä ei koskaan saa palauttaa heittämällä.

Kommentti: Kuulantyönnössä voidaan myös käyttää palautusputkea, mikä on erittäin turvallinen tapa. Pitkissä heitoissa taas pienet radio-ohjattavat kuljetusautot ovat tulleet suosituiksi.

Mittaukset

19. Kaikissa heittolajeissa mittaustulokset tulee kirjata lähinnä alempaan 0,01 m:iin, jollei mitattu arvo osu tasasenttimetrille.

20. Jokainen työntö tai heitto tulee mitata välittömästi hyväksytyyn suoritukseen jälkeen (tai säännön 146.5 mukaan tehdyn välittömän suullisen protestin jälkeen):

(a) kuulan, kiekon tai moukarin (tässä nimenomaan moukarin pään) ensimmäisestä maakosketuksesta syntyneen jäljen

lähimmästä kohdasta kehärenkaan sisäreunaan kehän keskipisteeseen kulkevaa suoraa pitkin; tai

- (b) keihään metallikärjen ensimmäisen maakosketuksen lähimmästä kohdasta heittokaaren sisäreunaan pitkin sitä suoraa, joka kulkee putoamisjäljestä sen ympyrän keskipisteeseen, jonka osa heittokaari on.

Kommentti: Kaikki sääntöjen mukaisesti tehdyt suoritukset on mitattava, riippumatta heittojen tai työntöjen pituudesta. Onhan mahdollista, että heikompikin suoritus on ratkaiseva, jos jatkoonpääsystä tulee tasakilpailu. Mikäli suoritus ei ole sääntöjen mukainen, ei sitä normaalisti pidä mitata (ellei kyse ole säännöstä 146.5). Usein yliastuttujakin suorituksia pyydetään mittamaan, mutta tuomareiden tulee suostua pyyntöihin vain äärimmäisen poikkeuksellisissa tilanteissa. Mittauksen apuna voidaan käyttää mittatikkua, joka asetetaan alastuloalueelle oikean alastulojäljen kohdalle ja tätä kohtaa käytetään mittanauhan nollakohtana. Pitkissä heitoissa on huolehdittava siitä, että mittanauha on suora koko matkaltaan eikä nouse esim. ruohon takia välillä pystysuunnassa.

Sääntö 188

Kuulantyyöntö

Kilpailusuoritus

1. Kuula on työnnettävä hartialta yhdellä kädellä. Kun kilpailija asettuu kehään aloittaakseen työntönsä, kuulan tulee koskettaa tai olla hyvin lähellä kaulaa tai leukaa, eikä kättä saa työntösuorituksen aikana laskea tämän aseman alapuolelle. Kuulaa ei saa viedä hartialinjan taakse.

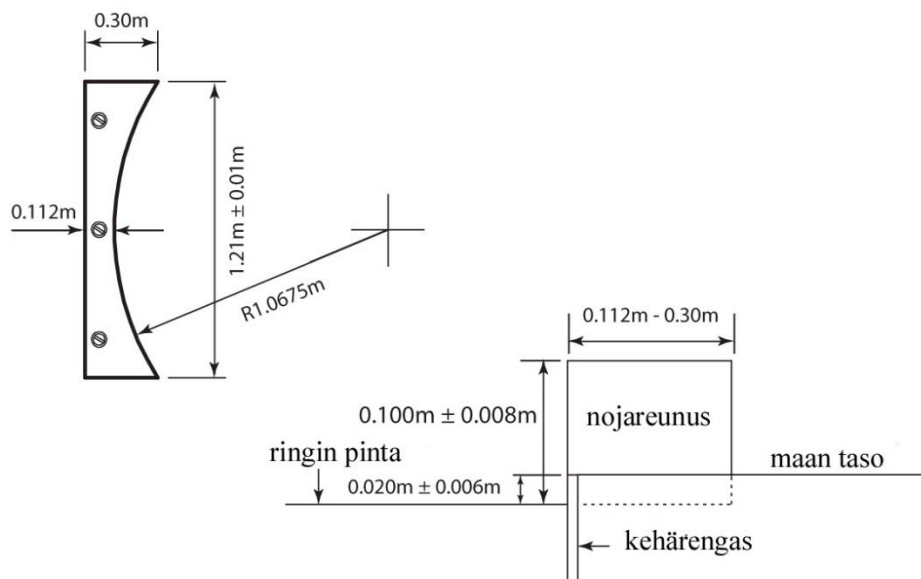
HUOM. Niin kutsuttu ”kärrynpyörätekniikka” on kuulassa kielletty.

Nojareunus

- Nojareunuksen tulee olla valkoinen ja sen tulee olla tehty puusta tai jostain muusta sopivasta materiaalista kaaren muotoiseksi niin, että sen sisäreuna yhtyy työntökehän sisäreunaan ja on samalla kohtisuorassa kehän pintaa vastaan. Nojareunus tulee asettaa keskeisesti sektoriviivoihin nähden ja sen rakenteen tulee olla sellainen, että se voidaan kiinnittää tukevasti kehää ympäröivään maahan tai betoniin.

HUOM. Myös IAAF:n aiempien sääntöjen mukainen nojareunus (malli 1983/84) on edelleen hyväksyttävä.

- Nojareunuksen tulee olla 0,112 m - 0,30 m leveä, 1,21 m \pm 0,01 m pitkä (= jänne sisäreunan kaarelle, jolla on sama säde kuin työntökehällä) sekä 0,10 m \pm 0,008 m korkea työntökehän sisäpinnan tasoon nähden.

Kuvassa: Nojareunus (päältä ja sivulta nähtynä)

Kuula

4. Kuulan tulee olla rautaa, messinkiä tai mitä tahansa messinkiä kovempaa metallia. Se voi olla myös tällaisesta metallista tehty kuori, joka on täytetty lyijyllä tai muulla kiinteällä aineella. Sen on oltava pallon muotoinen. Sen pinnassa ei saa esiintyä karheutta ja pinnan viimeistelyn tulee olla sileä.

Valmistajia varten: Sileyden määritellään siten, että pinnassa esiintyvien korkeuserojen tulee olla pienempiä kuin 1,6 µm (tekninen karheusluku N7 tai pienempi).

Kommentti: Yllä esitetty sileyden määritelmä on kirjattu vain valmistajia varten tiedoksi. Jokainen ymmärtää, että vaikka kuula tehtaalta tullessaan täyttäisikin vaatimuksen, muutaman hiekalle tai hiilimurskalle suoritettun työnnön jälkeen se ei enää täysin sitä tee. Kansallisessa kilpailutoiminnassa pätee määritelmä, että jos kuula tuntuu kädessä sileältä, se on sileä. Olennaista on, että pinnan karheudella tai jopa muodolla ei voi saada ylimääräistä etua suoritukseen.

5. Kuulan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

Kuula	Vähimmäispaino kilpailussa käytettävälle välineelle ja ennätyksen hyväksymiseksi				
Kuulan painoluokat	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
	Kuulan halkaisija				
Minimi / Maksimi	85 mm 110 mm	95 mm 110 mm	100 mm 120 mm	105 mm 125 mm	110 mm 130 mm

Sääntö 189
Kiekonheitto

Kiekko

1. Kiekon runko voi olla umpinainen tai ontto ja sen on oltava puuta tai jotain muuta sopivaa materiaalia. Sen ympärillä on metallikehä, jonka reunan tulee olla pyöreä.

Tämän reunan poikkileikkauksen tulee olla muodoltaan ympyrän kaari, jonka säde on noin 6 mm. Kiekon molempien puolien keskustassa voi olla kaksi kiekon pinnan tasalle upotettua metallilevyä. Kiekko voidaan tehdä myös ilman näitä metallilevyjä edellyttäen, että vastaava pinnan kohta on tasainen ja että kiekon mitat ja kokonaispaino vastaavat asetettuja vaatimuksia.

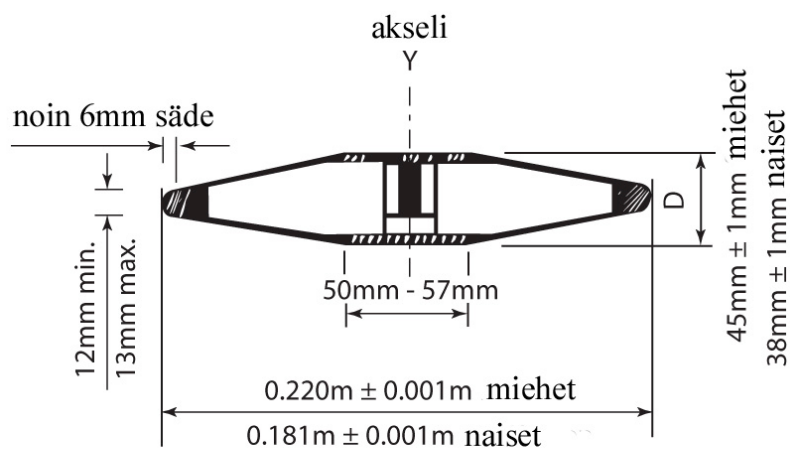
Kiekon molempien puolien on oltava samanlaiset, eikä kiekossa saa olla mitään pykälää, ulkonemia tai teräviä reunoja. Kiekon poikkileikkauksen tulee paksuntua tasaisesti pitkin linjaa, joka lähtee reunapyörityksen kaarelta ja päättyy sivun keskellä olevan 25-28,5 mm:n säteellä tehdyn ympyrän reunaan.

Kiekon profiili tulee muotoilla seuraavasti. Metallikehän kaarevan osan reunasta lähtien kiekon paksuus kasvaa tasaisesti aina maksimipaksuuteen D asti. Maksimipaksuus saavutetaan 25-28,5 mm:n päässä kiekon pyörimisakselista Y. Tästä pisteestä akselille Y asti kiekon paksuus on vakio. Kiekon ylä- ja alapuolen on oltava samanlaiset. Kiekon on myös oltava symmetrinen pyörimisakselin Y suhteen.

Kiekossa, metallikehän pinta mukaan lukien, ei saa olla mitään karheutta, ja pinnan viimeistelyn tulee olla kauttaaltaan sileä (kts. sääntö 188.4) ja yhdenmukainen.

2. Kiekon on täytettävä seuraavat vaatimukset:

Kiekko					
Vähimmäispaino kilpailussa käytettävälle välineelle ja ennätyksen hyväksymiseksi		1,000 kg	1,500 kg	1,750 kg	2,000 kg
Metallikehän ulkohalkaisija	min max	180 mm 182 mm	200 mm 202 mm	210 mm 212 mm	219 mm 221 mm
Metallilevyn tai tasaisen keskialueen halkaisija	min max	50 mm 57 mm	50 mm 57 mm	50 mm 57 mm	50 mm 57 mm
Paksuus tasaisen keskialueen kohdalla	min max	37 mm 39 mm	38 mm 40 mm	41 mm 43 mm	44 mm 46 mm
Metallikehän paksuus 6 mm:n päässä ulkoreunasta	min max	12 mm 13 mm	12 mm 13 mm	12 mm 13 mm	12 mm 13 mm

Kuvassa: Kiekon rakenne ja mitoitus

Sääntö 190

Kiekonheittohäkki

1. Kiekonheitossa kaikki heittosuoritukset tulee tehdä häkistä tai muusta vastaavasta suoja-aitauksesta, minkä avulla varmistetaan katsojien, toimitsijoiden ja kilpailijoiden turvallisuus. Tässä säännössä määritelty häkkityyppi on tarkoitettu käytettäväksi urheilukentillä, joilla on samaan aikaan myös muita lajeja käynnissä, tai kentän ulkopuolella, jos siellä on katsojia kilpailua seuraamassa. Muualla, ja erityisesti harjoitusalueilla, voidaan käyttää huomattavasti yksinkertaisempaa rakennetta. Ohjeita on pyynnöstä saatavilla SUL:sta tai IAAF:n toimistosta.

HUOM. Säännössä 192 kuvattua moukarinheittohäkkiä voidaan käyttää myös kiekonheittoon joko asentamalla häkin sisään samankeskinen muunneltava 2,135/2,5 m:n heittokehä tai käyttämällä häkin pidennettyä versiota (ovipaneelit sivuseinien jatkeina), jossa on toinen heittokehä kiekkoa varten moukarinheittokehän edessä.

2. Häkin tulee olla siten suunniteltu, valmistettu ja hoidettu, että se pystyy pysäyttämään 2 kg:n kiekon, joka lentää nopeudella 25 m/s. Rakenteen tulee olla sellainen, että kiekko ei häkkiin osuessaan kimpoa takaisin päin heittäjää tai lennä verkon ylitse. Mikä tahansa häkin malli tai rakenne on hyväksyttävä edellyttäen, että häkki tällöin täyttää kaikki tässä säännössä esitetyt vaatimukset.
3. Häkin tulisi olla pohjakuvioltaan U-muotoinen, kuten oheinen kuva näyttää. Häkin suuaukon leveyden tulisi olla 6 m ja suuaukon tulisi sijaita 7 m:n päässä heittokehän keskipisteen etupuolella. Suuaukon 6 m:n leveyden tulkitaan tarkoittavan verkosta verkkoon mitattua välimatkaa. Verkkopaneelien tai ripustetun verkon korkeuden tulisi matalimmassa kohdassaan olla vähintään 4 m ja vähintään 6m viimeisen 3m matkalta ennen suuaukkoa (alkaen 1.1.2020).

Häkin tulee olla suunniteltu ja rakennettu siten, että kiekko ei pääse läpi mistään sen liitoskohdista tai itse verkosta eikä myöskään verkkopaneelien tai ripustetun verkon alitse.

HUOM.

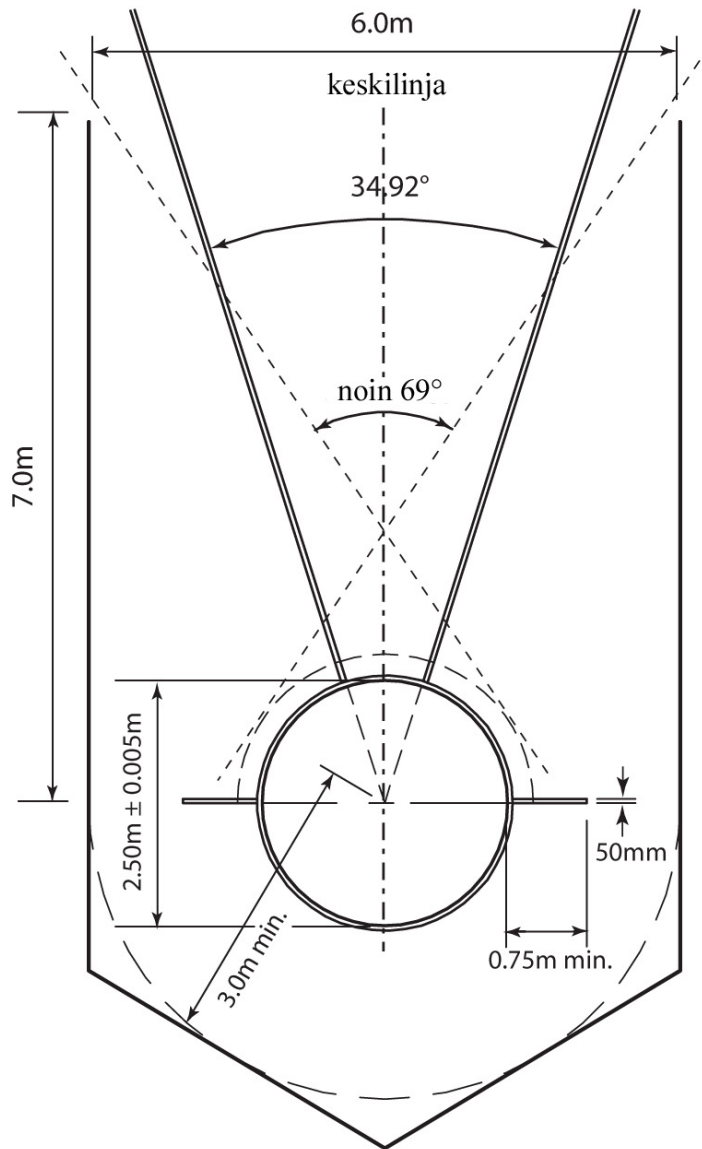
- (i) Häkin takaosan muotoilulla ei ole suurempaa merkitystä, kunhan verkko on kaikkialla vähintään 3 m:n päässä kehän keskipisteestä.*
- (ii) Myös uusiin ideoihin perustuville häkkityypeille, jotka tarjoavat yhtä paljon turvallisuutta eivätkä laajenna vaarasektoria tavanomaisiin malleihin verrattuna, voidaan myöntää IAAF:n hyväksyntä (sertifikaatti).*
- (iii) Erityisesti häkin juoksuradan puolella olevaa sivua voidaan pidentää ja/tai lisätä sen korkeutta radalla kiekkokilpailun aikana kilpailevien urheilijoiden turvallisuuden lisäämiseksi.*

Kommentti: On huomattava, että verkko pitää asentaa siten, että suuaukon leveys on sama korkeussuunnassa koko matkaltaan. Näin siis eri korkeudelta kiekon heittäville urheilijoilla on saman levyinen suuaukko. Tämä soveltuu myös sivupaneelien asentoon säännön 192.4 huomautuksen 2 mukaisesti.

4. Häkin verkko voidaan valmistaa sopivasta luonnon- tai synteettisestä kuidusta tehdystä narusta tai vaihtoehtoisesti keskilujasta tai erittäin lujasta teräslangasta. Suurin sallittu silmäkoko on 44 mm narusta tehdyssä verkossa ja 50 mm teräsverkossa.

HUOM. Tarkemmat määritykset verkolle ja häkin turvatarkastuksille on esitetty IAAF:n Kenttäkäsikirjassa ("IAAF Track and Field Facilities Manual").

5. Kiekonheiton vaarasektori tällaisesta häkistä heitettäessä on suurimmillaan noin 69°, kun samassa kilpailussa on sekä oikea- että vasenkätisiä heittäjiä (lasketaan olettamalla, että kiekko vapautuu 1,5 metrin säteellä olevasta ympyrästä). Sen vuoksi häkin sijainti ja suuntaus kentällä ovat erittäin tärkeitä turvallisuutta ajatellen.

Kuvassa: Vain kiekonheittoon tarkoitettu heittohäkki

Sääntö 191
Moukarinheitto

Kilpailusuoritus

1. Ollessaan aloitusasennossaan ennen alkupyörytyksiä ja pyörähdyksiä kilpailija saa asettaa moukarin pään ("kuulan") maahan heittokehän sisä- tai ulkopuolelle.
2. Sitä ei katsota virheeksi, jos moukarin pää koskettaa maata kehän sisä- tai ulkopuolella tai kehärenkaan yläpintaa alkupyörytysten tai pyörähdysten aikana. Urheilija voi keskeyttää suorituksensa ja aloittaa sen uudestaan edellyttäen, että mitään muuta sääntöä ei ole rikottu.
3. Jos moukari menee rikki heittosuorituksen tai ilmalennon aikana, suoritusta ei lasketa epäonnistuneeksi yritykseksi edellyttäen, että suoritus oli muuten tehty tämän säännön mukaisesti. Jos kilpailija tämän takia menettää tasapainonsa ja sitä kautta rikkoo jotain tämän säännön osaa, suoritusta ei silti lasketa epäonnistuneeksi yritykseksi. Molemmissa tapauksissa kilpailijalle tulee antaa uusi korvaava yritys.

Moukari

4. Moukari koostuu kolmesta osasta, jotka ovat: metallipää, varsi ja kahva.
5. Moukarin pään tulee olla rautaa, messinkiä tai jotain muuta metallia, joka ei saa olla pehmeämpää kuin messinki. Se voi myös olla tällaisesta metallista tehty kuori, joka on täytetty lyijyllä tai muulla kiinteällä aineella. Moukarin pään painopisteen ei tule sijaita kauempana kuin enintään 6 mm:n päässä metallipään keskipisteestä. Tämä voidaan tarkistaa seuraavasti: Pään (ilman vartta ja kahvaa) on pysyttävä kaikissa asennoissaan vaakasuoran, teräväreunaisen ja halkaisijaltaan 12 mm:n kokoisen pyöreän aukon päällä tasapainossa (kts. kuva).

Jos käytetään täytettä, se on sijoitettava moukarin pään sisään siten, että se ei pääse liikkumaan, ja niin, ettei pään painopiste sijaitse kauempana kuin enintään 6 mm:n päässä pään keskipisteestä.

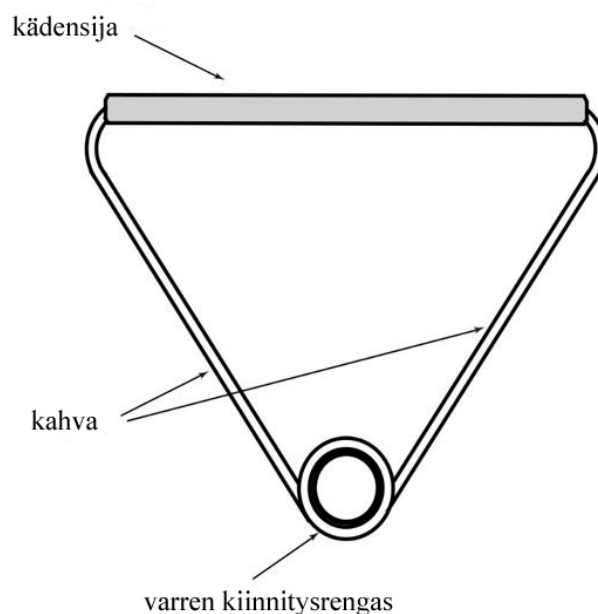
6. Moukarin varsi tehdään yhdestä yhtenäisestä ja suorasta jousiteräslangasta, jonka halkaisija on vähintään 3 mm. Langan tulee olla sellaista, että se ei oleellisesti veny moukaria heitettäessä.

Varsi voidaan toisesta tai molemmista päistään kiertää silmukalle kiinnitystä varten. Varsi tulee kiinnittää moukarin päähän kiertonivelellä, joka voi olla joko liukulaakeri tai kuulalaakeri.

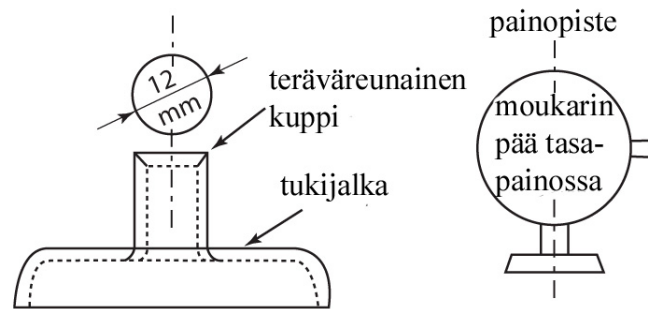
7. Kahvan on oltava jäykkä, eikä siinä saa olla minkäänlaisia saranaliitoksia. Kokonaismuodonmuutos 3,8 kN:n vetokuormituksen alaisena ei saa olla yli 3 mm. Se on kiinnitettävä varteen sellaisella tavalla, ettei kahvaa lankasilmukassa kääntämällä päästä kasvattamaan moukarin kokonaispituutta. Kahva kiinnitetään varteen silmukalla. Kiertoniveltä ei tässä saa käyttää.

Kahvan tulee olla muodoltaan symmetrinen ja siinä voi olla kaarevat tai suorat tartuntareunat ja/tai sivureunat. Kahvan vetomurtolujuuden tulee olla vähintään 8 kN.

HUOM. Myös muut muotoilut, jotka täyttävät asetetut vaatimukset ovat hyväksyttäviä.

Kuvassa: Moukarin kahva (yleismalli)

Kuvassa: Teline moukarin pään painopisteen tarkistamiseen

8. Moukarin on täytettävä seuraavat vaatimukset:

Moukari						
Vähimmäispaino kilpailussa käytettävälle välineelle ja ennätyksen hyväksymiseksi	(kg)	3,000	4,000	5,000	6,000	7,260
Moukarin koko pituus kahvan sisäreunasta mitattuna (mm)	max	1195	1195	1200	1215	1215
Moukarin pään halkaisija (mm)	min	85	95	100	105	110
	max	100	110	120	125	130

HUOM. Moukarin paino sisältää moukarin kaikki kolme pääosaa, eli metallipään, varren ja kahvan.

Kommentti: Moukarin painon mittaus voi olla hankalaa, koska samaan mittaukseen on saatava myös moukarin varsi. Tätä varten on hyväksi havaittu käyttää aputelinettä, joka tukee vartta vaak'än päällä mittauksen aikana. Luonnollisesti aputelineen paino pitää vähentää mittaustuloksesta.

Sääntö 192

Moukarinheittohäkki

1. Moukarinheitossa kaikki heittosuoritukset tulee tehdä häkistä tai muusta vastaavasta suoja-aitauksesta, minkä avulla varmistetaan katsojien, toimitsijoiden ja kilpailijoiden turvallisuus. Tässä säännössä määritelty häkkityyppi on tarkoitettu käytettäväksi urheilukentillä, joilla on samaan aikaan myös muita lajeja käynnissä, tai kentän ulkopuolella, jos siellä on katsojia kilpailua seuraamassa. Muualla, ja erityisesti harjoitusalueilla, voidaan käyttää huomattavasti yksinkertaisempaa rakennetta. Ohjeita on pyynnöstä saatavilla SUL:sta tai IAAF:n toimistosta.
2. Häkin tulee olla suunniteltu, valmistettu ja hoidettu niin, että se pystyy pysäyttämään 7,26 kg:n moukarin, joka lentää nopeudella 32 m/s. Rakenteen tulee olla sellainen, että moukari ei häkkiin osuessaan kimpoa takaisin päin heittäjää tai lennä verkon ylitse. Mikä tahansa häkin malli tai rakenne on hyväksyttävä edellyttäen, että häkki tällöin täyttää kaikki tässä säännössä esitetyt vaatimukset.
3. Häkin tulisi olla pohjakuvioltaan U-muotoinen, kuten oheinen kuva näyttää. Häkin suuaukon leveyden tulisi olla 6 m ja suuaukon tulisi sijaita 7 m:n päässä heittokehän keskipisteen etupuolella. Suuaukon 6 m:n leveyden tulkitaan tarkoittavan verkosta verkkoon mitattua välimatkaa. Verkkopaneelien tai ripustetun verkon korkeuden tulisi matalimmassa kohdassaan häkin takaosassa olla vähintään 7 m ja viimeisten 2,8 m:n paneelien kohdalla ennen ovipaneelien saranapistettä vähintään 10 m.

Häkin tulee olla suunniteltu ja rakennettu siten, että moukari ei pääse läpi mistään sen liitoskohdista tai itse verkosta eikä myöskään verkkopaneelien tai ripustetun verkon alitse.

HUOM. Häkin takaosan muotoilulla ei ole suurempaa merkitystä, kunhan verkko on kaikkialla vähintään 3,5 m:n päässä kehän keskipisteestä.

4. Häkin suulla tulee olla kaksi 2 m leveää liikuteltavaa verkkopaneelia (ovipaneelia), joista vain toinen on kerrallaan käytössä. Näiden paneelien vähimmäiskorkeus on 10 m.

HUOM.

- (i) Vasenta paneelia käytetään oikeakätisen (vastapäivään pyörivän) heittäjän heittäessä ja oikeanpuolista vasenkätisen heittäjän heittäessä. Sitä silmällä pitäen, että aktiivista paneelia joudutaan vaihtamaan kilpailun aikana, kun mukana on sekä oikea- että vasenkätisiä heittäjiä, on erittäin tärkeää, että vaihto voidaan suorittaa vähällä vaivalla ja mahdollisimman lyhyessä ajassa.*
- (ii) Kuvassa on esitetty molemmat ovipaneelit käyttöasennossaan, vaikka vain yksi niistä on kerrallaan käytössä kilpailun aikana.*
- (iii) Kilpailun aikana aktiivisen paneelin on oltava täsmälleen kuvan osoittamassa paikassa. Tämän vuoksi niiden rakenne tulee olla siten suunniteltu, että ne voidaan lukita käyttöasentoonsa. Suositellaan, että ovipaneelien tarkat käyttöasennot olisi (väliaikaisesti tai pysyvästi) merkitty maahan.*
- (iv) Ovipaneelien rakenne ja käyttötapa riippuvat häkin yleisestä suunnittelusta. Ne voivat olla liukuovityyppiset, saranoitu vaaka- tai pystysuorasti tai ne voivat olla irrotettavat. Ainoat ehdottomat vaatimukset ovat, että paneeli käytössä ollessaan pystyy täysin pysäyttämään siihen osuvan moukarin ja ettei ole mitään vaaraa siitä, että moukari voisi päästä läpi kiinteiden ja liikuteltavien paneelien välistä.*
- (v) Myös uusiin ideoihin perustuville häkkityypeille, jotka tarjoavat yhtä paljon turvallisuutta eivätkä laajenna vaarasektoria tavanomaisiin malleihin verrattuna, voidaan myöntää IAAF:n hyväksyntä.*

Kommentti: Tässä sääntökirjassa esitetty häkki on ns. ”pitkä” malli, joka tuli IAAF:n viralliseksi malliksi 2000-luvun ensimmäisellä vuosikymmenellä. Tämän lisäksi IAAF julkaisi ohjeet, miten vanhoja moukarin ja kiekon yhdistelmähäkkejä voidaan ovipaneeleja

leventämällä muuntaa hyväksyttäväksi myös nykysääntöjen aikana. Piirustus ja keskeiset ohjeet löytyvät SUL:n verkkosivuilta kilpailuteknisten asioiden osastosta. Kuvassa esiintyvä vaara-alueen asteluku (53 astetta) on tärkeä mittari turvallisuuden takaamiseksi. Samoin ovipaneelien korkeus on oltava riittävä, vähintään 9 m.

5. Häkin verkko voidaan valmistaa sopivasta luonnon- tai synteettisestä kuidusta tehdystä narusta tai vaihtoehtoisesti keskilujasta tai erittäin lujasta teräslangasta. Suurin sallittu silmäkoko on 44 mm narusta tehdyssä verkossa ja 50 mm teräsverkossa.

HUOM. Tarkemmat määritykset verkolle ja häkin turvatarkastuksille on esitetty IAAF:n Kenttäkäsikirjassa (IAAF Track and Field Facilities Manual).

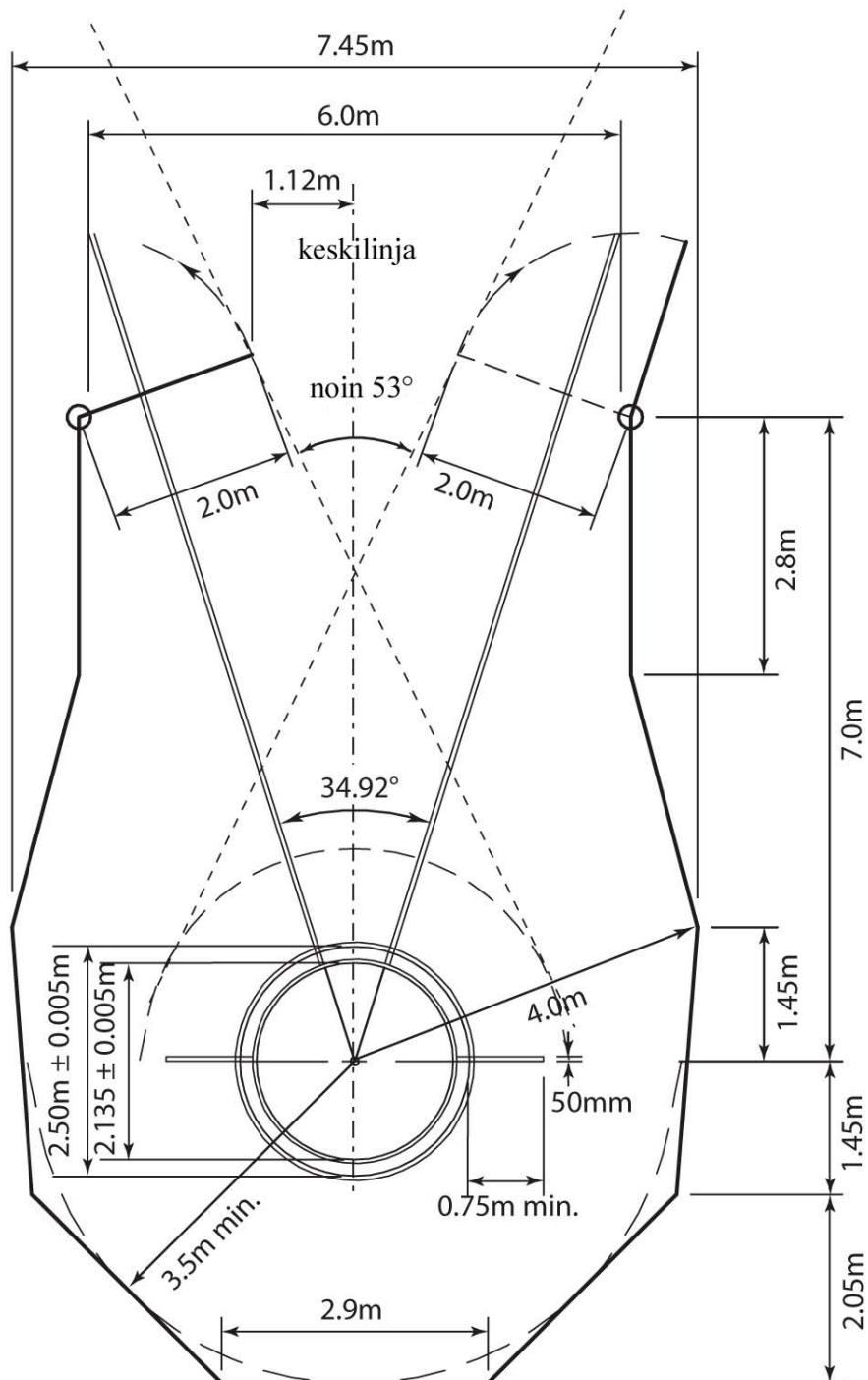
6. Jos samaa häkkiä halutaan käyttää myös kiekonheitossa, järjestely voidaan hoitaa kahdella vaihtoehtoisella tavalla. Yksinkertaisinta on käyttää 2,50 m:n heittokehässä samankeskistä 2,135/2,5 m:n muuntorengasta, mutta tällöin joudutaan sekä moukarissa että kiekossa käyttämään samaa kehäpintaa. Kiekonheitossa häkkiä tulee käyttää niin, että ovipaneelit pidetään auki.

Mikäli halutaan käyttää eri kehiä moukarille ja kiekolle samassa häkissä, on nuo kaksi kehää sijoitettava peräkkäin niin, että niiden keskipisteet ovat 2,37 m:n etäisyydellä toisistaan heittosektorin keskilinjalla ja kiekonheittokehä on lähempänä suuaukkoa. Tässä versiossa ovipaneelit toimivat häkin sivuseinien jatkeina kiekkoa heitettäessä.

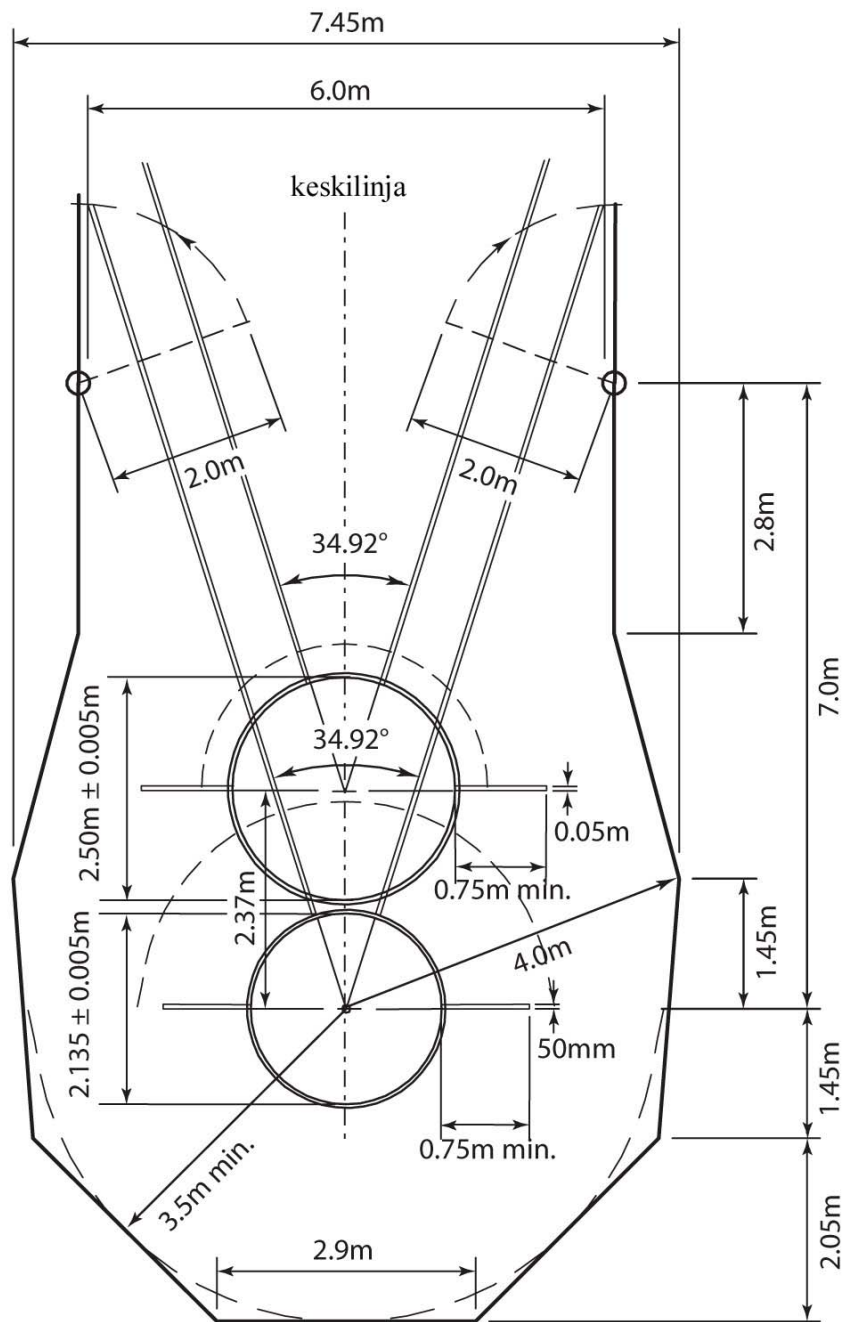
HUOM. Häkin takaosan muotoilulla ei ole suurempaa merkitystä, kunhan verkko on kaikkialla vähintään 3,5 m:n päässä yhdistelmäkehän tai erillisen moukarikehän keskipisteestä erillisiä kehiä käytettäessä (tai vastaavasti vähintään 3 m:n päässä ennen vuotta 2004 voimassa ollutta kahden kehän järjestelyä käytettäessä, jossa kiekkokehä sijaitsi takimmaisena) (kts. myös sääntö 192.4).

7. Moukarinheiton vaarasektori tässä säännössä kuvatuista häkeistä heitettäessä on suurimmillaan noin 53°, kun samassa kilpailussa on

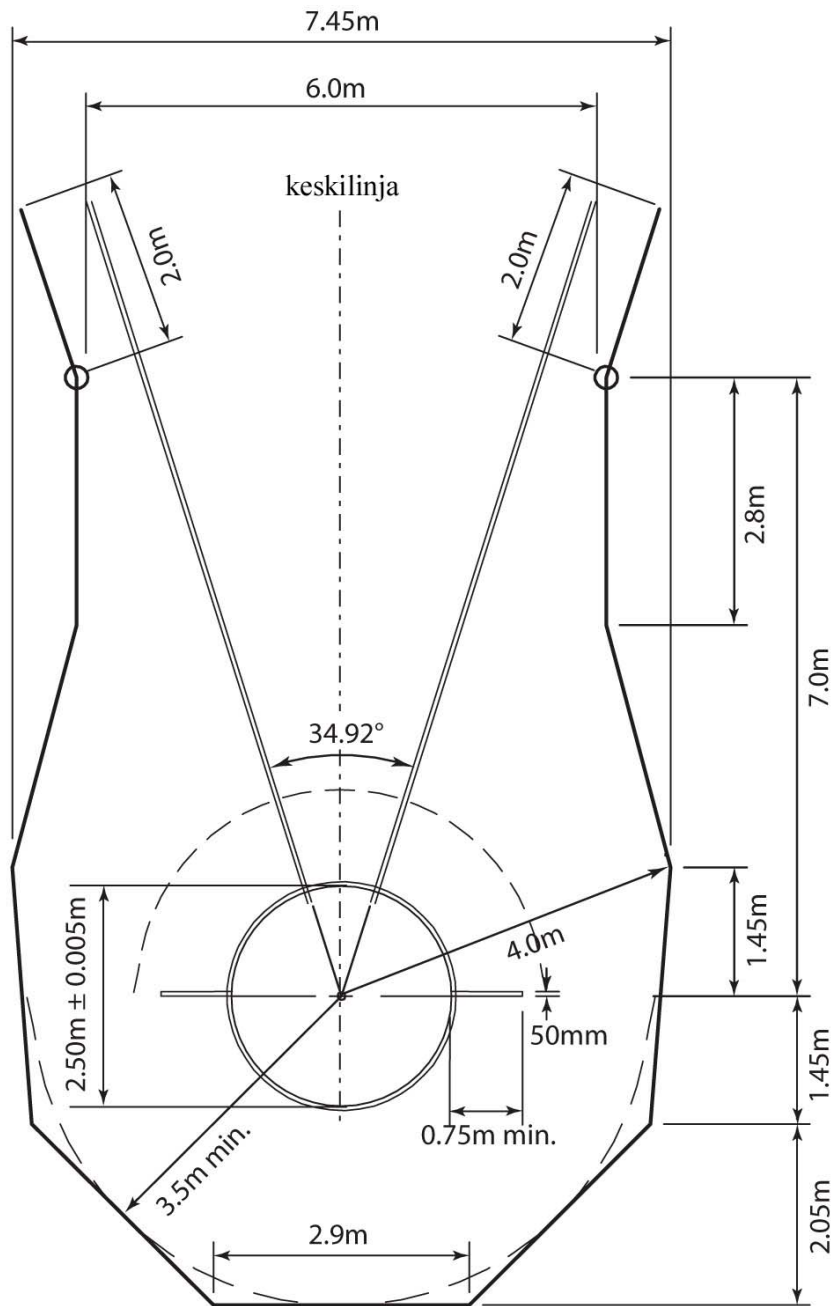
sekä oikea- että vasenkätisiä heittäjiä (lasketaan olettamalla, että moukari vapautuu 2,407 metrin säteellä olevasta ympyrästä). Sen vuoksi häkin sijainti ja suuntaus kentällä ovat erittäin tärkeitä turvallisuutta ajatellen.

Kuvassa: Yhdistelmäkehällä varustettu häkki moukariversiona

Kuvassa: Kahdella kehällä varustettu kiekko/moukarihäkki

Kuvassa: Yhdistelmäkehällä varustettu häkki kiekko-versiona

Sääntö 193
Keihäänheitto

Kilpailusuoritus

1.

- (a) Keihästä on pidettävä kiinni yhdellä kädellä narukierteestä. Heitto tulee suorittaa olkapään tai heittokäsivarren yläpuolitse. Keihään linkoaminen ja muut tavallisesta poikkeavat heittotavat eivät ole sallittuja.
- (b) Heitto on hyväksyttävä vain silloin, jos metallikärki osuu maahan ennen keihään muita osia.
- (c) Heittäjä ei saa missään vaiheessa heittosuorituksensa aikana, ennen kuin keihäs on irronnut hänen kädestään, kääntyä kokonaan ympäri niin, että hänen selkänsä on heittokaarta kohti.

Kommentti: Aiemmissä sääntökirjoissa esiintynyt termi "keihään kärki" on korvattu yleisemmällä sanalla metallikärki. Syynä muutokseen oli se, että itse keihään kärki on eri malleissa hyvinkin erilainen ja itse tarkan kärjen määrittäminen on hankalaa. Käytännössä muutos tarkoittaa sitä, että keihään alastuloa valvovilla tuomareilla (säännöt 180.16, 193.1(b) ja 187.20(b)) on nyt laajempi alue välineestä mitä tulee seurata. Peruseriaatteet pysyvät edelleen samoina. Kun keihäs laskeutuu lentoradaltaan maahan, pitää iskeytymähetkellä keihäessä olla maahan nähden, vaikka hyvin pienikin, kulma, jotta heitto on hyväksytty. Tuomarin pitää selkeästi havaita, jos kulmaa ei ole tai väline laskeutuu peräosa ensin, jolloin nostetaan punainen lippu. Lasten säännöissä on omat hieman väljemmät määritykset keihään mittaamiseen.

- 2. Jos keihäs menee rikki heittosuorituksen tai ilmalennon aikana, suoritusta ei lasketa epäonnistuneeksi yritykseksi edellyttäen, että suoritus oli muuten tehty tämän säännön mukaisesti. Jos kilpailija tämän takia menettää tasapainonsa ja sitä kautta rikkoo jotain tämän säännön osaa, suoritusta ei silti lasketa epäonnistuneeksi

yrittäjäksi. Molemmissa tapauksissa kilpailijalle tulee antaa uusi korvaava yritys.

Keihäs

3. Keihään tulee koostua kolmesta pääosasta, jotka ovat varsi, metallikärki ja narukierre.
4. Varsi voi olla ontto tai umpinainen, ja sen tulee olla valmistettu metallista tai muusta sopivasta materiaalista niin, että valmis varsi muodostaa kiinteän kokonaisuuden. Varren pinnassa ei saa olla mitään kuoppia, nystyröitä, uria, harjanteita, reikiä tai karheutta, ja pinnan viimeistelyn on oltava kauttaaltaan sileä (kts. sääntö 188.4) ja yhdenmukainen.
5. Varteen on oltava kiinnitettynä teräväpäinen, metallista valmistettu kärkikappale. Keihään kärkikappale tulee olla valmistettu kokonaan metallista. Siinä voi olla etupään hitsaamalla liitetty, eri metalliseoksesta tehty vahvistettu kärkiosa edellyttäen, että valmis metallikärki on sileä (kts. sääntö 188.4) ja yhdenmukainen koko pinnaltaan. Vahvistetun kärkiosan kulma ei saa olla yli 40°.
6. Narukierteen tulee sijaita niin, että keihään painopiste on sen peittämällä alueella. Narukierteen halkaisija ei saa ylittää varren halkaisijaa enemmällä kuin 8 mm:llä. Siinä saa olla säännöllinen, liukumista estävä kuviollinen pinta, mutta ei mitään hihnoja, pykäliä tai lovia. Narukierteen tulee olla tasapaksu.
7. Keihään poikkileikkauksen tulee olla tasaisesti ympyrän muotoinen koko pituudeltaan (kts. Huom. 1). Varren paksuimman kohdan on oltava välittömästi narukierteen edessä. Varren keskiosa, sisältäen mm. narukierteen peittämän alueen, voi olla sylinterimäinen tai hieman taaksepäin kapeneva. Halkaisijan pieneneminen narukierteen etupään kohdalta sen takapäen kohdalle ei kuitenkaan missään tapauksessa saa olla enempää kuin 0,25 mm.

Narukierteen päiden kohdalta keihään tulee jatkuvasti ohentua kohti kärkeä ja perää. Keihään pitkittäisprofiilin, niin narukierteestä kärkeen kuin narukierteestä perään, tulee olla joko suora tai lievästi kupera (kts. Huom. 2), eikä keihään halkaisija saa muuttua

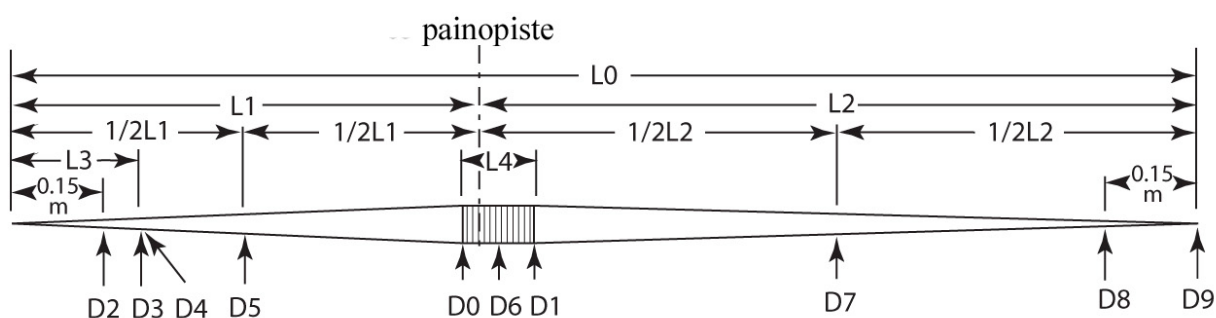
äkinäisesti missään muualla kuin varren ja metallikärjen liitoskohdassa sekä narukierteen molemmissa päissä. Halkaisijan pieneneminen kärkikappaleen takapäässä ei saa olla enempää kuin 2,5 mm, ja tämän aiheuttama poikkeaminen pitkittäisprofiilille asetetuista vaatimuksista ei saa ulottua kauemmaksi kuin korkeintaan 0,3 m:n päähän kärkikappaleen takapäältä.

HUOM 1: Vaikka poikkileikkauksen edellytetään koko matkalta olevan ympyrän muotoinen, sallitaan tietyssä (missä tahansa) kohdassa mitattujen suurimman ja pienimmän halkaisijan välille 2 %:n ero. Näiden kahden halkaisijan keskiarvon (missä kohdassa tahansa) tulee vastata pyöreälle keihäälle oheisessa taulukossa asetettuja vaatimuksia.

HUOM 2: Pitkittäisprofiilin muoto voidaan tarkistaa nopeasti ja helposti. Tähän tarvitaan vähintään 500 mm pitkä suorareunainen metalliviivain ja kaksi rakotulkkia, paksuuksiltaan 0,20 mm ja 1,25 mm. Siellä, missä profiili on lievästi kupera, viivain keinuu keihään pinnalla ja koskettaa sitä vain pieneltä osalta kerrallaan. Siellä, missä profiili on suora, ei 0,20 mm:n rakotulkki saa missään kohdassa mahtua viivaimen suoran reunan ja keihään varren väliin näiden ollessa painettuna tiukasti toisiaan vasten. Edellä mainittu ei koske välittömästi metallikärjen ja varren liitoskohdan takana olevaa aluetta. Siellä 1,25 mm:n rakotulkki ei saa mahtua viivaimen ja keihään varren väliin.

8. Keihään on täytettävä seuraavat vaatimukset:

Keihäs						
Vähimmäispaino kilpailussa käytettävälle välineelle ja ennätyksen hyväksymiseksi (sis. narukierteen)			500 g	600 g	700 g	800 g
Kokonaispituus (L0) [mm]	min max	2000 2100	2200 2300	2300 2400	2600 2700	
Etäisyys metallikärjen päästä keihään painopisteeseen (L1) [mm]	min max	780 880	800 920	860 1000	900 1060	
Etäisyys keihään takapäätä painopisteeseen (L2) [mm]	min max	1120 1320	1280 1500	1300 1540	1540 1800	
Metallikärjen pituus (L3) [mm]	min max	220 270	250 330	250 330	250 330	
Narukierteen pituus (L4) [mm]	min max	135 145	140 150	150 160	150 160	
Varren halkaisija (D0) paksuimmassa kohdassa (narukierteen edessä) [mm]	min max	20 24	20 25	23 28	25 30	

Keihään pituusmitat [mm]	Merkki	Miehet	Naiset	Keihään halkaisijat [mm]	Merkki	Miehet	Naiset
Kokonaispituus	L0	2600-2700	2200-2300	Kädensijan edestä	D0	25-30	20-25
Kärjestä painopisteelle	L1	900-1060	800-920	Kädensijan takaa	D1	min D0-0,25	min D0-0,25
L1 puoliväli	½ L1	450-530	400-460	150mm kärjestä	D2	max 0,8xD0	max 0,8xD0
Perästä painopisteelle	L2	1540-1800	1280-1500	Kärjen takaosa	D3	-	-
L2 puoliväli	½ L2	770-900	640-750	Kärjen takaa	D4	min D3-2,5	min D3-2,5
Kärkiosa	L3	250-330	250-330	Puoliväli kärjestä painopisteelle	D5	max 0,9xD0	max 0,9xD0
Kädensija	L4	150-160	140-150	Kädensijalla	D6	max D0+8	max D0+8
				Puoliväli perästä painopisteelle	D7	min 0,9xD0	min 0,9xD0
Kärjen kulma		max 40 ast.	max 40 ast.	150mm perästä	D8	min 0,4xD0	min 0,4xD0
				Perä	D9	min 3,5	min 3,5

9. Keihäessä ei saa olla mitään liikkuvia osia tai muita laitteita, jotka voisivat siirtää sen painopistettä tai muuttaa sen lento-ominaisuuksia heiton aikana.
10. Keihään kärkikappaleen tulee kaventua edessä siten, että teräkulma kärkipisteen kohdalla ei ole yli 40°. Halkaisija 0,15 m:n päässä kärjestä ei saa olla yli 80 % varren maksimihalkaisijasta. Kärjen ja painopisteen puolivälissä halkaisija ei saa olla yli 90 % varren maksimihalkaisijasta.
11. Keihään takaosassa varren kapenemisen perää kohti tulee tapahtua siten, että painopisteen ja perän puolivälissä halkaisija ei saa olla alle 90 % varren maksimihalkaisijasta. 0,15 m:n päässä perästä halkaisija ei saa olla alle 40 % varren maksimihalkaisijasta. Varren halkaisija aivan keihään perässä ei saa olla alle 3,5 mm.

MONIOTTELUT

Sääntö 200

Moniottelut ulkoradoilla

Miehet, M19 ja M17 (viisiottelu ja kymmenottelu)

1. Miesten viisiotteluun kuuluu viisi lajia, jotka on järjestettävä yhtenä päivänä seuraavassa järjestyksessä: pituushyppy, keihäänheitto, 200 m, kiekonheitto ja 1500 m.
2. Miesten kymmenotteluun kuuluu kymmenen lajia, jotka on järjestettävä kahtena peräkkäisenä päivänä seuraavassa järjestyksessä:
 1. päivänä: 100 m, pituushyppy, kuulantyöntö, korkeushyppy ja 400 m;
 2. päivänä: 110 m aidat, kiekonheitto, seiväshyppy, keihäänheitto ja 1500 m.

Naiset ja N19 (seitsenottelu ja kymmenottelu)

3. Naisten seitsenotteluun kuuluu seitsemän lajia, jotka on järjestettävä kahtena peräkkäisenä päivänä seuraavassa järjestyksessä:
 1. päivänä: 100 m aidat, korkeushyppy, kuulantyöntö ja 200 m;
 2. päivänä: pituushyppy, keihäänheitto ja 800 m.
4. Naisten kymmenotteluun kuuluu kymmenen lajia, jotka on järjestettävä kahtena peräkkäisenä päivänä säännön 200.2 mukaisessa tai alla olevassa järjestyksessä:
 1. päivänä: 100 m, kiekonheitto, seiväshyppy, keihäänheitto ja 400 m;
 2. päivänä: 100 m aidat, pituushyppy, kuulantyöntö, korkeushyppy ja 1500 m.

N17 (vain seitsenottelu)

5. Tyttöjen seitsenotteluun kuuluu seitsemän lajia, jotka on järjestettävä kahtena peräkkäisenä päivänä seuraavassa järjestyksessä:
1. päivänä: 100 m aidat, korkeushyppy, kuulantyyöntö ja 200 m;
 2. päivänä: pituushyppy, keihäänheitto ja 800 m.

Moniottelujen yleisiä sääntöjä

6. Ottelun johtajan harkinnan mukaan tulee, aina kun se vain on mahdollista, jokaiselle ottelijalle muodostua vähintään 30 minuutin tauko yhden lajin loppumisen ja toisen lajin alkamisen välille. Mikäli mahdollista, ensimmäisen päivän viimeisen lajin päättymisen ja toisen päivän ensimmäisen lajin alkamisen välillä tulisi olla vähintään 10 tunnin tauko.

Kommentti: Minimiaika 30 min lasketaan siitä, kun viimeinen erä tai viimeinen suoritus päättyy edellisessä lajissa, siihen kun ensimmäinen erä tai ensimmäinen suoritus seuraavassa lajissa alkaa. On siis mahdollista ja jopa yleistä, että ottelijat siirtyvät suoraan edellisen lajin päättymisen jälkeen lämmittelemään seuraavaa lajia varten. Tällöin vaadittavaan 30 min aikaan sisältyy siirtyminen suorituspaikkojen välillä ja alkulämmittely. Ottelupäivien lisääminen sääntöjenmukaisiin päiviin ei ole mahdollista, ellei kyseessä ole erityiset olosuhdesyyt. Päätöksen voi tehdä tekninen delegaatti tai ottelun johtaja kunkin tilanteen mukaisesti. Mikäli ottelupäiviä on mistä syystä tahansa enemmän kuin säännöissä 200 tai 223 on mainittu niin ottelutulokset eivät ole tilastokelpoisia (eivätkä myöskään luonnollisesti ennätuskelpoisia).

Moniotteluissa on vakiintunut käytäntö ottaa ottelijat kokoontumispaikan kautta vain ottelun kunkin päivän ensimmäiseen lajiin. Tämän jälkeen ottelijat tuodaan lajeihin lepohuoneestaan tai aikataulun niin vaatiessa suoraan edellisestä lajista.

7. Moniottelun kussakin yksittäisessä lajissa, viimeistä lajia lukuun ottamatta, kilpailun teknisen delegaatin tai moniottelun johtajan tulee järjestää juoksujen erät ja kenttälajien suoritusryhmät niin että kunkin lajin tuloksiltaan mahdollisimman saman tasoiset urheilijat sijoitetaan samoihin eriin tai suoritusryhmiin. Erä- ja ryhmäjakojen pohjana olevat lajitulokset katsotaan ennalta määrätyn ajanjakson sisältä. Kussakin erässä tai ryhmässä tulisi mielellään olla vähintään viisi kilpailijaa, mutta ei koskaan vähemmän kuin kolme.

Kun yllä olevia määräyksiä ei esim. aikataulusta johtuen pystytä toteuttamaan, erät tai ryhmät järjestetään sitä mukaa, kun kilpailijat saavat edellisen lajinsa päätökseen.

Kommentti: Viimeksi mainittu on varsin tavallista kymmenottelun keihäänheitossa, joka usein aloitetaan niillä kilpailijoilla, jotka ovat ensiksi saaneet oman urakkansa seiväshypyssä päätökseen.

Moniottelun viimeisessä lajissa erät tulisi jakaa siten, että viimeiseen erään kootaan ne ottelijat, jotka ovat kilpailun kärkitiloilla toiseksi viimeisen lajin jälkeen.

Teknisellä delegaatilla tai moniottelun johtajalla on oikeus järjestää mikä tahansa erä tai ryhmä uudella tavalla, mikäli hän katsoo sen tarpeelliseksi.

Kommentti: Tarve yllä mainittuun uudelleenjärjestelyyn saattaa tulla esimerkiksi siitä, että halutaan seurata tiettyjen ennakkosuosikkien keskinäistä kamppailua sijoittamalla heidät samoihin eriin ja ryhmiin.

8. Kuhunkin lajiin sovelletaan vastaavia IAAF:n sääntöjä sellaisenaan, seuraavia poikkeuksia lukuun ottamatta:

(a) Pituushypyssä ja kussakin heittolajissa jokaisella kilpailijalla on vain kolme yritystä;

- (b) Mikäli automaattista ajanottoa ei ole käytettävissä, jokaisen kilpailijan aika tulee ottaa erikseen kolmen ajanottajan toimesta;
- (c) Juoksulajeissa sallitaan erää kohti (vain) yksi vilppilähtö ilman erästä pois sulkemisia. Kaikissa seuraavissa lähtöyrityksissä jokainen vilppilähdön ottaja suljetaan lähettäjän päätöksellä juoksusta heti pois. (katso myös sääntö 162.8).
- (d) Rimalajeissa jokainen rimannosto on läpi kilpailun vakio: korkeushypyssä aina 3 cm ja seiväshypyssä aina 10 cm.

Kommentti: Säännöistä löytyy muutamia muitakin pieniä eroavuuksia yksityislajeihin verrattuna (mm. suoritusajat ja tuulilukemat), mutta niistä on omat mainintansa kyseisten sääntökohtien yhteydessä.

- 9. Kussakin erillisessä juoksulajissa tulee (pistelaskuun) aina käyttää vain yhtä ajanottomenetelmää. Ennätystapauksessa tulee kuitenkin automaattisen ajanoton antama sähköaika tarvittaessa hyväksyä, vaikka sellaista ei olisikaan saatu kaikille kilpailijoille.

Kommentti: Ongelma syntyy, kun jonkin juoksulajin yhdessä tai useammassa erässä automaattinen ajanotto pettää. Tällöin joudutaan turvautumaan varmistavien ajanottajien saamiin käsiaikoihin, eikä pelkästään tuon epäonnisen erän osalta, vaan kyseisen lajin pisteet joudutaan antamaan kaikille kilpailijoille heille saatujen käsiaikojen perusteella ("vain yksi ajanottomenetelmä").

Sääntökohdan 200.9 jälkimmäinen lause synnyttää mielenkiintoisen tilanteen. Urheilija voi joskus tietyn ennätyksen tehdessään saada itselleen samasta kilpailusta kaksi erilaista tulosta, yhden kilpailun tulosluetteloa ja toisen ennätysluetteloa varten. Kaksi tarvittavaa ajanottomenetelmää on määritetty sääntökohdissa 165.1 (a) ja (b).

- 10. Jos urheilija ei aloita jotain lajia tai tee siitä yhtään yritystä, hän ei saa enää osallistua seuraaviin lajeihin, vaan hänen katsotaan

keskeyttäneen kilpailun. Hänen nimensä ei niin ollen saa myöskään esiintyä ottelun lopputuloksissa.

Kommentti: Edellinen ei tarkoita sitä, että kilpailijan olisi pakko keskeyttää ottelunsa, jos hän jää jossain lajissa nollopisteille esim. vilppilähdön tai kolmen yliastumisen takia. Hän oli kuitenkin aloittanut kyseisen lajin, joten hänellä on oikeus jatkaa otteluaan. Jos urheilija sitten syystä tai toisesta on keskeyttänyt ottelun, hänen siihen mennessä keräämänsä pisteet eivät ole mikään ottelutulos eikä niitä tule merkitä tuloluetteloon. Mikäli ottelija ei tule ollenkaan yksittäisen lajiin, hänelle merkitään DNS, joka tarkoittaa sitä, että ottelusta ei tule loppupisteitä. Merkintä DNF yksittäisen lajin kohdalla tarkoittaa sitä, että ottelija on osallistunut ko. lajiin, mutta jäänyt ilman tulosta ja pisteitä. Tällöin hän voi kuitenkin jatkaa seuraavaan lajiin.

Mikäli kilpailija päättää keskeyttää moniottelun, hänen tulee välittömästi ilmoittaa asiasta ottelun johtajalle.

11. Kunkin lajin päätyttyä tulee pistetilanne, ts. kunkin lajin pisteet sekä yhteenlasketut pisteet IAAF:n voimassa olevan pistetaulukon mukaan laskettuina, ilmoittaa kaikille kilpailijoille.

Urheilijan sijoitukset moniottelussa määräytyvät ottelun aikana saavutettujen kokonaispisteiden perusteella. Moniottelun voittaja on se kilpailija, joka on kerännyt suurimman kokonaispistemäärän.

Kommentti: Samaa pistetaulukkoa käytetään kaikissa tämän sääntökirjan mukaisissa otteluissa, vaikka nuoremmilla ikäluokilla aitamitat tai heittovälineiden painot poikkeavat aikuisten sarjasta. Jokaiselle suoritukselle radalla tai kentällä löytyy taulukoista vastaava pistemäärä. Monessa lajissa ei ole erillistä pistemäärää jokaiselle mahdolliselle tulokselle. Näissä tapauksissa käytetään taulukosta pistemäärää, joka vastaa lähimmän heikomman tuloksen pistemäärää mikä taulukosta löytyy. Esimerkiksi N keihään tulos 45,82 ei ole taulukossa, mutta seuraava heikomman tuloksen pistemäärä tulokselle 45,78 löytyy ja tätä pistemäärää 779 käytetään.

Tasatilanne

12. Jos kaksi tai useampia kilpailijoita on saavuttanut saman pistemäärän koskien mitä tahansa sijaa kilpailussa, tällöin tasatilanne jää voimaan.

SISÄRATAKILPAILUT

Sääntö 210

Ulkoratasääntöjen soveltuminen sisäratakilpailuihin

Lukuun ottamatta seuraavissa säännöissä 211 - 222 kuvattuja eroavuuksia ja tuulenmittaukseen liittyviä vaatimuksia säännöissä 163 ja 184, kaikki edellä esitetyt ulkoratakilpailujen säännöt pätevät myös sisäradoilla.

Sääntö 211

Sisähalli

1. Sisähallin tulee olla täysin suljettu ja katettu. Hallissa tulee olla sellainen valaistus, lämmitys ja ilmanvaihto, että ne tarjoavat asianmukaiset olosuhteet kilpailemiselle.
2. Kilpailualueella tulee olla kiertävä rata, suora rata pika- ja aitajuoksua varten sekä vauhdinottoradat ja -alueet ja alastulopaikat hyppylajeja varten. Lisäksi tulee olla työntökehä ja alastulosektori kuulantyyntöä varten. Viimeksi mainitut voivat olla joko pysyviä tai väliaikaisia järjestelyjä. Kaikkien suorituspaikkojen tulee täyttää IAAF:n Kenttäkäsikirjassa ("*IAAF Track and Field Facilities Manual*") esitetyt vaatimukset.
3. Kaikkien juoksuratojen, vauhdinottoratojen ja ponnistusalueiden tulee olla päällystetty synteettisellä materiaalilla, jonka tulisi mielellään olla sellaista, että sillä voi käyttää 6 mm:n piikkejä. Pinnoitteita on kuitenkin eri paksuisia, ja tarvittaessa hallihenkilökunnan tulee ilmoittaa urheilijoille piikkien sallittu enimmäispituus. (Katso sääntö 143.4).

IAAF:n säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisia sisäratakilpailuja tulisi järjestää vain sellaisissa sisähalleissa, joilla on voimassa oleva

IAAF:n sisäratasertifikaatti. On suositeltavaa, että aina kun tällaisia sisähalleja on käytettävissä, myös säännön 1.1 kohtien (d), (e), (g), (h), (i) ja (j) alaiset kilpailut järjestetään niissä.

4. Perustuksen, jonka päälle juoksuradat, vauhdinottoradat ja ponnistusalueet sijoitetaan, tulee olla joko kiinteä (esim. betoni), tai jos se on tuettu rakenne (puu- tai vanerilevyjä kannatinpalkkien päällä), siinä ei saisi esiintyä mitään kimmoelementtejä. Kunkin vauhdinottoradan kimmoisuuden tulee pysyä vakiona koko pituudeltaan niin tarkoin kuin se vain on teknisesti mahdollista. Tämä on tarkistettava kaikkien hyppyjen vauhdinotto- ja ponnistuspaikoilla ennen jokaista kilpailua.

HUOM 1: "Kimmoelementeillä" yllä olevassa tekstissä tarkoitetaan sellaisia rakenne-elementtejä, jotka on tietoisesti suunniteltu tai valittu antamaan ylimääräistä etua joillekin tai kaikille kilpailijoille.

HUOM 2: IAAF:n Kenttäkäsikirja, jota voi tilata IAAF:n toimistolta tai ladata IAAF:n verkkosivuilta, sisältää yksityiskohtaisempia ja täsmällisempiä ohjeita sisähallien suunnittelua ja rakentamista varten. Kenttäkäsikirjassa on myös kaaviokuvia ratojen mittaamista ja merkitsemistä varten.

HUOM 3: Kenttäsertifioinnin anomuslomake, suorituspaikkojen mittauslomake sekä sertifiointijärjestelmän yleiset ohjeet ovat saatavilla IAAF:n toimistolta ja ne löytyvät myös IAAF:n verkkosivuilta.

Kommentti: Yleinen ongelma sisähalleissa on liian vähäinen valaistus. Sisähallien valaistuksen tulisi olla riittävä sääntöjenmukaisen ja tasapuolisen kilpailun läpivientiin. Mikäli kilpailu televisioidaan niin valaistuksen vaatimukset ovat huomattavasti korkeammat varsinkin uusien HD-lähetysten kohdalla. Myös maaliviiva tulee valaista erikseen, jotta maalikamerasta saadaan mahdollisimman tarkat kuvat.

Sääntö 212
Pikajuoksuuora

1. Radan suurin sallittu poikittaishallitus on 1:100 (1 %). Suurin sallittu pitkittäishallitus alaspäin juoksuuunnassa on missä tahansa yksittäishallitussa kohdassa 1:250 (0,4 %) ja koko matkalla 1:1000 (0,1 %). Poikittaishallituksen osalta IAAF voi myöntää joissain erityistapauksissa poikkeuksia.

Radat

2. Pikajuoksuuoralla tulisi olla vähintään 6 ja enintään 8 erillistä rataa, jotka on reunustettu ja erotettu toisistaan 50 mm leveillä valkoisilla viivoilla. Ratojen tulee olla 1,22 m ± 0,01 m leveitä, johon mittaan sisältyy radan oikeanpuoleinen reunaviiva.

HUOM. Kaikilla halliradoilla, jotka on tehty ennen 1.1.2004, ratojen leveys voi olla enintään 1,25 m. Mikäli radoille tehdään peruskunnostus tai pinnoitteen vaihto, niin ratojen leveys on oltava näiden sääntöjen mukainen ja poikkeus ei ole enää voimassa.

Lähtö ja maali

3. Ennen lähtöviivaa tulee olla vähintään 3 m kaikista esteistä vapaata tilaa. Maaliviivan jälkeen tulee olla vähintään 10 m kaikista esteistä vapaata tilaa sekä sen päässä asianmukaiset järjestelyt (patja tms.), joiden avulla urheilija voi pysäyttää vauhtinsa loukkaantumatta.

HUOM. Vahva suositus on, että vapaata tilaa maalin jälkeen olisi vähintään 15 m.

Sääntö 213

Kiertävä juoksurata

1. Radan nimellispituuden tulisi olla 200 m. Radan tulee koostua kahdesta yhdensuuntaisesta suorasta sekä kahdesta kaarteesta, jotka voivat olla kallistetut ja joiden säteet ovat keskenään samat.

Radan sisäreuna tulee varustaa noin 50 mm korkealla ja 50 mm leveällä, sopivasta materiaalista tehdyllä reunalistalla tai se tulee merkitä 50 mm leveällä valkoisella viivalla. Tämän reunalistan tai reunaviivan ulkoreuna muodostaa radan yksi (sisäradan) sisäreunan. Reunalistan tai vastaavan reunaviivan sisäreunan tulee kulkea vaakatasossa läpi koko kierroksen niin, että sen suurin sallittu juoksun suuntainen kallistus on 1:1000 (0,1 %). Radan kahdelta suoralta reunalista voidaan jättää pois ja korvata 50 mm leveällä valkoisella viivalla.

Huom. Kaikki mittaukset on tehtävä kuten kirjattu sääntöön 160.2.

Radat

2. Kiertävällä juoksuradalla tulisi olla vähintään 4 ja enintään 6 rataa. Ratojen nimellislevyden tulee olla vähintään 0,90 m ja enintään 1,10 m. Kaikkien ratojen tulee olla keskenään yhtä leveitä $\pm 0,01$ m:n tarkkuudella. Radat erotetaan toisistaan 50 mm leveillä valkoisilla viivoilla.

Kallistus

3. Kallistuskulman tulisi olla kaikilla radoilla sama juoksuradan minkä tahansa poikkileikkauksen kohdalla. Suorat voivat olla tasaiset tai niissä voi käyttää enintään 1:100 (1 %) kallistusta sisärataa kohti viettäen.

Jotta helpotettaisiin siirtymistä suoralta kallistettuun kaarteeseen, voidaan se toteuttaa juoheana vaakasuuntaisena siirtymävaiheena. Siinä tulee lisäksi olla tarvittava pystysuuntainen siirtymä.

Sisäreunan merkitseminen

4. Jos radan sisäreuna on osoitettu vain valkoisella viivalla, se tulee lisäksi merkitä kartioilla tai lipuilla ainakin kaarteissa, tarpeen mukaan myös suorilla. Kartioiden tulee olla vähintään 0,15 m korkeita.

Lippuja käytettäessä niiden tulee olla kooltaan noin 0,25 m x 0,20 m ja kiinnitetty 0,45 m pitkiin varsiin, jotka on asetettu 60°:n kulmaan maahan nähden radasta poispäin. Kartiot tai liput tulee sijoittaa siten, että kartion tai lipun alustan ulkoreuna yhtyy valkoisen viivan radan puoleiseen reunaan. Kartiot tai liput tulee asettaa enintään 1,5 m:n välein kaarteissa ja enintään 10 m:n välein suorilla.

HUOM. Vahva suositus on, että kaikissa IAAF:n alaisissa kilpailuissa radan sisäreuna olisi varustettu reunalistalla.

Kommentti: Kiertävä rata voi olla pituudeltaan yli 200m (joita Suomessa on useita), mutta kansainvälisiä ennätyksiä ei ylipitkiltä radoilta noteerata. Isoimmista hallikisoista on yleensä kuusi kiertävää rataa, joiden ihanteellinen radanleveys on 1 m. Kartioita käytetään koko radan matkalta, ei vain kaarteissa.

Sääntö 214

Lähtö ja maali kiertävällä radalla

1. Tekniset ohjeet 200 m:n sisäratojen rakentamista ja merkitsemistä varten on annettu IAAF:n Kenttäkäsikirjassa. Tässä sääntökirjassa on esitetty vain yleiset periaatteet.

Perusvaatimukset

2. Kilpailun lähtö ja maali merkitään 50 mm leveillä valkoisilla viivoilla, jotka ovat suorassa kulmassa rataviivoihin nähden radan suorilla osuuksilla ja säteen suuntaisina radan kaarreosuuksilla.

3. Maaliviivaa koskevat vaatimukset ovat seuraavat: Jos vain mahdollista, radalla tulisi olla vain yksi maaliviiva, joka on yhteinen kaikille matkoille. Sen on sijoitettava suoran varrella ja niin, että mahdollisimman suuri osa ko. suorasta on ennen maaliviivaa.
4. Olennainen vaatimus kaikille lähtöviivoille (suorille, porrastetuille ja kaareville) on, että matka on jokaiselle kilpailijalle sama, kun hän etenee lyhintä sallittua reittiä.
5. Mikäli vain mahdollista, lähtöviivoja (tai vaihtoalueen viivoja viesteissä) ei tulisi sijoittaa kaartein jyrkimmän kallistuksen kohdalle.

Juoksujen suorittaminen

6.
 - (a) Kaikki juoksumatkat aina 300 m:iin asti juostaan kokonaan omia ratoja.
 - (b) Matkoilla, jotka ovat yli 300 m mutta alle 800 m, kilpailijat juoksevat omia ratojaan toisen kaartein lopussa olevalle siirtymisviivalle ("evolventille") asti.
 - (c) 800 m:n kilpailuissa kullekin kilpailijalle voidaan osoittaa oma rata tai samalle radalle voidaan sijoittaa kaksi kilpailijaa, tai vaihtoehtoisesti voidaan käyttää ryhmälähtöä kahdelta kaarevalta lähtöviivalta (sääntö 163.5(b)), jotka suositellaan vedettäväksi radoilta 1 ja 4. Kilpailijat voivat siirtyä vapaalle radalle, tai ryhmälähdössä ulompi ryhmä liittyä sisempään ryhmään, vasta saavuttuaan ensimmäisen kaartein lopussa olevalle siirtymisviivalle tai toisen kaartein jälkeen, mikäli juostaan kahden kaartein tasoituksella. Voidaan käyttää myös yhtä kaarevaa lähtöviivaa, jolloin siirrytään suoraan sisäradoille.
 - (d) Yli 800 m:n pituisilla matkoilla ei juosta omia ratoja, vaan käytetään kaarevaa lähtöviivaa tai ryhmälähtöä kahdelta kaarevalta lähtöviivalta. Mikäli käytetään ryhmälähtöä, niin evolventti tulee olla joko ensimmäisen tai toisen kaartein jälkeen.

Urheilija hylätään, mikäli hän ei noudata tätä sääntökohtaa. Siirtymäviiva on 50 mm leveä kaareva viiva, joka on vedetty kaikkien muiden paitsi sisimmän radan yli. Siirtymäviiva on molempien kaarteiden lopussa. Jotta kilpailijoiden olisi helpompi tunnistaa siirtymisviiva, tulee rataviivoille välittömästi ennen niiden ja siirtymisviivan risteystä asettaa pienet 50 mm x 50 mm:n kokoiset kartiot, ”prismat” tai vastaavat esineet, joiden korkeus on enintään 0,15 m ja jotka mieluiten ovat eri värisiä kuin rataviivat ja siirtymisviiva.

HUOM 1: Muissa kuin säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa mukanaolevat joukkueet voivat sopia, ettei 800 m:llä käytetä omia ratoja.

HUOM 2: Halleissa, joissa on vähemmän kuin kuusi kiertävää rataa, voidaan lähtö suorittaa kahdelta lähtöviivalta, jotta kuusi kilpailijaa voisi osallistua.

Lähtö ja maali 200 m:n mittaisella radalla

7. Radan yksi lähtöviivan tulisi sijaita pääsuoralla. Sen paikka tulee sijoittaa niin, että ulkoradan pisimmällä oleva porrastettu lähtöviiva (400 m:n kilpailut) sijoittuu kohtaan, jossa kaarteiden kallistus ei ole yli 12°.

Kiertävällä radalla kaikkien kilpailujen maaliviivan tulee olla radan yksi lähtöviiva jatkettuna yli koko radan suorassa kulmassa rataviivoihin nähden.

Eräjaot, arvonnat ja jatkoonpääsy

Jatkoonpääsy alkueristä

Ratojen arpominen

1. Kaikissa kiertävällä radalla tapahtuvissa juoksuissa, jotka juostaan kokonaan tai osittain omilla radoilla ja joissa on useampia suorituskiertoja kuin pelkkä loppukilpailu, tulee radat arpoa seuraavasti:
 - (a) Kaksi ulointa rataa arvotaan kahden korkeimmalle rankingissa sijoitetun juoksijan tai viestijoukkueen kesken.
 - (b) Kaksi seuraavaksi sisempää rataa arvotaan kahden seuraavaksi rankingissa sijoitetun juoksijan tai viestijoukkueen kesken.
 - (c) Tämän jälkeen loput mahdolliset radat arvotaan loppujen juoksijoiden tai viestijoukkueiden kesken.Ranking, johon edellä viitattiin, laaditaan seuraavasti:
 - (d) Ensimmäistä suorituskierrosta (alkueriä) varten ranking laaditaan juoksijoiden tai joukkueiden aiempien, ennalta sovitun ajanjakson sisällä saavuttamien tulosten mukaan.
 - (e) Seuraavilla suorituskiertoilla ranking laaditaan säännössä 166.3(b)(i) esitettyä menettelyä käyttäen tai 800 m matkalla säännön 166.3(b)(ii) mukaisesti.
2. Kaikissa muissa juoksuissa (suoralla juostavat pikamatkat mukaan lukien) arvonnat suoritetaan säännöissä 166.4 ja 166.5 esitetyillä tavoilla.

Kommentti: Yllä olevat kohdat 2 ja 3 kuvaavat rata-arvonnat ja sitä edeltävän rankingin laatimisen sillä tavoin kuin nämä toimenpiteet suoritetaan kansainvälisissä arvokilpailuissa, joissa oletusarvona on 200 metrin standardihalli kuudella kiertävällä radalla. Suomessa hallien olosuhteiden kirjo on laaja (ratakierrokset reilusti alle 200 metrillä aina 400 metriin, kiertävien ratojen lukumäärä vaihteleva, kaarteiden

kaltevuus vaihteleva). SUL:n valmennuksen johtoryhmä ja liiton kilpailuvaliokunta ovat yhteistyössä tuottaneet kaksi ohjeistoa kotimaan kilpailutoimintaa varten, SM-kilpailut mukaan lukien. Ne ovat nimiltään "Ranking alkueriä varten SM-halleissa" sekä "Kiertävien pikajuoksujen rata-arvonnat sisähalleissa" ja ne löytyvät SUL:n verkkosivujen osiosta, jonne on koottu kilpailuteknistä materiaalia.

Sääntö 216

Vaatetus, jalkineet ja numerolaput

Kun kilpailu käydään synteettisellä pinnoitteella, ei anturasta tai kannasta esiin tuleva piikin osa saa olla pitempi kuin 6 mm tai muu järjestäjien ilmoittama pituus huomioiden kuitenkin aina säännössä 143.4 esitetyt maksimiarvot. (Muilta osin, katso sääntö nro 143.)

Sääntö 217

Aitajuoksut sisäradoilla

1. Aitajuoksukilpailuja käydään 50 m:n ja 60 m:n matkoilla, ja ne suoritetaan sisähallin suoralla radalla.
2. Aitojen asettelu ja korkeudet:

	M17	M19	M	N17	N, N19
Aidan korkeus	0,914 m	0,991 m	1,067 m	0,762 m	0,838 m
Juostava matka	50 m / 60 m				
Aitojen lukumäärä	4 / 5				
<i>Välimatkat:</i>					
Lähdöstä 1. aidalle	13,72 m			13,00 m	
Aitojen välillä	9,14 m			8,50 m	
Loppusileä	8,86 m / 9,72 m			11,50 m / 13,00 m	

Sääntö 218

Viestijuoksut sisäradoilla

Kilpailujen suorittaminen

1. 4x200 m:n viestissä koko ensimmäinen osuus sekä toisen osuuden ensimmäinen kaarre siirtymisviivalle (evolventille, kts. sääntö 214.6) asti juostaan omia ratoja. Jokainen vaihtoalue on 20m pitkä ja toinen, kolmas ja neljäs urheilija lähtevät tämän alueen sisältä.
2. 4x400 m:n viesti tulee juosta säännön 214.6(b) mukaisesti.
3. 4x800 m:n viesti tulee juosta säännön 214.6(c) mukaisesti.
4. 4x200 m:n viestin kolmannen ja neljännen osuuden juoksijoiden, kuten myös 4x400 m ja 4x800 m viestien toisen, kolmannen ja neljännen osuuden juoksijoiden tulee tehtävään nimetyn toimitsijan ohjaamina asettua odottamaan viestiä samassa järjestyksessä radan sisäreunasta ulospäin laskettuna kuin miten heidän joukkueensa ovat sijoittuneet viimeisen kaarteeseen alkuun tullessaan. Sen jälkeen, kun tulossa olevat juoksijat ovat ohittaneet kyseisen kohdan, odottavien juoksijoiden on säilytettävä järjestyksensä, eivätkä he saa vaihtaa paikkoja vaihtoalueen alussa. Tämän säännön noudattamatta jättäminen aiheuttaa joukkueen juoksun hylkäämisen.

HUOM. Kapeista radoista johtuen sisärataviesteissä on paljon suurempi törmäysten ja tahattomien estämisten riski kuin ulkoradoilla suoritetuissa viesteissä. Sen vuoksi suositellaan, että milloin se vain on mahdollista, jätettäisiin yksi tyhjä rata joukkueiden väliin.

Sääntö 219
Korkeushyppy sisäradoilla

Vauhdinotto- ja ponnistusalue

1. Jos käytetään siirrettäviä mattoja, kaikkia säännöissä olevia viittauksia ponnistusalueen pinnan tasoon sovelletaan nyt maton yläpinnan tasoon.
2. Hyppääjä saa kuitenkin aloittaa vauhdinottonsa kiertävän radan kallistetulta osuudelta edellyttäen, että ainakin viimeiset 15 m hänen vauhdinotostaan tapahtuvat pinnalla, joka täyttää sääntöjen 182.3, 182.4 ja 182.5 vaatimukset.

Sääntö 220
Seiväshyppy sisäradoilla

Vauhdinottorata

Hyppääjä saa aloittaa vauhdinottonsa kiertävän radan kallistetulta osuudelta edellyttäen, että ainakin viimeiset 40 m hänen vauhdinotostaan tapahtuvat pinnalla, joka täyttää sääntöjen 183.6 ja 183.7 vaatimukset.

Sääntö 221
Pituussuuntaiset hyppy sisäradoilla

Vauhdinottorata

Hyppääjä saa aloittaa vauhdinottonsa kiertävän radan kallistetulta osuudelta edellyttäen, että ainakin viimeiset 40 m hänen vauhdinotostaan tapahtuvat pinnalla, joka täyttää sääntöjen 184.1 ja 184.2 vaatimukset.

Sääntö 222

Kuulantyöntö sisäradoilla

Kuulan alastuloalue

1. Alastuloalueen tulee olla sellaista sopivaa materiaalia, johon kuula jättää selvän jäljen, mutta joka samalla vaimentaa pomppausta.
2. Tarpeen mukaan yleisön, urheilijoiden ja toimitsijoiden turvallisuuden takaamiseksi alastuloalue tulee ympäröidä päästään ja sivuiltaan tarpeeksi lähelle työntökehää sopivalla pysäytysesteellä ja suojaverkolla. Verkon tulisi suosituksen mukaan olla vähintään 4 m korkea ja sen pitäisi pystyä pysäyttämään kuula niin ilmalennosta kuin pompustakin.
3. Koska sisähallissa on rajoitetusti tilaa, ei pysäytysesteen sisään välttämättä aina mahdu täysi 34,92°:n sektori. Seuraavat ehdot täytyy kuitenkin saada täytettyä:
 - (a) Alastuloalueen päässä olevan pysäytysesteen täytyy sijaita vähintään 50 cm kauempana kuin voimassa oleva miesten tai naisten maailmanennätys.
 - (b) Molempien sektoriviivojen tulee sijaita symmetrisesti normaalin 34,92°:n sektorin keskilinjan suhteen.
 - (c) Sektoriviivat voivat kulkea joko säteittäisesti 34,92°:n kulmassa työntökehän keskipisteestä tai (missä tila alkaa rajoittaa) yhdensuuntaisina 34,92°:n sektorin keskilinjan kanssa. Siellä missä sektoriviivat ovat yhdensuuntaiset, niiden keskinäisen etäisyyden tulee olla vähintään 9 m.

Kommentti: 200 m:n radan sisään jäävä kenttälajien kilpailualue on tunnetusti ahdas, joten kansainvälisissä arvokilpailuissa kuulantyöntön alastuloaluetta joudutaan lähes poikkeuksetta rajoittamaan. Normaali järjestely on, että heti kun 34,92°:n sektori on kasvanut 9 m:n levyiseksi, mikä tapahtuu 15 m:n päässä kehän keskipisteestä, viivat käännetään kulkemaan yhdensuuntaisina sektorin keskilinjan kanssa.

Kuulan rakenne

4. Riippuen alastulopaikan materiaalista (kts. sääntö 222.1) kuulan tulee olla joko täyttä metallia tai metallikuorinen, tai sitten vaihtoehtoisesti pehmeä muovi- tai kumikuorinen sopivalla täytteellä varustettuna. Molempia edellä mainittuja päätyyppejä ei saa käyttää samassa kilpailussa.

Täysmetallinen tai metallikuorinen kuula

5. Tällaisen kuulan tulee olla säännöissä 188.4 ja 188.5 mainittujen vaatimusten mukainen (normaali ulkoratakuula).

Muovi- tai kumikuorinen kuula

6. Kuulassa tulee olla pehmeä muovi- tai kumikuori ja sopiva täyte niin, että kuula ei aiheuta mitään vaurioita pudotessaan normaalille urheiluhallin lattialle. Sen tulee olla pallon muotoinen ja sen pinnan on oltava sileä.

Valmistajien tiedoksi: Sileys määritellään siten, että pinnassa esiintyvien korkeuserojen tulee olla pienempiä kuin 1,6 µm (tekninen karheusluku N7 tai pienempi).

7. Kuulan tulee täyttää seuraavat vaatimukset:

Pehmeäkuorinen kuula	Vähimmäispaino kilpailussa käytettävälle välineelle ja ennätyksen hyväksymiseksi				
Kuulan painoluokat	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
	Kuulan halkaisija				
Minimi / Maksimi	85 mm 120 mm	95 mm 130 mm	100 mm 135 mm	105 mm 140 mm	110 mm 145 mm

Sääntö 223
Moniottelut sisäradoilla

Miehet, M19 ja M17: viisiottelu

1. Miesten viisiotteluun kuuluu viisi lajia, jotka on järjestettävä yhtenä päivänä seuraavassa järjestyksessä:
60 m aidat, pituushyppy, kuulantyyöntö, korkeushyppy ja 1000 m.

Miehet, M19 ja M17: seitsenottelu

2. Miesten seitsenotteluun kuuluu seitsemän lajia, jotka on järjestettävä kahtena peräkkäisenä päivänä seuraavassa järjestyksessä:
 1. päivänä: 60 m, pituushyppy, kuulantyyöntö ja korkeushyppy;
 2. päivänä: 60 m aidat, seiväshyppy ja 1000 m.

Naiset, N19 ja N17: viisiottelu

3. Naisten viisiotteluun kuuluu viisi lajia, jotka on järjestettävä yhtenä päivänä seuraavassa järjestyksessä:
60 m aidat, korkeushyppy, kuulantyyöntö, pituushyppy ja 800 m.

Erät ja suoritusryhmät

4. Kussakin erässä tai ryhmässä tulisi mielellään olla vähintään neljä kilpailijaa, mutta ei koskaan vähemmän kuin kolme.

KÄVELYLAJIT

Sääntö 230

Kilpakävely

Matkat

1. Vakiomatkat ovat: Sisähalleissa: 3000 m, 5000 m; Ulkona: 5000 m, 10 km, 10000 m, 20 km, 20000 m, 50 km, 50000 m.

Kilpakävelyn määritelmä

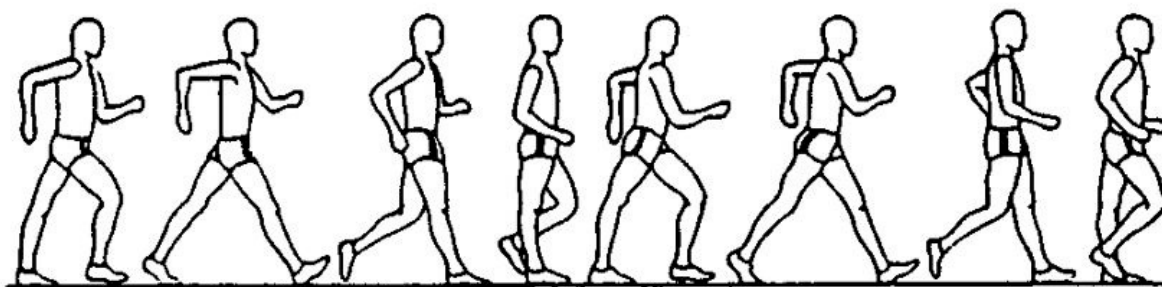
2. Kilpakävely on etenemistä askelia ottaen niin, että kävelijä säilyttää kosketuksen maahan siten, ettei ihmissilmällä havaittavaa kosketuksen irtaantumista esiinny. Etummaisena jalan täytyy olla suorana (ei taivutettuna polvesta eli ns. ”koukkupolvi”) maakosketuksen alkamishetkestä lähtien siihen asti, kun se on pystysuorassa asennossa.

Kommentti: Yllä olevassa määritelmässä sanat ”ihmissilmällä havaittavaa” ovat erittäin tärkeitä. Vieläkin istuu varsin tiukassa se harhakäsitys, että maakosketuksen irtaantuminen olisi täysin kielletty kilpakävelyssä. Käytännön syistä sääntö on ollut pakko muotoilla sellaiseksi, että tuomaritoiminta kilpailuissa olisi mahdollista hoitaa ihmisvoimin. Näin ollen kävely on kosketuksen osalta puhdasta niin kauan kun normaali ihmissilmä ei havaitse siinä irtaantumista. Jos irtaantumisvaihe on noin 60 millisekuntia tai sitä lyhyempi, ihminen ei voi sitä varmuudella havaita.

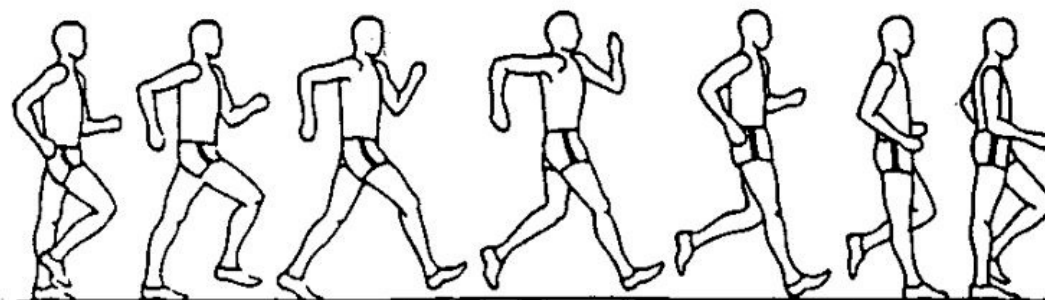
Tuomarityöskentely

3.

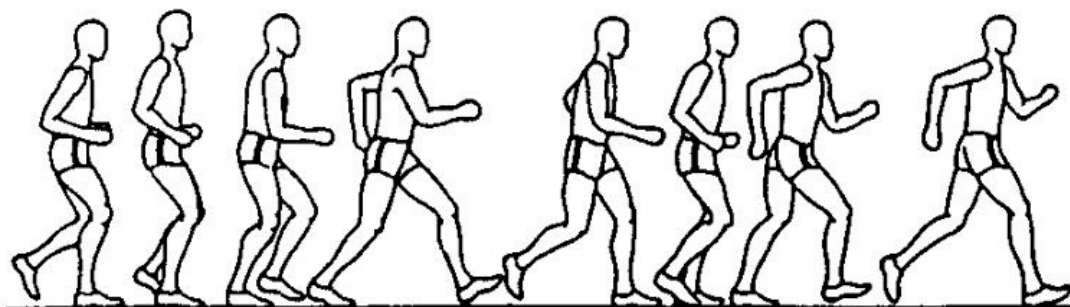
- (a) Kävelykilpailuun nimetyt tuomarit valitsevat joukostaan ylituomarin, jollei sellaista ole etukäteen määrätty.
- (b) Kaikkien tuomarien tulee työskennellä itsenäisesti ja heidän on tehtävä päätöksensä omiin näköhavaintoihinsa ("human eye") perustuen.

Oikea tekniikka

Maakosketus ei säily

Koukkupolvi

Kuvassa: Oikea tekniikka – Kosketus irtaantuu - Koukkupolvi

- (c) Säännön 1.1(a) alaisissa kilpailuissa kaikkien kävelytuomarien täytyy olla IAAF-tason kansainvälisiä kävelytuomareita. Säännön 1.1 kohtien (b), (c), (e), (f), (g) ja (j) alaisissa kilpailuissa kaikkien kävelytuomarien täytyy olla joko IAAF-tason tai maanosatason kansainvälisiä kävelytuomareita.
- (d) Maantiekilpailuissa tulisi normaalisti olla vähintään kuusi, mutta enintään yhdeksän tuomaria ylituomari mukaan luettuna.
- (e) Ratakilpailuissa tuomareita tulisi normaalisti olla kuusi ylituomari mukaan luettuna.
- (f) Säännön 1.1(a) alaisissa kilpailuissa voi yhdestä maasta olla työskentelemässä vain yksi kävelytuomari (pois lukien ylituomari).

Kävelyn ylituomari

4.

- (a) Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c), (d) ja (f) alaisissa kilpailuissa ylituomarilla on valtuudet omalla päätöksellään hylätä kilpailija viimeisten 100 metrin matkalla, jos kyseisen kilpailijan kävely on edellä säännössä 230.2 esitetyn määritelmän vastaista, riippumatta siitä oliko tälle annettu muita hylkäysesityksiä tai ei. Ylituomarin omalla päätöksellä hylätyn kilpailijan sallitaan kävellä maaliin asti (ja hänelle tulee ottaa aika). Ylituomarin tai hänen avustajansa tulee ilmoittaa kilpailijalle hylkäyksestä mahdollisimman nopeasti maaliintulon jälkeen näyttämällä hänelle punaista merkkilaikkaa.

Kommentti: Oikeus kävellä maaliin tällaisessa tapauksessa on tärkeä kilpailijan oikeusturvan takia. Jos tuomio jostain syystä peruuntuisi, kilpailijalle löytyy sijoitus ja aika.

- (b) Normaalisti kävelyn ylituomari toimii kilpailun kulkua (ja tuomareiden työskentelyä) valvovana toimihenkilönä.

Tuomitsevana tuomarina hän saa toimia vain edellä säännössä 230.4(a) mainituissa tilanteissa.

Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisiin kilpailuihin tulee nimittää kaksi tai useampia ylituomarin avustajia (*Chief Judge's Assistant*). Ylituomarin avustajien tehtävänä on auttaa syntyneiden hylkäyspäätösten ilmoittamisessa kilpailijoille. He eivät itse missään olosuhteissa toimi tuomareina.

Kommentti: Vuosia sitten vain ylituomarilla oli oikeus ilmoittaa hylkäyksistä. Ylituomarin olinpaikasta riippuen oli kävelijä saattanut kolmannen hylkäysesityksen saapumisen jälkeen joutua kävelemään jopa parikin kilometriä ennen kuin ylituomari oli päässyt näyttämään hänelle punaista laikkaa. Sijoittamalla avustajat sopiviin paikkoihin saadaan ilmoitukset perille nopeammin.

- (c) Kaikkiin säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisiin kilpailuihin, ja aina kun mahdollista myös muihin kilpailuihin, tulee nimittää vastuuhenkilö hoitamaan hylkäysesitysten näyttötaulua (tai tauluja) sekä ylituomarille sihteeri.

Huomautukset (keltainen laikka)

5. Tuomarin tulisi huomauttaa kilpailijaa, mikäli mahdollista, kun hänen kävelytapansa on tuomarin mielestä sellainen, että se ei täysin täytä säännössä 230.1 asetettua kilpakävelyn määritelmää. Tuomarin huomautus tapahtuu näyttämällä kilpailijalle keltaista laikkaa, jonka kummallakin puolella on kuvattuna rikkomusta osoittava symboli.

Kävelijä ei voi saada toista huomautusta samasta rikkomuksesta samalta tuomarilta. Huomautettuaan jotakuta kilpailijaa tuomarin on ilmoitettava toimenpiteestään ylituomarille kilpailun jälkeen.

Hylkäysesitykset (punaiset kortit)

6. Tuomarin havaittua, että kilpailijan kävelytapa on missä tahansa kilpailun vaiheessa säännössä 230.2 annetun määritelmän vastainen joko ihmissilmällä havaittavan kosketuksen irtaantumisen tai "koukkupolven" muodossa, hänen on toimitettava ylituomarille kyseistä kilpailijaa koskeva hylkäysesitys punaisella kortilla (*Red Card*).

Kommentti: IAAF:n alkuperäisessä sääntökirjassa hylkäysesityksen sisältävän kortin virallisena nimenä on Red Card eli punainen kortti. Suomalaisessa tekstissä puhumme kuitenkin hylkäysesityksestä, koska kyseessä on (vain) yksi hylkäysesitys, joka yksinään ei vielä johda hylkäämiseen. Hyvin yleisestikin urheilussa käsitetään, että jos urheilija "sai punaisen kortin", hänet sillä hetkellä hylättiin.

Hylkääminen

7.
 - (a) Pois lukien säännön 230.7(c) mukaan, kilpailijan suoritus katsotaan hylätyksi, kun kolme häntä koskevaa hylkäysesitystä, kukin niistä eri tuomarilta, on toimitettu kävelyn ylituomarille. Ylituomari tai ylituomarin avustaja ilmoittaa kilpailijalle hylkäämisestä näyttämällä tälle punaista laikkaa. Mikäli ilmoitus syystä tai toisesta jää antamatta, sillä ei kuitenkaan ole sellaista vaikutusta, että kilpailijan suoritus palautuisi hyväksytyksi.
 - (b) Missään säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (e) alaisissa kilpailuissa ei kaksi samasta maasta olevaa tuomaria saa koskaan olla ratkaisemassa tietyn kilpailijan hylkäämistä.

Kommentti: Tässä ei tarkoiteta sitä, että tuomarit olisivat samasta maasta kuin kyseinen kilpailija (mutta toki voivat joskus ollakin), vaan että tuomarit keskenään ovat samasta maasta. Jos he kumpikin toimittavat samaa kilpailijaa koskevan hylkäysesityksen, se lasketaan yhdeksi hylkäysesitykseksi.

- (c) Varikkorataa (Pit lane) tulee käyttää kilpailuissa, joissa kilpailun säännöt sen määräävät. Sitä voidaan myös käyttää, mikäli kilpailun hallinnoiva elin niin päättää. Urheilijaa ei hylätä kolmen varoituksen (punainen kortti) jälkeen, vaan hänet ohjataan varikkoradalle ylituomarin tai hänen määräämänsä henkilön toimesta.

Varikolla odotettava aika on seuraava:

5000 m / 5 km	0,5 min
10 000 m / 10 km	1 min
20 000 m / 20 km	2 min
30 000 m / 30 km	3 min
40 000 m / 40 km	4 min
50 000 m / 50 km	5 min

Mikäli urheilija saa varikkoradalta lähdön jälkeen vielä yhden varoituksen, niin hänet hylätään kilpailuista. Tässä tapauksessa tuomarin tulee olla sellainen, joka ei ole antanut kolmea aikaisempaa varoitusta. Mikäli urheilija ei mene kehotuksesta huolimatta varikolle tai on siellä liian vähän aikaa, niin hänet hylätään ylituomarin toimesta.

- (d) Ratakilpailuissa hylätyn kilpailijan on välittömästi poistuttava radalta. Maantiekilpailuissa hänen on hylätyksi tultuaan välittömästi irrotettava numerolappunsa ja poistuttava reitiltä. Hylätyksi tullut kilpailija, joka ei noudata tätä määräystä tai noudata sääntöä 230.7(c) menemällä ja olemalla vaadittua aikaa varikkoradalla, saattaa joutua kurinpitotoimien kohteeksi IAAF:n sääntöjen 125.5 ja 145.2 perusteella.
- (e) Kävelykilpailussa on reitin varrelle asetettava yksi tai useampia hylkäysesitysten näyttötauluja (yksi erityisesti maaliviivan läheisyyteen), joista kilpailijat voivat nähdä montako hylkäysesitystä kullekin on annettu. Taululta tulisi näkyä myös kutakin rikkomusta osoittava symboli.
- (f) Kaikissa säännön 1.1(a) alaisissa kilpailuissa tulee tuomarien käyttää elektronisia päätteitä hylkäysesitysten toimittamiseen

ylituomarin sihteerille ja hylkäysesitysten näyttötaulun hoitajalle. Kaikissa muissa kilpailuissa, silloin kun edellä kuvattua järjestelmää ei ole käytettävissä, ylituomarin tulee välittömästi kilpailun päätyttyä toimittaa kävelyjen johtajalle (refereelle) tiedot kaikista hylkäyksistä sääntöjen 230.4(a), 230.7(a) tai 230.7(c) perusteella (kilpailunumerot tai muut tunnukset, hylkäysten kellonajat sekä sääntörikkomusten lajit). Lisäksi hänen tulee toimittaa vastaavat tiedot kaikista kilpailijoista, jotka olivat saaneet kilpailussa hylkäysesityksiä.

Lähtö

8. Kilpailut lähetetään pistoolin laukauksella. Lähetyksessä käytetään yli 400 m:n pituisten matkojen komentoja (kts. sääntö 162.2(b)). Kilpailuissa, joissa on suuri määrä osanottajia, tulisi antaa lähtövaroitusta viisi minuuttia, kolme minuuttia ja yksi minuutti ennen lähtöä. ”Paikoillenne”-komennolla kilpailijoiden tulee siirtyä lähtöviivalle järjestäjien määräämään järjestykseen. Lähettäjän tulee varmistua siitä, että kenenkään kilpailijan jalka (tai mikään muukaan hänen vartalonsa tai raajojensa osa) ei kosketa itse lähtöviivaa tai maata sen toisella puolella, minkä jälkeen hän ampuu lähtölaukauksen (tai antaa muun sovitun lähtömerkin).

Turvallisuus

9. Kävelykilpailujen järjestäjien on varmistettava kilpailijoiden ja toimitsijoiden turvallisuus. Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa järjestäjien tulee varmistaa, että kilpailuun käytettävät tiet on kaikkiin suuntiin suljettu moottoriliikenteeltä.

Juoma/sieni- ja virvokeasemat

10.
 - (a) Vettä ja muita sopivia virvokkeita tulee olla saatavilla kaikkien kilpailujen lähdössä ja maalissa.

- (b) Kaikissa kävelykilpailuissa, joiden pituus on 5 km tai yli, vielä 10 km mukaan lukien, tulee olla (vain vettä tarjoavia) juoma- ja sieniasemia sopivin välein, jos sääolosuhteet sitä edellyttävät.

HUOM. "Tihkusadetta" tarjoavia asemia ("mist stations") voidaan myös perustaa, jos ne katsotaan tarpeellisiksi ilmastollisista tai muista syistä.

- (c) Kaikissa kävelykilpailuissa, joiden pituus on yli 10 km, tulee olla virvokeasema toiminnassa kävelyreitillä jokaisella kierroksella. Juoma- ja sieniasemia, joilla on vain vettä ja sieniä saatavana, tulee lisäksi sijoittaa aina suunnilleen virvokeasemien puoliväliin tai jopa tiheämmin, jos sääolosuhteet sitä edellyttävät.

- (d) Virvokkeet, jotka ovat joko järjestäjien tarjoamia tai urheilijoiden omia, tulee asettaa virvokeasemille siten, että ne ovat kilpailijoiden helposti otettavissa tai niin, että valtuutetut henkilöt voivat ojentaa ne kilpailijoiden käsiin. Urheilijoiden toimittamat omat virvokkeet on pidettävä järjestäjien valvonnassa siihen asti, kun ne toimitetaan takaisin urheilijoille tai heidän edustajilleen. Järjestäjien edustajat vastaavat siitä, että virvokkeet pysyvät säilytyksen ajan koskemattomina ja muuttumattomina.

- (e) Valtuutetut avustajat eivät saa tulla reitin puolelle tai haitata (estää) kenenkään kilpailijan etenemistä. He voivat ojentaa virvokkeen kilpailijalle pöydän takaa tai enintään metrin etäisyydeltä pöydän sivulta, mutta ei pöydän edestä.

- (f) Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa saa virvokepöydän takana olla yhtä aikaa korkeintaan kaksi toimihenkilöä samasta maasta. Kukaan toimihenkilö tai valtuutettu avustaja ei saa koskaan liikkua kilpailijan vierellä tämän nauttiessa vettään tai virvokkeitaan.

HUOM. Jos kilpailussa voi maata edustaa enemmän kuin kolme kilpailijaa, voivat kilpailun tekniset määräykset sallia edellä mainittua useampia valtuutettuja avustajia virvokepöytien luona.

- (g) Kilpailija voi, missä vaiheessa tahansa, kuljettaa vettä tai virvoketta kädessään tai vartaloonsa kiinnitettynä edellyttäen, että se oli saatu lähtöpaikalta tai (ottamalla tai ojennettuna) viralliselta vesi- tai virvokeasemalta.
- (h) Kilpailija joka saa tai ottaa virvoketta tai vettä virallisten asemien ulkopuolelta, lukuun ottamatta lääkintään liittyviä tilanteita kilpailun virallisten toimihenkilöiden valvonnassa, tai vastaanottaa virvoketta tai vettä toiselta kilpailijalta, saa ensimmäisellä kerralla varoituksen keltaisella kortilla lajin johtajalta (refereeltä). Jos rikkomus toistuu, lajin johtaja suorittaa kilpailijan hylkäämisen näyttämällä punaista korttia. Tällöin kilpailijan tulee välittömästi poistua kilpailureitiltä.

HUOM. Urheilija voi ottaa vastaan tai antaa juomaa, virvokkeita tai sieniä toiselta urheilijalta, jos ne on otettu matkaan lähdössä tai virallisilla asemilla. Mikäli havaitaan systemaattista yhden henkilön toimesta tapahtuvaa muiden avustamista, voidaan tämä tulkita sääntöjenvastaiseksi avustamiseksi ja johtaa varoituksiin tai hylkäyksiin.

Kommentti: Yleisesti säännöissä, jotka liittyvät stadionin ulkopuolisiin lajeihin on yhdenmukaisuutta. Esimerkiksi säännöt 230, 240 ja 250. On kuitenkin huomattava, että edellä oleva sääntö 23010(e) on tarkoituksella erilainen kuin sääntö 240.8(e). Kävelyissä joukkueiden edustajat eivät voi olla asemilla pöytien edessä.

Maantieradat

11.

- (a) Kilpailussa käytetyn kierroksen ("lenkin") tulee olla vähintään 1 km ja enintään 2 km pitkä. Kilpailuissa, joiden lähtö ja maali ovat stadionilla, tulisi ulkolenkki sijoittaa mahdollisimman lähelle stadionia.
- (b) Maantiekävelyssä käytettävät reitit tulee mitata säännön 240.3 mukaisesti.

Kilpailun suorittaminen

12. Kävelykilpailuissa kilpailija voi kilpailun virallisen toimihenkilön luvalla ja valvonnassa poistua väliaikaisesti merkityltä reitiltä edellyttäen, että hän ei niin tehdessään lyhennä käveltävänä olevaa matkaansa.
13. Jos lajinjohtaja on tuomarin tai ratavalvojan ilmoituksen perusteella tai muulla tavoin vakuuttunut, että kilpailija oli poistunut merkityltä reitiltä ja sillä tavoin lyhentänyt käveltävänä olevaa matkaansa, hänen suorituksensa tulee hylätä.

MAANTIEJUOKSUT

Sääntö 240

Maantiejuoksut

Matkat

1. Maantiejuoksujen vakiomatkat ovat 5 km, 10 km, 15 km, 20 km, puolimaraton, 25 km, 30 km, maraton (42,195 km), 100 km ja maantieviesti.

HUOM. Maantieviesti suositellaan juostavaksi maratonin pituisena. Paras vaihtoehto on kiertää 5 km:n lenkkiä niin, että osuudet ovat 5 km, 10 km, 5 km, 10 km, 5 km ja 7,195 km. M/N19-sarjan viestissä matkaksi suositellaan puolimaratonia siten, että osuudet ovat 5 km, 5 km, 5 km ja 6,098 km.

Reitti

2. Kilpailut tulee suorittaa kestopäällystetyillä teillä. Jos ajoradalla juokseminen ei liikenteen tai vastaavan syyn vuoksi ole mahdollista, voi reitti asianmukaisesti merkittynä kulkea myös ajoradan ulkopuolella olevaa pyörätietä tai jalankulkutietä pitkin, mutta ei pehmeällä maaperällä, kuten ruohikolla tms. Lähtö ja maali voivat olla urheilukentällä.

HUOM 1: Suositellaan, että vakiomatkoilla järjestettävissä juoksuissa lähtö ja maali eivät sijaitsi linnuntietä mitattuna kauempana toisistaan kuin enintään 50 % juostavan matkan pituudesta. Ennätysten osalta, katso sääntö 260.21(b).

HUOM 2: Maantiejuoksun lähtö, maali ja jotkut muutkin matkan osat voivat sijaita ruohikolla tai muulla ei-päällystetyllä pinnalla. Tällaisten matkan osien määrä ja pituus tulee kuitenkin pitää mahdollisimman pienenä.

3. Kilpailtava matka tulee mitata lyhintä mahdollista reittiä pitkin, jota kilpailija voi juosta kilpailulle varatun tien osan puitteissa.

Kaikissa säännön 1.1 kohdan (a) ja mikäli mahdollista myös (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa mittauslinja tulee merkitä selvästi erottuvalla värillä ("*sininen viiva*") siten, ettei sitä voi sekoittaa tien muihin merkintöihin.

Reitin pituus ei saa olla lyhyempi kuin mikä on kilpailun virallinen matka. Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa mittausvirhe ei saa olla yli 0,1 % (ts. 42 m maratonilla), ja reitin pituuden tulee olla etukäteen IAAF:n hyväksymän reitinmittaajan vahvistama.

HUOM 1: Mittausmenetelmänä tulee käyttää kalibroitua polkupyörää ("Calibrated Bicycle Method").

HUOM 2: Jotta ei kävisi niin, että reitti havaitaan myöhemmässä mittauksessa liian lyhyeksi, suositellaan, että reittiä suunniteltaessa käytettäisiin "lyhyen reitin estokerrointa". Polkupyörämenetelmää käytettäessä tämän kertoimen tulisi olla 0,1 %, mikä tarkoittaa sitä, että reitin jokaista kilometriä varten mitataan 1001 m:n matka.

HUOM 3: Jos on tarkoitus, että osia reitistä tullaan kilpailupäivänä merkitsemään siirrettävillä esineillä, kuten kartioilla tai aidoilla, niiden tarkat paikat täytyy määrätä viimeistään mittauksen yhteydessä ja kaikki tällaiset tiedot tulee sisällyttää mittausraporttiin.

HUOM 4: Suositellaan, että kaikilla vakiomatkoilla järjestettävissä maantiejuoksuissa mahdollinen "alamäki" lähdöstä maaliin ei olisi enempää kuin yksi tuhanteen eli yksi metri kilometriä kohti. Ennätysten osalta, katso sääntö 260.21(c).

HUOM 5: Reitin mittauksen virallinen hyväksyntä (mittaustodistus) on voimassa viisi vuotta. Sen jälkeen reitti on mitattava uudestaan, vaikka siellä ei näyttäisi olevan mitään ilmeisiä muutoksia.

4. Kaikille kilpailijoille on reitin varrella näytettävä juostu matka kilometreinä (*kilometritaulut reitin reunalla*).

5. Maantieviesteissä tulee vetää 50 mm leveät viivat radan poikki osoittamaan osuuksien vaihtumista. Samanlaiset viivat tulee vetää myös ko. viivojen etu- ja takapuolelle 10 metrin päähän osoittamaan vaihtoalueen rajoja. Vaihto tulee suorittaa kokonaisuudessaan tämän alueen sisällä. Vaihdon tulee, jolleivät järjestäjät ole antaneet muita ohjeita, sisältää näkyvä fyysinen kosketus viestiä tuovan ja lähtevän urheilijan kesken.

Lähtö

6. Kilpailut lähetetään pistoolin laukauksella, tykillä, sireenillä tai muulla sopivalla tavalla. Lähetyksessä käytetään yli 400 m:n pituisten matkojen komentoja (kts. sääntö 162.2(b)). Kilpailuissa, joissa on suuri määrä osanottajia, tulisi antaa lähtövaroitus viisi minuuttia, kolme minuuttia ja yksi minuutti ennen lähtöä. ”Paikoillenne”-komennolla kilpailijoiden tulee siirtyä lähtöviivalle järjestäjien määräämään järjestykseen. Lähettäjän tulee varmistua siitä, että kenenkään kilpailijan jalka (tai mikään muukaan hänen vartalonsa tai raajojensa osa) ei kosketa itse lähtöviivaa tai maata sen toisella puolella, minkä jälkeen hän ampuu lähtölaukauksen (tai antaa muun sovitun lähtömerkin).

Kommentti: Kuten radalla tapahtuvissa keskimatkan ja pidemmän matkan kilpailuissa, myös stadionin ulkopuolisilla juoksumatkoilla, lähettäjän ja start refereen on vältettävä sääntöjen liian kireää tulkintaa. Takaisinlaukauksen ampuminen massalähdöissä saattaa olla hankalaa ja isommilla osanottajamäärillä mahdotonta. Mikäli on kyseessä selkeä vilppilähtö tuomarin pitää harkita tarvittavia toimenpiteitä joko kilpailun aikana tai sen jälkeen. Mikäli suurissa arvokilpailuissa on epäily, että lähetysjärjestelmä ei toimi ja sen takia myös ajanotto ei käynnisty, voi olla käytännöllisintä kuitenkin ampua lähtö takaisin.

Turvallisuus

7. Maantiejuoksujen järjestäjien on varmistettava kilpailijoiden ja toimitsijoiden turvallisuus. Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f)

alaisissa kilpailuissa järjestäjien tulee varmistaa, että kilpailuun käytettävät tiet on kaikkiin suuntiin suljettu moottoriliikenteeltä.

Juoma/sieni- ja virvokeasemat

8.

- (a) Vettä ja muita sopivia virvokkeita tulee olla saatavilla kaikkien kilpailujen lähdössä ja maalissa.
- (b) Kaikissa kilpailuissa tulee vettä olla tarjolla suunnilleen 5 km:n välein. Kilpailuissa, joiden pituus on yli 10 km, tulee näillä asemilla olla veden lisäksi tarjolla myös virvokkeita.

HUOM 1: Kun olosuhteet niin edellyttävät, ja huomioiden kilpailun luonteen sekä kilpailijoiden valtaosan todennäköisen kuntotason, vettä ja/tai virvokkeita voidaan asettaa tarjolle tiheämminkin.

HUOM 2: "Tihkusadetta" tarjoavia asemia voidaan myös perustaa, jos ne katsotaan tarpeellisiksi ilmastollisista tai muista syistä.

- (c) Virvokkeilla voidaan tarkoittaa juomia, ravinto-/energialisiä, elintarvikkeita tai mitä tahansa muuta kuin vettä. Kilpailun järjestäjät päättävät päivän olosuhteiden perusteella mitä virvokkeita asetetaan tarjolle.
- (d) Yleensä järjestäjät hoitavat virvoketarjoilun, mutta he voivat myös ottaa saataville kilpailijoiden omia virvokkeita. Tällöin kilpailijoiden tulee itse ilmoittaa mille asemille näitä omia (*henkilökohtaisia*) virvokkeita tulee asettaa. Kilpailijoiden omat virvokkeet on säilytettävä valvonnan alaisina siitä hetkestä lähtien, kun kilpailija tai hänen edustajansa toimittaa ne järjestäjille. Valvovien toimitsijoiden tulee varmistaa, että heidän vastuullaan olevia virvokkeita ei päästä käsittelemään tai muuttamaan millään tavoin.
- (e) Kilpailun järjestäjien tulee rajata esteillä, pöydillä ja/tai maahan tehdyillä merkinnöillä se alue, jonka sisällä kilpailijat voivat ottaa (*itse*) tai vastaanottaa (*avustajan ojentamana*)

virvokkeitaan. Tämän alueen ei tule sijaita reitin mittauslinjan kohdalla (*vaan sen sivulla*). Virvokkeet on sijoitettava siten, että ne ovat kilpailijoiden helposti otettavissa tai, että valtuutetut avustajat voivat ojentaa ne kilpailijoiden käsiin. Avustajien tulee pysyä heille varatulla alueella eikä mennä reitin puolelle tai millään tavoin haitata (estää) kenenkään kilpailijan etenemistä. Kukaan toimihenkilö tai valtuutettu avustaja ei missään olosuhteissa saa kulkea kilpailijan vierellä tämän nauttiessa virvokkeitaan tai vettä.

- (f) Säännön 1.1 kohtien (a), (b), (c) ja (f) alaisissa kilpailuissa saa maalle osoitetulla alueella virvokepöydän takana olla yhtä aikaa korkeintaan kaksi toimihenkilöä (avustajaa) samasta maasta.

HUOM. Jos kilpailussa voi maata edustaa enemmän kuin kolme kilpailijaa, voivat kilpailun tekniset määräykset sallia edellä mainittua useampia valtuutettuja avustajia virvokepöytien luona.

- (g) Kilpailija voi, missä vaiheessa tahansa, kuljettaa vettä tai virvoketta kädessään tai vartaloonsa kiinnitettynä edellyttäen, että se on saatu lähtöpaikalta tai (ottamalla tai ojennettuna) viralliselta vesi- tai virvokeasemalta.

- (h) Kilpailija joka saa tai ottaa virvoketta tai vettä virallisten asemien ulkopuolelta, lukuun ottamatta lääkintään liittyviä tilanteita kilpailun virallisten toimihenkilöiden valvonnassa, tai vastaanottaa virvoketta tai vettä toiselta kilpailijalta, saa ensimmäisellä kerralla varoituksen keltaisella kortilla lajinjohtajalta (Refereeltä). Jos rikkomus toistuu, lajin johtaja suorittaa kilpailijan hylkäämisen näyttämällä punaista korttia. Tällöin kilpailijan tulee välittömästi poistua kilpailureitiltä.

HUOM. Urheilija voi ottaa vastaan tai antaa juomaa, virvokkeita tai sieniä toiselta urheilijalta, jos ne on otettu matkaan lähdössä tai virallisilla asemilla. Mikäli havaitaan systemaattista yhden henkilön toimesta tapahtuvaa muiden avustamista, voidaan tämä tulkita sääntöjenvastaiseksi avustamiseksi ja johtaa varoitukseen tai hylkäykseen.

Kilpailun suorittaminen

9. Kilpailija voi kilpailun virallisen toimihenkilön luvalla ja valvonnassa poistua väliaikaisesti merkityltä reitiltä edellyttäen, että hän ei niin tehdessään lyhennä kilpailtavana olevaa matkaansa.
10. Jos lajinjohtaja on tuomarin tai ratavalvojan ilmoituksen perusteella tai muulla tavoin vakuuttunut, että kilpailija oli poistunut merkityltä reitiltä ja sillä tavoin lyhentänyt juostavana olevaa matkaansa, hänen suorituksensa tulee hylätä.
11. Valvojia tulee olla sijoitettu säännöllisin välein ja jokaiseen merkittävään reittikohtaan. Osan valvojista tulee liikkua reitillä kilpailun aikana.

Kommentti: Voi olla hankalaa monissa tilanteissa antaa ensin varoitusta urheilijalle säännön 240 mukaisissa kilpailuissa kuten sääntökohdissa 144.2 tai 144.3 edellyttäisiin. Mikäli kuitenkin tämä on mahdollista, niin näin on pyrittävä toimimaan. On myös mahdollista antaa juoma-aseman valvojille avustavan tuomarin rooli ja he olisivat yhteydessä juoksujen johtajaan ja sitä kautta tieto kulkisi nopeasti eri henkilöille, mikä mahdollistaisi tehokkaamman koordinoinnin varoituksille ja hylkäyksille. Edelleen on mahdollista säännön 144.2 huomautuskohdan perusteella antaa suora hylkäys, jos tilanne niin edellyttää.

Mikäli transpodereihin perustuvaa ajanottoa ei ole käytettävissä tai mikäli halutaan ylimääräinen varmistus, voidaan käyttää "karsinoita" urheilijoiden maaliintulon järjestämisessä. Menetelmä on kuvattu säännön 250 yhteydessä.

MAASTOLAJIT

Maastajuoksua (*cross-country running*), rinnejuoksua (*mountain running*) ja polkujuoksua (*trail running*) harrastetaan maailman eri puolilla erittäin vaihtelevissa olosuhteissa, joten kansainvälisen standardin luominen näille urheilulajeille on hyvin vaikeata. On vain hyväksyttävä se tosiasia, että perusteet jonkin kilpailutapahtuman hyvälle menestykselle tai epäonnistumiselle liittyvät usein kilpailupaikan luonnon piirteisiin ja radan suunnittelijan taitoihin.

Seuraavat säännöt on tarkoitettu yleisohjeiksi ja avuksi jäsenmaiden pyrkiessä kehittämään maastajuoksua, rinnejuoksua ja polkujuoksua.

Sääntö 250

Maastajuoksut

Matkat

1. IAAF:n maastajuoksun maailmanmestaruuskilpailuissa matkojen tulee olla suunnilleen seuraavat:

Miehet:	10 km
M19:	8 km
Naiset:	10 km
N19:	6 km

Nuorten sarjoille (M17 ja N17) suositellut matkat ovat seuraavat:

M17:	6 km
N17:	4 km

On suositeltavaa, että samoja matkoja käytettäisiin myös muissa kansainvälisissä ja kansallisissa kilpailuissa.

Kilpailureitti

2.

- (a) Reitti tulee suunnitella avoimeen tai metsäiseen maastoon, jonka pinnasta mahdollisimman suuri osa on ruohikkoa ja joka sisältää luonnollisia esteitä, joita radan suunnittelija voi hyödyntää luodakseen haastavan ja mielenkiintoisen reitin.
- (b) Alueella tulee olla riittävästi tilaa, jotta sinne mahtuvat itse reitin lisäksi myös kilpailun tarvitsemat välineet ja aputilat.

3. Mestaruuskilpailuissa ja kansainvälisissä kilpailuissa sekä myös mahdollisuuksien mukaan muissa kilpailuissa:

- (a) Reitin perusosan tulee olla 1500-2000 m pitkä lenkki. Tarvittaessa voidaan tehdä myös lyhyt lisälenkki, jolla saadaan täsmättyä eri juoksujen kokonaispituudet. Lyhyttä lenkkiä käytettäessä se tulisi juosta jo kilpailun alkuvaiheessa. Suositellaan, että jokainen pitkä lenkki sisältää vähintään 10 m nousua.
- (b) Reitillä valmiiksi olevia luonnollisia esteitä tulisi hyödyntää, mikäli mahdollista. Suuria korkeuseroja sisältäviä esteitä tulisi kuitenkin välttää. Tällaisia ovat syvät ojat, vaaralliset nousut ja laskut, tiheä aluskasvillisuus ja yleensäkin sellaiset esteet, jotka ovat kilpailun tarkoitukseen nähden kohtuuttoman vaikeita. Keinotekoisia esteitä ei mielellään tulisi käyttää, mutta jollei niiden käyttöä olosuhteista johtuen voida välttää, ne tulisi ainakin tehdä mahdollisimman paljon avoimessa maastossa esiintyvien luonnon esteiden kaltaisiksi. Sellaisissa kilpailuissa, joissa on paljon osanottajia, tulee ensimmäisten 1500 metrin matkalla välttää kapeikkoja tai muita esteitä, jotka vaikeuttavat juoksijoiden häiriötöntä etenemistä.
- (c) Teiden ylityksiä ja sorapintoja tulee välttää tai ainakin pitää ne niin vähäisinä kuin mahdollista. Jos tällaiset alueet ovat joissakin kohdissa väistämättömiä, ne tulee peittää ruoholla, maaineksella tai matoilla.
- (d) Lähtö- ja maalialueita lukuun ottamatta reitillä ei tule olla pitkiä suorita. Maastojuoksuun parhaiten sopiva reitti kulkee

luonnollisella tavalla kumpuilevassa maastossa ja sisältää juohevia kaarteita ja lyhyitä suorja osuuksia.

4.

- (a) Reitin on oltava selvästi merkitty nauhalla molemmin puolin. Suositellaan, että reitin koko pituudelta radan yhdellä puolella kulkee ulkopuoleltaan tukevasti aidattu 1 m leveä käytävä, joka on tarkoitettu vain kilpailun järjestäjien ja median edustajien käyttöön (pakollinen kansainvälisissä mestaruuskilpailuissa). Tärkeät alueet on ympäröitävä tukevilla aidoilla, erityisesti lähtöalue (mukaan lukien verryttelyalue ja kokoontumispaikka) ja maaliintuloalue (mukaan lukien haastattelualue, "mixed zone"). Näille alueille saa päästää vain kulkuluvan omaavia henkilöitä.
- (b) Yleisöä voidaan päästää kulkemaan radan yli vain kunkin kilpailun alkuvaiheissa ja silloinkin vain asiallisella tavalla järjestetyissä paikoissa, joita järjestäjät valvovat.
- (c) Suositellaan, että lähtö- ja maalialueita lukuun ottamatta radan leveys olisi noin viisi metriä, myös sellaisissa paikoissa, joissa on reittiin kuuluvia esteitä.

5. Maastajuoksuviesteissä vedetään 50 mm leveät viivat 20 m päähän toisistaan ilmaisemaan vaihtoaluetta. Viestin vaihto tapahtuu, elleivät järjestäjät ole muuta määritelleet, kosketusvaihtona saapuvan ja lähtevän urheilijan välillä merkityllä vaihtoalueella.

Lähtö

6. Kilpailut lähetetään pistoolin laukauksella. Lähetyksessä käytetään yli 400 m:n pituisten matkojen komentoja (kts. sääntö 162.2(b)).

Kilpailuissa, joissa on suuri määrä osanottajia, tulisi antaa lähtövaroitus viisi minuuttia, kolme minuuttia ja yksi minuutti ennen lähtöä.

Joukkuekilpailuissa kaikilla joukkueilla on oltava omat lähtöpaikat (*karsinat*), joille joukkueiden jäsenet asettuvat jonoon lähtöä varten. Muissa kilpailuissa kilpailijoiden tulee asettua lähtöviivalle järjestäjien määräämään järjestykseen. Annettuaan "Paikoillenne"-komennon lähettäjän tulee varmistua siitä, että kenenkään

kilpailijan jalka (tai mikään muukaan hänen vartalonsa tai raajojensa osa) ei kosketa itse lähtöviivaa tai maata sen toisella puolella, minkä jälkeen hän ampuu lähtölaukauksen.

Turvallisuus

7. Maastajuoksujen järjestäjien on varmistettava kilpailijoiden ja toimitsijoiden turvallisuus.

Juoma/sieni- ja virvokeasemat

8. Vettä ja muita sopivia virvokkeita tulee olla saatavilla kaikkien kilpailujen lähdössä ja maalissa. Kaikissa kilpailuissa tulee olla juoma- ja sieniasema avoinna jokaisella kierroksella, jos sääolosuhteet sitä edellyttävät.

HUOM. Ottaen huomioon olosuhteet, kilpailun luonne, sääolot ja juoksijoiden keskimääräinen kunto, voidaan vesi ja sieniasemia laittaa reitin varrelle enemmänkin.

Kilpailun suorittaminen

9. Jos lajinjohtaja on tuomarin tai ratavalvojan ilmoituksen perusteella tai muulla tavoin vakuuttunut, että kilpailija oli poistunut merkityltä reitiltä ja sillä tavoin lyhentänyt juostavaa matkaa, hänen juoksunsa tulee hylätä.

Kommentti: Maalialueen tulee olla riittävän leveä, jotta useampi juoksija rinnakkain voi lähestyä maalia ja sen tulee jatkaa maaliintulon jälkeen vielä leveänä hidastusalueena.

Mikäli transpondereihin perustuvan ajanoton lisäksi ei ole käytettävissä videovarmistusta maaliintulojärjestyksen toteamiseksi, voidaan maaliviivan jälkeen rakentaa useampia "karsinoita", joihin juoksijat ohjataan maalintulojärjestyksessä. Karsinat alkavat noin 8-10 m maaliintulon jälkeen ja ne ovat noin 0,7-0,8 m leveitä. Karsinaan ohjatut urheilijat eivät saa enää vaihtaa paikkaa. Karsinoiden, joihin maaliintulon jälkeen ohjataan, tulee olla noin 35-40 m pitkiä. Karsinan

päässä toimitsija ottaa ylös urheilijan nimen ja numerolapun ja joissain tapauksissa myös ajanottosirut.

Tuomareita ja ajanottajia voidaan sijoittaa lisäksi maaliviivan molemmin puolin. On myös suositeltavaa ottaa maaliintulo videokameralle muutama metri maaliintulon jälkeen ja pyrkiä saamaan samaan kuvaan myös ajanottokello. Näin varmistetaan maaliintulojärjestys.

Sääntö 251

Rinnejuoksut (Mountain Races)

Rinnejuoksujen tyypit

1.

- (a) Useimmat rinnejuoksut ovat massalähtöjä, joissa kaikki urheilijat lähtevät yhdessä tai erikseen sukupuolen tai ikäryhmän mukaan.
- (b) Rinnejuoksuviesteissä kokoonpanot, matkat ja reittityypit vaihtelevat suuresti riippuen olosuhteista ja järjestäjän suunnitelmista.
- (c) Rinnejuoksut väliaikalähtöinä eri lähtöväleillä. Lopputulokset määräytyvät kunkin urheilijan yksityisajan mukaan.

Reitti

2.

- (a) Rinnejuoksut järjestetään maastossa pääasiassa teiden ulkopuolella, paitsi jos reitillä on huomattavasti nousua, jolloin myös päällystettyä pintaa voidaan hyödyntää.
- (b) Jokainen rinnejuoksureitti on omanlaisensa, jolloin luonnonolosuhteen määrittävät perusteet. Olemassa olevia teitä ja polkuja on hyvä käyttää. Järjestäjät ovat vastuussa ympäristön huomioimisesta.
- (c) Reitin pituus voi vaihdella kilometristä maratoniin asti kilpailun teknisistä yksityiskohdista riippuen.

- (d) Reitin profiili voi olla enimmäkseen nousua, nousua ja laskua tai näiden yhdistelmä.
- (e) Keskimääräisen kaltevuuden tulee olla vähintään 5 % (eli 50 m yhtä kilometriä kohti) ja enintään 20 % (eli 200 m yhtä kilometriä kohti). Suositeltavin keskimääräinen korkeusero on noin 100 m kilometriä kohti olettaen, että reitti on edelleen juostava.
- (f) Reitin tulee kokonaisuudessaan olla selvästi merkitty. Yksityiskohtainen reittikartta tulee olla tarjolla ja siihen tulee sisältyä reittiprofiili.

Lähtö

- 3. Kilpailut lähetetään pistoolin laukauksella. Lähetyksessä käytetään yli 400 m:n pituisten matkojen komentoja (kts. sääntö 162.2(b)).
Kilpailuissa, joissa on suuri määrä osanottajia, tulisi antaa lähtövaroitusta viisi minuuttia, kolme minuuttia ja yksi minuutti ennen lähtöä.

Turvallisuus

- 4. Rinnejuoksujen järjestäjien on varmistettava kilpailijoiden ja toimitsijoiden turvallisuus. Erytisolosuhteet, kuten korkea ilmanala suhteessa sääolosuhteisiin ja käytettävissä olevaan kalustoon ja varusteisiin, on otettava huomioon.

Juoma/sieni- ja virvokeasemat

- 5. Vettä ja muita sopivia virvokkeita tulee olla saatavilla kaikkien kilpailujen lähdössä ja maalissa. Reitin varrelle voidaan asettaa ylimääräisiä juoma-/sieniasemia, jos reitin pituus ja vaikeus sekä sääolosuhteet sitä edellyttävät.

Kilpailun suorittaminen

6. Jos lajinjohtaja on tuomarin tai ratavalvojan ilmoituksen perusteella tai muulla tavoin vakuuttunut, että kilpailija oli poistunut merkityltä reitiltä ja sillä tavoin lyhentänyt juostavaa matkaa, hänen juoksunsa tulee hylätä.

Sääntö 252 **Polkujuoksut**

Reitti

1.

- (a) Polkujuoksut järjestetään vaihtelevissa ympäristöissä sekä metsissä että avoimessa maastossa luonnonmukaisilla reiteillä, jotka pääsääntöisesti eivät ole maanteitä. (kuten maaperäiset tiet, metsäpolut, kapeat polut, vuoristo, aavikko, metsät ja tasangot).
- (b) Asfaltti, betoni tai muut kovapintaaiset päällysteet ovat hyväksytyjä, mutta näiden osuus tulisi olla mahdollisimman pieni, enintään 20 % koko matkan pituudesta. Vähimmäis- tai enimmäisrajoituksia ei ole matkan pituudelle tai korkeuseroille.
- (c) Järjestäjien tulee ennen kilpailun alkua ilmoittaa matkan pituus ja reitin kokonaiskorkeusero. Reitti on mitattava ja siitä on tehtävä kartta, joka pitää sisällään yksityiskohtaisen reittiprofiilin sekä kuvauksen teknisistä esteistä, joita kilpailija voi kohdata juoksun aikana.
- (d) Reitti tulee merkitä siten, että urheilijoilla on riittävästi tietoa matkan selvittämiseksi ilman poikkeamia merkityltä reitiltä.

Varusteet

2.

- (a) Polkujuoksussa ei määritellä tarkasti etenemiseen liittyvien tekniikoiden tai välineiden käyttöä.
- (b) Järjestäjä voi kuitenkin määrätä tai suositaa ennalta tiedettyihin olosuhteisiin vaadittavien turvavarusteiden käyttöä. Näin

voidaan ennakoida urheilijalle mahdolliset yllättävät tilanteet, onnettomuustapauksissa voidaan antaa hälytys ja turvata avun odottaminen.

- (c) Urheilijoiden minimivarustukseen tulee kuulua peitto, pilli, vesipullo ja ruokaa.
- (d) Mikäli järjestäjät ovat erikseen niin määrittäneet voivat urheilijat käyttää kävely- tai retkeilysauvoja.

Lähtö

- 3. Kilpailuiden lähtö tapahtuu pistoolin laukauksella. Lähetyksessä käytetään yli 400 m:n pituisten matkojen komentoja (kts. sääntö 162.2(b)). Kilpailuissa, joissa on suuri määrä osanottajia, tulisi antaa ennakkovaroitus viisi minuuttia, kolme minuuttia ja yksi minuutti ennen lähtöä.

Turvallisuus

- 4. Järjestäjien on varmistettava kilpailijoiden ja toimitsijoiden turvallisuus ja heillä on oltava terveys-, turvallisuus- ja pelastussuunnitelma, joka sisältää keinot tarjota apua onnettomuustilanteissa oleville urheilijoille ja muille osallistujille.

Ensiapuasemat

- 5. Koska polkujuoksu perustuu itsenäiseen etenemiseen, tulee jokaisen urheilijan itse hoitaa varusteet, viestintä, ruoka ja juoma ensiapuasemien välillä. Ensiapuasemat sijaitsevat määrävälein järjestäjien suunnitelmien mukaisesti perustuen urheilijoiden omavaraisuuteen ottaen huomioon terveyden ja turvallisuuden näkökohdat.

Kilpailun suorittaminen

- 6. Lajinjohtaja voi hylätä urheilijan tuomarien tai valvojen raporttien perusteella tai jos muutoin todetaan, että urheilija on poistunut merkityltä reitiltä lyhentäen kuljettavaa matkaa.
- 7. Avustaminen on sallittu vain ensiapuasemilla.

8. Järjestäjän tulee jokaisessa kilpailussa julkaista kilpailuohjeissa erikseen tapaukset, jotka voivat aiheuttaa urheilijalle rangaistuksen tai hylkäämisen.

MAAILMANENNÄTYKSET

Sääntö 260

Maailmanennätykset

Vahvistaminen

1. Maailmanennätyksen tulee olla tehty tosimelessä käydyssä (*"bona fide"*) kilpailussa, joka on asianmukaisesti järjestetty, josta on julkisesti etukäteen ilmoitettu sekä jolle kyseisessä maassa toimiva IAAF:n jäsenliitto on ennen kilpailupäivää myöntänyt järjestämisluvan. Kilpailu on täytynyt käydä IAAF:n sääntöjä noudattaen. Henkilökohtaisessa lajissa täytyy olla vähintään kolme kilpailijaa ja viestissä vähintään kaksi joukkuetta, jotka kaikki kilpailevat parastaan yrittäen (*"bona fide"*). Mitään tulosta, kenttälajeja ja stadionin ulkopuolisia lajeja lukuun ottamatta (säännöt 147, 230 ja 240), ei hyväksytä ennätykseksi, jos se on tehty ns. sekakilpailussa.

HUOM. Naisten maantielajien ME -sääntö 261.

Kommentti: Suomen ennätyksiä varten SUL:n kilpailuvaliokunta on laatinut oman virallisen säännösten, joka suurelta osalta pohjautuu IAAF:n ME-sääntöihin, mutta huomioi samalla Suomen kansalliset tarpeet ja vakiintuneet käytännöt. SE-säännöt ja ennätysten ilmoituslomakkeet löytyvät SUL:n verkkosivuilta.

2. IAAF hyväksyy maailmanennätykset seuraavissa kategorioissa:

- (a) Maailmanennätykset
- (b) Juniorien maailmanennätykset (19-sarja)
- (c) Sisäratojen maailmanennätykset
- (d) Juniorien sisäratojen maailmanennätykset (19-sarja)

HUOM 1: Näiden sääntöjen tarkoitus, ellei toisin mainita, on viitata

maailmanennätyksiin kaikissa sarjoissa.

HUOM 2: Maailmanennätykset, säännön 260.2(a) ja (b) mukaisesti, tulee hyväksyä parhaan saavutetun suorituksen mukaan säännön 260.12 tai 260.13 mukaisesti.

3. Urheilija (tai viestijoukkueen jäsen), joka tekee maailmanennätyksen täytyy:

- (a) olla kilpailukelpoinen IAAF:n sääntöjen mukaan
- (b) olla IAAF:n jäsenliiton (oman maansa liiton) hallintovallan alainen.
- (c) mikäli suoritus on tehty säännön 260.2(b) tai (d) mukaisesti ja ellei urheilijan syntymäaika ole aikaisemmin todennettu IAAF:lle, syntymäaika tulee varmistaa hänen passista, syntymätodistuksesta tai muusta vastaavasta todistuksesta. Urheilijan tai hänen liittonsa tulee toimittaa todistus viipymättä IAAF:lle, mikäli syntymäaika ei ole liitetty ennätyslomakkeeseen.
- (d) Viestijuoksussa ennätyksen voi tehdä vain sellainen joukkue, jonka kaikki jäsenet ovat saman IAAF:n jäsenliiton kansalaisia. Kansalaisuus on voitu saada millä tahansa säännössä 5.1 mainitulla tavalla. *(Sääntö 5.1 löytyy tarvittaessa englanninkielisestä sääntökirjasta)*
- (e) Jokaisen urheilijan, joka saavuttaa maailmanennätyksen, on mentävä lajin päätyttyä dopingtestiin, joka suoritetaan IAAF:n voimassa olevien sääntöjen ja testimääräysten mukaisesti.

Testinäytteet tulee lähettää WADA:n hyväksymään laboratorioon analysoitaviksi. Laboratorion tulee toimittaa testin tulokset IAAF:lle lisättäväksi siihen informaatioon, joka on tarpeen ennätyksen vahvistamista varten. Jos kyseessä on ollut dopingrikkomus tai jos testiä ei ole lainkaan tehty, IAAF ei vahvista suoritusta.

HUOM (i): Jos kyseessä on viestissä tehty maailmanennätys, joukkueen kaikkien jäsenten on käytävä testissä.

HUOM (ii): Jos urheilija on myöntänyt käyttäneensä tai hyödyntäneensä jonakin ajankohtana ennen

maailmanennätyksen saavuttamista jotakin ainetta tai menetelmää, joka silloin oli ollut kielletty, "Athletics Integrity Unit" suosituksen mukaan IAAF lakkaa tunnustamasta kyseistä tulosta maailmanennätykseksi.

Kommentti: Testivelvollisuus koskee myös Euroopan ennätyksiä sekä aikuisten Suomen ennätyksiä (niiltä osin, jotka on listattu SE-sääntöihin). Myös juniorien (19- ja 22-sarjat) kansainvälisiin ennätyksiin (ME:t ja EE:t) liittyy velvollisuus käydä testissä. Testausasioista julkaistaan joka vuosi ajan tasalle päivitetty ohjeisto SUL:n verkkosivuilla. Jokaisen urheilijan, valmentajan ja kilpailujen järjestäjän tulee tuntea nämä ohjeet.

4. Kun urheilija tai joukkue tekee saman tai paremman tuloksen kuin nykyinen maailmanennätys, tulee sen IAAF:n jäsenliiton, jonka maassa suoritus tehtiin, koota viipymättä kaikki IAAF:n tarvitsemat tiedot ennätyksen vahvistamista varten. Mitään tulosta ei pidetä maailmanennätyksenä ennen kuin IAAF on sen vahvistanut. Jäsenliiton tulee välittömästi ilmoittaa IAAF:lle aikomuksestaan jättää ennätys suoritus vahvistettavaksi.
5. Suorituksen täytyy olla parempi tai yhtä hyvä kuin IAAF:n hyväksymä voimassa oleva maailmanennätys tuossa lajissa. Jos kyseessä on ennätyksen sivuaminen, sillä on sama asema (*status*) kuin maailmanennätyksellä.

Kommentti: Voimassa olevan maailmanennätyksen sivuaminen rinnastetaan siis uuden ennätyksen tekemiseen. Tämä merkitsee sitä, että myös ennätyksen sivuajan tulee käydä dopingtestissä saadakseen nimensä ennätysluetteloon.

6. IAAF:n virallinen ennätysilmoituslomake on täytettävä ja lähetettävä IAAF:n toimistoon 30 päivän sisällä. Jos ennätysilmoitus koskee ulkomaista urheilijaa tai joukkuetta, tulee ilmoituksesta lähettää kopio saman ajan sisällä kyseisen urheilijan tai joukkueen

kansalliselle lajiliitolle. *HUOM. Lomakkeita on saatavilla IAAF:n toimistolta ja ne ovat ladattavissa IAAF:n verkkosivuilta.*

7. Sen maan kansallisen liiton, jossa suoritus oli tehty, tulee lähettää yhdessä virallisen ennätyslomakkeen kanssa:
 - (a) kilpailun käsiohjelma (tai sähköisessä muodossa)
 - (b) lajin täydelliset tulokset sisältäen kaikki tarvittavat tiedot
 - (c) juoksulajeissa, kun käytössä oli täysin automaattinen ajanotto, maalikameran kuva ja nollalaukauksen (*zero control test*) kuva (kts. sääntö 260.22(c))
 - (d) kaikki tarvittavat tiedot, jotka pitää toimittaa tämän säännön mukaisesti ja ovat tai pitäisi olla ilmoittajan hallussa.

8. Suorituksia, jotka on tehty alku- tai välierissä, karsintakilpailuissa, tasakilpailuja ratkaistaessa (koskee korkeus- ja seiväshyppyä), sääntöjen 125.7 tai 146.4(b) perusteella kokonaan tai osittain mitättömiksi julistetuissa kilpailuissa tai moniottelujen yksittäisissä lajeissa, riippumatta siitä pystyikö urheilija viemään koko moniottelun läpi vai ei, voidaan myös anoa vahvistettaviksi.

Kommentti: Tämän säännön eräänlainen erikoisuus on mitättömäksi julistetun kilpailun noteeraaminen ennätyskelpoiseksi. Säännöllä on haluttu varmistaa, ettei epäonnistuneen kilpailun määräämistä uusittavaksi välteltäisi vain sen vuoksi, että alkuperäisessä kilpailussa tehtiin jonkun urheilijan toimesta ennätys. Tämä edellyttää tietysti, että ennätyksen tekijä itse vei alkuperäisen lajin läpi täysin sääntöjen mukaisesti. Sääntöä voi hyvin soveltaa myös kansallisten ennätysten kohdalla.

9. IAAF:n puheenjohtajalla ja pääsihteerillä yhdessä on oikeus hyväksyä maailmanennätyksiä. Jos suorituksen kelpoisuuden kohdalla on heidän mielestään jotain epäselvyyksiä, asia tulee alistaa IAAF:n hallituksen päätettäväksi.

10. Kun maailmanennätys on vahvistettu, IAAF
- (a) ilmoittaa tästä urheilijan kansalliselle liitolle, maailman ennätysilmoituksen tehneelle jäsenliitolle sekä urheilijan maanosaliitolle.
 - (b) toimittaa viralliset maailmanennätysmitalit luovutettaviksi maailmanennätysten tekijöille.
 - (c) päivittää virallisten maailmanennätysten luetteloja joka kerta, kun uusi ME hyväksytään. Tämä luettelo edustaa niitä suorituksia, jotka IAAF sillä hetkellä tunnustaa parhaiksi urheilijan tai joukkueen koskaan siihen mennessä vahvistetuiksi suorituksiksi kussakin niistä virallisista lajeista, jotka on lueteltu säännöissä 261, 262, 263 ja 264.
 - (d) julkaisee päivitetyn luettelon maailmanennätyksistä joka vuosi ("*Circular letter to Members*") tammikuun 1. päivänä.
11. Jos ennätystä ei ole hyväksytty, IAAF ilmoittaa päätökseen johtaneet syyt.

Ehdot ennätysten hyväksymiselle

12. Lukuun ottamatta maantielajeja:
- (a) Suoritus tulee olla tehty hyväksytyllä (IAAF:n ohjeiden mukaan rakennetulla ja kansallisesti hyväksytyllä) urheilukentällä tai lajipaikalla, joka täyttää säännön 140 vaatimukset tai tarvittaessa säännön 149.2 vaatimukset.
 - (b) Jotta 200 m:llä tai sitä pitemmällä matkalla tehty suoritus voitaisiin vahvistaa, kiertävän radan pituus ei saa olla yli 402,3 m (440 jaardia) ja kilpailun on täytynyt alkaa jostakin kohdasta sen kehältä. Tämä rajoitus ei koske estejuoksua radoilla, joilla vesihauta on sijoitettu normaalin 400 metrin radan ulkopuolelle.
 - (c) Suorituksen tulee olla tehty radalla, jonka kaarteen säde ei ole yli 50 m, paitsi jos kaarre on muodostettu kahta eri pituista sädettä käyttäen, jolloin pitemmällä säteellä muodostettu osa ei saa edustaa yli 60°:tta koko 180°:een kaarteesta.

- (d) Ulkoradoilla juoksulajien suoritukset tulee olla tehty radalla, joka täyttää säännön 160 määräykset.

13. Sisäratojen maailmanennätykset:

- (a) Suorituksen tulee olla tehty sertifioidussa sisähallissa tai lajipaikalla, joka täyttää sääntöjen 211 - 213 määräykset tarvittavilta osin.
- (b) Jotta 200 m:llä tai sitä pitemmällä matkalla tehty ennätys voitaisiin hyväksyä, kiertävän radan pituus ei saa olla yli 201,2 m (220 jaardia).
- (c) Suoritus voidaan tehdä hallissa, jonka kiertävän radan pituus on alle 200 m edellyttäen, että kilpailtavan matkan pituus on sääntöjen asettamissa rajoissa.
- (d) Kiertävässä ratalajissa tehty ennätys on oltava tehty radalla, jossa kaarteessa juoksulinjan säde ei ylitä 27 m ja useamman kierroksen lajeissa kummankin suoran pituus on vähintään 30 m.
- (e) Pikajuoksusuoran on oltava säännön 212 mukainen.

14. Juoksu- ja kävelylajeissa maailmanennätyksen määräykset:

- (a) Suorituksen täytyy olla IAAF:n sääntöjen mukaisesti virallisten (käsi)ajanottajien ottama tai otettu täysin automaattisella sähköisellä ajanottolaitteistolla (nollalaukaus on tehty säännön 165.19 mukaisesti) tai henkilökohtaisiin lähettimiin (transponder) perustuvalla ajanottojärjestelmällä (katso sääntö 165.24).
- (b) Juoksumatkoilla aina 800 m:iin asti (4x200 m ja 4x400 m mukaan lukien) vahvistetaan vain täysin automaattisella, IAAF:n sääntöjen mukaisella, sähköisellä ajanottolaitteistolla otetut ajat.
- (c) Ilmoitukseen juoksumatkoilla aina 200 m:iin asti tulee liittää tiedot tuulen nopeudesta mitattuna säännön 163 kohdissa 8...13 esitetyllä tavalla. Jos juoksun suunnassa mitattu tuuli on

myötäinen ja keskimääräiseltä nopeudeltaan yli 2 m/s, suoritusta ei vahvisteta.

- (d) Suoritusta ei vahvisteta, jos kilpailija on rikkonut sääntöä 163.3; eikä myöskään, jos urheilija on henkilökohtaisessa lajissa syyllistynyt vilppilähtöön säännön 200.8.(c) mukaisesti.
 - (e) Kaikilla matkoilla aina 400 m:iin asti (4x200 m ja 4x400 m mukaan lukien) on sääntöjen 261 ja 263 mukaisesti täytynyt olla käytössä lähtötelineet ja niihin liitettynä IAAF:n sertifioimat vilppilähdön ilmaisulaitteet (kts. sääntö 161.2), ja näiden on täytynyt myös toimia virheettömästi niin, että lähdöstä saatiin viralliset reaktioajat ja ne ovat saatavilla tulosten mukana.
15. Kilpailut, jotka kattavat (väliaikojen kautta) useita matkoja:
- (a) Varsinainen kilpailu tulee olla asetettu koskemaan vain yhtä tiettyä matkaa.
 - (b) Tietyn ajan sisällä edettyyn matkaan perustuva kilpailu voidaan kuitenkin yhdistää kilpailuun määrätyn mittaisella matkalla (esim. tunnin juoksu ja 20 000 m juoksu; kts. sääntö 164.3).
 - (c) Urheilija voi samassa kilpailussa rikkoa minkä tahansa määrän ennätyksiä ja voidaan toimittaa useita ennätyslomakkeita vahvistettavaksi.

Kommentti: Edellä oleva tarkoittaa sitä, että kilpailun varrella otetaan virallisia väliaikoja kohdissa, joissa täyttyy jokin ennätyskelpoinen vakiomatka. Esim. mailin juoksussa on joskus tapana ottaa viralliset ajat myös 1500 m:n kohdalla.

- (d) Niin ikään on sallittua, että useammat urheilijat rikkovat eri ennätyksiä samassa kilpailussa ja voidaan toimittaa useita ennätyslomakkeita vahvistettavaksi.
- (e) Suoritusta ei vahvisteta jollakin lyhyemmällä matkalla, jollei urheilija ollut suorittanut loppuun täyttä kilpailtavaksi asetettua matkaa.

16. Viestilajien maailmanennätykset:

Viestijoukkueen ensimmäisen osuuden juoksijan saavuttamaa yksityisaikaa ei voida vahvistaa maailmanennätykseksi.

17. Kenttälajien maailmanennätykset:

- (a) Kenttälajien ennätysten tulee olla mitattu joko kolmen kenttälajituomarin toimesta käyttäen virallisesti kalibroitua ja tarkistettua teräsmittanauhaa tai mittasauvaa, tai olla mitattu hyväksytyllä tieteellisellä mittauslaitteella, jonka tarkkuus on todettu säännössä 148.
- (b) Pituushypyssä ja kolmiloikassa (ulkoradoilla kilpailtaessa) täytyy ennätysilmoitukseen liittää tiedot tuulen nopeudesta mitattuna säännön 184 kohdissa 10, 11 ja 12 esitetyllä tavalla. Jos hypyn suunnassa mitattu tuuli on myötäinen ja keskimääräiseltä nopeudeltaan yli 2 m/s, ennätystä ei vahvisteta.
- (c) Kenttälajeissa maailmanennätys voidaan vahvistaa useamman kuin yhden suorituksen kohdalla saman kilpailun aikana edellyttäen, että jokainen tällainen ennätysuoritus on yhtä hyvä tai parempi kuin paras siihen mennessä aikaisemmin tehty suoritus.
- (d) Heittolajeissa ennätysvälineen tulee olla tarkastettu säännön 123 mukaisesti ennen kilpailun alkua. Jos lajinjohtaja kilpailun aikana huomaa, että on syntynyt maailmanennätys tai ennätyksen sivuaminen, hänen tulee välittömästi merkitä kyseinen väline ja tarkistaa, onko se edelleen sääntöjen mukainen vai ovatko sen ominaisuudet ehtineet muuttua. Normaalisti tällainen väline tarkastetaan vielä kilpailun jälkeenkin säännön 123 mukaisesti.

18. Moniottelujen maailmanennätykset:

Moniotteluissa edellytetään, että ennätyskelpoisuudelle yleisesti asetetut säännön 200.8 mukaiset vaatimukset toteutuvat ottelun kussakin lajissa erikseen, kuitenkin sillä poikkeuksella, että niistä lajeista, joihin tuulen mittaus sääntöjen mukaan aina kuuluu, mitattujen tuulilukemien keskiarvo (kyseisistä lajeista saatujen

tuulilukemien algebrallinen summa jaettuna näiden lajien lukumäärällä) ei saa olla yli +2,0 m/s.

Kommentti: Otetaan esimerkki seitsenottelusta. Ottelijan tuulet olivat: 100 m aidoissa +2,3 m/s, pituushypyssä +3,6 m/s ja 200 metrillä -0,4 m/s. Näiden algebrallinen summa on +5,5 m/s, mikä jaettuna lajien määrällä eli kolmella antaa keskiarvoksi 1,8333 m/s, siis pyöristettynä +1,9 m/s. Ottelijan tulos on näin ollen tuulien puolesta ennätuskelpoinen. Näin yhdenkin lajin pienellä, tai jopa vastaisella tuulella saadaan pari reipasta myötätuulta kompensoitua. Joskus voi käydä niinkin, että ennätystä varten joudutaan pituushypyssä turvautumaan toiseksi tai kolmanneksi parhaaseen hyppyyn, jotta tuo keskiarvo pysyisi +2,0 m/s:ssa rajoissa.

19. Kävelylajien maailmanennätykset:

Vähintään kolmen tuomarin, joka ovat joko IAAF-tason tai maanosatason kansainvälisiä kävelytuomareita, on työskenneltävä tuomareina kyseisessä kilpailussa ja heidän tulee allekirjoittaa ennätysilmoituslomake.

20. Maantiekävelyjen maailmanennätykset:

- (a) Reitti tulee olla mitattu IAAF:n/AIMS:n hyväksymän kansainvälisen reitinmittaajien (A- tai B-luokka) toimesta. Mittaaja varmistaa, että mittausraportti ja kaikki muu tarpeellinen tieto on IAAF:n saatavilla sitä pyydetessä.
- (b) Kierroksen (lenkin) tulee olla vähintään 1 km ja enintään 2 km pitkä. Lähtö ja maali voivat sijaita stadionilla.
- (c) Joko alkuperäisen mittaajan tai hänen nimeämän pätevän mittaajan (sovittava kisaa hallinnoivan järjestön kanssa), jolla on kopio kaikista mittauspöytäkirjoista, tulee paikan päällä varmistaa, että kilpailussa käveltiin tarkalleen se reitti, joka oli alun perin mitattu.
- (d) Reitti tulee olla tarkistusmitattu mahdollisimman vähän aikaa ennen kilpailua, kilpailupäivänä tai mahdollisimman pian

kilpailun jälkeen. Tarkistusmittauksen tulee tehdä muu A-luokan mittaaja kuin se, joka suoritti alkuperäisen mittauksen.

Huom. Jos reitin alun perin mittasivat vähintään kaksi A-luokan mittaajaa yhdessä tai yksi A- ja yksi B-luokan mittaaja yhdessä, ei säännön 260.20(d) mukaista tarkistusmittausta enää tarvita.

- (e) Väliaikoina syntyvien kävelylajien maailmanennätysten tulee täyttää tämän säännön 260 määräykset. Ennätyskelpoisten matkojen väliaikapisteet tulee olla mitattu, rekisteröity ja sittemmin merkitty reitin alkuperäisen mittauksen osana ja tarkistusmitattu yllä olevan säännön 260.20(d) mukaisesti.

21. Maantiejuoksujen maailmanennätykset:

- (a) Reitti tulee olla mitattu IAAF:n/AIMS:n hyväksymän kansainvälisen reitinmittaajien (A- tai B-luokka) toimesta. Mittaaja varmistaa, että mittausraportti ja kaikki muu tarpeellinen tieto on IAAF:n saatavilla sitä pyydettyäessä.
- (b) Kilpailun lähdön ja maalin ei tule sijaita linnuntietä mitattuna kauempana toisistaan kuin 50 % kilpailtavan matkan pituudesta.
- (c) Reitin keskimääräinen kaltevuus juoksusuunnassa alaspäin ei saa olla suurempi kuin 1:1000, toisin sanoen 1 metri yhtä kilometriä kohden (0,1 %). (Maratonin maaliviiva voi siis olla enintään 42 m alempana kuin sen lähtöviiva.)
- (d) Joko alkuperäisen mittaajan tai hänen nimeämän pätevän mittaajan (sovittava kisaa hallinnoivan järjestön kanssa), jolla on kopio kaikista mittauspöytäkirjoista, tulee paikan päällä varmistaa johtoautolla, että kilpailussa juostiin tarkalleen se reitti, joka oli alun perin mitattu.
- (e) Reitti tulee tarkistusmitata mahdollisimman vähän aikaa ennen kilpailua, kilpailupäivänä tai mahdollisimman pian kilpailun jälkeen. Tarkistusmittauksen tulee tehdä A-luokan mittaaja, joka on joku muu kuin se, joka suoritti alkuperäisen mittauksen.

HUOM. Jos reitin alun perin mittasivat vähintään kaksi A-luokan mittaajaa yhdessä tai yksi A- ja yksi B-luokan mittaaja yhdessä, ei säännön 260.21(e) mukaista tarkistusmittausta enää tarvita.

- (f) Väliaikoina syntyvien maantielajien maailmanennätysten tulee täyttää tämän säännön 260 määräykset. Ennätyskelpoisten matkojen väliaikapisteet tulee olla mitattu, rekisteröity ja sittemmin merkitty reitin alkuperäisen mittauksen osana ja tarkistusmitattu yllä olevan säännön 260.21(e) mukaisesti.
- (g) Maantieviesti tulee maailmanennätyksen hyväksymiseksi juosta käyttäen seuraavia osuuksia (tässä järjestyksessä): 5 km, 10 km, 5 km, 10 km, 5 km ja 7,195 km. Osuudet tulee olla mitattu, rekisteröity ja sittemmin merkitty itse reitin mittaamisen osana. Vaihtopaikan sijoittamisessa hyväksytään ± 1 %:n toleranssi (päättävän) osuuden pituudesta laskettuna. Tarkistusmittaus tulee suorittaa säännön 260.21(e) mukaisesti.

HUOM. Suositellaan, että kansalliset liitot ja maanosaliitot omaksuvat samanlaiset säännöt omien ennätystensä hyväksymiselle.

Sääntö 261

Lajit, joissa maailmanennätykset hyväksytään

- täysin automaattinen sähköinen ajanotto (FAT)
- käsiajanotto (HT)
- transponder-ajanotto (TT)

Miehet

Juoksut, moniottelut ja kilpakävely:

Vain FAT: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m,
110 m aitajuoksu, 400 m aitajuoksu,
viestit: 4x100 m, 4x200 m, 4x400 m,
kymmenottelu

FAT tai HT: 1000 m, 1500 m, maili, 2000 m, 3000 m, 5000 m,
10 000 m, 20 000 m, 1 tunti, 25 000 m, 30 000 m, 3000 m
estejuoksu
viestit: 4x800 m, yhdistelmäviesti, 4x1500 m
ratakävelyt: 20 000 m, 30 000 m, 50 000 m

FAT, HT tai TT: *maantiejuoksut*: 5km*,10 km, Puolimaraton, maraton, 100 km, Maantieviesti (maraton) *maantiekävelyt*: 20 km, 50 km

Hypyt: korkeushyppy, seiväshyppy, pituushyppy, kolmiloikka

Heitot: kuulantyyöntö, kiekonheitto, moukarinheitto, keihäänheitto

Naiset

Juoksut, moniottelut ja kilpakävely:

Vain FAT: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m, 100 m aitajuoksu, 400 m aitajuoksu, *viestit*: 4x100 m, 4x200 m, 4x400 m, seitsenottelu, kymmenottelu

FAT tai HT: 1000 m, 1500 m, maili, 2000 m, 3000 m, 5000 m, 10 000 m, 20 000 m, 1 tunti, 25 000 m, 30 000 m, 3000 m estejuoksu *viestit*: 4x800 m, yhdistelmäviesti, 4x1500 m *ratakävelyt*: 10 000 m, 20 000 m, 50 000 m*

FAT, HT tai TT: *maantiejuoksut*: 5 km*10 km, puolimaraton, maraton, 100 km, maantieviesti (maraton) *maantiekävelyt*: 20 km, 50 km

Hypyt: korkeushyppy, seiväshyppy, pituushyppy, kolmiloikka

Heitot: kuulantyyöntö, kiekonheitto, moukarinheitto, keihäänheitto

HUOM (i): Lukuun ottamatta kilpakävelyn eri lajeja, IAAF ylläpitää kaksia ME-luetteloita naisten maantielajeista (siis juoksuista): Paras vain naisten keskinäisessä kilpailussa saavutettu tulos ja paras sekakilpailussa saavutettu tulos.

HUOM (ii): Naisten maantiejuoksua voidaan järjestää vain siten, että miehillä ja naisilla on eri lähtöajat. Aikaeron tulee olla sellainen, jotta avustaminen, vetoapu tai häirintä voidaan välttää varsinkin usean kierroksen reiteillä.

*Ennätystä aletaan ylläpitämään 1. tammikuuta 2018 alkaen. Tuloksen on oltava 13:10 tai parempi miehillä ja 14:45 tai parempi naisilla. Mikäli

tällaisia tuloksia ei saavuteta vuoden 2018 aikana, niin vuoden kärkitulokselle annetaan ME arvo 1. tammikuuta 2019.

Yhteiskilpailu

Juoksu, kävely ja moniottelut:

FAT 4x400 m viesti (sekajoukkue)

Sääntö 262

Lajit, joissa 19-sarjan maailmanennätykset hyväksytään

- täysin automaattinen sähköinen ajanotto (FAT)
- käsiajanotto (HT)
- transponder-ajanotto (TT)

M19

Juoksut, moniottelut ja kilpakävely:

Vain FAT: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m,
110 m aitajuoksu, 400 m aitajuoksu
viestit: 4x100 m, 4x400 m
kymmenottelu

FAT tai HT: 1000 m, 1500 m, maili, 3000 m,
5000 m, 10 000 m, 3000 m estejuoksu
ratakävelyt: 10 000 m

FAT, HT tai TT: *maantiekävelyt:* 10 km

Hypyt: korkeushyppy, seiväshyppy, pituushyppy, kolmiloikka

Heitot: kuulantyoöntö, kiekonheitto, moukarinheitto, keihäänheitto

N19

Juoksut, moniottelut ja kilpakävely:

Vain FAT: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m,
100 m aitajuoksu, 400 m aitajuoksu,

	<i>viestit: 4x100 m, 4x400 m, seitsenottelu, kymmenottelu*</i>
FAT tai HT:	1000 m, 1500 m, maili, 3000 m, 5000 m, 10 000 m, 3000 m estejuoksu <i>ratakävelyt: 10 000 m</i>
FAT, HT tai TT:	<i>maantiekävelyt: 10 km</i>
Hypyt:	korkeushyppy, seiväshyppy, pituushyppy, kolmiloikka;
Heitot:	kuulantyöntö, kiekonheitto, moukarinheitto, keihäänheitto
	<i>*) Hyväksytään, kun joku ylittää 7300 pistettä.</i>

Sääntö 263

Lajit, joissa sisäratojen maailmanennätykset hyväksytään

- täysin automaattinen sähköinen ajanotto (FAT)
- käsiajanotto (HT)

Miehet

Juoksut, moniottelut ja kilpakävely:

Vain FAT:	50 m, 60 m, 200 m, 400 m, 800 m, 50 m aitajuoksu, 60 m aitajuoksu <i>viestit: 4x200 m, 4x400 m</i> seitsenottelu
FAT tai HT:	1000 m, 1500 m, maili, 3000 m, 5000 m <i>viestit: 4x800 m</i> <i>ratakävelyt: 5000 m,</i>
Hypyt:	korkeushyppy, seiväshyppy, pituushyppy, kolmiloikka
Heitot:	kuulantyöntö

Naiset

Juoksut, moniottelut ja kilpakävely:

Vain FAT: 50 m, 60 m, 200 m, 400 m, 800 m,
50 m aitajuoksu, 60 m aitajuoksu
viestit: 4x200 m, 4x400 m
viisiottelu

FAT tai HT: 1000 m, 1500 m, maili, 3000 m, 5000 m
viestit: 4x800 m,
ratakävelyt: 3000 m;

Hypyt: korkeushyppy, seiväshyppy, pituushyppy, kolmiloikka

Heitot: kuulantyyöntö

Sääntö 264

Lajit, joissa 19-sarjan sisäratojen maailmanennätykset hyväksytään

- täysin automaattinen sähköinen ajanotto (FAT)
- käsiajanotto (HT)

Miehet

Juoksut ja moniottelut:

Vain FAT: 60 m, 200 m, 400 m, 800 m,
60 m aitajuoksu
seitsenottelu

FAT tai HT: 1000 m, 1500 m, maili, 3000 m, 5000 m

Hypyt: korkeushyppy, seiväshyppy, pituushyppy, kolmiloikka

Heitot: kuulantyyöntö

Naiset

Juoksut ja moniottelut:

Vain FAT: 60 m, 200 m, 400 m, 800 m,
60 m aitajuoksu
viisiottelu

FAT tai HT: 1000 m, 1500 m, maili, 3000 m, 5000 m

Hypyt: korkeushyppy, seiväshyppy, pituushyppy, kolmiloikka
Heitot: kuulantyyöntö

SÄÄNTÖ 265

Muut ennätykset

1. Kilpailujen, mestaruuskilpailujen, kutsukilpailujen ja vastaavien ennätyksiä voidaan kirjata tapahtumaa hallinnoivan järjestön tai järjestäjien toimesta.
2. Ennätys voidaan tunnustaa parhaalle tulokselle missä tahansa soveltuvassa kilpailussa, kunhan se tehdään sääntöjen mukaisesti, sillä poikkeuksella, että tuulilukemat voidaan jättää huomioimatta, ellei kilpailutapahtuman omissa säännöissä muuten määritellä.

Muistiinpanoja

